

အေဒီ

စတူဒီယိုမြန်မာ့ပြိုင်ပွဲအကျဉ်းချုပ်

BURMESE
CLASSIC

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူခွင့် ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၁၅၆၉၁၂၁၁

မျက်နှာဖုံးခွင့် ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၀၀၄၉၀၁၁၂

ထုတ်ဝေသူ **◆** ဦးကျော်ဆန်း (မြ-၀၉၃၂)
ရဲအောင်စာပေ၊ အမှတ် (၂)၊
ချွန်း(၁)လမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊
ရန်ကုန်မြို့။

အတွင်းနှင့်အဖုံးပုံနှိပ်သူ **◆** ဦးကျော်ရင်(ရွှေခြင်္သေ့ပုံနှိပ်တိုက်)
အမှတ် ၂၂၅၊ ၃၂ လမ်း၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊
ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်ခြင်း **◆** ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ မတ်လ။

အုပ်စု **◆** ၅၀၀ အုပ်

တန်ဖိုး **◆** ၁၀၀ ကျပ်

ဖြန့်ချိရေး **◆** ဖိုးလပြည့်စာပေ
အမှတ် (၂၂၃)၊ (၃)လွှာ၊ ၃၁ လမ်း၊
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - 095163764, 095089894

‘ထုတ်ဝေသည့်စာအုပ် ကတ်တလောက်အညွှန်း’ (CIP)

၈၉၅-၈၃

ဒေဝီ

လွင်မျောဝိညာဉ်ဖြူအကျဉ်းသား/ ဒေဝီ II - ရန်ကုန် "

ရဲအောင်စာပေ၊ ၂၀၁၂။

(၂၄၀) စာ၊ ၁၂ စင်တီမီတာ x ၁၇.၇ စင်တီမီတာ

(၁) လွင်မျောဝိညာဉ်ဖြူအကျဉ်းသား

ပါဝင်သော အခန်းများ

အခန်း (၁)

- ငှက်ပစ်တောင်ဘုရား ဥပင်ထဲက ရှေးဟောင်းကြေးပြား

အခန်း (၂)

- လည်ပျိုကို ရစ်ပတ်လိုက်သည့် သုံးလွန်းတင် နဂါးပတ်ကျော့ကွင်း
- အကျဉ်းကျနေသော ဝိညာဉ်တစ္ဆေကြီးများ
- စူဠဝိညာဉ် အောက်လမ်းဆရာ အရည်ကြီး
- ဝိညာဉ်ချင်းလဲလှယ်နိုင်သော တစ္ဆေဝိညာဉ်ထိန်းချုပ် မှော်ကြေးပြား
- ပလယဒီပကျွန်းက အရည်ကြီးဝိညာဉ်

အခန်း (၃)

- အရိုင်းကကြီးနဲ့ တာရာအရင်ပဒေဝီ

အခန်း (၄)

- နဂါးတွင်းအောင်း မြေအောက်ကု ကျောက်ခေါင်းတလားထဲက
ပပုပ်မသိုးတဲ့အလောင်း
- ရွှေရင်အုံးပေါ် သွေးဘီသိက်သွန်းလောင်း ပုဇော်ရုယ်

အခန်း (၅)

- အိပ်မက်ထဲက အိပ်မက်ဆိုးများ
- သေခြင်းနှင့် ရှင်ခြင်းတို့ဝပ်ကြားကာလ စိညာဉ်ထိန်းချုပ်
မှော်ကြေးပြား
- ဦးခေါင်းခွံခြောက် မှော်စိညာဉ်

အခန်း (၆)

- ကချေသည်မလေး အိုကြာပုံရဲ့ စိညာဉ်ပြု

အခန်း (၁)

ပုဂံပစ်တောင်ဘုရား ဥမင်ထဲက ရှေးဟောင်းကြေးပြား

၁၉၇၅ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၈ ရက်၊

သဘာဝဘေးဒဏ် ပုဂံလှောင်လှုပ်ပြီးကာလ

ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးကား သစ်ရွက်ကြွေးလေးတစ်ရွက် လေထဲ
ပွင့် တွယ်ရာမဲ့ လွင့်မျောစေ့ဝဲသွားသကဲ့သို့ ခံစားနေရသည်။
ထိတွေ့က ပေါ့ပါးမြန်ဆန်လွန်းလှသည်။

သူ၏ လေးလံသောခန္ဓာ ကိုယ်ကြီးကိုယ်တိုင် ဘယ်ဆီ
ဆီဝယ် လွင့်မျောရောက်ရှိသွားသည် မသိ။ ပေါ့ပါးသွက်လက်
ဆန်လွန်းလှသည်။

ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ။

ဘယ်နေရာတွေကို ရောက်လာတာလဲ။

ဖိုးလပြည့်စာပေ

လွင့်ပျော်ညာဉ်ဖြူအကျဉ်းသား

တော်ပေသေးသည်။ သူကိုယ်တိုင် သိစိတ်အာရုံများကို ခံစား အမှတ်ရမိ၍ ယခုကဲ့သို့ မေးခွန်းများကို မေးခွန်းထုတ်နိုင်သလို ယခုလို ပြန်လည်ပြောပြနိုင်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ခံစားမှုအသစ်များသည် အံ့ဩ ဖွယ်ကောင်းလှစွာ ထူးဆန်းတွေ့မြင်စေလှသည်။

မတွေ့ဖူးသော နေရာသစ် မမြင်ဖူးသော ဒေသသစ်ဖြစ် သည်။ သူ့စိတ်အတွေးထဲသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်သည်ဟု ထင်သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးကား မြူတွေ့ဆိုင်နေသလို မှန်ခိုင်းဝေမျှော် လျက်ရှိသည်။

နှင်းမြူများ ပိတ်ဆီးစုံးကွယ်ထားသလို မှန်ပြုပြင် မြင်ကွင်း တွေကလည်း သိသာထင်ရှားစွာ ရေရေရာရာ ကွဲကွဲပြားပြား မြင်တွေ့ နေခြင်းမျိုး မဟုတ်ပေ။

ထူးတော့လည်း ထူးဆန်းသည်။ သူကိုယ်တိုင် ကြုံတွေ့ခံစား ခဲ့ရသော ယခုလို ထူးဆန်းအဖြစ်အပျက်များအား မည်သူတစ်ဦး တစ်ယောက်မျှ တွေ့ကြုံခံစားဖူးကြမည် မဟုတ်ပေ။ တစ်ခုတော့ ရှိသည်။ သူ့အရင် ပုဂံခေတ်ကာလက ရှင်ရာဟုလာလည်း ကြုံတွေ့ ခံစားဖူးခဲ့သည်။

အခန်းတစ်ခုထဲသို့ ရောက်နေသည်ဟု ထင်မိသည်။
ဘယ်လိုအခန်းမျိုးပါလိမ့်။
အခန်းဟု ထင်ရသော်လည်း အမှန်စင်စစ် အခန်းတစ်ခန်း

ထည်း မဟုတ်ပေ။ သက်ရှိလောကကမ္ဘာကြီးနှင့် ခေးကွာသော နေရာ ဒေသတစ်ခု ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ စကြဝဠာအတွင်း လွင့်ပါးပျော်ပါနေ ခြင်းသာ။ စဉ်းစားတွေးတောရခက်လှပေသည်။

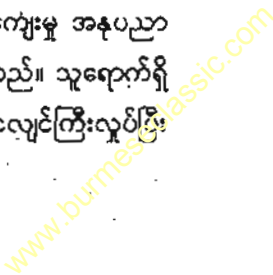
အနေအထားကလည်း ထူးခြားသိသာ ချောက်ချားဖွယ် တိတ်ဆိတ်လွန်းသည်။

ယခုကဲ့သို့ ထူးခြားဆန်းပြားသော အနေအထားတစ်ခုသို့ ရောက်ရှိနေခြင်းကိုပင် ပြန်လည်စဉ်းစားကြည့်မိသည်။

တော်ပေသေးသည်။ ယခုအချိန်ထိ သူ့ဦးနှောက်မှ မှတ်ဉာဏ် များ ချို့ယွင်းသွားခြင်းမရှိပေ။ စဉ်းစားတွေးခေါ် မျှော်မြင်နိုင်သော အသိစိတ်က သူ့တွင် တွယ်ကပ်လျက်ရှိနေသည်။ သူ စဉ်းစားလို့ ရသည်။

ဘာကြောင့် ဘယ်လိုဖြစ်ပျက်ခဲ့သည်ကိုလည်း သူသိနေ သည်။ ပုဂံသို့ ခရီးထွက်လာသည်များကို ပြန်လည်အမှတ်ရလာသည်။ သူ၏စိတ်ကူးပုံရိပ်များက ရုပ်ရှင်ပြကွက်များလို ပြန်လည် မြင်တွေ့လာရသည်။

ဟုတ်သည်။ သူသည် ရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှု အနုပညာ နယ်မြေဖြစ်သော ပုဂံသို့ သူ့ရောက်ရှိလာခြင်းဖြစ်သည်။ သူ့ရောက်ရှိ လာသောအချိန်မှာ ပုဂံတွင် သဘာဝဘေးဒဏ် ငလျင်ကြီးလှုပ်ပြီး ကာစအချိန်ဖြစ်သည်။

တန်ခိုးကြီးဘုရားများဖြစ်သော သဗ္ဗညု၊ အာနန္ဒာ၊ ကန်တော့
ပလ္လင်၊ ဟောဘော၊ ဟောတိဂ္ဂမင်၊ လောကနန္ဒာ၊ မနုဟာ၊ စူဠာမင်္ဂါ၊
ထီးလိုမင်းလို၊ ဓမ္မရုံကြီး၊ ရွှေဆံတော်၊ မင်းအိုချမ်းသာတို့အပြင်
အခြားသော ဇေတီဝန်များ ဇာတ်ဆင်းခဲခဲ့ရသည်ကို မြင်တွေ့ပူးမြော်
ရပြီး စိတ်တော်င်းဖြစ်ရသည်။

ဒီမြင်ကွင်းတွေက ရင်နှင့်ဖွယ်ရာ ဆိုးဆိုးဝါးဝါး မြင်ကွင်း
တွေဖြစ်သည်။ ပြီးတော့သွားသော ယဉ်ကျေးမှုလက်ရာများကို ကြေကွဲ
ဆုံးရှုံးစွာကြည့်ရင်း နှောတသမဆုံး ဖြစ်ရသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာထွန်းကား
မှုပြုလုပ် ဗိသုတာယဉ်ကျေးမှုအဆောက် အအုံတို့မှာ တချို့ ကွဲအက်၊
တချို့ ပြိုပျက်သွားကြသည်။

ဖေဖေမြို့၏ အနောက်တောင်ဘက် မိုင် ၂၀ ခန့်အကွာကို
ဗဟိုပြုလျက် ရိုက်ခတ်ဖျက်ဆီးခဲ့သော သဘောဝဘေးဒဏ် ငလျင်ကြီး
ဖြစ်သည်။

ပုဂံနယ်မြေသည် သူနှင့်စိမ်းကားသော နယ်မြေမဟုတ်။
အကြိမ်ကြိမ်ရောက်ခဲ့ဖူးသော နေရာဒေသဖြစ်သည်။ ချစ်သူ မေသရဖီ
နှင့်အတူ လှည့်လည်သွားလာခဲ့သော နေရာဖြစ်သည်။

ဘုရားကြီး ဘုရားကြား လှည့်လည်သွားလာ လော့လာခဲ့ဖူး
သည်။

သူဝါသနာအရ ရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှုများကို စိတ်ဝင်စား

အညှိ ပုဂံမြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှု အနုသုခုမ ရှေးဟောင်းလက်ရာများကား
အလှလှာ၍မကုန်နိုင်အောင် ပေါကြွယ်လှသည်။

သူက ပန်းချီဆရာတစ်ဦး ဖြစ်သည်။

သူ ရေးဆွဲခဲ့သော ပန်းချီကားများကလည်း ဈေးကွက်ဝင်
အောင်ရပြီး ထင်ရှားလှသည်။ ပုဂံတွင် သူငယ်ချင်း မျိုးသုခ ရှိသည်။
သူ့သူခ ညီမဖြစ်သူ မေသရဖီက သည်ကမ္ဘာလောကကြီးတွင် သူ
အတွက် အမြတ်နိုးဆုံး ချစ်ရသူဖြစ်သည်။ ပန်းချီဆရာ၏ချစ်သူလေး
ပတ်လှထိပ်ထား မေသရဖီ။

ညီအစ်ကိုလို ခင်မင်ရင်းနှီးပြီး တာတွဲတဲ့နေလာခဲ့သော သူငယ်
ချင်း မျိုးသုခကလည်း ညီမဖြစ်သူ မေသရဖီနှင့် မေတ္တာမျှ ချစ်ကြိုက်
အသည်ကို သိသည်။ သဘောတူ ကြည်ဖြူသည်။ လူကြီးမိဘများ
တို့လည်း အသိပေးဖွင့်ဟပြောကြားထားပြီး ဖြစ်သည်။ သူငယ်ချင်း
မျိုးသုခကား အခင်မင်ဆုံးဖြစ်သလို မတော်ရသေးသည့် ယောက်ဖ
အောင်ဖြစ်သည်။

မျိုးသုခနှင့် မေသရဖီတို့ရှိရာ ပုဂံသို့ သူ မကြာခဏ ရောက်
လာတတ်သည်။

ချစ်သူ မေသရဖီရှိရာ ပုဂံနယ်မြေသို့ မကြာခဏရောက်လာ
တတ်သည်မှာ မဆန်းလှပေ။ သို့သော် ယခုကဲ့သို့ ထူးဆန်းလှသည့်
အောင်ပျပျ မြူနှင်းများပူန်ရီဝေ ပိတ်ဆီးပုံးလှမ်းထားသော အခန်းထဲသို့

www.burmeseclassic.com

၁၂

လွင့်ပျော်ညီညာ၍ အကျဉ်းသား

ရောက်ရှိနေခြင်းက စဉ်းစားရခက်လှသည်။ သူ ပြန်စဉ်းစားကြည့်သည်။

ထိုနေ့က မျိုးသူခနှင့်အတူ ငှက်ပစ်တောင်သို့ ရောက်လာခဲ့ကြသည်။

ထနောင်းပင် တောအုပ်ဆီမှ ချိုးကူးသံလေးများကို လွှမ်းဆွေးစွာ ကြားနေရသည်။ ၂၂ ပေခန့်မြင့်သော တောင်ကုန်းလေးပေါ်တွင် မုခ်လေးမျက်နှာနှင့် စေတီ ၂ ဆူတည်ထားသည်။ ပျူစောထီးမင်းကြီးသည် ငှက်ကြီးထီးလှိုင်ကာကို လေးနှင့်ပစ်ခွင်းခဲ့ရာဒေသဖြစ်သောကြောင့် ငှက်ပစ်တောင်ဟု ခေါ်ဆိုကြသည်။ စေတီတော်အောက် မြောက်ဘက်တောင်ခြေတွင် ဥမင်ရှိသည်။

သူတို့နှစ်ယောက် ဥမင်ထဲသို့ ဝင်ရောက်လေ့လာခဲ့ကြသည်။

အမြင့် ၁၄ ပေခန့်ရှိသော အုတ်ရိုးတင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်တုတော်ကို ဖူးတွေ့ရသည်။ ဂေါတမဘုရားဟု ခေါ်ဆိုကြသည်။ သူကျိပ်စေတီတော်မုခ် လိုဏ်အတွင်းရှိ ဆင်းတုတော်မှာ သိုက်ဆရာများ သိုက်တူးသွားကြသောကြောင့် ပျက်စီးလျက်ရှိနေပေသည်။

‘အတွင်းဝှက်တွေက တော်တော်ပျက်စီးနေပါလား’

အုတ်ကျိပ်များ၊ မြေတွင်းအပေါက်များ၊ လိုဏ်ခေါင်းများကို တွေ့လိုက်ရသောကြောင့် မျိုးသူခအား မေးကြည့်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်တယ် ညီမင်းလတ်၊ လျှင်လှုပ်ပြီးတာက ဘာမှ

ဖိုးလပြည့်စာပေ

မကြာသေးဘူး၊ လူကြီးတွေပြောတာတော့ ကြားဖူးတယ်၊ ဟိုတုန်းက ပုဂံခေတ်မှာ အရည်းကြီးတွေ စိုးမိုးခြယ်လှယ်ခဲ့ကြပြီး အရည်းကြီးတွေ အတော်ကောင်းစားခဲ့ကြတယ်၊ အရည်းကြီးခေတ်ပေါ့ကွာ၊ ထူးခြားဆန်းကြယ်တဲ့ ဂန္တီရအတတ်ပညာတွေကို လေ့လာလိုက်စားခဲ့ကြသလို ထွန်းလည်း ထွန်းကားခဲ့တယ်’

‘အခုခေတ်မှာလည်း ဂန္တီရပညာကို လေ့လာလိုက်စားတဲ့သူတွေက အရည်းကြီးတွေရဲ့ နောက်ခံသမိုင်းကြောင်းတွေကို လေ့လာရှာဖွေ စူးစမ်းကြတယ်၊ ဟိုတုန်းက အရည်းကြီးတွေ ကိုင်စွဲခဲ့တဲ့ ဓာတ်ပြောင်း၊ ဓာတ်ပြန်၊ ဓာတ်စိုက်၊ ဓာတ်ဆင်၊ ဓာတ်လေးပါး၊ မြှူလေးပါး ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာတဲ့အတတ်တွေ၊ ဂန္ဓာရီပညာရပ်တွေကို တတ်မြောက်ချင်တာနဲ့ အရည်းကြီးတွေရဲ့ လျှို့ဝှက်အတတ်ပညာတွေ တိမ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်နေတာတွေကို လိုက်ရှာကြတယ်’

‘တချို့ကျတော့လည်း မဟာယာနဂိုဏ်းမှာ ကိုးကွယ်တဲ့ နတ်မင်း နတ်ဒေဝီရုပ်တုတွေ ဇာဓိသတ်ရုပ်တုတွေဟာ ရွှေတုံး ရွှေခဲတွေနဲ့ ဆွန်းထုထားကြတော့ သိုက်တူးတဲ့သူတွေ နိုင်ငံခြားကို ရှေးဟောင်းပစ္စည်း ခိုးထုတ်တဲ့သူတွေက ရှာဖွေကြတယ်လို့ ပြောသံကြားဖူးတယ်’

‘မတော်လောဘနဲ့ ရှာဖွေတာက အကြောင်းမဟုတ်ဘူး၊ ထင်ကြေးမှုအမွေအနှစ်တွေ ပျက်စီးဆုံးရှုံးခဲ့ရတာဟာ ဘာနဲ့မှ အစားထိုးမရနိုင်အောင် သုံးရှုံးသွားရတာပဲ အဖတ်တင်တာပဲ’

ဖိုးလပြည့်စာပေ

www.burmeseclassic.com

‘ဟုတ်တယ် ညီမင်းလတ်၊ မင်းပြောသလို နောက်ဆုံးတော့လည်း ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်တွေ၊ တန်ဖိုးကြီးမားတဲ့ ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင်ဝတ္ထုတို့တွေပဲ အပျောက်သွားကြတာပဲ’

သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် စကားတပြောပြောနှင့် ဥမင်လိုဝခေါင်းအတွင်း ဝင်ရောက်လာကြသည်။ ဥမင်ထဲတွင် လျှောက်သွားကြရာမှ အုတ်ခုံဟောင်းထဲတွင် တလက်လက် တောက်ပနေသော အရာဝတ္ထုတစ်ခုကို အမှတ်မထင် မြင်တွေ့လိုက်ကြသည်။

ညီမင်းလတ်က အုတ်ခုံများကို ဖယ်ရှားလိုက်ပြီး ဆွဲထောက်လှူကြည့်လိုက်သည်။

‘မျိုးသူခ ဒီမှာကြည့်စမ်း၊ ဒီပြောင်ပြောင်လက်လက်လေးက ဘာလဲခသိဘူး’

မျိုးသူခအား ပြကြည့်လိုက်သည်။ စိတ်ဝင်တစား ယူကြည့်သည်။

‘ရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်လေးတစ်ခုပဲ၊ မင်းက ရှေးဟောင်းပစ္စည်းတွေကို စိတ်ဝင်စားသူဆိုတော့ အမှတ်တရ မင်းပဲ ယူထားပြီ သိမ်းထားလိုက်ပေတော့’

‘အေးကွ... ဒီရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်လေးကို ငှက်ပတောင်ဘုရား ရောက်ခဲ့တဲ့ အထိမ်းအမှတ်အနေနဲ့ ယူသွားမယ်’

သူသည် ထိုကဲ့သို့ ရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်လေးအား စတင်

တွေ့ရှိပြီး ကောက်ယူခဲ့သည်ကို အမှတ်ရနေမိသည်။ အဆိုပါ ရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်လေး ရရှိပြီးနောက်တွင် ညီမင်းလတ် ဘဝမှာ ထူးခြားစွာ ပြောင်းလဲသွားခဲ့သည်။ သူ့ကိုယ်တိုင် မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

သိစိတ်များကား ပြီးခဲ့သည့် အတိတ်ကဖြစ်ရပ်များကို ပြန်လည်အမှတ်ရသည်။ စောစောက ပြောခဲ့သလို သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ မျိုးသူခနှင့် ငှက်ပတောင်ဥမင်ထဲသို့ ရောက်ခဲ့သည်များကို ပြန်မှတ်မိသည်။ သတိရနေမိသည်။ အဖြစ်အပျက်အားလုံးကို ပြန်လည်တွေးတောကြည့်လို့ ရသည်။ သေသေချာချာပင် အမှတ်ရမိသည်။ အသေးစိတ်တအစ မေ့မကျန်ရအောင် အမှတ်သညာများ ရှိနေသည်။

အခုတော့...

အလို... ငါ့ရုပ်ခန္ဓာ...

ငါ့ခန္ဓာကိုယ်ကြီး ဘယ်ရောက်သွားတာပါလိမ့်။ သူငယ်ချင်း မျိုးသူခ ချစ်သူမေသရဖီတို့သည်လည်း မတွေ့မမြင်ရတော့။ သူတို့နှစ်ဦးစလုံး ပျောက်ဆုံးသွားကြသည်။ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကြီးအား သူ့လက်များနှင့် ပြန်စမ်းကြည့်သည်။

ဘုရား၊ ဘုရား၊ ဘုရား...

စမ်းကြည့်စရာ သူ့မှာ လက်ချောင်းတွေ မရှိတော့။ သူ့လက်တွေ ဘယ်ရောက်ကုန်ကြပါလိမ့်။ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကြီးနှင့်အတူ

လက်ချောင်းများ ပျောက်ဆုံးသွားသဖြင့် တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားမိသည်။ ငါ ဘယ်လိုဖြစ်တာပါလိမ့်။ ငါ ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ။ လေဟာနယ်ထဲတွင် မမြင် စမ်းတဝါးဝါး ဖမ်းအုပ်မိသကဲ့သို့ ထိတွေ့ ကိုင်တွယ်မရ ဖြစ်နေသည်။

သူ့လက်တွေ၊ ခြေတွေ၊ မျက်နှာ၊ ကိုယ်လုံး ဟာ... သူ့ခန္ဓာ ဘာမှမရှိတော့ပါလား။

‘ဘုရား၊ ဘုရား၊ ဘုရား၊ ငါ သေသွားတာလား’

ဝိညာဉ်ဘဝကို ကူးပြောင်းသွားတာမျိုးလား။ ညီမင်းလတ် အကြီးအကျယ် တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားသည်။ သူ မသေချင်သေး။ သေသွားလို့ မဖြစ်။ သူ့မှာ လုပ်စရာအလုပ်တွေ အများကြီးရှိသေးသည်။ ဒီတစ်ခေါက် ပုဂံကအပြန် အောက်လှိုင်းကောက်ထားသော ပန်းချီကားများကို အပြီးသတ်ရေးဆွဲရမည်။ နိုင်ငံခြားမှ ပန်းချီကား များဝယ်သူများနှင့် ချိန်းဆိုထားပြီးဖြစ်သည်။ သူ သေလို့မဖြစ်။

သေလို့မဖြစ်သည့် ကိစ္စများထဲတွင် အရေးကြီးဆုံး လုပ်ဆောင်ရန်ကိစ္စက မပြီးမြောက်သေး။ အထူးသဖြင့် ဒီနှစ်ထဲမှာပင် မေသရဖီနှင့် လက်ထပ်ရန် အစစအရာရာ ပြင်ဆင်ထားပြီးဖြစ်သည်။ လူကြီးမိဘများကလည်း ဝမ်းသာအားရ တွေ့နပ်ကြကာ သဘောထားကြသည်။ တစ်အိုးတစ်အိမ်ထောင်ဘဝ သာယာချမ်းမြေ့သည့် အိမ်ထောင်တစ်ခုကို တည်ဆောက်ရဦးမည်။

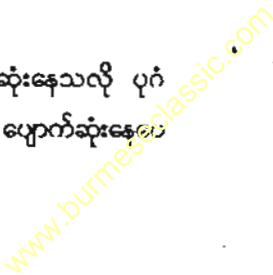
အခုတော့ သူစိတ်ကူးယဉ်ထားသည့် လုပ်ဆောင်ရန်ကိစ္စ များစွာ ကျန်ရှိနေသေးသည်။ အနာဂတ်ဘဝများကား ကြေမ္မာပျက်စီးခဲ့ရပြီဖြစ်သည်။

ထူးဆန်းသောအခန်းဟု ထင်ရသော နှင်းမြူများပိတ်ဖုံးနေသည့် နေရာတွင် ညီမင်းလတ် ရုပ်ခန္ဓာကြီးသည် ထူးဆန်းအံ့ဖွယ်ရာ ပျောက်ဆုံးသွားပေတော့သည်။

ထိုစဉ်မှာပင် မှောင်ပျူပျူအခန်းထဲမှ မီးရောင်လေး တလက်ထက် ထွက်ပေါ်လာသည်။ တဖြည်းဖြည်းနှင့် အလင်းရောင်များက ခိုခိုအားကောင်းလာကာ သူ့အနီးသို့ ရောက်လာသည်။ အလို... ထူးဆန်းလှပါလား။ ရှေးခေတ်ဟောင်း ပုဂံဝတ်စားဆင်ယင်မှုများနှင့် လှပချောမောသော မိန်းကလေးတစ်ဦး ဖြစ်နေသည်။

ထူးဆန်းသောအခန်းထဲတွင် ရှေးခေတ်ဟောင်း ပုဂံသူလေး တစ်ဦးရှိနေခြင်းကြောင့် ညီမင်းလတ် ပို၍ပင် အံ့ဩတုန်လှုပ်သွားသည်။ ပုဂံသူလေးက ဘယ်သူလဲ။ သူ့မနာမည်က ဘယ်လိုခေါ်သလဲ။ သူမ စကားရော ပြောတတ်သလား။ ညီမင်းလတ်ကို ဘာတွေပြောမှာလဲ။ သူ့လိုပင် ပုဂံခေတ်မိန်းကလေးအား မြင်တွေ့ရသည့်တိုင် ထိတွေ့ကိုင်တွယ် စမ်းသပ်လို့ရပါ့မလား။

ညီမင်းလတ် ရုပ်ခန္ဓာကြီးကား ပျောက်ဆုံးနေသလို ပုဂံသူလေး၏ ရုပ်ခန္ဓာသည်လည်း ပျောက်ဆုံးကောင်း ပျောက်ဆုံးနေလေ

လိမ့်မည်။ သို့သော် ညီမင်းလတ် အမြင်အာရုံထဲတွင်တော့ ထင်ထင်
ရှားရှား ခြင်တွေ့နေရသည်။

ရုပ်ခန္ဓာပျောက်ဆုံးနေသော ညီမင်းလတ်ဝိညာဉ်သည်
ရုပ်ခန္ဓာရှိနေသလောက် ထင်ရသော ပုဂံခေတ်မိန်းကလေးတစ်ဦးအား
ဝေဝေဝါးဝါး ခြင်တွေ့ထိုက်ရခြင်းသာ ဖြစ်ပေတော့သည်။

အခန်း (၂)

လည်ပျိုကို ရစ်ပတ်လိုက်သည့် သုံးလုံးတင်နှုန်းပတ်ကျော့ကွင်း

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၅၅၃

ဧရာဝတီမြစ်ကို ဖြတ်၍ တိုက်ခတ်လာသော လေနုအေးက
တသုန်သုန် ဝေ့မြူးနေဆဲ။

ရင်ထဲတွင် အေးမြကြည်နူး လန်းဆန်းသွားစေသည်။ ပုဂံ
ရွှေမြို့တော်ကြီးကား သူ ကျင်လည်ကြီးပြင်းခဲ့သော သိန်းပို (ယခု
သီရိလင်္ကာ)လို မဟုတ်။ တွေ့သမျှ မြင်သမျှ မြင်ကွင်းတွေက ဆန်းသစ်
ထူးခြားနေသလို စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းလှသည်။ ဘုရင်မင်းမြတ်၏
အလှူတော်ပွဲကြီးကျင်းပနေသောကြောင့် ပုဂံရွှေမြို့တော်သူ မြို့တော်
သားများကလည်း ဝတ်ကောင်းစားလှများနှင့် ကြည်နူးပျော်ရွှင်
လျှောက်ရှိနေကြသည်။

လူတိုင်းတို့၏ အပြုံးမျက်နှာ၊ ပျော်ရွှင်လန်းဆန်းတက်ကြွ

နေသော အမူအရာများနှင့်။ ကြည့်ပါဦးတော့... ရွှေဖောင်တော်ကြီးပေါ်တွင် ဘုံအဆင့်ဆင့်ဆင့်ထားသော တန်ဆောင်းများ၊ ရွှေရောင်ဖိတ်ဖိတ် ဖြာသာဒ်များ၊ နတ်ဘုံနတ်နန်းသဖွယ် အဆန်းတကြယ် တင့်တည်ဝင့်ကြွားလျက်ရှိသည်။

ထည်ဝါဆန်းပြားမှုများကလည်း အံ့သြလောက်ပါပေသည်။ ယဉ်ကျေးမှုအနုလက်ရာများက အဆင့်တန်းမြင့်လှသည်။ မြန်မာလူမျိုးတို့၏ ပုဂံကား နိုင်ငံရပ်ခြားအထိ ကျော်ကြားထင်ရှားလျက်ရှိသည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။

ဧရာဝတီမြစ်ကမ်းဘေး ဝဲယာတစ်လျှောက်တွင်လည်း ရာဇမတ်ကာ၊ ငှက်ပျောပင်၊ ကြံပင်၊ ရေမြှူတာပန်းအိုးများ စိုက်ထူထားသည်။ မြစ်ပြင်အလုံး ပွဲသဘင်အစုံ စီရင်ခင်းကျင်းထားသည်။ သိန်းယိုတွင် နေခဲ့စဉ်က ဆပဋမထေရ် ပြောပြခဲ့ဖူးသည်။

ပုဂံရွှေမြို့တော်ကြီး၏ သာယာဝပြောပုံ၊ ဘာသာတရားကိုင်းရှိုင်းပုံ၊ ယဉ်ကျေးမှုနှင့် အနုပညာများ ထွန်းကားခဲ့သည်ကို သည်လောက်အထိ ထင်မထားခဲ့ပေ။ ဒီကိုယ်တော် စကားကြွယ်ကြွားဝါတာပဲဖြစ်မည်ဟု ထင်ထားခဲ့သည်။

ယခုလို ကိုယ်တိုင်ကျရောက်လာတော့မှ ဆပဋမထေရ် ပြောသည်မှာ အမှန်အကန်တွေပါလားဟု နားလည်သဘောပေါက်မိသည်။ မြင်မြင်သမျှ တွေ့တွေ့သမျှ အဖြစ်ဆန်း အတွေ့ဆန်းတွေ

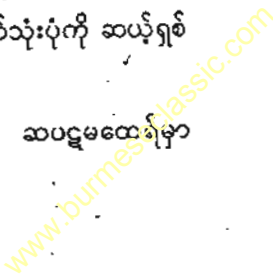
သာ ဖြစ်နေပေသည်။ သူက သိန်းယိုကျွန်းသားဖြစ်သည်။ သူ၏ဆရာတော်မှာ ရဟန္တာ အရှင်မဟိန္ဒဖြစ်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံမှ ရှင်ဥတ္တရာဇီဝမထေရ်မြတ်နှင့် တပည့်သံဃာတော်များသည် သိန်းယိုသို့ ကြွရောက်လာကြသည်။

ထိုစဉ်က ပုသိမ်မြို့ ကျေးလက်မှ ဆပဋရွာသား ဆပဋမထေရ်မှာ အသက်အရွယ်ငယ်သေးသည့် ရှင်သာမဏေတစ်ပါး ဖြစ်သည်။ သူနှင့် အသက်အရွယ် မတိုမိုမဲယိမ်း ရွယ်တူတန်းတူတွေ ဖြစ်ကြပြီး ရှင်သာမဏေငယ်ဘဝကတည်းက အတူတူနေထိုင်လာခဲ့ကြသည်။

ရှင်ဥတ္တရာဇီဝမထေရ်ကိုယ်တိုင်က ကံဆောင်ပေးပြီးနောက် ရဟန်းတော်များ ဖြစ်လာကြသည်။ သိန်းယိုတွင် စာဝါအတူလိုက်ရင်း ခင်မင်ရင်းနှီးခဲ့ကြသည်။

ပုဂံနေပြည်တော် နရပတိစည်သူမင်းကြီးထံမှ အမှာအပါး ရောက်လာသည်။ ပုဂံနေပြည်တော်သို့ ပြန်လည်ကြွရပေမည်။ ဆရာတော် ရှင်ဥတ္တရာဇီဝမထေရ်ကတော့ သိန်းယိုမှာပင် စာပေသင်ကြားရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့မည်ဖြစ်သည်။ ရှင်ဆပဋနှင့်အတူ ဗုဒ္ဓတရားတော်များဖြစ်သော အဋ္ဌကဏ္ဍနှင့်တကွ ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံကို ဆယ့်ရှစ်နှစ်မျှကြာအောင် သင်ကြားခဲ့ကြပြီး ဖြစ်သည်။

ပုဂံနေပြည်တော်မှ ရောက်လာသော ဆပဋမထေရ်မှာ

'သိန်းယုန်ရောက် ဆရာတော်' အဖြစ် ဂုဏ်သတင်းကျော်စော ထင်ရှား ထာခဲ့သည်။

'ငါ့ခွင်တို့... တပည့်တော်နဲ့အတူ ပုဂံနေပြည်တော်ကို တစ်ပါတည်းကြွရောက်ဖို့ လင့်ဆောင်ပါတယ်'

ဆပဋ္ဌထေရ် လျှောက်ထားချက်ကြောင့် ပုဂံနေပြည်တော်သို့ သူ လိုက်လာခဲ့သည်။ ပုဂံကို သူ စိတ်ဝင်စားသည်။ ရောက်လည်း ရောက်ဖူးချင်သည်။ ပုဂံကား ဂုဏ်သတင်းကျော်စောထင်ရှားသော နေပြည်တော်တစ်ခုဖြစ်သည်။ အခွင့်သာ၍ ရောက်ရတော့မည် ဖြစ်သလို သူ လွန်စွာမှ တွေ့လိုမြင်လိုလှသော ပုဂံရှိ တန်ခိုးကြီးစေတီ တော်များအား မျက်ဝါးထင်ထင် ဖူးမြော်ကန်တော့ရပေတော့မည်။

သူနှင့်အတူ ကိစ္စပိုရရွာသား အရှင်အာနန္ဒာ၊ ကမ္ဘောဇမင်း ဝိဇယရာမာန်၏သားတော် အရှင်ကာမလိန္ဒ၊ တေမလိတ္တ ရွာသား အရှင်သီဝလီ မထေရ်တို့ပါ တစ်ပါတည်း လိုက်ပါခဲ့ကြသည်။

သင်္ဘောခရီးဖြင့် ထွက်လာခဲ့ကြရာမှ ပုသိမ်သို့ရောက်သည်။ ပုဂံနေပြည်တော်သို့ မကြွကြသေးဘဲ ပုသိမ်မြို့မှာပင် ဝါကပ်ဝါဆို ခဲ့ကြသည်။ သူဌေးသူကြွယ်တို့ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းသော တံတိုင်း မီးတားနှင့်တကွ ခန့်သည်သော စံကျောင်းတော်ကြီးတွင် သီတင်းသုံး ခဲ့ကြသည်။ ထို့နောက်မှ ပုဂံရွှေမြို့တော်ကြီးဆီသို့ ကြွလာခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

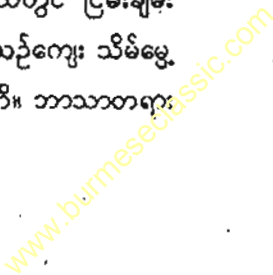
ပုဂံရွှေမြို့တော်ကြီးသို့ ရောက်ရှိလာကြသည်။

နရပတိစည်သူမင်းကြီး၏ ပူဇော်သက္ကာရပြုမှုတွေက ကြီးကျယ်ခမ်းနားလှသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာ သာသနာကို ကြည်ညိုသော မင်းကြီး၊ နန်းတက်ကာစလို ခက်ထန်သော၊ ရက်စက်သော၊ ရန်ငြိုး ညှိုးသော၊ စိတ်ထားများ ယခုတော့ ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ အသိ တရား နောင်တများ ရရှိလာခဲ့သည်။

ဘုရားပုထိုး ဝူကျောင်းများ လှူဒါန်းတည်ဆောက်ရင်း သာသနာပြုမင်းကောင်းမင်းမြတ်တစ်ပါး ဖြစ်နေသည်။ သူတို့အဖွဲ့ အား သိန်းယုန်ရောက် သံဃာတော်များဟု ပုဂံပြည်သူပြည်သားများက သိရှိထားကြသည်။

ဘုရင်မင်းတရားကြီးကိုယ်တိုင် အတိုင်းထက်အလွန် ဂုဏ်ပြု ပူဇော်ပွဲများ ကျင်းပပေးသည်။ ယခုပင်ကြည့်၊ ဧရာဝတီမြစ်ထဲတွင် ကြီးမားသော ရွှေလှေဖောင်တော်ကြီးများ အစီအရီ၊ သာမဏေပဉ္စင်း ခံပွဲကြီးကား ကြီးကျယ်စည်ကားလှသည်။

ရှင်ရာဟုလာအဖို့ မြင်သမျှ တွေ့သမျှ ပုဂံမြင်ကွင်းကား ထူးဆန်းလှပါတကားဟု အံ့ဩဝီတီစိတ်နှင့် ရင်ထဲတွင် ငြိမ်းချမ်း ဝီတီများ ရရှိလာသည်။ ပုဂံ... ပုဂံသားတို့ကား ယဉ်ကျေး သိမ်မွေ့ ကြပါတိ။ ဖော်ရွေပျူမှာ သဘောထားပြည့်ကြပါတိ။ ဘာသာတရား အပေါ်၌လည်း ရိုသေကိုင်းရှိုင်းကြပါတိ။

အဆိုပါ ပဉ္စင်းခဲပွဲကြီးမှ အစပြု၍ သူ့ဘဝများ အဆုံးသတ် သွားမည်ကို ထိုစဉ်က ရှင်ရာဟုလာ မသိခဲ့ရပေ။ မည်သို့မျှ မစဉ်းစား မိသော အကြောင်းတရားများက သူ့ထံသို့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်ရှိလာသည်။ ထူးခြားဆန်းပြားလောကကံကြမ္မာများက သူ့ထံသို့ ဦးတည်ပြီး ရောက်ရှိလာသည်။ ဧရာဝတီမြစ်ရေစီးနှင့်အတူ ပြောင် ပြောင်လက်လက် အရာဝတ္ထုတစ်ခု မျောပါလာသည်ကို ရှင်ရာဟုလာ ကောက်ယူကြည့်မိလိုက်သည်။

တစ်တောင်သာသာခန့်ရှိသော ရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ် တစ်ခု ဖြစ်နေပေသည်။

ကြေးပြားချပ်ထောင့်စွန်းများတွင် အမောက်ထောင် ပါးပျဉ်း ထနေသော နဂါးရုပ်ကြီးများ၊ လက်လေးဖက်နှင့် နတ်ဒေဝီပုံစံကို ကောက်ကြောင်းဖော်ထွင်းထုထားသည်။ လက်လေးဖက်တွင်လည်း ခက်ရင်းခွ၊ မှိန်း၊ ဓား စသည့် ကြောက်မက်ဖွယ် လက်နက်များကို ကိုင်ဆောင်ထားသည်။ တန္တရဘာသာ (TANTRISM) အက္ခရာများ ပါရှိသည်။ မည်သည့်အဓိပ္ပာယ်များကို ရေးသားထားမှန်း ရှင်ရာဟုလာ မသိပေ။

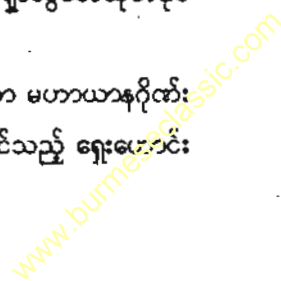
သူ့အနေနှင့် သီဟဠဘာသာ၊ မာဂဗာသာ (သို့) ပါဠိအရေး အသားတို့ကို ကျွမ်းကျင်စွာဖတ်နိုင်သည် မှန်၏။ ယခု ကောက်ယူ ရရှိသော ရှေးဟောင်းကြေးပြားပေါ်တွင် ရေးသားထွင်းထုထားသော

အက္ခရာများမှာ ဝှတ်ပတားခေတ်သုံး အက္ခရာများသော်လည်းကောင်း၊ ဘင်္ဂလားပြည် ပါလာမင်းဆက်တွင် အသုံးပြုသော အက္ခရာများ ဖြစ်နိုင်ပေသည်။ အရည်းဘာသာကို ကိုးကွယ်စဉ်က ဘာသာစကားများ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့မည်ဟု ရှင်ရာဟုလာ တွေးမိသည်။

ရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်သည် ရှင်ရာဟုလာအား ဘူးဆန်းစွာ ဆွဲဆောင်လျက်ရှိသည်။ နေရောင်ကြောင့်လည်း ပြောင်လက်တောက်ပ ဝင်းထိန်နေပေသည်။ ရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်ထောင့်စွန်းတွင် ထွင်းထု ထားသော အမောက်ထောင်နေသောနဂါး၊ စူးရဲတောက်ပသော မျက်လုံး၊ ပါးပျဉ်းခွက်များ၊ နဂါးကြေးခွံတို့မှာ ချက်ချင်းပင် အပြင်သို့ ခုန်ထွက်လာပြီး ယိမ်းထိုးလှုပ်ရှားနေသကဲ့သို့ အသက်ဝင်လှသည်။

လက်လေးဖက်နှင့် နတ်ဒေဝီရုပ်တုကောက်ကြောင်းမှာလည်း အရိုးခေါင်းများ၊ ယစ်ဓားများ၊ မြေများ လိမ်ပတ်ထားဟန်နှင့် ကြောက် မက်ဖွယ်ကောင်းလှသည်။ ရှင်ရာဟုလာသည် မထင်မှတ်ဘဲ မြစ်ရေစီး နှင့်အတူ မျောပါလာသော ထူးဆန်းသည့် ရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ် လေးအား သိမ်းဆည်းထားလိုက်သည်။ တစ်ချိန်ချိန်တွင်တော့ အဆိုပါ ကြေးပြားစလေး၏ နောက်ကြောင်းရာဇဝင်ကို ရှာဖွေဖော်ထုတ်နိုင် လိမ့်မည်ဟု ထင်ထားခဲ့သည်။

ရှေးခေတ် ရှေးအခါက ထွန်းကားခဲ့သော မဟာယာနဂိုဏ်း သားတို့၏ မန္တရယာနအကြောင်းကို သံလွန်စရိုင်သည့် ရှေးဟောင်း

ကြေးပြားချပ်လေးဖြစ်သည်။ ဟိုယခင်က မြောက်ပိုင်းသာသနာဟု
ခေါ်ဆိုအပ်သည့် ဟောယာဉ်လမ်းစဉ်ကို လိုက်နာကိုးကွယ်ခဲ့ကြသည်။

အရည်းကြီးတို့၏ဩဇာတိက္ကမကား မင်းအဆက်ဆက်
လွမ်းမိုးလာခဲ့သည်။ ရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်လေးသည် အရည်း
ကြီးတို့၏ လျှို့ဝှက်သော ဂန္ဓာရီလမ်းစဉ်နှင့် ပတ်သက်ကောင်း
ပတ်သက်နေပေလိမ့်မည်။ မိမိတို့ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်သော တောင်ပိုင်း
သာသနာနှင့်မတူ ကွဲပြားသောကြောင့် ရှင်ရာဟုလာသည် တခြား
မထေရ်များ မသိစေရန် လျှို့ဝှက်သိမ်းဆည်းထားလိုက်သည်။

နရပတိစည်သူမင်းကြီး၏အစီအစဉ်ဖြင့် အဆန်းတကြယ်
ရတနာ ၉ ပါး ဆင်ထင်ထားသော ဓင်္ဂလာဆင်တော်ကြီးများပေါ်သို့
တင်လျက် ဟင်္သာတင်ခြင်းခံရသည်။ ဓင်္ဂလာဆင်တော်ကြီးများ၏
ခြေထောက်များတွင် ရွှေခြုံသံများကို ကြားနေရသည်။ ပတ္တမြား
ကျောက်မျက်ရတနာများ စိခြယ်ထားသော ဦးကင်းတော်ပုံ၊ မျက်နှာ
တော်တန်ဆာ၊ စွယ်တော်ခွေအရန်စုံ၊ နားဆွဲကတော့၊ လည်ဆွဲတော်
တို့မှ စိန်၊ မြ၊ နဝရတ်ကျောက်များ၏ အရောင်များက ဖိတ်လက်
တောက်ပလျက်ရှိသည်။

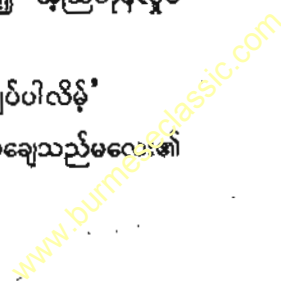
ပုဂံနေပြည်တော်ထဲသို့ တစ်ပတ်ခန့်လှည့်လည် အပူဇော်စံ
ကြရပြီးနောက် စံကျောင်းတော်သို့ ပြန်ကြွလာခဲ့ကြသည်။ ပူဇော်ပွဲ
သဘင်ကြီးကား ပုဂံနေပြည်တော်တစ်ဝှမ်းလုံး အုန်းအုန်းကျွက်ကျွက်

စည်ကားလွန်းလှသည်။ မင်းတရားကြီးကိုယ်တိုင် စီရင်ကျင်းပသော
ပွဲသဘင်ကြီးဖြစ်သလို ပုဂံမြို့သူမြို့သားတို့ကလည်း ပွဲသဘင်ကြီး
နှင့်အတူ တက်ကြွပျော်ရွှင်လျက် ရှိနေကြသည်။

စံကျောင်းတော် ပြန်ကြွလာခဲ့ကြသည်။ ရှင်ရာဟုလာသည်
အေးအေးဆေးဆေး အနားယူလိုက်သည်။ မြစ်ရေစီးထဲတွင် မျောပါ
လာသည့် ထူးဆန်းသည့် ရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်အား အသေအချာ
လေ့လာကြည့်ရှုမိလိုက်သည်။ ထိုသို့ အသေးစိတ် လေ့လာကြည့်နေ
စဉ်အတွင်းမှာပင် နဂါးရုပ်ပုံနှင့် ရှေးဟောင်းအက္ခရာများက ထင်ရှား
စွာပေါ်လာသည်။ ကချေသည်မလေးတစ်ဦး၏ ပုဂံခေတ်ကဟန်ပုံ
ဈေးမှာ အဘယ်ကြောင့် ရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်ပေါ်တွင် အရိပ်
ထင်ပေါ်ပေါက်လာရပါသနည်း။ စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းလှသည်။

ရှင်ရာဟုလာ နားထဲတွင်လည်း ငြိမ့်ညောင်းသာယာစွာ
တီးမှုတ်လိုက်သည့် ဆိုင်းသံ၊ ခုံသံ၊ တေးသံများကိုပင် ကြားမိလိုက်
သည်ဟု ထင်မိသည်။ ပုဂံခေတ် ရှေးဟောင်းတေးဂီတ၊ ပုဂံအက၊
ကချေသည်မလေးတစ်ဦး၏ ကဟန်၊ သီဆိုဟန်တို့မှာ ထူးဆန်းစွာ
ပီပီပြင်ပြင် ထင်ထင်ရှားရှား မြင်တွေ့လိုက်ရ၍ အံ့ဩတုန်လှုပ်
သွားမိသည်။

“ဒါက ဘယ်လိုရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်ပါလိမ့်”
အသွန်တရာ ထူးဆန်းလှပေသည်။ ကချေသည်မလေး၏

ကိုယ်ပေါ်တွင် ဝတ်စားဆင်ယင်မှုများကလည်း ပုဂံခေတ်ဝတ်စားဆင်ယင်မှုများဖြစ်သည်။ အတွင်းခံအင်္ကျီနှင့် အပေါ်ရုံများကလည်း ပါးလွှာလွန်းလှသည်။ ကျောရှင်းပြေပြစ်သော ခန္ဓာကိုယ်ဖွံ့ဖြိုးမှုအား အစွမ်းကုန် ဖွင့်လှစ်ပြသထားသကဲ့သို့ မြင်တွေ့နေရသည်။ ရှင်ရာဟုလာ၏ နှလုံးသားများ လှုပ်ရှားလာမိသည်။ ကချေသည်မလေး၏ ကဟန်များကလည်း ရင်ခုန်တိမ်းမိုး စွဲလမ်းစရာဖြစ်နေပေသည်။

မြတ်နိုးဖွယ် အဆင်းရူပကာရှိသော မျက်နှာလေးမှာလည်း ချိုကြည်စိုင်းစက် တင့်တယ်လှသည်။ နက်မှောင်စိုရွန်းသော မျက်လုံးများက ဆန်းကြယ်သော ညှို့ဓာတ်များနှင့် ဆွဲငင်သိမ်းသွင်းလျက် ရှိသည်။ ရှင်ရာဟုလာ ရင်ကို သွက်သွက်ခါ လှုပ်ရှမ်းသွားစေသည်။ သည်လိုခံစားမှုမျိုး တစ်ကြိမ်တစ်ခါဖူးမျှ ခံစားဖူးခြင်းမရှိခဲ့။ ခက်တော့ဖြင့် အတော်ပင်ခက်နေသည်။

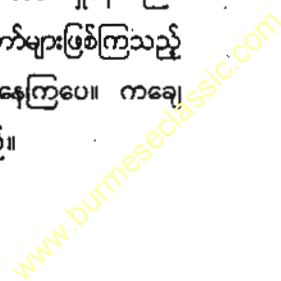
မြူစင်သန့်ရှင်းသောစိတ်၊ သီလ၊ ပညာ၊ ဘာဝနာနှင့် နေထိုင်ကျင့်ကြံခဲ့သော ဘုရားသားတော်တစ်ပါးအား တဏှာကာလအမှိုက်မှောင်များက တိုးဝင်ထိပါး နှောင့်ယှက်လာသကဲ့သို့ ခံစားနေရသည်။ ရှင်ရာဟုလာသည် မယုံကြည်နိုင်လောက်စွာ ပေါ်ပေါက်လာသော ရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်ပေါ်မှ ကချေသည်မလေး၏ စွဲလမ်းမြတ်နိုးဖွယ် ကဟန်ဆိုဟန် တေးသီချင်းသံပုံရိပ်တို့အား တုန်ယင်နေသော လက်များနှင့် ပွတ်သပ်ကြည့်မိလိုက်သည်။

ဒါတွေဟာ တကယ်မြင်တွေ့နေရာတာမှ ဟုတ်ပါရဲ့လား။ ဟုတ်ပေ။ အမှန်တကယ်ပင် လက်နှင့် ပွတ်သပ်ကြည့်မိသည့်တိုင် ပုဂံကချေသည်မလေး၏ ကနေဟန်ပုံရိပ်များက ပျောက်ပျက်သွားခြင်း ခရှိပေ။ ထူးဆန်းလှပါပေတကား။

နားထဲတွင် သဲ့သဲ့နှင့်ကြားနေရသော ဂီတသံစဉ်များက ဇူတ်တရက် ချက်ချင်းဆိုသလို တိခန့်ပြတ်တောက် ရပ်တန့်သွားသည်။ ဘယ်လိုတွေဖြစ်လာတာပါလိမ့်။ ရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်လေး သူ့လက်ထဲသို့ ရောက်ရှိလာပြီးနောက် တွေ့ကြုံမှုများက အတော်ပင် ထူးဆန်းနေပေသည်။

ဟော... ကြည့်နေရင်းမှာပင် ပုဂံကချေသည်မလေး၏ ညှို့ဓာတ်အပြည့်ရှိသော မျက်နှာဝန်းထဲမှ မျက်ရည်စများ စီးကျလာသည်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။ ရှင်ရာဟုလာ စိုးရိမ်စိတ်နှင့် ရင်ထိတ်သွားသည်။

ပုဂံကချေသည်မလေးက ဘာပြုလို့ ငိုနေတာပါလိမ့်။ သူ့ကိုယ်သူလည်း မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် အံ့ဩနေမိသည်။ ခန်းမဆောင်ထဲတွင် သူတစ်ပါးတည်းသာ ရှိနေသည်။ သိန်းယိုမှ အတူတကွကြွလာသော အဖော်ရဟန်းတော်များဖြစ်ကြသည့် သီလဝိ၊ ကာလိန္ဒ၊ ရှင်အာနန္ဒာ၊ ဆပဋတို့ ရှိမနေကြပေ။ ကချေသည်မလေးကို စိုးရိမ်တကြီး ကြည့်မိလိုက်သည်။

ပန်းဆီသွေးလို ပြေးနေသော သူမနှုတ်ခမ်းလေးများက တလှုပ်လှုပ်ဖြစ်နေသည်ကို စိုးရိမ်ဖွယ် မြင်တွေ့လိုက်ရပြန်သည်။ သူမ ဘာပြောချင်ပါလိမ့်။ စကားပြောချင်၍ နှုတ်ခမ်းလေးများ လှုပ်လာခြင်းလား။ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းလှသည်။ အသံထွက်မလာသောကြောင့် ဘာတွေပြောဆိုနေမှန်း မသိရ။ အကြောင်းအရာတစ်ခုခုကို ရှင်ရာဟုလာအား ပြောပြနေပုံရသည်။

ရှင်ရာဟုလာ နားစိုက်ထောင်ကြည့်မိသည်။ ဘာသံမျှ ကြားရပေ။ သို့သော် ကချောသည်မလေး၏ နှုတ်ခမ်းလှုပ်သည့်အတိုင်း ရေရွတ်ကြည့်ရင်း အဓိပ္ပာယ်ဖော်ကြည့်သည်။ ရူပြီ။ သူ နားလည်သွားသည်။

‘အတို့ကျွန်ကို ကယ်ပါစ’

ပုဂံကချောသည်မလေးက သူမအား ကယ်တင်ပေးပါရန် အကူအညီတောင်းခံနေခြင်း ဖြစ်သည်။ ရှင်ရာဟုလာကိုယ်တိုင် မည်သို့မည်ပုံ ကယ်တင်ပေးရမှန်း မသိပေ။ ပုဂံကချောသည်မလေးက ကြေးပြားချပ်ထဲတွင် ဘယ်လိုဖြစ်နေသည် မသိ။ ဘာကြောင့်များ သူ့အား ကယ်တင်ပေးရန် အကူအညီတောင်းခံနေရပါလိမ့်။

ရှင်ရာဟုလာ ကြုံတွေ့နေရသော အဖြစ်အပျက်များအား တခြားရဟန်းတော်များအား ပြန်လည်ပြောပြလျှင် ယုံကြည်နိုင်ကြမည် မဟုတ်ပေ။ ဘာကြောင့်များ ရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်ထဲမှ ပုဂံ

ထချေသည်မလေး၏ အရိပ်အယောင်များ ရောက်ရှိရပါလိမ့်။ ဘာကြောင့်များ ကြေကြေကွဲကွဲ ရှိုက်ကြီးတင်ငင် ငိုကြွေးပူဆွေးနေရပါလိမ့်။ ဘာကြောင့်များ သူမကို ကယ်တင်ပေးရန် တောင်းဆိုနေရပါလိမ့်။

ထူးဆန်းတာကတော့ အတော်ပင် ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ရာ ဖြစ်နေပေသည်။

ထိုအချိန်တွင် ရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ် မျက်နှာပြင်ပေါ်သို့ ဇီနိုးမှိုင်းများက တိုက်လိုက်သကဲ့သို့ မှုန်ဝါးမှောင်ပိန်းသွားသည်။ ဇီနိုးငွေများကဲ့သို့ မှိုင်းငွေများ ပျက်ပြယ်သွားသောအခါ ဘုံဗိမာန်တစ်ခု တို့သို့ ရှေးဟောင်းကျောင်းတိုက်ကြီးတစ်ခု ပေါ်ထွက်လာသည်။

ကျောင်းတိုက်ကြီးထဲမှ ကိုယ်ခန္ဓာ ကြီးမားတုတ်ခိုင်သော အထကောင်းကောင်း အရုပ်ဆိုးဆိုးလူကြီးသည် မည်းညစ်သော နက်ပြာဆောင်ကိုယ်ရုံများ ဝတ်ဆင်ထားပြီး ဆင်းလာသည်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။ လှုပ်ရှားမှုများကို ရှင်ရာဟုလာ သေချာစွာ မျက်ခြည်မပြတ်အောင် လိုက်ကြည့်သည်။

ကြေမဲ့ချပ်ပြားပေါ်တွင် သံသဲကွဲကွဲ ထင်ထင်ရှားရှားပင် ဖြင့်တွေ့နေရသည်။ အဆီပြန်နေသောမျက်နှာပေါ်တွင် ရှုပ်ထွေး ချွလီသော မုတ်ဆိတ်၊ နှုတ်ခမ်းမွှေးများက တောချူရိုင်းကြီးတစ်ခု သို့ ကြမ်းတမ်းစွာ ပေါက်ရောက်လျက်ရှိသည်။ ကြီးမားတုတ်ခိုင်

လာလတ်တော်ကြီးနှစ်ဖက်တွင် ကြေးကွင်းများ၊ အဆောင်လက်ဖွဲ့ကြီးများကို ချည်နှောင်ထားသည်။

ရွှည်လျားသန်မာ မည်းညစ်သော ဆံပင်ရှည်ကြီးများက တွေ့မြင်ပေါ်တွင် ဝဲကျလျက်ရှိသည်။ လည်ပင်းတွင် ကြီးမားသော ဗုဒ္ဓတော်ကြီးများကို ဆွဲထားသည်။ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးတွင် ဆေးတောင့်၊ နတ်တောင့် အင်းစမများ၊ ဆေးမင်ကြောင်များ အပြည့်ထိုင်နေထားသည်ကို မြင်တွေ့ရသည်။

ပုံသဏ္ဍာန်သွင်ပြင် အမူအရာများကို ကြည့်လိုက်ခြင်းအားဖြင့် အင်း၊ အိုင်၊ ခါးလှည့်လက်ဖွဲ့၊ မန္တန်များကို ယုံကြည်သော တန္တရိုက်ထံသား အရည်းကြီးတစ်ပါး ဖြစ်ပုံရသည်။ ရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်ပေါ်တွင် နတ်ဒေဝီနှင့် နဂါးရုပ်များ ပါရှိသလို ယခု မြင်တွေ့လိုက်ရသည့် အရည်းကြီးရဟန်းမှာလည်း နတ်ဒေဝီနှင့် နဂါးရုပ်တူတိုးကွယ်သူဖြစ်ပေသည်။

စောစောက မြင်တွေ့လိုက်ရသည့် ပုဂံကချေသည်မလေးမှ ပျောက်ခြင်းမလှ ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ ထိုအချိန်မှာပင် ရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်ကို ကိုင်ထားသော ရှင်ရာဟုလာ လက်များသည် ရေခဲတုံးများကို ထိတွေ့လိုက်ရလို အေးစက်သွားသည်။ အေးစက်စက်အထိအတွေ့များက ရှင်ရာဟုလာ၏ လက်များကို တင်းကျပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်ထားခြင်း ခံလိုက်ရသည်။

သူ ရုန်းကန်ကြည့်သည်။ မရတော့။ ပြုတ်တူနှင့်ဆွဲညှပ်သားသလို ခံစားလိုက်ရသည်။ ရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်ထဲမှ သန်မာသော အရည်းကြီးလက်များက သူ့လက်များကို မလှုပ်နိုင်အောင် ဆွဲဆုပ်ချုပ်ကိုင်ပြီး ဆွဲယူခြင်းခံလိုက်ရသည်။

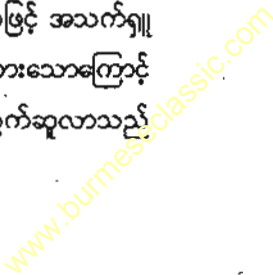
သူ့တစ်ကိုယ်လုံးမှာလည်း အေးစက်တောင့်တင်းသွားသလို ခုခံပြင်ထဲသို့ နစ်မြုပ်သွားသည့်အလား ခံစားလိုက်ရသည်။ ခေါင်းထဲတွင်လည်း မူးဝေနောက်ကျီလာသည်။ မကြာမီ အေးစက်သော ခုခံပြင်အောက်သို့ ရောက်ရှိသွားပေတော့မည်။

‘အတို့ကျွန်ကို ကယ်ပါစ’

ဟု ငိုကြွေးတောင်းပန်နေသော ပုဂံကချေသည်မလေးအား တယ်တင်နိုင်ရန် မပြောနှင့်၊ မိမိကိုယ်တိုင် ဒုက္ခအကြီးအကျယ် ချောက်နေပေတော့သည်။

အဖြစ်အပျက်များက မကြုံဖူးအောင် ထူးဆန်းလှသည်။ ခြင်းတမ်းအေးစက်သော လက်ကြီးက ရိပ်ခနဲ မြန်ဆန်စွာ လှုပ်ရှားလာသည်။

တစ်တောင့်ထွာခန့်ရှိသော သုံးလွန်းတင်ကြိုးနက်တစ်ချောင်း (အထိတော်ကျောကွင်း)က လည်ပင်းအား ညစ်လိုက်သဖြင့် အသက်ရှူရန် ခက်လာသည်။ လူ့ဆံပင် ဆံချည်မျှင်များကို ကျစ်ထားသောကြောင့် ခြင်းအားမှာ ပြင်းထန်လှသည်။ ရေခဲများက ပွက်ပွက်ဆူလာသည်။

ဟု ထင်မိသည်။ ရှင်ရာဟုလာ တစ်ကိုယ်လုံးမှာ အေးခက်နေရာမှ မီးမြှိုက်ထားသကဲ့သို့ အပူငွေ့များ လာဟပ်သည်။

မိမိခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး မီးစွဲပြာကျပြီး လောင်ကျွမ်းသွား ပြီလား။

ရှင်ရာဟုလာ ရုန်းကန်ကြည့်သည်။ ဘယ်လိုမှ ရုန်းကန် လို့မရ။ အသက်ရှူရသည်မှာလည်း ကျပ်သထက် ကျပ်လာသည်။ အေးခက်သော လူ့ဆံပင်များကို ကျစ်ထားသည့် နဂါးပတ်ကျောကွင်း က သူ့လည်မျိုအား ရစ်ပတ်ဖျစ်ညှစ်ထားခြင်း ခံရသည်။ ကြိုးပေး သတ်ဖြတ်ခြင်းခံရသော အကျဉ်းသားတစ်ဦးကဲ့သို့ လျှာထွက်လာ သည်။

မျက်လုံးများ ပြူးကျယ်လာသည်။ မကြာခင် သူ သေရပေ တော့မည်။ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှ ရုန်းကန်တိုးထွက်သော သူ့ဝိညာဉ်ကို သူ မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။

မှိုင်းဝနေသော မီးပုံးပုံကြီးတစ်ခုကဲ့သို့ လေထဲတွင် လွင့်မော တက်သွားရန် ရုန်းကန်နေပုံမျိုး ဖြစ်သည်။ လူဆိုသည်မှာ ရုပ်၊ နာမ် တွဲစပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်ကို ရှင်ရာဟုလာ သိသည်။ ဓာတ်လေးပါး အစုမှ ပေါက်ဖွားလာသော မြူးသားဘာကိုလည်း နားလည်သည်။

ယခုကဲ့သို့ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှ နာမ်မည်သော အစုအဝေး သည် ဝိညာဉ်မြှူအဖြစ် လွင့်ပါးစပြုချေပြီ။ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှ ဝိညာဉ်

ဉာဏ်မသွားစေရန် အစွမ်းကုန် တားဆီးပိတ်ဆို့ကြည့်သည်။ မရ။ အစုရွေ့နှင့် ဝိညာဉ်သည် မြူငွေ့တန်းအစုအဝေးတစ်ခုကဲ့သို့ မျောလွင့် ညှစ်ခွာသွားသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ရှင်ရာဟုလာသည် အသက်ရှူရပ်သွားသလို နှိုးနှိုးသံလည်း ငြိမ်ကျသွားသည်။ သူ၏တစ်ကိုယ်လုံးမှာလည်း ဝိညာဉ်ခွေလဲကျသွားပေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

အကျဉ်းကျနေသော ပိညာဉ်တရွှေကြီးများ

ရှင်ရာဟုလာကိုယ်တိုင် ထူးဆန်းသော အခန်းကျယ်ကြီး တစ်ခုထဲသို့ ရောက်ရှိနေသည်ဟု ထင်မိသည်။

အလင်းရောင်မရှိသောကြောင့် အမှောင်ထုက စိုးမိုးထားသည်။ မြေတွင်းဥမင်လိုဏ်ခေါင်းထဲ ပိတ်မိနေသလိုမျိုး အသံထဲ ရှူရှို့ ဝေး ခွန်းကျပ်စွာ ခံစားနေရသည်။ ဘယ်အရပ်၊ ဘယ်နေရာ ဘယ်အသံမျိုးပါလိမ့်။ စဉ်းစားတွေးတောရ ခက်လှသည်။

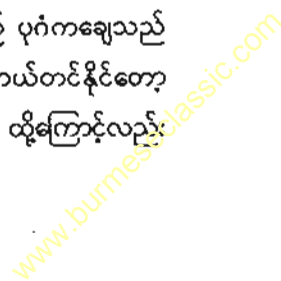
အခန်းဟုထင်ရသော အခန်းတစ်နေရာဆီမှ ပိုးစုန်းကြူးလက် သကဲ့သို့ အလင်းစလေး တလက်လက်တောက်ပလာသည်ကို မြင်မိလိုက်သည်။ အမှောင်ထုထဲတွင်ဖြစ်သောကြောင့် အလင်းစက်လေးမှာ သိသာထင်ရှားလှသည်။ ပိုးစုန်းကြူးလက်သကဲ့သို့ အလင်းရောင်လေးမှာ ပိုမိုအားကောင်းလာကာ အလင်းရောင်တစ်ခုအဖြစ် ပြောင်းထ

လာသည်။ အလင်းတန်းသည် သူ့အနီးသို့ တရွေ့ရွေ့ချဉ်းကပ်လာသည်။

ယခုမှပင် ထူးဆန်းသောအခန်းကျယ်ကြီး၏ အနေအထားကို တိတိထားပြီး ကြည့်မိသည်။ အလင်းတန်းက သူ့အနီးတွင် ရပ်တန့်လာသည်။ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလှပေသည်။ စောစောက ရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်ထဲတွင် သီဆိုကခုန်နေသော ပုဂံကချေသည်မလေး ဖြစ်နေပေသည်။

ယခုလို နီးနီးကပ်ကပ် မြင်တွေ့လိုက်ရသောကြောင့် ရှင်ရာဟုလာ ရင်ခုန်လာမိပြန်သည်။ ကချေသည်မလေး၏ သွင်ပြင်အလင်းသဏ္ဍာန်က မက်မောတိမ်းမူးဖွယ် ဖြစ်သည်။ စောစောက ခုန်းကြူးကဲ့သို့ ထွက်ပေါ်လာသော အလင်းစက်။ ထို့နောက် အလင်းတန်း အလင်းရောင်မှာ သူမလက်ထဲတွင် ကိုင်ထားသော အပယောင်းတိုင်မှ မီးအလင်းရောင် ထွက်ပေါ်နေခြင်းဖြစ်သည်။

သူမအား ကယ်တင်ပေးရန် ပန်းဆီသွေးလိုပြေးနေသော ခပ်ခမ်းလွှာလေးနှင့် စောစောကပင် တောင်းပန်တိုးလျှိုးခဲ့သည်။ ယခု အသံပင်းတွေ့နေကြပြီဖြစ်သည်။ ရှင်ရာဟုလာသည် ပုဂံကချေသည်မလေး၏ အခက်အခဲ... အန္တရာယ်များကို ကယ်တင်နိုင်တော့မည်ဖြစ်သောကြောင့် အားရဝမ်းသာ ဖြစ်သွားသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း နှိုးဟုပြီး ပြောကြားလိုက်သည်။

'ဒကာမလေး စောစောက အကူအညီတောင်းခဲ့တာ
မတုတ်လား၊ အခု ကယ်တင်ဖို့ ရောက်လာပြီပဲ၊ ဘာတွေ ဖြစ်ပျက်
ခဲ့တယ်ဆိုတာ အသေအချာ လျှောက်တင်ပါဦး'

သူတိုယ်တိုင် မည်သို့မည်ပုံ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည်ကို ရှင်ရာ
လာ မသိသေး။ အသက်ရှင်လျက်ရှိနေသည်ဟု မှတ်ထင်နေဆဲ
ဖြစ်သည်။

'မှန်လှပါပဲ၊ ဘုန်းဘုရားကယ်တင်ဖို့ မဖြစ်နိုင်တော့ပြီကေ
အတို့ထွန်လိုပဲ ဘုန်းဘုရားလည်း အကျဉ်းသား ဖြစ်ပြီပဲ၊ ဒီအခါ
ထဲမှာ ဘယ်နံရောအခါမှ လွတ်မြောက်ဖို့ မဖြစ်နိုင်ပါဘိတော့'

'ဒကာမလေး ပြောတာကို ဦးပဉ္စင်း နားမလည်ဘူး'

'အရည်းဓမ္မဓဇရဲ့ ထောင်ချောက်ထဲကို ရောက်နေပြီကေ
ဟော... ဟိုဘက်ကို ကြည့်လိုက်ပါဘိ'

ရှင်ရာဟုလာသည် ပုဂံကချေသည်မလေး ညွှန်ပြရာထက်
လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ အရည်းဘုန်းတော်ကြီး တစ်ပါးသည်...

'ဟား... ဟား... ဟား...'

သူ့အား သဘောကျစွာ ရယ်မောလှောင်ပြောင်ရင်း စိုး
ကြည့်လျက်ရှိသည်။ စောစောက ရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်ထဲ
မြင်တွေ့လိုက်ရသော အရည်းကြီးဖြစ်နေ၍ အံ့ဩတုန်လှုပ်သွားသည်

'ကိုယ်ရုံအဝါ ဦးပြည်းခေါင်းတုံးနဲ့ သင်ဟာ အရဟံဂိုဝ'

သား ဖြစ်ရမယ်၊ ကျွပ်က တစ္ဆေပတ်တိုင်း သေလည်ပိုက်မင်း စိုးစံချိန်က
အရည်းဂိုဏ်းချုပ်ကြီးပဲ၊ ငှက်ပစ်တောင် အရည်းဓမ္မဓဇဆိုရင် ရှင်ဘုရင်၊
အကြီးမတ်ရာ သေနာပတိတွေနဲ့ ပုဂံပြည်သူပြည်သားတွေအကုန်လုံး
ကျွပ်ကို ရဲရဲကြီး မော့ကြည့်ခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး၊ လေးစားကြောက်ရွံ့
နို့သေခဲ့ကြတာချည်းပဲ'

'ကျွပ်က 'နာဂရီ' လို့ခေါ်တဲ့ 'သိဒ္ဓိသီရိ' ပြီးမြောက်သူ
တစ်ယောက်ပဲ၊ ဒီကြေးပြားချပ်ဟာ ကျွပ်အတတ်ပညာတွေနဲ့ မှော်သွင်း
သားတယ်၊ မှော်အစီအရင် ကြေးပြားချပ်ပဲ၊ ကျွပ် ဒီကြေးပြားထဲမှာ
ဇေထိုင်ခဲ့တာ နှစ်ပေါင်း ၅၀၀ ကျော်ခဲ့ပြီ၊ အပြင်လောကထဲကို သိပ်
ထွက်ချင်တာပဲ၊ ဒီလိုအခွင့်အရေးမျိုးရဖို့ နှစ်ပေါင်း ၅၀၀ ကျော်
အောင်ခဲ့ရတာပေါ့၊

'အရဟံဂိုဏ်းသား သင့်ကို ကျွပ်က ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊
သင်ကလည်း ကျွပ်ရှိနေတဲ့ မှော်ကြေးပြားကိုမှ ကောက်ယူပြီး စိတ်ဝင်
စားမိဟာကိုး၊ ခုမှပဲ လွတ်လွတ်လပ်လပ်အပြင် လောကထဲရောက်ပြီး
သေရည်သောက်ရတော့မယ်၊ ကာမမေထုန်မှုတွေ ပြုရတော့မယ်၊
နိဗ္ဗာန်နိဗ္ဗာန်မဆွတ်ရတာလည်း ကြာလှပေါ့၊

'ကဲ... ကချေသား... လေး ဒို့ကြာမဲ့နဲ့တစ်ယောက်ကို
တစ်ယောက် အားပေးဖြေသိမ့်ရင်း နေခဲ့ကြပေတော့၊ ကျွပ်ရဲ့ မှော်
ကြေးပြားထဲမှာ အရဟံဂိုဏ်းသား ပျင်းရိငြိုးငွေ့ခြင်း မရှိစေရပါဘူး၊

ပုဂံတူညောင်မလေး အိုကြာမုံက ချစ်ဖို့ကောင်းသလို လိုအပ်တာတွေထို သင့်အတွက် စီမံဆောင်ရွက်ပေးပါလိမ့်မယ်၊ အစစ်တစ်ယောက်ရှိနေတဲ့အတွက် ပျင်းရိဦးငွေဖွယ် မကောင်းပါဘူး၊ ကဲ... ပျော်တော်ကြီး နေရစ်ခဲ့ကြပေတော့'

ရှင်ရာဟုလာ ထိတ်လန့်တကြား ဖြစ်သွားသည်။

ရှေးခေတ်ဟောင်း ပုဂံပြည်မှ အရည်းကြီးတစ်ယောက်၊ နှုတ်အီအရင်များတတ်ကျွမ်းသော အရည်းကြီး၊ တမ္ပဒီပခေတ် သေလည် ခိုက်ခင်းလက်ထက်က အရည်းကြီးဆိုပါလား။ သူ တတ်မြောက်ထားသော ပညာရပ်များက ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းလှသည်။

မဟာယာဉ်လမ်းစဉ် လိုက်စားသော အရည်းကြီးတို့က ဆောင်၊ ယတြာ၊ ဂါထာမန္တန်၊ ဘူမိရတ်၊ အဂ္ဂိရတ်၊ အာယုဇော အတတ်များ တတ်မြောက်ထားကြသည်။ ပုဂံခေတ် စစ်သည်များထံ စိတ်ဝင်စားသော စစ်ဆင်စစ်တက် ပညာရပ်များ၊ ဆင်စီး မြင်းစီး အတတ်များ၊ ဒိုင်းလွှားကာအတတ်များကိုလည်း သင်ကြားပြသပေးနိုင်ကြသည်။ ဝိဇ္ဇာခိုရ် သိဒ္ဓိပညာများဖြစ်ကြသော စက်စီး စက်နင်း ပညာများ၊ လျှို့ဝှက်ဂန္ဓာရီအစီအရင်များကိုလည်း တတ်ကျွမ်းကြည့် ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းလှသည် သတ္တိရှိဏ်းဝင်အရည်းကြီးများ ဖြစ်ကြပေသည်။

ကျောပေးထွက်ခွာသွားသော ရှေးခေတ်ဟောင်း အရည်း

ကြီး ဓမ္မဇေ၏ လှုပ်ရှားမှုများကို ရှင်ရာဟုလာ လိုက်ကြည့်နေမိသည်။ ရှင်ရာဟုလာ ယခုရောက်ရှိနေသော မှော်ခန်းမထဲမှ ပြတင်းပေါက် အပြင်ဘက်သို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်ရသည့် အနေအထားမျိုးဖြစ်သည်။ အရည်းဓမ္မဇေ၏ သွားလာလှုပ်ရှားနေမှုများကို ထင်ရှားစွာ မြင်တွေ့နေရသည်။

အရည်းဓမ္မဇေ ထွက်ခွာသွားသောနေရာမှာ စောစောက ရှင်ရာဟုလာရှိနေသော စံကျောင်းတော်ကြီးအတွင်းမှ အခန်း ၂၅၈၀ ဖြစ်သည်။ သလွန်ညောင်စောင်းပေါ်တွင် အရိပ်လိုလို ပုံစံတစ်ခု ထိုင်လျက် ရှိသည်။ အဆိုပါသလွန်ပေါ်ရှိ ထိုင်နေသောသူအား ရှင်ရာဟုလာ ဆရာကြည့်လိုက်သောအခါ သူ့ကိုယ်သူ မှန်ထဲ၌ ပြန်ပေါ်လာသလို မြင်တွေ့လိုက်ရပြီး ထိတ်လန့်တကြား ယောင်ယမ်းအော်ဟစ်လိုက်သည်။

'ဟာ... ဒါ... ဒါ ကျုပ်ရဲ့ရုပ်ခန္ဓာကြီးပါလား၊ ကျုပ်ကိုယ်တိုင် ထိုင်နေတာပါလား၊ ဘယ်လိုတွေဖြစ်ကုန်တာလဲ၊ ကျုပ်ရဲ့ ရုပ်ခန္ဓာကြီးက အခန်းထဲမှာ ဘာပြုလို့ ကျန်ရစ်နေတာလဲ'

ရှင်ရာဟုလာက ကြေကွဲဝမ်းနည်းစွာနှင့် ညည်းညူလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ကြေကွဲဝမ်းနည်းမှုများကို တမြည့်မြည့် ခံစားနေရသည်။ ထူးဆန်းသော ပြောင်းလဲမှုများကြောင့် ယူကျုံးမရဖြစ်သွားသည်။ ယခုမှပင် ပြောင်းလဲဖြစ်ပျက်ခဲ့သော အနေအထားကို သဘောပေါက်နားလည်ရသည်။

‘မှန်လှပါ... သလွန်ညောင်စောင်းပေါ် ထိုင်နေဟာ ဘုန်းဘုရားကိုယ်တိုင်ပါ။ ဒါပေသိ ဘုန်းဘုရားရဲ့ ဝိညာဉ်ကတော့ ဒီကြေးပြားကြီးထဲမှာ ရောက်ရှိနေပါဘိ။ အတို့ကျွန်လိုပဲ အတူတူ ရှိတာပါ။ အရည်းမွေ့စေရဲ့ မှော်ပညာများနဲ့ စီရင်ထားတဲ့ ဒီကြေးပြားကြီးထဲမှာ ဝိညာဉ်တွေဟာ တွယ်ရာမဲ့ နေကြရပါအံ့။’

‘သေတာလည်း မဟုတ်တာပါ။ ရှင်တာလည်း မဟုတ်တာပါ။ အကျဉ်းကျခံနေရသလို ထိန်းသိမ်းပိတ်လှောင်ထားခြင်းသာပါ။ စိတ်တွေလည်း ညစ်ညူးရပါဘိ။ ဘုန်းဘုရားရဲ့ဝိညာဉ်ကို အရည်းမွေ့စေ မှော်ပညာရပ်တွေနဲ့ ထုတ်ယူလိုက်ပြီပါ။’

‘မကြာခင်မှာ သူ့ရဲ့ ဝိညာဉ်ဟာ ဘုန်းဘုရားရဲ့ ရုပ်ခန္ဓာကြီးထဲကို ဝင်ရောက်သွားတော့မှာပါ။ ဘုန်းဘုရားရဲ့ ခန္ဓာကိုယ် အရည်းမွေ့စေရဲ့ ဝိညာဉ်ဟာ နှစ်ပေါင်းဘယ်လောက်ကြာအောင် ပူးတွဲပြီး အသက်ရှင်မယ်ဆိုတာ အတို့ကျွန် ပသိမှ မဖြေနိုင်ပါတော့အံ့။’

ပုဂံခေတ်ဟောင်း ကချေသည်မလေးက အခြေအနေကို ရှင်ရာဟုလာအား ရှင်းပြသည်။

‘ဒီအရည်းမွေ့စေက မှော်ပညာမှာ တော်တော်ပဲ အစွမ်းထက်လား။’

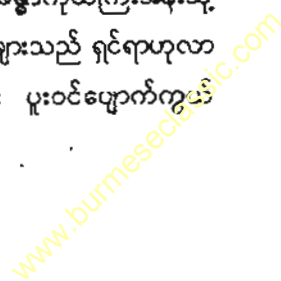
‘ထက်ပါဘိပါ... ဓာတ်ပစ္စုလက်၊ နာနာရုပ်သေး၊ လောကီပညာ၊ ဓနသိဒ္ဓိလမ်းအမျိုးမျိုး၊ ပယောဂ၊ လျှိုပညာ အလုံးစုံ

တတ်ကျွမ်းတဲ့ စူဠဂန္ဓာရီအရည်းကြီးဖြစ်ပါဘိ။ မကောင်းမှုတွေ ကျူးလွန်ဖို့ အခုတော့ အသက်ဆက်သွားပြီဧကော။ အပြင်လောကမှာ သူနဲ့ တွေ့ကြုံရတဲ့သူမှန်သမျှ ဒုက္ခများစွာ ကြုံတွေ့ရမှာပဲ။’

ပုဂံခေတ်ကချေသည်မလေး အိုကြာမဲ့ ပြောပြနေသည်များကို ရှင်ရာဟုလာသည် အံ့သြစွာနားထောင်နေမိသည်။ အရည်းကြီး မွေ့စေကား အောင်မြင်သောအပြုံးဖြင့် သူတို့နှစ်ဦးအား ပြုံးမြဲလိုက်သလို။ ပုဂံခေတ်ကချေသည်မလေး အိုကြာမဲ့က ရှင်ရာဟုလာအား ပြောပြနေသည့်စကားများကို သူ ကြားသိနေသော်လည်း ဂရုမထားတော့ပေ။ မှော်ကြေးပြားထဲမှ ထွက်လာနိုင်ခဲ့သလို အပြင်လောကတွင် စိတ်တိုင်း ကျပြုမှု လှုပ်ရှားခွင့်ရရှိ သွားပြီဖြစ်သည်။

ရှင်ရာဟုလာကတော့ အရည်းမွေ့စေ၏ လှုပ်ရှားပြုမှုပုံများကို ရင်တထိတ်ထိတ်နှင့် လိုက်ကြည့်နေမိသည်။ သူကိုယ်တိုင် မှော်ကြေးပြားထဲသို့ ရောက်ရှိလာပြီး အရည်းမွေ့စေက သူ့ကိုယ်စား အပြင်လောကသို့ ထွက်ခွာသွားသူဖြစ်သည်။

မြို့ကဲ့သို့သော အရိပ်အငွေ့တစ်ခုသည် သလွန်ညောင်စောင်းပေါ်တွင် ထိုင်နေသော ရှင်ရာဟုလာ၏ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်ကြီးအနီးသို့ ရွေ့လျားသွားသည်။ မကြာခင်မှာပင် မြို့အငွေ့များသည် ရှင်ရာဟုလာ၏ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်ကြီးအား လွှမ်းမိုးသွားပြီး ပူးဝင်ပျောက်ကွယ် သွားလေသည်။

ရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်ထဲမှထွက်ခွာသွားသော အရည်း
ဝစ္စဝစ္စအား မမြင်တွေ့ရတော့ပေ။ ကြည့်နေရင်းမှာပင် ရှင်ရာဟုလာ၏
ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်ကြီးသည် အသက်ဝင်လာသကဲ့သို့ လှုပ်ရှားလာသည်။
အိပ်ထောင်မိန်းမောနေရာမှ ရုတ်တရက် နိုးထလာသကဲ့သို့ ပါးခနဲ
တစ်ချက်သမ်းဝေလိုက်သည်။ စကားပြောဆိုသံများကို ကြားလိုက်
ရပေသည်။

‘အင်း... အသက်ပြန်ရှင်လာရတာ တယ်ကောင်းပါလား၊
ထွန်းစာသန်စွမ်းပြီး ငယ်ရွယ်နုပျိုတဲ့ အရဟံဂိုဏ်းသား ခန္ဓာကိုယ်နဲ့
တွဲဖက်ထားတာဆိုတော့ အတိုင်းထက်အလွန်ပဲ အားရကျေနပ်ပါ
ဘိတော့၊ ကောင်းလင့်တည်း၊ ကောင်းလင့်တည်း’

ရှင်ရာဟုလာသည် ထိတ်လန့်တကြားနှင့် ရှေ့သို့ တိုးထွက်
လိုက်သည်။

သို့သော် တစ်စုံတစ်ရာက တားဆီးပိတ်ဆို့ထားသော
ကြောင့် တိုးထွက်မရနိုင်ဘဲဖြစ်နေသည်။ ရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်
ထဲမှ ဘယ်လိုမှ ရုန်းထွက်မရတော့ပေ။ ထိတွေ့နေရသည်မှာလည်း
ကြေးပြားချပ်နှင့် ထိတွေ့နေရပုံမပေါ်ချေ။ ရေခဲပြင်တမျှ အေးစက်သော
ပိုက်ကွန်တစ်ခုအတွင်းသို့ ဝင်တိုးနေရသကဲ့သို့ ခံစားနေရသည်။

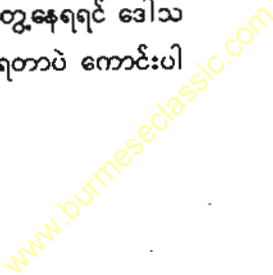
ရှေ့သို့ အားယူတိုးလိုက်တိုင်း မမြင်နိုင်သော တွန်းအား
တစ်ခုက ပြန်ကန်ထွက်လာသည်။ သူတစ်ကိုယ်လုံးလည်း ယိမ်းယိုင်

ပြိုင်လဲကျသွားသည်ဟု ထင်မိသည်။ ရှေ့သို့တိုးထွက်လိုက်တိုင်း နောက်
အက်သို့သာ ပြန်ကန်ပြီးထွက်သွားသည်။ စိတ်တိုဒေါသဖြစ်စရာ
ကောင်းလှသည်။ ဘယ်လိုမှ ရုန်းကန်တိုးထွက်၍မရသောအခါ အသံ
ထုန်ဟစ်ပြီး ကုန်းအော်ပစ်လိုက်သည်။

‘အရည်းယုတ်... ပြန်လာခဲ့၊ ဒီလိုလုပ်လို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊
ပြန်လာခဲ့စမ်းပါ၊ ဟင်း... ဟင်း...’

တကယ်တော့ ရှင်ရာဟုလာ အော်ဟစ်လိုက်သော်လည်း
အသံက ထွက်ပေါ်မလာပေ။ ပါးစပ်များ လှုပ်လိုက်ရုံသာ လှုပ်
သွားသည်ဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ထင်မိလိုက်သည်။ အမှန်တော့ သူ့တွင်
ပါးစပ်ပေါက်မရှိပေ။ သို့သော် အရည်းခမ္မဓကတော့ ရှင်ရာဟုလာ
အော်ဟစ်ပြောဆိုသည်များကို ကြားသိနေရသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း
အေးအေးဆေးဆေးပင် ရှင်ရာဟုလားအား ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘ဘယ်ပြန်လာလို့ဖြစ်မလဲ အရဟံဂိုဏ်းသားခေါင်းတုံးရယ်၊
လူလောကကြီးထဲမှာ စိတ်ကျေနပ်လောက်အောင် အသက်ရှင် လှုပ်ရှား
ရဦးမယ်၊ ကျုပ် သေရည်မသောက်ရတာ ကြာပြီကော၊ ကာမမေထုန်
ခု မဖြူရတာရော ကြာပြီကော၊ စိတ်ရှိလက်ရှိ သောက်စားပျော်ပါး
မေထုန်မှုပြုရဦးမယ်၊ အခုချိန်ကစပြီး မှော်ကြေးပြားချပ်ထဲမှာ နေခဲ့
ပေတော့၊ အရဟံဂိုဏ်းသားအနေနဲ့ ကျုပ်ကို မြင်တွေ့နေရရင် ဒေါသ
တွေထွက် စိတ်ဆင်းရဲနေဦးမယ်၊ ဒီတော့ မမြင်ရတာပဲ ကောင်းပါ
ဖာယ်’

ရှင်လာဟုလာ၏ ရုပ်ခန္ဓာထဲသို့ အရည်းကြီးဓမ္မဓဇ၏ ဝိညာဉ်များ ပူးကပ်ဝင်ရောက်သွားပြီးနောက် သူ၏လက်နှစ်ဖက် ကို အပေါ်သို့ ဆန့်တန်းမြှောက်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ရှေးဟောင်း ကြေးပြားချပ်ရှေ့၌ ကန့်လန့်ဖြတ် ဆွဲရမ်းလိုက်ပြီး ထူးဆန်းသော ဂါထာမန္တန်များကို ရွတ်ဆိုလိုက်သည်။

အရည်းကြီးဓမ္မဓဇ၏ လှုပ်ရှားမှုများကို စောင့်ကြည့်နေသော ရှင်ရာဟုလာသည် မှောင်အတိကျသွားသကဲ့သို့ ဘာမျှမမြင်တွေ့ ရတော့ပေ။ သူဝိညာဉ် စတင်ဝင်ရောက်သွားစဉ်ကကဲ့သို့ အမှောင် ခန်းကြီးတစ်ခုထဲသို့ ကူးရောက်သွားပြန်သည်။ ရှင်ရာဟုလာသည် အမှောင်ထဲမှာပင် ဇွတ်တိုးပြီး အတင်းပြေးထွက်လိုက်သည်။ ကချေ သည်မလေး အိုကြာမုံ၏ စိုးရိမ်တကြီး သတိပေးစကားသံများ ပေါ်ထွက်လာသည်။

‘ဒုက္ခရောက်လိမ့်မည်ပ၊ အမှောင်ထဲမှာ အတင်းတိုး မထွက်သင့်ပြီကော၊ အပြင်မှာ ဝိညာဉ်တစ္ဆေကြီးများ အထပ်ထပ် အစောင့်ချထားသည်ပ၊ အမှောင်ကမ္ဘာထဲမှာ အကျဉ်းကျခြင်း စံနေ ရတာပ၊ ပြန်လာခဲ့ပ၊ ရှေ့ဆက်မတိုးသင့်ပြီကော ဘုန်းဘုရား’

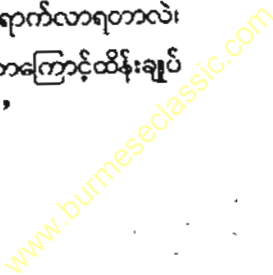
မကြာမီ ပိုးစုန်းကြူးများ တောက်ပသကဲ့သို့ အလင်းစက် များ မှိတ်ချည်လင်းချည် ပေါ်ထွက်လာကြသည်။ အလင်းရောင် စက်လေးများကို သေချာစွာ နှိုးစိုက်ကြည့်လိုက်သောအခါ ပျားဖယောင်း

တိုင်မီးညွန့်မှ အလင်းများဖြာထွက်နေကြောင်း သိရှိလိုက်ရသည်။ အာစောကလိုပင် ကချေသည်မလေး အိုကြာမုံသည် ပျားဖယောင်း တိုင်ကို ထွန်းညှိကာ သူ့အနီးသို့ ရောက်ရှိလာခြင်းဖြစ်သည်။

‘ကံကြီးပေစွ... တော်သေးတာပ၊ ဘုန်းဘုရားရဲ့ ဝိညာဉ် အာ အဝေးကြီးကိုလျှောက်သွားပြီး လွင့်စဉ်သွားပြီလို့ ထင်ခဲ့တာ ပ... ဒီအမှောင်ကြေးပြားကြီးထဲမှာ ဘုန်းဘုရားနဲ့ အတို့ကျွန်တို့ ခီယောက်တည်းသာ ရှိတာပ၊ မြင်နေရတဲ့ ပြတင်းပေါက်တွေရဲ့ ညှင်ပအမှောင်ကမ္ဘာထဲမှာလည်း ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းတဲ့ ဝိညာဉ် တစ္ဆေကြီးတွေရဲ့ အန္တရာယ်တွေ ဝိုင်းနေတာပ၊

‘အတို့ကျွန်တို့ဟာ ထာဝရအိပ်ပျော်ခြင်းဆိုတဲ့ သေဆုံးသွားဖို့ အန္တရာယ်လည်း မရှိပါဘိ၊ ရှင်သန်ဖို့အခွင့်အရေးလည်း မရှိပါဘိ၊ အစွမ်းကုန်ဆုံးရှုံးခြင်းခံရတဲ့ ဝိညာဉ်များသာဖြစ်ပြီကော၊ တစ်ယောက် တစ်ယောက် အားပေးကူညီမှုနဲ့သာ ရှေ့ဆက်နေထိုင်ပါတော့အံ့’

‘ဟုတ်တယ်၊ ကချေသည်မလေး အိုကြာမုံ ပြောတာကို နားထောင် သဘောပေါက်ပြီ၊ ဒါဆိုရင် စကားပြောကြရအောင်၊ ဦးပဉ္စင်း ခီယောက်တွေ မရှင်းလင်းတာတွေကို မေးကြည့်ချင်တယ်၊ အိုကြာမုံ ကျွန်ုပ်တို့ ဘယ်ပုံဘယ်နည်းနဲ့ ဒီမှောင်ကြေးပြားထဲကို ရောက်လာရတာလဲ၊ အိုကြာမုံ ဘဝမှာ ဒီလိုဆိုးဝါးတဲ့ ဝိညာဉ်အဖြစ် ဘာကြောင့်ထိန်းချုပ် ထားခဲ့ရတယ်ဆိုတာ သိချင်တယ်၊ ပြောပြစမ်းပါ’

ပုဂံခေတ်ကချေသည်မလေး အိုကြာမုံသည် သူလက်ထံတွင်
ကိုင်ထားသော ပျားဖယောင်းတိုင်အား အနီးရှိ ကနုတ်ပန်းဘောင်
များနှင့် ထွင်းထုထားသော စားပွဲကြီးပေါ်တွင် စိုက်ထူလိုက်သည်။
ရှင်ရာဟုလာအား စိတ်မကောင်းစွာ တွေ့တွေ့လေးစိုက်ကြည့်လိုက်
သည်။ ထို့နောက်တွင် လေးလံသောသက်ပြင်းများ ချလိုက်သည်။
သူမဘဝအဖြစ်အပျက်များ၊ အရည်းခမ္မာစ၏ မှော်ပညာရပ်များ
ထိန်းချုပ်ခံရသော သူမဘဝနောက်ကြောင်းများကို တီးတိုးညင်သာစွာ
ပြောပြလျက်ရှိသည်။

စူဠဂန္ဓာရီ အောက်လမ်းဆရာ အရည်းကြီး

တပွဲဒီပတိုင်းကား သိုက်တိုင်မင်းလက်ထက်တွင် တည်
ဆောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သေလည်ကြောင်မင်းသည် သမုတိရာဇ်မင်းတည်ထောင်
ခဲ့သော ရွာကြီးတစ်ဆယ့်ကိုးရွာ ပေါက်ကွဲရာမကို ဖျက်၍ ဧရာဝတီ
မြစ်အနီး လောကနန္ဒာအရပ် ကျောက်စကားရွာ၌ သီရိပစ္စယာကို
တည်ခဲ့သည်။ သိုက်တိုင်မင်းက သီရိပစ္စယာကိုဖျက်၍ သမထီးအရပ်
သို့ပြောင်းရွှေ့ပြီး တမ္ပဒီပကို တည်ထောင်ခဲ့သည်။ သေလည်ကြောင်
မင်း မရှိသော် ညီတော်ဖြစ်သော သေလည်ပိုက်မင်းက အုပ်ချုပ်စိုးစံ
သောကာလဖြစ်သည်။

တောင်သူမင်း လက်ထက်ကတည်းက အရည်းကြီးသာသနာ
ညွှန်းထားလာခဲ့သည်။ ထိုခေတ်က ပုဂံတွင် ပုထိုးသားများ အထင်
အရှားတည်ဆောက်ခဲ့ကြသည်။ လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်းတစ်ထောင်

www.burmeseclassic.com

(သာသနာ ၁၅၀၀ ပြည့်နှစ်)က ဖြစ်ပေသည်။ တောင်သူကြီးတစ်ပါးသည် သူ၏ယာခင်းထဲ၌ သခွားသီးများ ဆွတ်ခူးစားသောက်ရာ သူတစ်ဦးအား တူရင်းရိုးဖြင့် ရိုက်သတ်လိုက်သည်။

အသတ်ခံရသူမှာ စလေငရွေး၏သား သိန်းယိုမင်းဖြစ်သည်။ သိန်းယိုမင်း၏ မြင်းခံက အမြော်အမြင်ရှိသောကြောင့် တောင်သူကြီးသည် ပုဂံထီးနန်းကို စိုးစံရသောဘုရင်တစ်ပါး ဖြစ်လာသည်။

တောင်သူကြီးမင်းသည် သရေခေတ္တရာပြည်၊ သုဝဏ္ဏဘူမိသထုံပြည်တို့တွင် ပုထိုးစည်းခုံများ တည်ထားကိုးကွယ်ကြကြောင်း ကြားသိရပြီးနောက် ငါလည်း ပြုလုပ်ကိုးကွယ်သင့်သည်ဟု ကျွေးမိသည်။

အရည်းကြီးများနှင့် တိုင်ပင်ပြီး ပုထိုးကြီး၊ ပုထိုးငယ်၊ ပုထိုးသားတို့ကို တည်ဆောက်သည်။ နတ်ရုပ်လည်း မဟုတ်၊ ဘုရားရုပ်လည်း မဟုတ်သော ရုပ်တုကြီးများထုပြီး ညဉ့်မနက် ထမင်းသေ့ရည်သေ့ရက်များတင်မြှောက်ကာ ကိုးကွယ်ခဲ့ကြသည်။

တောင်သူကြီးမင်းလက်ထက်ထက် နှစ်ပေါင်း ၄၀၀ ကျော်ခန့် စောသော သေလည်ပိုက်မင်းလက်ထက်တွင် အရည်းကြီး သာသနာလွမ်းစိုးကျယ်ပြန့်မှုမှာ ပြောဖွယ်ရာမရှိတော့ပေ။

တန္တရာ၊ မဟာယန အယူဝါဒများ၊ စုန်း၊ နက်၊ ပယောဂ၊ အင်းအိုင်၊ မန္တရား၊ မော်အတတ်များကို အရည်းကြီးများ တတ်ကျွမ်း

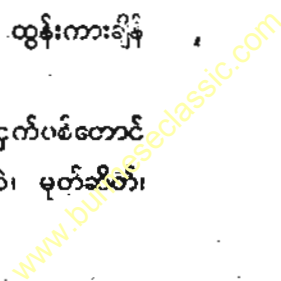
သည်။ ဗေဒင်ဟောခြင်း၊ ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင် ယတြာချေခြင်း၊ ဆီရိုလည်း ပြည်သူများအား ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ပေးကြသည်။

ဘုရင့်နန်းတော်တွင် အမှုထမ်းကြသော မျိုးကြီးမတ်ရာ အရာပတ် သူဌေးသူကြွယ် လူကုန်တံများ၊ ကလန်၊ သံပျင်၊ ရွာစိုး၊ နှစ်များသည် အရည်းကြီးတို့၏ ကျောင်းတော်များ၌ လှူဒါန်းပူဇော်မှုများကို လှူဒါန်းပူဇော်ရင်း ကြောက်ရွံ့ရိသေ့စွာ ကိုးကွယ်ကြသည်။

ရွှေဖြစ်ငွေဖြစ် စီးပွားဖြစ်လိုသူများ၊ အဆောင်လက်ဖွဲ့အင်းလိုသူများ၊ ဓာတ်လုံးလိုချင်သူများ၊ သိဒ္ဓိတန်ခိုးအမျိုးမျိုးနှင့် အင်အာဇာတိအရင်များကို အရည်းကြီးတို့ကသာလျှင် ဖန်တီးပေးစွမ်းသည်။ မစနိုင်သည့် ဘေးဒုက္ခအန္တရာယ်များကိုလည်း ဖယ်ရှားပေးသည်ဟု ခွဲခြွာ ယုံကြည်လက်ခံထားသည်။

အရည်းကြီးတို့၏ ကြီးမားခိုင်ခံ့သော ကျောင်းတိုက်ကြီးများကို ဝင်ထွက်သွားလာ ပူဇော်ကန်တော့ကြရင်း အရည်းကြီးတို့၏ ခေတ်ကောင်းစားနေသော အချိန်ကာလဖြစ်သည်။ ကာမမထုန်မှုကို အလှူခံသော 'ပန်းဦးလွတ်' လေ့ထုံးစံများ ထွန်းကားခဲ့ကြသည်။

တမ္ပဒီပတွင် အရည်းကြီးဂိုဏ်းချုပ်မှာ ၄၀၀ ပင်တောင်အရည်းခမ္မဓဇဖြစ်သည်။ နှုတ်ခမ်းမွေး ထူထူထဲထဲ၊ မုတ်ခါခါ၊

ပါးမြိုင်းမွေးဗရပုဇွန်၊ ဆံပင်ရှည်ကြီးများနှင့် ခွန်အားဗလ စွမ်းပထ ကြီးမားကာ မှော်ပညာရပ်များကို တတ်ကျွမ်းသူဖြစ်သည်။

စူဠဂန္ဓာရီဟုခေါ်သော အောက်လမ်းနှင့်ပတ်သက်သည့် ပညာရပ်ပေါင်းစုံကို လေ့လာလိုက်စားသည်။ အရည်းဓမ္မဓဇ သီတ သုံးရာ ငှက်ပစ်တောင်ကျောင်းတိုက်သည် မိမာန်သုံးထပ်ရှိသည့် ထိုနေ့က သီးသန့်အဆောင်ထဲတွင် လက်ထောက်အရည်းစိန္တာရ နှင့် မုဆိုးမောင်စဉ်တို့ ရှိနေကြသည်။ မုဆိုးမောင်စဉ် တောထဲ ထွက်ခဲ့ပြီး အရည်းဓမ္မဓဇအတွက် နံဆေးဝါးများဖော်စပ်ရန် ပစ္စည်း လာရောက်ဆက်သခြင်းဖြစ်သည်။

“ဘယ်လိုလဲ မောင်စဉ်၊ အမှာအကြားရှိတဲ့ ဆေးဝါး ဖော်စပ်ဖို့ အစီအရင်လုပ်ဖို့ ငါမှာတဲ့ပစ္စည်းတွေ တောထဲမှာ ရှာ တွေ့ရှိခဲ့လား”

မုဆိုးမောင်စဉ်သည် အရည်းကြီးကိုထီးချုပ် ဓမ္မဓဇ လွန်စွာမှ ကြောက်ရွံ့သူဖြစ်သည်။ အရည်းစကားကိုလည်း တစ်သမတ်မတ် လိုက်နာခဲ့သူဖြစ်သည်။

“ရခဲပါတယ် ဘုရား... စပါးကြီးသည်းခြေ၊ မိကျော သည်းခြေ၊ လင်းမြွေသည်းခြေ၊ မျောက်သည်းခြေ၊ ကျီးကန်းထူ ဗျိုင်းလျှာ၊ နွယ်ရှင်တို့အားလုံး အစုံရှာဖွေခဲ့ပါတယ်၊ ဒါအပြင် ကျွန်တော်မျိုး တောထဲမှာ ထူးဆန်းတဲ့ပစ္စည်း ရခဲပါသေးတယ်”

“ဘာများတဲ့ မောင်စဉ်ရဲ့”

“တောနက်ထဲမှာ တစ်ကောင်တည်းလဲနေတဲ့ ဆတ်ကိုတွေ့လို့

အရ အရှင်ဖမ်းခဲ့ပါတယ်”

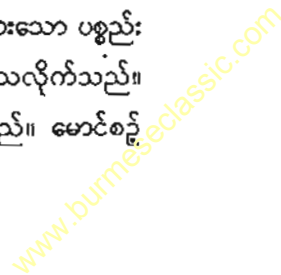
“ဟုတ်ပြီ၊ တစ်ကောင်တည်းလဲနေတဲ့ဆတ်ဟာ အင်မတန် ချိုးရိုးပေတာပဲ”

“ဘယ်လိုအကြောင်းပါလဲ အရည်းဆရာ”

လက်ထောက်ဖြစ်သော အရည်းစိန္တာမထိက သိလို၍ ဝင်မေး ထိသည်။

“သေချာမှတ်ထား၊ ငါ့ရှင်စိန္တာမထိ တစ်ကောင်တည်းလဲနေ ဆတ်ဟာ ဦးချိုလဲပြီး ချိုနုပေါက်ကာစ ဆတ်ပဲ၊ ဆတ်ချိုနုဟာ နုနုမှ ချိုဆိခဲတယ်၊ ဒါကြောင့် တခြားဆတ်တွေက ဝိုင်းပြီး ချိတ်စားသောက်မှာကို ကြောက်တာနဲ့ တစ်ကောင်တည်း နေရတာ ပဲ။ ဆတ်ချိုနုဟာ သွေးအား သက်အားကို ထက်စေတယ်၊ ကာမ ဝါဒနာပြုရာမှာ ဆတ်ချိုနုဟာ အားဆေးတစ်လက်ပဲ၊ မောင်မင်း ဆတ်တယ်၊ မောင်တို့ ငါ့ကိုယ်တော်အတွက် အင်မတန်ရှားပါးတဲ့ ဆတ်ချိုနုကိုပါ ရှာဖွေလာခဲ့တာကိုး”

မုဆိုးမောင်စဉ်က အရည်းဓမ္မဓဇ မှာကြားထားသော ပစ္စည်း နှင့်အတူ ဆတ်ချိုနုကို တစ်ပါတည်း ဆက်သလိုက်သည်။ အရည်းဓမ္မဓဇ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပီတိဖြစ်သွားသည်။ မောင်စဉ်

ဆက်သသော တန်ဖိုးရှိသည့် ပစ္စည်းများကို လှမ်းယူလိုက်သည့် လက်ထဲတွင် စွပ်ထားသော ကြေးကွင်းကြီးများက တချင်ချင်ဖြင့် သွားသည်။ ကိုယ်ပေါ်တွင် ရုံထားသော အပြာရောင်သင်္ကန်းစ အောက်ဘက်သို့ လျှောက်သွားသည်။

အရည်းဓမ္မဓဇန္တာကိုယ်ပေါ်တွင် နေရာအနှံ့ အစော အရှောက် ဆေးမင်ကြောင်များ အပြည့်ထိုးနှံထားသည်။ ဣတ္ထိရာ သဗ္ဗသျှီအရာ၌ အစွမ်းထက်သော ဝိယလျှိုထိုးဆေးများ ဖြစ်သည် အထူးခြားဆုံးမှာ လက်မောင်းအတွင်းတွင် ရွှေယင်၊ ပိုးဟပ်၊ မင့်ဝ အိမ်မြှောင်များကို လိုက်ဟန်၊ ပြေးဟန် အဆင်းအတက် သိဒ္ဓိညွှ အတိုင်း ထိုးနှံထားသည်။

ထိုအရုပ်များ အသုံးချပုံကိုလည်း နီးနီးကပ်ကပ် နေခွင့် သော လက်ထောက်အရည်းကြီး စိန္တာမဏိ သိရှိထားသည်။ ဆရာဖြစ်သော အရည်းဂိုဏ်းချုပ် ဓမ္မဓဇသည် ဘုရင်မင်းမြတ်၊ စကားပြောလျှင် ရွှေယင်ကို သုံးခါပွတ်သည်။ ဆရာနှင့်ပတ်သက်လျှင် ပိုးဟပ်ကို ပွတ်သည်။ ဣတ္ထိယမိန်းမများနှင့်ပတ်သက်လာလျှင် အိမ်မြှောင်ကိုပွတ်သပ်သည်။ အကြံအစည်အောင်မြင်သည့် ဝိယသ ပညာအစွမ်းထက်သော ဆေးစောင့်များဖြစ်ကြသည်။ သို့သော် ရွတ်ဆိုရမည့်၊ စုတ်ရမည့် မန္တန်ကိုတော့ လျှို့ဝှက်ထားသည်။

ရှားရှားပါးပါး ဆေးဝါးတွေစီရင်ဖို့ ဆေးဖက်ဝင်ပစ္စည်း

တွေကို ခက်ခက်ခဲခဲရှာဖွေလာတဲ့ မုဆိုးမောင်စဉ်ကို အသပြာများ ဆုရပေးလိုက်ပါ ငါ့ရှင်စိန္တာမဏိ'

မုဆိုးမောင်စဉ်လည်း ပျော်သွားသည်။ အသပြာများ ထိုက် ထိုက်တန်တန် ရခဲ့သည်။ ငွေထုပ်ပိုက်ပြီး မုဆိုးမောင်စဉ် ဝမ်းသာ အားရနှင့် ပြန်သွားသည်။

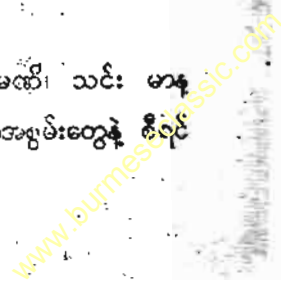
'ဒါထက် နက်ဖြန်မှာ မုဆိုးမောင်စဉ် ပြန်မဟုတ်လား'

'မုန်ပါ... မဏ္ဍပ်ကြီးများလည်း ထိုးပြီးပါပြီ၊ နပန်းသတ် ပွဲ၊ လက်တွေ့များလည်း ကြိုတင်စတင်ကျင်းပနေပါပြီ ဘုရား ညပိုင်းမှာတော့ ပွဲခင်းပြီး ပူဇော်ကန်တော့ပွဲလာကြတဲ့သူတွေကို ဖြေဖျော် ကြပါလိမ့်မယ်'

'ကပ္ပဲက နာမည်ကြီးနေတဲ့ ပုဂံကချေသည်မလေး အိုကြာမို့ ဓဟုဇာလား'

'ယခင်ရက်က ပန်းဦးလွတ်ပွဲမင်္ဂလာအခါသမယမှာ တပည့် တော် ပန်းကို ဓားမြှောင်နှုတ်ပြီး ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားတဲ့ ကချေသည်မလေး အိုကြာမို့ပါ ဘုရား၊ ဒီနှစ် နဂါးရုံပွဲပြီးရင် အရည်း ကြီးသာသာနာကို ဆန့်ကျင်တဲ့ သင်းကို အရှင်ဘုရားကိုယ်တိုင် ကိုယ်တွင်းဒါနယူပြီး ဆိုဆုံးမပေးတော်မူပါ'

'ဒီအတွက် ဘာမှမပူနဲ့ အရည်းစိန္တာမဏိ၊ သင်း မာန ဘယ်လောက်ကြီးနိုင်မလဲ၊ ကျွန်ုပ်ရဲ့ မှော်ပညာအဖွမ်းတွေနဲ့ စီရင်

လိုက်ရင် မကြာခင် ကျုပ်ရင်ခွင်ထဲ ရောက်လာမှာပါ ငါ့ရှင်ရယ် ဟား... ဟား... ဟား...

အရည်းမွေစေ၏ ရယ်မောသံကြီးမှာ ငှက်ပစ်တောင်ကျောင်း တိုက်ကြီးအား လွှမ်းမိုးသွားသလို အရည်းစိန္တာမဏိ ရင်ထဲတွင်လည်း တဖြည်းဖြည်း ဒေါသထွက်လျက်ရှိသည်။ ဟုတ်ပေသည်။ ဒေါသ ထွက်မည်ဆိုလျှင်လည်း ထွက်လောက်ပေသည်။ ပန်းဦးလွတ်ပူဇော် ပွဲတန်းက အိုကြာမုံသည် သူ့အား ပညာပြ ကောင်းကောင်းကြီး ခုတူပေးခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

ငှက်ပစ်တောင်ကျောင်းတိုက်အတွင်းရှိ အရံကျောင်းတိုက် များမှ သာဓုခေါ် ကျောင်းစည်ထိုးသံများ ကြားလိုက်ရသည်။ အရည်း စိန္တာမဏိ စိတ်ထဲတွင် အိုကြာမုံနှင့် ပန်းဦးလွတ်ခုံရသော ညက အဖြစ်အပျက်များကို ပြန်လည်အမှတ်ရမိလိုက်သည်။

တမ္ပဒီပတွင် အိုကြာမုံသည် ပြိုင်ဘက်ကင်းသော အလှ ကညာတစ်ပါးဖြစ်သည်။

တက်ကြွယစ်မှူးဖွယ် အဆိုအကတို့နှင့် ဂုဏ်သတင်းက လည်း တခြားတိုင်းတစ်ပါးနိုင်ငံများထိ ကျော်ကြားခဲ့သည်။ အိုကြာမုံ၏

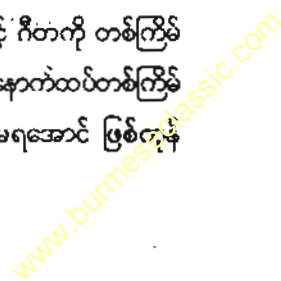
နှုတ်ခမ်းတို့သည် အစဉ်သဖြင့် စိုရွန်းပြုံးချိုလျက်ရှိသည်။ လက်ရာ မြောက်သော ပန်းပုသူဇာကဲ့သို့ ကြွကြွရွရွရှိ၏။ အသားအရေမှာ ဝင်းပစိုပြည်၏။ ပြည့်ဖြိုးဖောင်းအိသော ရင်သားတို့နှင့် စည်းချက် နှင့်အညီ လှိုင်းထမို့မောက်လျက်ရှိသည်။

တမ္ပဒီပရှိ သူဌေးသူကြွယ်များ၊ လူငယ်များသည် အိုကြာ မုံ၏ အချစ်ကို ထာဝရပိုင်ဆိုင်သိမ်းပိုက်လိုကြသည်။ ချစ်ခင်မြတ်နိုးသူ၊ ယက်ထပ်ပေါင်းသင်းလိုသူများ ပိုင်းပိုင်းလည်လျက်ရှိသည်။ သို့သော် အိုကြာမုံကတော့ ဣန္ဒြေသိက္ခာရှိစွာ၊ စည်းကမ်းကြီးစွာ ဇီဝတင်စည်း နေထိုင်ခဲ့သည်။

လူတွေကလည်း ခက်သည်။ လူ့သဘာဝအတိုင်း မရတာ တို့မှ ပို၍လိုချင်ကြသည်။ ပိုပြီးမျှော်လင့်တတ်ကြသည်။ တမ္ပဒီပ တွင် ကချေသည်မလေးအိုကြာမုံ ဂုဏ်သတင်းမှာ တစ်နေ့တခြား ထင်ပေါ်ကျော်ကြားလာခဲ့သည်။

အိုကြာမုံအပေါ် အရူးအမူးစွဲလမ်းနေကြသည့် လူငယ်များ သည် အိုကြာမုံ ပွဲခင်းရှိရာနေရာသို့ တကောက်ကောက်လိုက်ပါ ထားကြသည်။

ပုဂံကချေသည်မလေး အိုကြာမုံ၏အကနှင့် ဂီတကို တစ်ကြိမ် တစ်ခါ တွေ့မြင်ကြည့်ရှုမိကြသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် နောက်ထပ်တစ်ကြိမ် တွေ့လို မြင်လို ခံစားလိုသောစိတ်များက ချိုးနှိမ်မရအောင် ဖြစ်တုန်

ကြသည်။ အိုကြာမုံကလည်း တစ်ခေတ်မှာ တစ်ယောက်ဆိုသလို အလှဘုရင်မတစ်ပါးဖြစ်ခဲ့သည်။

ငှက်ပစ်တောင်ကျောင်းတိုက်မှ လက်ထောက်အရည်းဆရာ ဖြစ်သော စိန္တာမဏိသည် အိုကြာမုံ၏ အလှိုက်တနောက်သို့ မျောပါ လိုက်ရင်း စွဲလမ်းနေသူဖြစ်သည်။ တစ်ခုသော ကပ္ပသတင်အပြီးတွင် လက်အောက်ငယ်သား အရည်းပျိုများနှင့်အတူ အိုကြာမုံအား အခမဲ့ ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်လာခဲ့ကြသည်။

ကျောင်းတိုက်သို့ရောက်သည်နှင့် အတွင်းဒေါနလျှိုရန် နားရ သိမ်းသွင်းပြီး ဖန်းဦးလွတ်ခန်းမဆောင်ထဲ၌ ဗလက္ခာယပြုရန် ကြိုးပမ်း ခဲ့သည်။ အရည်းကြီးများကို မုန်းတီးသော အိုကြာမုံကလည်း အနိုင် ကျင့်ဖမ်းဆီးခဲ့ရသော်လည်း အကြံကြီးသူဖြစ်သည်။ တိတ်တဆိတ် ယူဆောင်လာသော ဓားမြှောင်နှင့် အရည်းစိန္တာမဏိ ဖက်တွယ် လိုက်စဉ်မှာပင် ပခုံးအား ဓားနှင့်ထိုးပြီး ထွက်ပြေးခဲ့ဖူးသည်။

ရွက်ကြီးဖိုငယ်အသွယ်သွယ်နှင့် ပုရိသယောက္ခိကတကာတို့ စွဲလမ်းရသော အိုကြာမုံ။

တောက်ပဆွဲငင် ညှို့ဓာတ်စွမ်းအားများရှိသော ညှို့မျက်လုံး မြှောင့်စင်းသော နှာတံ၊ နှင်းဆီရောင်ပါးမိုမို၊ နီထွေးသော နှုတ်ခမ်း ဝါဝင်းသောအသားအရေ၊ ဖွံဖြိုးသောခန္ဓာကိုယ်၊ သွေပျောင်းနူးညံ့သော အနုသုခုမကဟန်များနှင့် ဂီတနောက်ပေါက်နေသော အိုကြာမုံဖြစ်သည်။

ရဲရင့်ဖျတ်လတ်စွာဖြင့် အရည်းစိန္တာမဏိ ကာမသောင်း ကျန်းမှု အန္တရာယ်စက်ကွင်းမှ လွတ်မြောက်ထွက်ပြေးခဲ့သူ အိုကြာမုံ။ စားရကာနီးမှ ပါးစပ်နားရောက်ကာနီးမှ ပြုတ်ကျသွားသော အမြိုက် ကဲ့သို့ အိုကြာမုံ၏ ကိုယ်တွင်းကာမကို မရခဲ့သော အရည်းစိန္တာမဏိမှာ အခဲမကျေနိုင်ဘဲ ရှိနေသည်။ ဒေါသအမျက်ထွက်လျက်ရှိ သည်။ အခါခွင့်သင့်၍ ကြုံလာလျှင် အိုကြာမုံအား ကောင်းကောင်းကြီး လက်စားချေရန် ကြံစည်နေသူဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်လည်း သူ့ဆရာသခင် အရည်းဂိုဏ်းချုပ် ဓမ္မဇေ အား အတတ်ပညာနှင့် စွမ်းဆောင်ပြီး အိုကြာမုံအား ကာမမေထုန် မှုပြုရန် တိုက်တွန်းပြောကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

နံ့သာတုံးများကို မီးရှို့ပူဇော်ထားရာ အမွှေးနံ့သာများနှင့် မီးခိုးငွေ့များသည် နဂါးရုပ်တုကြီး ပါးစပ်ပေါက်ထဲမှ ထွက်ပေါ် လာသကဲ့သို့ ထင်မှတ်ရသည်။

နဂါးရုပ်တုကြီးရှေ့တွင် တစ်တောင်သာသာခန့်ရှိ ကြေးပြား တစ်ချပ်ကို ထောင်ထားသည်။ အောက်လမ်းပညာ ဣတ္ထိရာဇ သဗ္ဗသျှိုပညာရပ်များတွင် ပါဝင်သော တစ္ဆေဝိညာဉ်လျှိုပညာ အစ

www.burmeseclassic.com

အရင်များနှင့် စီရင်ထားသော မှော်ကြေးပြားဖြစ်သည်။ အရည်းခမ္မ
စေသည် မုဆိုးကျော်မောင်စဉ် ရှာဖွေပေးထားသော လင်းမြွေသည်းခြေ၊
တောက်တဲ့သည်းခြေ၊ မျောက်သည်းခြေ၊ ကြက်နက်မသည်းခြေ၊
နွားနက်မသည်းခြေများကို မြေဖယောင်းနှင့်နယ်ပြီး ထုလုပ်ထားသော
သူရဿတီရုပ်၊ ဇော်ဝန်ရုပ်များလည်းရှိသည်။

ကိုယ်လုံးတော်ပြည့် ရွှေတုံးရွှေခဲနှင့် ထုလုပ်ပူဇော်ထားသော
ဝာရေတိတိတာရာ အရှင်မဒေဝီရုပ်တုမှာ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်း
လှသည်။ တွေ့မြင်ရသူများအဖို့ ကြက်သီးမွေးညင်းထဖွယ်ဖြစ်သည်။

လခြမ်းပုံနဖူးစည်းသရဖူတွင် အဖိုးတန်ကျောက်မျက်ရတနာ
များကို ခြုပ်နှံထားသောကြောင့် အရောင်တဖိတ်ဖိတ် တောက်ပ
လှောင်ရှိသည်။ လည်ပင်းတွင် ဦးခေါင်းခွံများကို သိ၍ ဆွဲထားသည်။
အတွင်းဝန်ဆင်ထားသော နားတောင်းမှာ လူ၏ဒူးရိုးဖြစ်သည်။

ခါးစည်းကြိုးမှာ မြေတစ်ကောင်ရစ်ပတ်ထားပြီး လူသေ
လက်များက ပတ်ချာလည်ဝိုင်းပတ်ထားသည်။ လေးချောင်းသော
လက်များတွင် ယစ်ခါး၊ လူခေါင်းပြတ်၊ မိုးကောင်းကင် လက်ညှိုး
ညွှန် လက်ဝါးဖြန့် မြေစိုက်ထားပုံများကလည်း ကြက်သီးထဖွယ်
ဖြစ်သည်။ မြူးကြွသော ရင်အုံပေါ်တွင် ညှိဖို့ဖို့လူသွေးများ ဖျန်းပက်
လျက် အရည်းခမ္မခမ္မ ပူဇော်ထားလေသည်။

ငှက်ပျော့ပွဲ၊ အုန်းပွဲများကိုလည်း ပြင်ထားသည်။ နက်ဖြာ

ရောင်ဝတ်ရုံကြီး တဖားဖား၊ နှုတ်ခမ်းမွေး တလှုပ်လှုပ်၊ ပါးစပ်
တဖွဖွနှင့် ဂါထာမန္တန်များကို ရွတ်ဆိုလျက်ရှိသည်။ လက်ထောက်
အရည်းကြီးစိန္တာမက်၊ အရည်းနာဂီနွ၊ အရည်းသောမတို့ကလည်း
စိတ်ဝင်တစား စောင့်ကြည့်လျက်ရှိသည်။

အတန်ကြာအောင် ရွတ်ဆိုပြီးနောက် အရည်းဂိုဏ်းချုပ်ခမ္မခမ္မ
၏ အောင်မြင်ခန့်ညားသော စကားပြောသံကြီး ဟိန်းထွက်လာသည်။

‘ငါ့ရှင်အရည်းတို့... ဂါထာမန္တန်တွေက စိတ်တန်ခိုးကို
ထက်မြက်စေတယ်၊ မှော်ပညာရပ်တွေကို အသုံးချနိုင်ဖို့ စိတ်ညှို့၊
စိတ်ရွတ်တတ်ဖို့ အရေးကြီးတယ်၊ အခု စီရင်ထားတဲ့ မှော်ကြေးပြား
အစွမ်းသိဒ္ဓိတွေ ရှိလာပြီ’

‘မိခင်အပေါင်းတို့ရဲ့ စွမ်းအားရှင် သေမင်းကကြိုးကို ခုံမင်တဲ့
မယ်တော်တာရာအရှင်မဒေဝီရဲ့ ဇီဝမှော်ဓာတ်တွေ ထုံဝင်ကူးစက်လာပြီး
ဝိညာဉ်တွေကို ဖမ်းချုပ်ပြီးထည့်ထားနိုင်တော့မယ်’

‘ဘယ်လိုနည်းနဲ့ ဖမ်းချုပ်ထည့်ထားမှာလဲ အရှင်’

‘ငါ့ရှင်တို့ကို သေချာသဘောပေါက်အောင် ပြောပြမယ်၊
လူဆိုတာက ရုပ်နဲ့နာမ် ပေါင်းစပ်ထားတယ်မဟုတ်လား၊ သတ္တဝါရယ်
လို့ ပညတ်ထားတာကလည်း ဓာတ်လေးပါးအစု၊ ဓာတ်လေးပါး
ဆိုတာက မြူးအစုအဝေး၊ ရုပ်က ပျက်စီးသွားပေမယ့် နာမ်ဓာတ်က
ဘယ်တော့မှ မပျက်စီးတဲ့ဝိညာဉ်ဖြစ်တယ်၊ ဝိညာဉ်ဟာ လူ့ငိုပါးနေ

တယ်၊ လောကကြီးတစ်ခုလုံးဟာ ဝိညာဉ်ဖြူတွေနဲ့ လွှမ်းခြုံထား တာဖြစ်တယ်။ စိတ်အင်အားတွေကို အစွမ်းထက်စေတဲ့ ဝိညာဉ်ဖြူ တွေဟာ အင်မတန်အစွမ်းထက်တာပေါ့'

'ဝိညာဉ်ကို ထိန်းချုပ်နိုင်ရင် ဝိညာဉ်တွေကို ရုပ်အစုအဝေး ထဲပြောင်း၊ အဲသလိုပြောင်းပြောင်းပြီး ဝင်သွားနိုင်ရင် သေခြင်းဆိုတာ ဘယ်တော့မှ မရှိတော့ဘူး၊ တစ်နည်းအားဖြင့် အခုစီရင်ထားတဲ့ ဝိညာဉ်ထိန်းချုပ်မှော်ကြေးပြားဟာ အသက်ရှည်ခြင်းကို ဖြစ်စေတယ်။ ဝိညာဉ်တွေကိုပြောင်းပြောင်းသွားရင် အသက်ကို ရာထောင်မက ရှည်ဖို့ ဖြစ်လာမယ်၊ ဝိညာဉ်ကို ထိန်းထားမယ်၊ အစီအရင်တွေနဲ့ ချုပ်နှောင် ထားမယ်၊ ဒီတော့ ဝိညာဉ်ဟာ လွင့်ပါးချင်တိုင်း လွင့်ပါးလို့ မရ တော့ဘူးပေါ့'

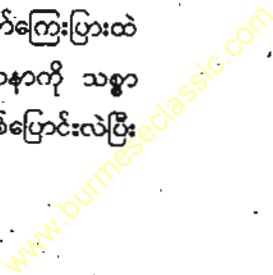
'ကိုယ်လိုချင်တဲ့ ရုပ်ခန္ဓာအစစ်တွေထဲကို ကူးပြောင်း ဝင်စားစေနိုင်အောင် မယ်တော်တာရာဒေဝီအရှင်သခင်မရဲ့ တန်ဖိုး စွမ်းအားတွေ၊ မှော်ပညာရပ်တွေနဲ့ စီရင်ထားတာဖြစ်တယ်။ တစ်ချိန် ချိန်ကျရင် ငါ့ဝိညာဉ်ကို မှော်ကြေးပြားထဲထည့်ထားပြီး ထာဝရ အသက်ရှည်ဖို့ စီရင်ထားတယ်။ ပထမဦးဆုံး မှော်ကြေးပြားစွမ်းအား တွေ၊ သိဒ္ဓိတွေ ဘယ်လောက်ထိအစွမ်းထက်တယ်ဆိုတာကို သိရ အောင် စမ်းသပ်ဝိညာဉ်တစ်ခု ထည့်ကြည့်ရမယ်'

'အရှင် စီရင်ထားတဲ့ မှော်ကြေးပြားထဲကို စမ်းသပ်ဖို့ အယ်သုရဲ့ဝိညာဉ်ကို ထည့်ထားမှာလဲ အရှင်'

အရည်းနာဂိန္ဒက စိတ်ဝင်တစား မေးမြန်းလျှောက်ထားလိုက် သည်။ အရည်းစိန္တာမထီ မျက်လုံးထဲတွင် ကချေသည်မလေး အိုကြာမုံ နဲ့နှောင်းစွာကပြနေသော ဗိုရိပ်များ ပေါ်လာသည်။ ဟုတ်ပြီ။ ကြာမုံရဲ့ဝိညာဉ်ကို စီရင်ထားတဲ့ မှော်ကြေးပြားထဲ ထည့်ထားရမယ်။ သူ့စိတ်ထဲတွင် အိုကြာမုံအပေါ် မကျေမနပ်ဖြစ်လျက်ရှိသည်။ သူ့ထွက်လျက်ရှိသည်။

သူ့ပခုံးပေါ်မှ အမာရွတ်က နာကျင်လာသည်။ အမာရွတ် စမ်းကြည့်လိုက်သည်။ အိုကြာမုံ ထိုးခဲ့သော ပခုံးပြင်မှ ဓားချက် သို့မဟုတ် ဖျောက်ဖျက်မရလောက်အောင် အမာရွတ်ထင်စေခဲ့သည်။ သူ့အမျက်နှင့် ရင်ထဲတွင် အောင့်တက်လာသည်ဟု ပြင်းပြစွာ အားရသည်။

'တပည့်တော် အကြံပြုလျှောက်တင်ပါရစေ ဘုရား၊ တပည့် ထံရှိပခုံးကို အနာတရဖြစ်အောင် လုပ်သွားတဲ့ ကချေသည်မလေး ကြာမုံရဲ့ ဝိညာဉ်ကို စမ်းသပ်ကြည့်တဲ့အနေနဲ့ မှော်ကြေးပြားထဲ ထည့်သင့်ပါတယ် ဘုရား၊ သင်းဟာ အရည်းသာသနာကို သစ္စာ ထပ်တဲ့၊ စော်ကားတဲ့ မာတုကာမပါ၊ ဝိညာဉ်အဖြစ်ပြောင်းလဲပြီး ပေးသင့်ပါတယ်'

အရည်းကိုင်းချုပ်မေ့မေ့သည် အရည်းစိန္တာမထီ လျှောက်
တင်စကားကို ကြားလိုက်ရပြီး ပြုံးလိုက်သည်။ သဘောကျနှစ်ခြိုက်
သွားပုံရသည်။

‘ငါ့ရှင် ပြောတဲ့အတိုင်း စမ်းသပ်ကြည့်ကြတာပေါ့၊ ဒါ
လည်း မြူအစုအဝေးနဲ့ ဝိညာဉ်သဘောကို ပိုပြီးသဘောပေါက်
လာလိမ့်မယ်’

‘ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုပြစေလိုပါတယ် ဘုရား’

‘သစ်ပင်တွေဟာ အသက်ဓာတ်ရှိတယ်ဆိုတာ ငါ့ရှင်တို့
လည်း သိကြတယ်မဟုတ်လား၊ လူသတ္တဝါတွေကလည်း အသက်
ဓာတ်ရှိတာပဲ၊ ရှိတာချင်းအတူတူ သေဆုံးသွားရင်တော့ မတူခြားမကွာ
တဲ့ ကွဲပြားမှုတွေ ဖြစ်ပေါ်လာတယ်’

‘ဘယ်လိုကွဲပြားခြားနားသွားတာပါလဲ ဘုရား’

‘ငါ့ရှင်တို့... ကာမမေထုန်မှု ပြုကြတယ် မဟုတ်လား’

‘ပြုကြပါတယ် ဘုရား’

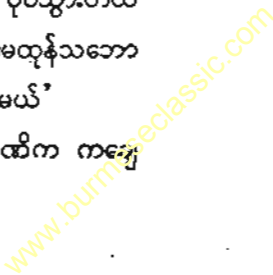
‘အေး... ကာမမေထုန်မှုဆိုတာက လောကကြီးမှာ အထွတ်
မွန်ခြတ်တဲ့ အမြိုက်အရသာ ဖြစ်တယ်၊ ဂုဏ်သမ္မတကျမ်း အလိုအား
‘ဗိုက်ရဝီစကြ’ လို့ခေါ်တဲ့ သေရည်သောက်စားခြင်း၊ ကာမဂုဏ်
ပျော်ပါးခြင်းဟာ ထူးခြားတဲ့ ပညာထူးတွေ ဖြစ်တယ်၊ အရက်သေ
က ‘အမြိတ်သုဒ္ဓါ’ မဟုတ်လား၊ မိန်းမတွေဟာလည်း ‘မုတ္တိဒါဖြူ’
လို့ခေါ်တဲ့ ဝိမုတ္တိရသတွေ ပေးစွမ်းနိုင်တယ်’

‘လူပဲဖြစ်ဖြစ်၊ တိရစ္ဆာန်ပဲဖြစ်ဖြစ် နာမ်ခန္ဓာလေးပါးရဲ့ လှုပ်ရှား
ကြောင့် မေထုန်ဓာတ်ဟာ ပေါက်ဖွားလာတယ်၊ မေထုန်ဖြစ်ဖို့အတွက်
ဗုဒ္ဓရည်ကိန်းအောင်းရတယ်၊ ငါ့ရှင်တို့မှာ မေထုန်စိတ် ကိန်းအောင်း
အကြောင့် စားသမျှ အစာအာဟာရတွေဟာ သုက်ဓာတ်ကို ဖြစ်စေ
တယ်၊ လူတိရစ္ဆာန်ဖြစ်တဲ့ ကြက်၊ ငှက်၊ ဝက်တွေဟာ အဲဒီသုက်
ဓာတ်ကြောင့် သေရင် ပုပ်စော်နံလာတယ်’

‘သစ်ပင်တွေကျတော့ ဒီလိုမဟုတ်ဘူး၊ လူလိုပဲ၊ ရေ
သောက်ခြစ်က ရေသောက်တယ်၊ အစာစားတယ်၊ လေကိုရှူတယ်၊
အကို ထုတ်တယ်၊ ငါ့ရှင်တို့လိုပဲ ထွက်သက်၊ ဝင်သက်ရှိတာပဲ၊
လူလိုပဲ ကျင်ကြီးကျင်ငယ် စွန့်တယ်၊ သစ်ပင်တွေသေတော့ မပုပ်ဘဲ
ခြောက်သွေ့သွားတယ် မဟုတ်လား၊ ခြောက်သွေ့ရာကနေ ဆွေးမြည့်
သွားတယ်၊ ရာသီဥတုဓာတ်သဘောတွေနဲ့ တိုက်မိပြီး ကျောက်သတ္တု
နီသွားမယ်’

‘လူတွေမှာက ယောကျ်ား၊ မိန်းမ၊ ဖိုဓာတ် မဓာတ်ရှိသလို
သစ်ပင်တွေရဲ့ အပွင့်မှာလည်း အဖိုအမဓာတ်ရှိတယ်၊ ဝတ်မှုန်ကူးမယ်၊
အသီးသီးမယ်၊ အသီးတွေဟာ မေထုန်သဘောကြောင့် ပုပ်သွားတယ်
မဟုတ်လား၊ သစ်စေ့တွေကို ရေထဲစိမ်ထားပါလား၊ မေထုန်သဘော
ကြောင့် ပုပ်သွားတယ်၊ အဇာမြူသဘောကို သိဖို့လိုမယ်’

‘ပြောရဦးမယ်၊ စောစောက အရည်းစိန္တာမထီက ကကျေ

သည်မလေး အိုကြာမုံရဲ့ ရုပ်အဆင်းကို မြင်ပြီး စွဲလမ်းတယ်။ သူ့ခုမ ဂီတသံတွေကို နားထောင်ပြီး သာယာမိတယ်။ အိုကြာမုံကိုယ်တွင်းအလျှာကို ရပြီး မေထုန်ကူးချင်တယ်။ အိုကြာမုံရဲ့ မြူမုံကို မမြင်ရတော့ဘဲ မေထုန်စိတ်ကြောင့် ဖမ်းစားခြင်းခံရတာ မသိဘူး။

‘အဆင်းအနံ့တွေက အလိုရမ္မက်ကို ဖြစ်စေတယ်။ မေထုန်စိတ်တွေက တိုးပွားလာလေလေ မြူဟာ ပျောက်ကွယ်သွားတာ မြူသဘောကိုသိမှ ဝိညာဉ်ကို ဖမ်းချုပ်စေစားနိုင်စွမ်းရှိတယ်။ အိုကြာမုံ သီချင်းဆိုတဲ့အသံဆိုပါတော့၊ အသံကို ကြားရတာက လေရဲ့ရိုက်ခတ်ခြင်းကြောင့် လှိုင်းထလာတဲ့ အထူမြူမှုန့်တွေ မဟုတ်လား။ ဝိညာဉ်ကိုဖြစ်ဖို့ အစက်အပြောက် အမှုန်အစွမ်းတွေကို အသေးဆုံးရောက်အထိ မြင်အောင်ကြည့်တတ်ရမယ်’

‘က... မြူသဘောကိုပြောရရင် ကျယ်ပြန့်နက်ရှိုင်းလှပါတယ်။ ငါ့ရှင်တို့ အများကြီးလေ့လာသင်ကြားပေးရပေဦးမယ်။ ထင်လိုက်ပါတော့၊ အရည်းစိန္တာမထိ ပြောတဲ့အတိုင်း အိုကြာမုံရဲ့ ဝိညာဉ်ကို နှော်ကြေးပြားထဲမှာ ထည့်မယ်။ မထည့်ခင်မှာ ရုပ်ခန္ဓာကို အဖြူသုခရစေဖို့ ငါကိုယ်တော်တိုင် ကောင်းကောင်းကြီး ကာမမေထုန် ပြုပေးမယ်။ အိုကြာမုံရဲ့ မုတ္တံဒါတြီကို စားသုံးရမယ်။

‘ဟောဒီက မြစ်စိမ်းကျောက်ပြားနဲ့ ကြာပန်းတွေကို ယူသွား

ဖိုးလပြည့်စာပေ

တော့၊ ကပ္ပဲသဘင် ပြီးတဲ့အခါမှာ နဂါးရုံပုထိုးပွဲကို လာရောက်ပြပူဇော်တဲ့ အိုကြာမုံကို ငါကိုယ်တော်မြတ်က ချီးမြှင့်မြှောက်စားခြင်းဖြစ်တယ်ဆိုပြီး သွားရောက်ပေးချေတော့’

‘ဒီမြစ်စိမ်းကျောက်ပြားက ဘယ်လိုအစွမ်းသိဒွိတွေ ရှိပါသလဲ

ဘုရား’
အရည်းသောမသည် မြစ်စိမ်းကျောက်ပြားအား စိတ်ဝင်တစား နှုတ်ရင်း မေးမြန်းလျှောက်တင်လိုက်သည်။

‘မြစ်စိမ်းကျောက်ပြားထဲမှာ ရေဓာတ်ခိုင်ခိုင်လုံလုံနဲ့ ပြဒါးကို ခိုင်ခိုင်ပေါင်းစပ်ထားတယ်။ ကာမဓာတ်တွေကိုလည်း ညှိဓာတ်အားနဲ့ ခိုင်ခိုင်ထားတယ်။ ငိုက်မျဉ်းတွေဝေ မိန်းမောစေတယ်။ ရေသဘောလိုပဲ၊ မြူဟာ လေထဲက အညစ်အကြေးဓာတ်တွေကို စုပ်ယူထားသလို မြစ်စိမ်းကျောက်ပြားထဲမှာလည်း စိတ်ညှို့ပညာနဲ့ သွင်းထားတဲ့ ကာမဓာတ်တွေဟာ စိမ့်ဝင်ပျော်ပါးလျက်ရှိတယ်’

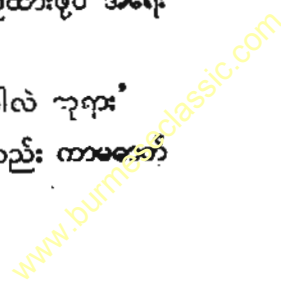
‘ထူးဆန်းလှပါလား ဘုရား’

‘ဒါဟာ ဘာမှမထူးဆန်းဘူး။ ငါ့ရှင်တို့ ဓာတ်ပညာနဲ့ အစုအဝေး ရုပ်နာမ်ကို သဘောပေါက်နားလည်ထားဖို့ပဲ အရေးကြီးတယ်’

‘ကြာပန်းကို ပေးရတာက ဘာကြောင့်ပါလဲ ဘုရား’

‘အင်း... ကြာပန်းဝတ်ရည်အိတ်ထဲမှာလည်း ကာမဓာတ်

ဖိုးလပြည့်စာပေ

၆၈

လွင်မောဝိညာဉ်ဖြူအကျဉ်း

တွေကို ညှို့အားနဲ့ သွင်းထားတယ်။ အိုကြာမုံက ဝမ်းသာအား
မြဲကျောက်စိမ်းပြားကို လက်ခံယူမယ်။ ကြာပန်းရနံ့ကို နမ်းမယ်။
အဲဒီအချိန်မှာ သူမရင်ထဲမှာ ကိန်းအောင်းနေတဲ့ ကာမဓာတ်တွေ
မြူးလာလိမ့်မယ်။ တိတ်ဆိတ်တဲ့ညမျိုးမှာ စိတ်တွေဟာ ထိန်းမရအောင်
လုပ်ရှားလာမယ်။ အလိုရမ္မက်တွေ ရုန်းကြွလာမယ်။

'အဲဒီအချိန်အခါကို စောင့်ပြီး ညှို့ယူလိုက်ရင် အလို
ကျောင်းကိုရောက်လာမှာ ကျိန်းသေတယ်။ အိုကြာမုံကိုယ်တိုင်ကလည်း
သူ့ကိုယ်သူ ဘာဖြစ်လို့ဖြစ်မှန်း မသိဘူး။ မေထုန်ရာမစိတ်တွေတစ်
ပြီး ဖိုဓာတ်ရှိရာကို ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်လာမှာပဲ။ ငါ့ကိုယ်
ဟော်က အတွင်းကာမကိုရယူ မေထုန်ပြု ပန်းဦးလွတ်မှင်္ဂီလာ ဆင်နွှဲ
ကျင်းပလိုက်ရုံပဲပေါ့'

'ဒါဆိုရင် မြစိမ်းကျောက်ပြားနဲ့ ကြာပန်းကို ရယူပြီးတော့
အရှင်မြတ်ထံ ကာမမေထုန် အလှူခံဖို့ အလိုလိုရောက် လာမှာလား
ဘုရား'

'သေချာပေါက် ရောက်လာမှာပေါ့ ငါ့ရှင်၊ အိုကြာမုံရဲ့
ဆူပွက်ရုန်းကြွနေတဲ့ ကာမဝတ်ရည်ချိုတွေကို သောက်သုံးပြီးမှ နဂါး
ပတ်ကျောကွင်းနဲ့အတူ ပိညာဉ်ကို ထုတ်ယူမယ်။ ရုပ်အလောင်းကို
တော့ နဂါးတွင်းအောင်းစေမယ်။ စိမ်စရာရှိတာတွေကို ငါ့ရှင်တို့
ကြိုတင်စိမ်ကြပေတော့၊ မှော်ကြေးပြားထဲမှာ အိုကြာမုံရဲ့ပိညာဉ်ထို

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ထင်လိုမှ ထွက်ပြေးလို့မရအောင် ဖမ်းဆီးထားလိုက်မယ်။ အရည်း
ကျောပင် ကျေနပ်အားရတယ် မဟုတ်လား'

'အရှင်ဘုရားရဲ့ စူဠဂန္ဓာရီပညာစွမ်းတွေကတော့ အံ့မခန်း
ပြေးပါတယ်။ ခုလို စီစဉ်ထားတာလည်း ကောင်းပါတယ်။ လွန်စွာမှ
ကျေနပ်ဖွယ်ကောင်းလှပါတယ် ဘုရား'

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ပိညာဉ်သွင်းလဲလှယ်နိုင်သော တစ္ဆေပိညာဉ်ထိန်းချုပ် မှော်ကြေးပြား

နဂါးရုံပုထိုးပွဲကြီးကား ပြီးစီးသွားပြီဖြစ်သည်။

ငှက်ပစ်တောင် အရည်းဂိုဏ်းချုပ်ဓမ္မဓဇ ချီးမြှင့်သော ဖြစ်ကျောက်ပြားနှင့် ကြာပန်းများကို အိုကြာမုံ လက်ခံရရှိခဲ့သည်။ ဖြစ်ကျောက်ပြားအား တစ်မိမိမိပွတ်သပ်ကြည့်ရှုရင်း သူမ စိတ်များတွေပေထိုင်းမှိုင်းလာသည်။

ရင်ထဲတွင် တလုပ်လုပ်ဖြစ်လာသည်။ ကြာပန်းရနံ့လေးကလည်း တသင်းသင်း မွှေးကြိုင်လျက်ရှိသည်။ စွဲလမ်းဖွယ်တောင်သော ကြာပန်းရနံ့လေးအား တစ်ရှိုက်မက်မက် နမ်းရှုပ်မွှေးကြူမိသည်။ ကြာပန်းရနံ့နှင့်အတူ သူမစိတ်များ ပေါ့ပါးလွင့်ချောနေသကဲ့သို့ ခံစားရသည်။

ထူးတော့ ထူးခြားနေသည်။ သည်လိုခံစားမှုမျိုး သူမစိတ်ထဲတွင် တစ်ကြိမ်တစ်ခါဖူးမျှ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ခြင်းမရှိခဲ့ပေ။ ယခု

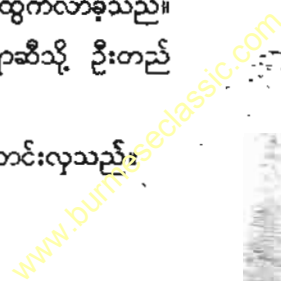
သော်လို့တွေ့ဖြစ်လာတာပါလိမ့်။ ဘာကြောင့်မှန်း မသိ။ သူမ စိတ်များကြောင်းလဲစပြုလာသည်။ ရင်တွေ တလုပ်လုပ်ခနဲလာသည်။

ငှက်ပစ်တောင်ဂိုဏ်းချုပ် အရည်းဓမ္မဓဇ၏ မျက်နှာကို ဦးယောင်လာမိသည်။ ပန်းဦးလွတ်ခန်းမထဲသို့ ဝင်ရောက်သွားသော သူမလေးများ ပုံရိပ်က သူမ စိတ်များကို လှုပ်ရှားရုန်းကြွလာစေသည်။ သူမကိုယ်တိုင် ပန်းဦးလွတ်သည့် ခံစားမှုမျိုး ခံစားချင်လာသည်။

ထိန်းချုပ်တားဆီး၍ မရတော့ပေ။ မသိနိုင်သော မမြင်နိုင်သော စွမ်းအားတစ်ခုသည် သူမအား လွှမ်းမိုးချုပ်ကိုင်ထားသည်။ ငှက်ပစ်တောင်ကျောင်းတိုက်ကြီးက သူမအား ဆီးကြိုခေါ်ဆောင်ချသကဲ့သို့ ထင်မြင်လာသည်။ အရည်းဓမ္မဓဇထံသို့ သွားချင်စိတ်များက တားမရ ဆီးမရ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

မသိစိတ်များ၏ ဆွဲငင်ခေါ်ဆောင်ရာနောက်သို့ လိုက်ပါသွားသည်ဟု ထင်မိသည်။ တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ အမိန့်ပေးခြင်းကို သို့လို လိုက်နာနေမိသည်။ အိပ်မက်မက်နေရာမှ လန့်နိုးထလာသူ တစ်ယောက်ကဲ့သို့ ယောင်ယမ်းပြီး အပြင်ဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ ခြေလှမ်းများက ငှက်ပစ်တောင်ကျောင်းတိုက်ရှိရာဆီသို့ ဦးတည်ထွက်လှမ်းလာမိသည်။

ထိုနေ့ညအဖို့ ထူးဆန်းစွာ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလှသည်။

အရည်းဆရာများ စုဝေးကျောင်းထိုင်ရာ ငှက်ပစ်ထား
ဆောင်းတိုက်နှင့် အရန်ကျောင်းတိုက်များမှာ ထူးထူးခြားခြား
တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လွန်းသည်။ အရာအားလုံး အိပ်မွေ့ချစ်ထ
ရာသကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။ မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ အတားအ
မရှိဘဲနှင့် ကျောင်းတိုက်ဝင်းထဲသို့ ကျေသည်မလေး အိုကြာ
လွယ်လင့်တကူ ရောက်ရှိလာသည်။

ကျောင်းတိုက်အတွင်းရှိ အရည်းကြီးများမှာလည်း အိပ်
နေကြသည်။ တိတ်ဆိတ်မှုက ချောက်ချားကြောက်မက်ဖွယ် ဖြစ်
ထေသည်။ အရည်းမွေ့စေ သီတင်းသုံးရာ သုံးထပ်ဆောင်ခန်းမဆီ
ရှားဖယောင်းတိုင် မီးအလင်းရောင်သည် အမှောင်ထုအတွင်း
တလတ်လက်ထွက်ပေါ်လျက် ရှိသည်။

အိုကြာမုံသည် အရည်းမွေ့စေရှိရာ အပေါ်ဆုံးထပ် အိပ်
ဆောင်သို့ လှေကားများမှ တစ်ထစ်ချင်း တက်ရောက်လာခဲ့သည်။
အစွယ်ပြူးပြူးနှင့် နဂါးရုပ်တုကြီးက ကြီးမားခန့်ထည်လွန်းလှသည်
ထောက်နီများ မြှုပ်နှံထားသော နဂါးကြီး၏ မျက်လုံးနီနီများ
အမှောင်ထုထဲတွင် နီရဲတောက်ပလျက်ရှိသည်။

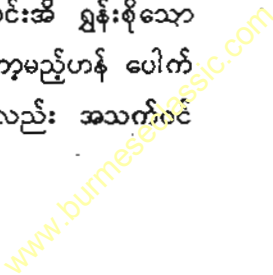
ဖြူမွေးချွန်ထက်သော နဂါးစွယ်များ၊ ဟထားသော ပါး
ထဲမှ လျှာကြီးသည် အပြင်ဘက်သို့ တွန့်လိမ်ကောက်ထွက် ရှည်လှ
စွာ နဂါးအရှင်ကြီးတစ်ကောင်ကဲ့သို့ သက်ဝင်လှုပ်ရှားလျက်ရှိသည်။

နဂါးရုပ်တုကြီးရှေ့မှောက်တွင် အရည်းမွေ့စေကား ဂါထာမန္တန်များ
ကိုရွတ်ဆိုရင်း ပြုံးပြုံးကြီး ဆီးကြိုလျက်ရှိသည်။

အိုကြာမုံ ဝင်ရောက်လာသည်ကို အရည်းမွေ့စေ သိနေ
သည်။ အိုကြာမုံကိုယ်တိုင်ကလည်း သိစိတ်များ ပျောက်ကွယ်လျက်
ရှိသည်။ ငှက်ပစ်တောင်သုံးထပ်ကျောင်းပေါ်သို့ မည်သို့မည်ပုံ
ရောက်ရှိလာမှန်း သူမကိုယ်တိုင် မသိ။ ဇေဝေဝါဖြစ်လျက် အိပ်မွေ့
ချထားခံရသူပမာ ငေးကြောင်လျက်ရှိနေပေသည်။

အရည်းမွေ့စေက ပြုံးပြုံးကြီး ဆီးကြိုလိုက်သည်။ ဣတ္ထိယ
နှင့်ပတ်သက်၍ အစွမ်းထက်မြက်စေသော လက်မောင်းတွင် ထိုးနှံ
ထားသည့် ဝီယသျှိုထိုးဆေးအိမ်မြှောင်ရုပ်အား မသိမသာ ပွတ်သပ်
လျက်ရှိသည်။ အရည်းကြီး၏ မျက်လုံးများသည် နဂါးရုပ်တုကြီး
မျက်လုံးများကဲ့သို့ နီရဲစူးရှလှသည်။ ကာမခိုးငွေများ တလူလူ
လွင့်ပျံ့နေသကဲ့သို့ ရှိသည်။ ကြမ်းတမ်းသော ခန္ဓာကိုယ်၊ မျက်နှာ
ပေါ်တွင် ရှုပ်ထွေးရှည်လျားသော နှုတ်ခမ်းမွေး၊ မုတ်ဆိတ်မွေးများ
နှင့် သူမရင်ထဲသို့ ဖောက်ထွင်းဝင်ရောက်လာသကဲ့သို့ တုန်လှုပ်
လာမိသည်။

အိုကြာမုံ၏ ပျိုမျစ်နုနယ် လှပဖောင်းဆီ ရွန်းစိုသော
ခန္ဓာကိုယ်အား အစိမ်းလိုက်ချိုးဖဲ့ ကိုက်စားတော့မည့်ဟန် ပေါက်
နေသည်။ ကြီးမားသော နဂါးရုပ်တုကြီးမှာလည်း အသက်ဝင်

လာသကဲ့သို့ လှုပ်ရှားယမ်းထိုးလာသည်။ ပါးပျဉ်းခွက်ထဲမှ စိမ်းရင့် နက်မှောင်သောရောင်စဉ်များ ဖြာထွက်လာသည်။ စပါးကြီးမြေ တစ်ကောင်သည် တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်အား ညှို့ယူနေသကဲ့သို့ နား ရုပ်တုကြီးကလည်း အိုကြာမုံအား ညှို့ယူထားပေသည်။

အိုကြာမုံ၏ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးအား နဂါးကြီး၏ ပါးပျဉ်း ခွက်ထဲမှ ထွက်ပေါ်လာသော စိမ်းရင့်နက်မှောင်သော အငွေ့များက လွှမ်းခြုံသွားသည်။ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော တာရာဒေဝီ အရှင်မရုပ်တုတော်ဖြစ်သော ပါးစပ်ပေါက်ထဲမှ ထွန်လိမ်ရှည်လျား သော လျှာကြီးများက သူမတစ်ကိုယ်လုံးအား ရစ်ပတ်လာသကဲ့သို့ ခံစားလာနေရသည်။

စိမ်းရွှေရွှေရနံ့များကြောင့် ခေါင်းထဲတွင် ရီဝေယစ်မှူး လာသည်။ အရည်းဓမ္မဇေ၏ အမိန့်ပေးသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ကချေသည်မလေး အိုကြာမုံ၊ သင့်ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှာ ဝတ်ဆင်ထားသော အဝတ်အစားများကို ချွတ်ခွာချလိုက်ပေတော့၊ သင်ဟာ ထူးခြားတဲ့ အမြိုက်ရသ ကိုယ်တွင်းကာမ မေထုန်မှုန့် နဂါး မင်းကြီးကို ပူဇော်ပသပေရတော့မယ်

အရည်းဓမ္မဇေ အသံကြီး ဟိန်းထွက်လာသည်။

ဘာကြောင့်မှန်းမသိ။ အရည်းဓမ္မဇေ ပြောဆိုစေခိုင်းသည် အတိုင်း သူမခန္ဓာကိုယ်ဝတ်တွင် ဝတ်ဆင်ထားသော အဝတ်အစား

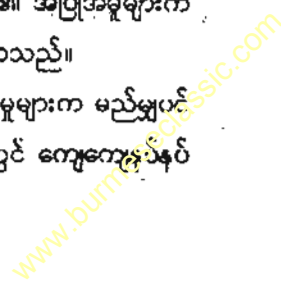
များကို တစ်စမကျန် ချွတ်ခွာချပစ်လိုက်မိသည်။ စိတ်ညှို့ခြင်းခံထား ရသူတစ်ဦးကဲ့သို့ သိစိတ်များ လွင့်ပျောက် လွင့်ပါးလျက်ရှိသည်။

နဂါးမင်းကြီးရုပ်တုကို ပူဇော်ပသထားသော ပျားဖယောင်း တိုင် မီးအလင်းရောင်ထဲတွင် အိုကြာမုံ၏ ဝင်းပဖြူဖွေး နညက်သော ခန္ဓာဗေဒအလှများကို ရှင်းလင်းပီသထင်လင်းစွာ ပေါ်ထွက်လာကြ သည်။ စိန်တိုင်းပြည်ထွက် အကောင်းစား ပိုးဖဲကတ္တီပါများ ခင်းထား သော သွယ်လွန်ပေါ်တွင် အိုကြာမုံသည် သတိလွတ်ကင်းနေသူပမာ ဝက်လက်လေးရောက်ရှိသွားတော့သည်။

အရည်းဓမ္မဇေကား အိုကြာမုံအနီးသို့ တိုးကပ်လာသည်။ အရည်းကြီး၏ အသက်ရှူသံသည် နွားသိုးကြီးတစ်ကောင် နှာမှုတ် လိုက်သကဲ့သို့ ပြင်းထန်လှသည်။ မကြာမီတွင် ကြမ်းတမ်းသော လက်ကြီးများက နူးညံ့စိုပြည်သော အိုကြာမုံ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး အား တရွရွ တဖွဖွ ပွတ်သပ်ခြင်းခံလိုက်ရသည်။

ရမ္မက်များက ဆူဝေလာသည်။ မောဟိုက်ပင်ပန်း နှမ်းနယ် လျက်ရှိသည်။ အရည်းဓမ္မဇေက အိုကြာမုံ၏ အဝတ်မဲ့ခန္ဓာကိုယ်အား ရင်ခွင်ထဲသို့ ဆွဲပွေ့ယူလိုက်သည်။ အရည်းကြီး၏ အပြုအမူများက ကြမ်းတမ်းလှသည်။ ချွေးစေးများ ပြန်ထွက်လာသည်။

အရည်းကြီး၏ သွေးသားသောင်းကျန်းမှုများက မည်မျှပင် ကြမ်းတမ်းလှသော်လည်း အိုကြာမုံ၏ စိတ်ထဲတွင် ကျေးကျေးနပ်

ကြီး သဘောကျနှစ်သက်လက်ခံမိသလိုလို ရင်တလှုပ်လှုပ် ခံစားနေရသည်။ အရည်းကြီးတို့ ပြောနေကျ နဂါးတိုင်းပြည်တွင် နဂါးငွေ့များနှင့် ပျော်ပါးခံစားနေရသကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။

အိုကြာမုံ အသည်းနှလုံးများ၊ အသွေးအသားများ ဆွဲငင်နုတ်ယူသွားသကဲ့သို့ ဖျတ်ဖျတ်လူးစွာ ခံစားနေရသည်။ တိမ်တိုက်တွေ စီးနေရသလို လေထဲတွင် မျောလွင့်ပါသွားသည်။ ချောက်ဟမ်းပါးစွန်းမှ ပြုတ်ကျသွားသလို ရင်ထဲတွင် ဟာသွားသည်။ အိုကြာမုံစောင့်စည်းခဲ့သော ဣန္ဒြေသိက္ခာ၊ အပျိုရည်များကား အရည်းဓမ္မဓဇ၏ အောက်လမ်းနည်းပညာများနှင့် ပြုစားခြင်း၊ စော်ကားခြင်း ခံလိုက်ရတော့သည်။

မည်မျှကြာသွားသည် မသိ။ မောနှမ်းစွာ အိပ်ပျော်သွားရာမှ သတိပြန်ရလာသည်။ အိုကြာမုံရှေ့တွင် နဂါးရုပ်တုကြီးအနီး၌ ထောင်ထားသော အရောင်များ ထွက်ပေါ်နေသည့် ကြေးပြားချပ်ကို မြင်တွေ့ရသည်။ ကြေးပြားချပ်ကြီးကလည်း သူမတစ်ကိုယ်လုံးအား စုပ်ယူထားသကဲ့သို့ ခံစားနေရသည်။ ရေစိုင်ဝဲကတော့ထဲသို့ နစ်မြုပ်သွားတော့မည့်အလား ကြောက်မက်ဖွယ် လှိုင်းလုံးများက ရိုက်ပုတ်နေသကဲ့သို့ ခံစားနေရသည်။

ငေးကြည့်နေစဉ်မှာပင် လှိုင်းမူးလာသကဲ့သို့ ခေါင်းထဲတွင် မူးဝေနောက်ကျီလာသည်။ ထိုစဉ်မှာပင် လျင်မြန်ဖျတ်လတ်သော

အရည်းဓမ္မဓဇလက်များက လှုပ်ရှားသွားသည်။ နဂါးပတ်ကျောကွင်းကြီးက သူမလည်တိုင်ဖြူဖြူလေးအား မညှာမတာ ရစ်ပတ်ခြင်း ခံလိုက်ရသည်။

ထိုအခိုက်အတန့်မှာပင် သူမ ဝိညာဉ်သည် ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှ ခွဲထွက်ကာ မှော်ကြေးပြားချပ်ထဲသို့ ကူးပြောင်းဝင်ရောက်သွားသည်။ ဓာဓောက လှိုင်းထန်နေသော အရိပ်အငွေ့များ၊ လှုပ်ရှားမှုများ ပျောက်ထွယ်သွားသည်။ မှော်ပညာအစီအရင်များကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှ သီးခြားကင်းလွတ်သော နာနာဘာဝ မကောင်းဆိုးဝါး ဧည့်သည် ဖြစ်သည့် အိုကြာမုံဝိညာဉ်သည် မှောင်ခန်းထဲတွင် အထီးကျန်ဆန်စွာ အကျဉ်းသားတစ်ဦးကဲ့သို့ ထိန်းချုပ်လှောင်ပိတ်ထားခြင်း ခံလိုက်ရပေတော့သည်။

အရည်းဓမ္မဓဇ၏ ဝိညာဉ်သည် ရှင်ရာဟုလာ ရုပ်ခန္ဓာထဲသို့ ဝင်ရောက်ကူးပြောင်းသွားပြီးနောက် သူနှင့် အကျွမ်းတဝင်မရှိသော နေရာသို့ ရောက်ရှိလာသဖြင့် မနေတတ် မထိုင်တတ်နှင့် ပြဿနာ ဖြစ်လျက်ရှိသည်။ အထူးသဖြင့် ရွှေဝါရောင် သင်္ကန်းရုံထားသည်က စည်းစနစ်ကျလှသဖြင့် အနေရ အထိုင်ရ ခက်လှသည်။ ယခင်က

www.burmeseclassic.com

ဆိုလျှင် အပြာရောင်ကိုယ်ရုံအား ဖြစ်သလိုပတ်ထားတတ်သူအဖို့ ဒုက္ခရောက်လှသည်။

အရဟံဂိုဏ်းသားများ၏အပြုအမူများကို မသိမသာ အတုခိုး လေ့လာရင်း ရှင်ရာဟုလာအဖြစ် ဝိပြင်စွာ ဟန်ဆောင်နေလိုက်သည်။ ပုဂံခေတ်ကား မင်းအဆက်ဆက် အုပ်စိုးခဲ့ပြီး နှစ်ပေါင်း ၅၀၀ ကျော် အတွင်း ကိုးကွယ်မှုဘာသာတရားများက ကွဲပြားခြားနားစွာ ပြောင်းလဲ သွားသည်။

လူအများ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်မှုတွင်လည်း သူတို့ခေတ် ကလို တန္တရဝါဒီ အရည်းကြီးများ မရှိတော့။ မဟာယာနအယူဝါဒ မဟုတ်တော့ပြီကို အရည်းကြီးမေ့မေ့ နားလည်သဘောပေါက်သွား သည်။ ထူးခြားဆန်းကြယ်သော ဂူဘုရားစေတီပုထိုးများကိုလည်း နေရာအနှံ့အပြားတွင် မြင်တွေ့ရသောကြောင့် အရည်းမေ့မေ့ တစ် တစ်ဖြစ်နေမိသည်။ မည်ကဲ့သို့သော အယူဝါဒနှင့် မည်သို့သော ကိုးကွယ်မှုများ ရှိနေသည်ကို လေ့လာစူးစမ်းလျက်ရှိသည်။

ဘုရင်မင်းမြတ်က နရပတိစည်သူဟု သိရသည်။

သံဃာစင်ဘေးရှိ ပွဲကြည့်ဆောင်တွင် မိမိတို့ သံဃာငါးပါး အား ရိုသေစွာ ညွတ်ဘွားပူဇော်လျက်ရှိသည်။ နရပတိစည်သူ မင်းကြီးသည် အပေါ်အောက်ဆင်တူ ဝိတ်ဖြူများကို ဝတ်ဆင်ထားပြီး အညှီရောင်တောက်ကို ပန်းတစ်ဖက်တင် ကိုယ်လုံးပေါ်တွင် သိုင်းပတ်

ထားသည်။ ရဟန်းအသုံးအဆောင် ထီး၊ ဖိနပ်၊ ရိက္ခာမျိုးစုံ၊ လှူဖွယ် ပစ္စည်းအဖုံဖုံကလည်း များပြားလွန်းလှသည်။

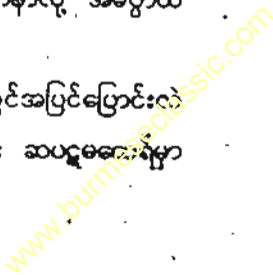
ပူဇော်ပွဲမတိုင်မီ ပွဲသဘင်ကျင်းပမည်ဖြစ်ရာ သာယာ ငြိမ့်ညောင်းသော တူရိယာသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ကတ္တီပါ ကော်ဇောကြီးများ ခင်းကျင်းထားသော ကပြမည့်နေရာတွင် ကချေ သည်မလေးတစ်ဦးသည် သွဲ့ပြောင်းနွဲ့နှောင်းလှပစွာ ကပြဖျော်ဖြေ အသုံးတော်ခံလျက်ရှိသည်။

ရှင်ရာဟုလာဟန်ဆောင်ထားသော အရည်းမေ့မေ့သည် စာချေသည်မလေးကို မြင်တွေ့လိုက်ရသောအခါ အိုကြာမုံကို သွား၍ သတိရမိသည်။ အိုကြာမုံအား ယခင်နှစ်ပေါင်း ၅၀၀ ကျော်ခန့်က စမ်းသပ်ခံဝိညာဉ်အဖြစ် မှော်ကြေးပြားချပ်ထဲတွင် အကျဉ်းချထား ခဲ့ဖူးသည်။ ယခုတော့ အိုကြာမုံတစ်ယောက်တည်း မဟုတ်တော့။ အရဟံဂိုဏ်းသားတစ်ဦး ဝိညာဉ်ကိုပါ ထည့်သိုထားခဲ့ပေသည်။

ကချေသည်မလေး ကပြရာဆီသို့ လှမ်းကြည့်မိလိုက်သည်။ စာချေသည်မလေး၏အမည်မှာ မဏိပဒ္ဒမေဟုခေါ်ကြောင်း သိရသည်။

မဏိပဒ္ဒမေဆိုတာ ကြာဖူးထဲက ရတနာလို့ အဓိပ္ပာယ် ချတာပဲ။

ရဟန်းတို့ဂုဏ်သိက္ခာနှင့်မတူဘဲ အသွင်အပြင်ပြောင်းလဲ ချသော ရှင်ရာဟုလာ အပြုအမူများကိုကြည့်ပြီး ဆပဋ္ဌမေ့မေ့မှာ

အံ့ညွဲလျက်ရှိသည်။ သူတို့အမြင်တွင် ရှင်ရာဟုလာဟုပင် ထင်မှတ်ထားသည်။ ရှင်ရာဟုလာ ရုပ်ခန္ဓာတွင် အရည်းကြီးဓမ္မဓဇဝိညာဉ်များ ပူးကပ်လျက်ရှိသည်ကို သိရှိခြင်းမရှိကြပေ။

ကချေသည်မလေး မဏိပဒ္ဒမေ၏ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်တွင် ဝတ်ဆင်ထားသော လက်ဝတ်တန်ဆာများသည် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ထိခိုက်ကြပြီး ဆန်းကြယ်သော ဂီတသံတစ်မျိုး ထွက်ပေါ်လာသည်။ စောင်းသံကလည်း လေးနက်သည့် ဗုံသံနှင့်အတူ သာယာနာပျော်ဖွယ် ဖြစ်သည်။

မင်းပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် မဏိပဒ္ဒမေ၏ ကဟန်နောက်တွင် ငြိမ်သက်စွာ စီးပျော်လိုက်ပါသွားကြသည်။ အားလုံးက မှင်တက်မိသူများပမာ အကပညာ၊ ရှုခင်းရှုကွက်များကို ခံစားကြည့်ရှုနေကြသည်။ လှည့်ပတ်ကခုန်ရင်းနှင့် မဏိပဒ္ဒမေသည် ရှင်ရာဟုလာ အနီးသို့ ဝေ့ဝဲရောက်ရှိလာသည်။

သူမအကြည့်များက ရှင်ရာဟုလာ၏ အပေါ်တွင် ရပ်တန့်သွားသည်။ ရှင်ရာဟုလာ အကြည့်များကလည်း မဏိပဒ္ဒမေ၏ ညှို့ဝင်ဖမ်းစားနိုင်သော မျက်လုံးအိမ်ထဲသို့ စူးရှစွာ ကျရောက်လာသည်။

‘သည်ရဟန်းတော် အကြည့်များက ထူးခြားလှပါတကား’

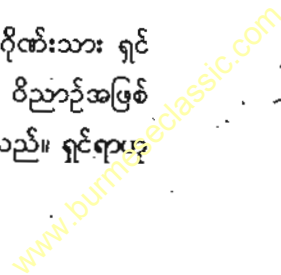
မဏိပဒ္ဒမေ ရင်တလှုပ်လှုပ်တုန်လာသည်။ ဆွဲငင်ခေါ်ယူနေသကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။ သူမသည် ကခုန်နေရင်းမှာပင် မောဟန်

သည်။ သူမထက်ပို၍ ညှို့ဝင်အားကောင်းသော မျက်လုံးအကြည့်များကို ရင်တလှုပ်လှုပ် ခံစားသိရှိလိုက်ရသည်။ အဘယ်သို့သော အရှင်သူမြတ်ပါလိမ့်။

အရည်းဓမ္မဓဇဝိညာဉ် ပူးကပ်နေသော ရှင်ရာဟုလာသည် မဏိပဒ္ဒမေ၏ အကများကို ကြည့်ရှုခံစားရင်း အိုကြာမုံကို သွားသတိလိုက်မိသည်။ အိုကြာမုံအား ဝိညာဉ်အဖြစ် မကူးပြောင်းမီ ကာမဗျူဟာအရသာကို ကောင်းကောင်းခံစားခဲ့ရသည်။ သူမ၏ အပျိုအရည်ချိုများကို စားသုံးပြီး ဝိညာဉ်အဖြစ်ပြောင်းလဲကာ မှော်ကြွေပြားထဲတွင် ထိန်းချုပ်ပိတ်လှောင် အကျဉ်းချထားပစ်ခဲ့သည်။ အရည်းဓမ္မဓဇသည် သူ့အနီးတွင်ရှိသော ရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်ကို ခြိမ်းခြောက်သော ကြည့်လိုက်မိသည်။

ပုဂံကချေသည်မလေး အိုကြာမုံနှင့် အရဟံဂိုဏ်းသား ရှင်ရာဟုလာတို့ စကားပြောနေကြသည်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။ အခေါင်းများစွာ ငြီးငွေ့အထီးကျန်သော အိုကြာမုံအတွက် စကားပြောမိ ဝိညာဉ်တစ်ယောက် ရောက်လာသဖြင့် ဝမ်းသာပျော်ရွှင်သွားသည်။

အရည်းဓမ္မဓဇသည် သူမကဲ့သို့ပင် အရဟံဂိုဏ်းသား ရှင်ရာဟုလာအား သူ၏ မှော်အတတ်ပညာများနှင့် ဝိညာဉ်အဖြစ်ပြောင်းလဲပြီး မှော်ကြေးပြားထဲသို့ ထည့်သွင်းထားခဲ့သည်။ ရှင်ရာဟု

တောတိုယ်စား အပြင်လောကတွင် သက်ဝင်လှုပ်ရှား သွားလာနေရသော
ကြောင့် အရည်းဓမ္မဓဇသည် လွတ်လပ်ပျော်ရွှင်လျက်ရှိနေသည်။

ကချေသည်မလေး မထိပဒ္ဒမေ၏ အကအလှတို့ကား ထူးကဲ
သော ဆွဲဆောင်မှုများ အပြည့်ဝရှိနေပေသည်။ ဝတ်စားဒွါဒရာများ
ပေါ်မှ ထိုးဖောက်ထွက်လာသည့် ပြည့်ဖြိုးဖောင်းအိသော ရင်သား၊
လှုပ်ရှားဝန်းမို့သော တင်သား၊ သွက်လက်မြူးကြွသော ခြေဖျားအရွေ့
များပေါ်တွင် အရည်းဓမ္မဓဇ မျက်လုံးများက မခွာတော့ပေ။ ကာမ
မေထုန်မှုတွင် ရမ္မက်ကြီးသော ဝါသနာသည်းသော စိတ်များက
အတွင်းမှရှုန်းကန် ထကြွသောင်းကျန်းလာသည်။

တက်ကြွယစ်မူးဖွယ် မထိပဒ္ဒမေ အကများက အပျိုရွယ်
၏ ယစ်မူးဖွယ်အလှ ဖြစ်သည်။ သူမနှုတ်ခမ်းများသည် အပြုံးပွင့်
လွှာများနှင့် စိုစွတ်လျက်ရှိသည်။ သူမမျက်လုံးများကား ပြုံးရယ်
လျက်ရှိသည်။ ခန္ဓာကိုယ်က ပန်းတစ်ပွင့် လွင့်ဝဲပျောပါလာသလို
သိမ်မွေ့နူးညံ့လွန်းလှသည်။ အရည်းဓမ္မဓဇစိတ်များ လှုပ်ရှားလာ
သည်။

‘ပုဂံရွှေမြို့တော်ကြီးမှာ ဒီကချေသည်မလေးရဲ့ အနု
သုခုမကဟန်အလှအပတွေက အတော်ငိုတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းတာပဲ’
ရှင်ရာဟုလာ၏ အမူအရာပျက်ယွင်းမှုများကို ကျွန်ရဟန်း
တော်များက ရိပ်စိသွားကြသည်။

ဖိုးလပြည့်စာပေ

‘အရှင်ဘုရား... ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ၊ ဣန္ဒြေသိက္ခာ
ထိလား’

ဆပဋ္ဌမထေရ်က တိုးတိုးကပ်ပြီး လျှောက်ထားသတိပေး
သည်။ ရှင်ရာဟုလာက ဂရုပြုခြင်းမရှိပေ။

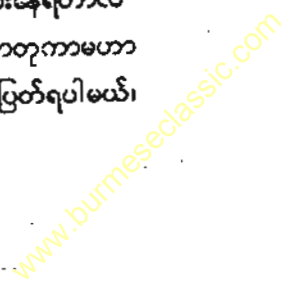
‘ကျုပ်က ကချေသည်မလေး မထိပဒ္ဒမေရဲ့ အကနဲ့ အလှ
များကို ချီးမွမ်းနေတာပါ’

‘အို... ဘယ်လိုမြွက်ကြားလိုက်တာပါလဲ ဘုရား၊ မာတု
ဆိုတာ အမိုက်မှောင်ဖြစ်တယ်၊ မာယာဖြစ်တယ်၊ ကိလေသာ
အာရမ္မက်များကို ဖြစ်စေတယ်၊ ရဟန်းတို့ ကျင့်ဝတ်သိက္ခာနဲ့
အလှိုင် မလိုက်ဖက်တဲ့ကိစ္စတွေကို ဘာကြောင့်ပြောဆိုနေတာလဲ
နော်၊ စိတ်ကို တည်ကြည်အောင်ထိန်းထားစမ်းပါ’

‘မဟုတ်သေးဘူး ကိုယ်တော်၊ ဒီနေရာမှာတော့ ကျုပ်စိတ်
အာဒကာမလေး မထိပဒ္ဒမေကို မြင်တွေ့ပြီး အရမ်းလှုပ်ရှား
အယ်၊ ဒကာမလေး မထိပဒ္ဒမေဟာ တပ်မက်စွဲလမ်းစေတဲ့
အညံ့သတ္တိတွေ ရှိနေတယ်၊ ကျုပ်ရဲ့ အာသာရမ္မက်ကို နှိမ်နင်း
ရအောင် ဖြစ်လာမိတယ်’

‘ကိုယ်တော် ဘယ်လိုစကားမျိုးတွေ ဝိနိကြားနေရတာလဲ’
‘ရဟန်းတော်တို့ရဲ့ အသိဉာဏ်ပညာထဲမှာ မာတုကာမဟာ
အမိုက်တိုက် မောဟ၊ မာယာ၊ တဏှာ ကင်းပြတ်ရပါမယ်၊
အဲဒါပဲ ကိုယ်တော်’

ဖိုးလပြည့်စာပေ

'အရှင်ဘုရားတို့ ဘယ်လိုပဲပြောပြော ကျုပ်ကတော့ က...
သည်မလေး မဏိပဒ္ဒမေကို စွဲလမ်းနေပြီ၊ ကျုပ်အတွက် အသိဉာဏ်
ပညာ အလင်းရောင်ကို မလိုချင်တော့ဘူး၊ မာတုကာမဆိုတဲ့
ပြည့်လျှံနေတဲ့ ဆီမီးရဲ့ တောက်ပတဲ့အလင်းရောင်ကိုပဲ လိုချင်တာ
ကျုပ် လူထွက်မယ်'

'ဘုရား... ဘုရား... ဘုရား...'

'ဘယ်လိုချည်းဖြစ်ရတာလဲ ရှင်ရာဟုလာကိုယ်တော်၊ သိယို
မှာ တစ်သက်ဝတ်လုံး လေ့လာသည်းပူး ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့
ဗုဒ္ဓတရားတော်တွေကို ဈာန်ကွယ်ပြုတော့မှာလား'

သီဟိုဠ်မှ အတူတကွကြွလာသော အရှင်အာနန္ဒာ၊ အရှင်
ထာဇလိန္ဒ၊ အရှင်သီဝလိမထေရ်တို့ကပါ ရှင်ရာဟုလာ၏ ပြောင်း
သွားသော စိတ်ဓာတ်များအတွက် တအံ့တဩဖြစ်ကုန်ကြသည်။

ဘယ်လိုဖြစ်ရတာပါလိမ့်။

တစ်သက်လုံး ရဟန်းတို့ သိက္ခာပုဒ်နှင့် ကျင့်ကြံနေထိုင်
ခဲ့သော ရှင်ရာဟုလာ၏ ပြောင်းလဲမှုများက ထူးဆန်းဖွယ်ဖြစ်
သည်။

စိတ်မချမ်းမြေ့စရာတွေ ဖြစ်ကုန်ကြတော့သည်။ ရှင်ရာဟုလာ
၏ ပုံသဏ္ဍာန်မှာလည်း ဖရိုဖရဲဖြစ်နေသည်။ စိတ်တွေက မတည်ငြိမ်
သလို ကိုယ်ရုံသင်္ကန်းတော်တွေက ဖိုးရိုးဖားယား။

သင်္ကန်းမရ တတ်တော့ဘူးလား၊ အမြင်မတော် မတင့်တယ်
သာကြောင့် အရှင် အာနန္ဒာက မိန့်ကြားလိုက်သည်။

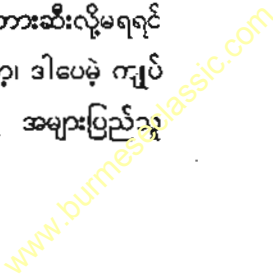
'ကိုယ်တော် ကြည်ညိုဖွယ်ဖြစ်အောင် သေခိယနဲ့အညီ
သင်္ကန်းကို သပ္ပာယ်လိုက်ပါဦး'

မည်သို့ပင် ပြောစေကာမူ ရှင်ရာဟုလာက ဂရုမစိုက်။ ကချေ
သည်မလေး မာတုဂါမကြောင့် အဖျက်အမှောက်ပယောဂ ကပ်ငြိ
မပြီဟု ထင်ရသည်။ အမှန်စင်စစ် ရှင်ရာဟုလာဟန်ဆောင်ထား
သော အရည်းကြီးခမ္မဓဖြစ်သည်ကို မသိကြပေ။ အရည်းခမ္မဓကား
အကတပ်မက်သော ကာမဂုဏ် ခုံမင်သူတစ်ဦးသာ ဖြစ်ပေသည်။

'ကျုပ် အမြန်ဆုံး လူထွက်မယ်၊ ဒီသင်္ကန်းတွေကိုလည်း
နုနုချင်တော့ဘူး၊ လူလိုပဲ လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေပါရစေ၊ လူထွက်ပြီး
မဏိပဒ္ဒမေနဲ့သာ လက်ထပ်ပေါင်းသင်းပြီး နေတော့မယ်'

ကျန်ရဟန်းတော်များမှာ မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် စိတ်
ဆင်းရဲသွားကြသည်။ အရင်တုန်းက ရှင်ရာဟုလာနှင့် လုံးဝမတူ
တော့ပေ။ ပုဂံရွှေမြို့တော်ကြီးရောက်ကာမှ ရှင်ရာဟုလာ သွင်ပြင်
များသည် ထူးခြားဆန်းပြားစွာ ပြောင်းလဲသွားပေတော့သည်။

'ကဲ... ကိုယ်တော်၊ ဘယ်လိုမှ ဖျောင်းဖျတားဆီးလို့မရရင်
တော့ ကိုယ်တော်စိတ်ကြိုက်သာ ဆောင်ရွက်ဝေတော့၊ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်
တို့ သီဟိုဠ်က ကြွလာတဲ့ သံဃာတော်တွေအဖို့ အများပြည်သူ

ဧည့်သည် ဝန်ထုပ်မှာတော့ အရှက်ရစေတယ်၊ ဒီမှာတော့ လူမထု
ထဲမှာ မလေယာဒီပကျွန်းရောက်မှပဲ လူထွက်တော်မူပါ'

'ကောင်းပြီ၊ ခုတော့ ကိုယ်တော်ပြောတဲ့အတိုင်း လိုက်

ထဲထမ်း မလေယာဒီပကျွန်းကို အမြန်ဆုံးပြန်ကြမယ်'

မလေယာဒီပကျွန်းမှ အရည်းကြီးဝိညာဉ်

ရှင်ရာဟုလာမထေရ်ယောင်ဆောင်ထားသော အရည်းကြီး
ဓမ္မဓမ္မသည် မလေယာဒီပကျွန်းသို့ ပြန်ရောက်လာသည်။ ထူးဆန်းဖွယ်
ကောင်းသည်မှာ အယောင်ဆောင်ထားသော်လည်း ရှင်ရာဟုလာ
လေ့လာဆည်းပူးခဲ့သည့် ဗုဒ္ဓဒေသနာကျမ်းစာ ပိဋကတ်များကို အာရုံ
စိုက်စားလိုက်သည်နှင့် အလိုလိုသိမြင် တတ်မြောက်လျက်ရှိသည်။

ထိုအချိန်က သီရိဝိဇယနိုင်ငံတော်တွင် မလေယာဒီပမင်း
အုပ်ချုပ်စိုးစံနေစဉ်ကာလဖြစ်သည်။ မလေယာဒီပ ဘုရင်မင်းမြတ်သည်
ရှင်ရာဟုလာ၏ ပညာအစွမ်းများကို ကြားသိရပြီး ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်
ခဲ့သည်။ ဦးကာကျမ်းနှင့်တကွ ခုဒ္ဒသိက္ခာကျမ်းများ ပိနည်းတော်
ဆုံးအဖြတ်များကို သင်ကြားခဲ့သည်။

ရှင်ရာဟုလာအပေါ် ကြည်ညိုလွန်းမက ကြည်ညိုသဒ္ဓါ
အတိသော မလေယာဒီပ ဘုရင်မင်းမြတ်သည် ရဟန်းတို့နှင့် မအပ်ရာ

သော ကျောက်သံပတ္တမြားတို့အား သပိတ်တစ်လုံးအပြည့် ထည့်သွင်းပြီး လှူဒါန်းခဲ့သည်။

အမှန်စင်စစ်အားဖြင့် ရှင်ရာဟုလာ ဟန်ဆောင်သားသော အရည်းကြီးဓမ္မဓဇသည် စူဠဂန္ဓာရီအတတ်ပညာများဖြင့် မလယုဒဘုရင်မင်းကြီးထံမှ အဖိုးထိုက် အဖိုးတန်သည့် ကျောက်သံပတ္တမြားများအား လှူချင်တန်းချင်စိတ်ဖြစ်လာအောင် ညှိယူစီရင်လိုက်ကြသော ဖြစ်သည်။

ပစ္စည်းဥစ္စာရတနာများစွာဖြင့် ချမ်းသာကြွယ်ဝပြီး သူ့ဖြစ်သွားသော ရှင်ရာဟုလာသည် ရဟန်းဘဝကို စွန့်လွှတ်လိုက်လှူထွက်လိုက်သည်။ သူက လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေချင်သူ ဖြစ်သူ လွတ်လပ်သွားပါက စိတ်ထဲရှိသည့်အတိုင်း အရက်သေစာသောက်မည်။

အချောအလှ မလယုဒပက္ခန်းသူလေးများကို ငွေနှင့်ပေါင်ပျော်ပါးချင်သူဖြစ်သည်။ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်များစွာနှင့် စောင့်ကြည့်ကြအားထုတ်ရသော အရဟံဂိုဏ်းသားတို့၏ ရဟန်းဘဝစက်ဆုပ်မုန်းတီးနေသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သည်။

မဟာယာဉ်လမ်းစဉ်လိုက်စားသော အရည်းကြီးတစ်ပါးဖြစ်သောကြောင့် အရည်းကြီးတို့၏ အပြုအမူအတိုင်း လွတ်လပ်နေချင်သူဖြစ်သည်။ 'ဝိရုဝလာ' အရပ်တွင် ခမ်းနားထည့်ဝါး

အိမ်ကြီးတစ်ဆောင်ကို ဆောက်လုပ်လိုက်သည်။ ရဟန်းဘဝကို စွန့်လွှတ်ပြီး လှူထွက်လိုက်သည်။

အဆိုင်းအစေ အစေအပါးများစွာကို ခန့်ထားပြီး မိမိကျကျ သုံးဖြုန်းစားသောက် ပျော်ပါးလျက်ရှိသည်။ ဝိရုဝလာမှ (လိကာ အမည်ရှိသော မလယုဒပက္ခန်းသူလေးတစ်ဦးကိုလည်း လက်ထပ်ပေါင်းသင်းခဲ့သည်။ ခြွေရံသင်းပင်းများစွာနှင့် လောကကြီး၏ သာယာမှုကို ခံစားရင်း ရှင်ရာဟုလာအယောင်ဆောင် အရည်းကြီးဓမ္မဓဇသည် အကြီးအကျယ် မိမိကျသာယာလျက် ရှိနေပေတော့သည်။

ရှေးဟောင်း မှော်ကြေးပြားချပ်ထဲတွင် ဝိညာဉ်အဖြစ်ရောက်ရှိနေသော ရှင်ရာဟုလာကတော့ အကြီးအကျယ် ဒုက္ခရောက်လျက်ရှိသည်။ အနည်းငယ် စိတ်ဖြေဖျောက်စရာအဖြစ် ပုဂံကချေသည်မလေး အိုကြာမဲ့ရှိနေ၍ တော်ပေသေးသည်။

သူတစ်ယောက်တည်း မဟုတ်ဘဲ သူ့လိုပင် ဝိညာဉ်အဖြစ် ထိန်းချုပ်ခြင်းခံထားရသည့် သူထက်အရင် ဝိညာဉ်အကျဉ်းသားအဖြစ် ရောက်ရှိခဲ့သည့် ဘဝတူအဖော်ဝိညာဉ်တစ်ဦး ရှိနေ၍ ဖြေသာသော်လည်း တစ်ယောက်တည်းနေရမည်ဆိုပါက ထူးဆန်းသော အတတ်

www.burmeseclassic.com

ပညာများနှင့် စီရင်ထားသည့် မှော်ကြေးပြားအခန်းထဲတွင် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်စိတ်များနှင့် ရူးသွပ်သွားမည်သာ ဖြစ်သည်။

နှစ်ပေါင်းများစွာ နေထိုင်ခဲ့ပြီး နေသားတကျဖြစ်သော အိုကြာမုံကတော့ မှော်ကြေးပြား အမှောင်ခန်း၏ အနေအထား အစီအရင်များ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ထူးဆန်းမှုများကို သိရှိထားသူဖြစ်သည်။

'ဒီမှော်ကြေးပြားထဲက ဝိညာဉ်အဖြစ် လွတ်မြောက်ပြီး ကျွန်ုပ်ခန္ဓာကိုယ်ကို ပြန်ရဖို့ နည်းလမ်းတွေ မရှိတော့ဘူးလား အိုကြာမုံ ရှင်ရာဟုလာ-စိတ်ပျက်အားငယ်သံနှင့် မေးလိုက်သည်။

'အတို့ကျွန်တို့မှာ အရည်းဓမ္မဓဇလို စီရင်နိုင်စွမ်းရှိတဲ့ အတတ်ပညာမျိုးတွေ မရှိပါ။ ပညာနည်းနဲ့မျှ လွတ်မြောက်ထွက်ပြေးဖို့ မဖြစ်နိုင်ပါပြီကော။ ခုလောက်ဆိုရင် ဘုန်းဘုရားရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်နဲ့အတူ အယောင်ဆောင်ပြီး မကောင်းမှုတွေ ကျူးလွန်နေပြီပဲ။ အတို့ကျွန်တို့ဟာ အရည်းကြီးစီရင်ထားခြင်းခံရတဲ့ ဝိညာဉ်တွေရဲ့ အရိပ်တွေပါပဲ ဘုရား၊ တခြားဝိညာဉ်တို့လိုလည်း မဟုတ်ပဲ။ မူလခန္ဓာကိုယ်ထဲထဲ ပြန်ရောက်မှသာ လွတ်မြောက်နိုင်မယ် ထင်ပါကော။ အတို့ကျွန်တို့နောက်ကို လိုက်ခဲ့ပါ။ စီရင်ထားတဲ့ မှော်ကြေးပြားကမ္ဘာလေးထဲ လိုက်ပြပါ့မယ်ပ'

ရှင်ရာဟုလာသည် ကချေသည်မလေး အိုကြာမုံ ခေါ်ဆောင်ရာနောက်သို့ လိုက်ပါလာခဲ့သည်။ သူမ လက်ထဲတွင် ကိုင်ဆောင်

ထားသော ပျားဖယောင်းတိုင်၏ အလင်းရောင်များကြောင့် မြင်ကွင်းများကို မြင်တွေ့လျက်ရှိနေပေသည်။ အမှောင်ကမ္ဘာ အမှောင်ခန်းဆီးထဲတွင် ပဉ္စလက်ဆန်သော တံခါးပေါက်များရှိလေသည်။

တံခါးပေါက်တစ်ပေါက်ထဲသို့ ဝင်ရောက်သွားသည်နှင့် နောက်ကွယ်တံခါးမှာ အလိုလိုပိတ်သွားသည်။ တံခါးချပ်ကြီးများ ကလည်း ကြီးမားသော မှန်သားထုကြီးများလို အရောင်စုံများ အလင်း ပြန့်ထွက်လျက်ရှိသည်။

အနီရောင်တောက်ပနေသော ထူထဲသည့် မှန်သားတံခါးချပ်ကြီး ပွင့်သွားသည်။ နောက်ကွယ်တွင် ကျန်ခဲ့သည့် အပြာရောင် တံခါးချပ်ကြီးမှာ အလိုလိုပိတ်သွားသည်။ ရေခဲတုံးများလို အေးစက်ထုံကျင်လျက်ရှိသည်။ အိုကြာမုံ ခေါ်ဆောင်ရာနောက်မှ မြူလိုလို အရိပ်လိုလို မိမိကိုယ်တိုင် ဘာမှန်းမသိစွာနှင့် တရွေရွေလိုက်ပါလာခဲ့သည်။

'ဒီမှော်ခန်းရဲ့အပြင်ဘက်မှာ နက်ရှိုင်းတဲ့ ချောက်ကမ်းပါးကြီး၊ လေးခုရှိတာပဲ။ သမုတိရာဇ်မင်းလက်ထက်မှာ ပျူစောထီး နှိမ်နင်းလိုက်တဲ့ ဝက်ကြီး၊ ငှက်ကြီး၊ ရှူးဖျံကြီး၊ ကျားကြီးနဲ့ လူသားစားဗူးခါးနွယ်ရှင်တွေဟာ ဝိညာဉ်တွေဖြစ်နေကြတာပဲ။ အရည်းဓမ္မဓဇက မှော်ကြေးပြားရဲ့ အစောင့်အရှောက်အဖြစ် စီရင်ထားဘိကော။ တစ္ဆေဖြစ်နေတဲ့ သတ္တဝါကြီးတွေဟာ တစ္ဆေဘဝရောက်တော့ ပိုမို

သောင်းကျန်းကြပါဘိ၊ အတို့ကျွန်တို့ဟာ လွတ်မြောက်ထွက်ပြေးဖို့
ချောက်တတ္တာကြီးထဲခုန်ချလိုက်တာနဲ့ အဲဒီသတ္တဝါကြီးတွေရဲ့ ဖျက်ဆီး
ခြင်းခံရမှာပဲ

အိုကြာမုံ ညွှန်ပြရာသို့ ရှင်ရာဟုလာ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

သူမ ပြောပြသည့်အတိုင်း ကြီးမားသော ဝက်တစ္ဆေကြီး
သည် အမွှေးအမှင်များ ထောင်ထလျက် ကျောက်တုံးကြီးများ၊ မြေကြီး
များကို တဝုန်းဝုန်းထိုးကော်လျက်ရှိသည်။ သစ်ပင်ကြီးများမှာလည်း
ဝက်တစ္ဆေကြီး ထိုးကော်လိုက်သောကြောင့် တဝုန်းဝုန်းလဲပြိုသံများကို
ကြားနေရသည်။ အသံမျိုးစုံနှင့် ညည်းတွားအော်ဟစ်သံများက ဆူညံ
လျက်ရှိသည်။

အချောက်ဘက် ချောက်ကမ္ဘားစွန်းမှ လှမ်းကြည့်လိုက်လျှင်
လည်း အလွန်ကြီးမားသော ငှက်တစ္ဆေကြီးများသည် သောင်းကျန်း
ချင်တိုင်း သောင်းကျန်းလျက်ရှိနေကြသည်။ ငှက်တစ္ဆေကြီးနှင့်အတူ
တဝုန်းဝုန်းထပျံနေသော အရန်ငှက်တစ္ဆေကြီးများလည်း ရှိနေကြသည်။
အကြီးမားဆုံးခေါင်းဆောင်ဖြစ်သည့် ငှက်တစ္ဆေကြီးမှာ ကြီးမားသော
လက်ပံပင်ကြီးသုံးပင်တွင် အလယ်အပင်၌ နားပြီး ဘေးနှစ်ဖက်ရှိ
လက်ပံပင်ပေါ်တွင် အတောင်ပံကြီးများကို ဖြန့်တင်ထားသည်။

ပျူစောထီး ပစ်ခတ်သတ်ခဲ့စဉ်က ငှက်တောင်တစ်ချောင်း
ကိုပင် မိန်းမပျိုခုန်စစ်ယောက် အနိုင်နိုင် ရွက်ယူရသည်ဟုဆိုသည့်

ငှက်တစ္ဆေကြီးဖြစ်သည်။ ငှက်တစ္ဆေကြီးဘဝရောက်နေချိန်တွင်လည်း
အမျက်ပြင်းစွာထွက်လျက် အစွမ်းသတ္တိအမျိုးမျိုး ပြသလျက်ရှိနေ
ပေသည်။

ပုဂံကချေသည်မလေး အိုကြာမုံသည် ချောက်ကမ္ဘားစွန်း
ကြီးများအကြောင်းကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု ရှင်းပြသည်။ အိုကြာမုံ
ညွှန်ပြသော တစ်ဖက်ချောက်ကမ္ဘားစွန်းအောက်သို့ ကြည့်မိလိုက်
ပြန်သည်။

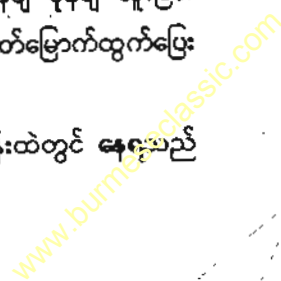
ကြီးမားသော တစ္ဆေကျားကြီးသည် မီးဝင်းဝင်းတောက်
သော မျက်လုံးများနှင့် ကြည့်လျက်ရှိသည်။

ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်ရှိ အဝါအနက်အစင်း ကျားကြီးများကလည်း
မီးတောက်မီးညွှန်များသဖွယ် အရှိန်ညီးညီး တောက်လောင်နေပေ
သည်။

ထို့အတူ မြောက်ဘက်ချောက်ကမ္ဘားစွန်းအောက်တွင်လည်း
နဂါးကြီးများ အတောင်ပံတပ်ထားသကဲ့သို့ တစ္ဆေရှူးပျံကြီးမှာလည်း
တဝုန်းဝုန်း ပျံသန်းလျက်ရှိနေကြသည်။

မည်သည့်ချောက်ကမ္ဘား စွန်းကပဲ ခုန်ချ ခုန်ချ ထူးခြား
ဆန်းကြယ်သော တစ္ဆေသတ္တဝါကြီးများရန်မှ လွတ်မြောက်ထွက်ပြေး
နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

ယခုကဲ့သို့ မှော်ကြေးပြား အမှောင်ခန်းထဲတွင် နေရသည်

ထက် ချောက်ကမ္ဘားထဲသို့ ခုန်ချလိုက်ရင် မည်သို့ဖြစ်သွားမလဲ။ မိမိဝိညာဉ်များ ပြိုကွဲပြီး တစ်စုံတစ်ရာ ဖြစ်လာမည်လား။ တစ္ဆေ သတ္တဝါကြီးများ၏အန္တရာယ် မည်မျှကြီးမားပါစေ အပြောင်းအလဲ တစ်ခုခုတော့ ဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟု ရှင်ရာဟုလာ တွေးမိသည်။

ရှင်ရာဟုလာသည် ဖြစ်ချင်ရာ ဖြစ်စေတော့ဟု ဆုံးဖြတ် ချက်ချလိုက်ပြီး ချောက်ကမ္ဘားစွန်းရှေ့နားသို့ တိုးထွက်လိုက်သည်။ ယခုအချိန်သည် သူ့အတွက် အခွင့်ကောင်းတစ်ခုဖြစ်သည်။ ပဉ္စလက် ဆန်သော မှော်ကြေးပြားအမှောင်ခန်းထဲတွင် မှန်သားပြင်ကဲ့သို့ ရောင်စုံတောက်ပနေသည့် အပေါက်များစွာရှိလေသည်။ မည်သည့် အပေါက်က မည်သည့်နေရာကို ရောက်သည်မသိ။

အိုကြာမုံ ခေါ်ပြု၍သာ ချောက်ကမ္ဘားစွန်းများရှိရာသို့ ရောက် လာခြင်းဖြစ်သည်။ သူတစ်ယောက်တည်းသာဆိုပါက ချောက်ကမ္ဘား စွန်းများ ရှိသည့်နေရာကို သိနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ အရည်းခမ္မစေ စီရင်ထားသော ထူးဆန်းသည့် မှော်ကြေးပြားထဲတွင် ခိညာဉ်အဖြစ် အကျဉ်းကျခြင်းကို မနေလိုတော့ပေ။

ချောက်ကမ္ဘားစွန်းပေါ် ရပ်လိုက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ပြင်းထန်သော လေပြင်းများက သူ့အား အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာ လွှင့်စဉ် ထွက်သွားအောင် တိုက်ခတ်လျက်ရှိသည်။

ဘောက်ခွဲကြောင့် အပြင်ကို တိုးထွက်ချင်ရတာလဲ ဘုန်း

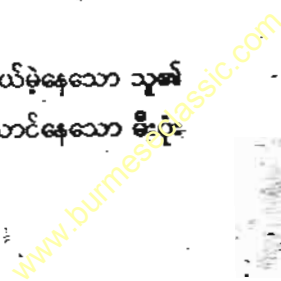
ဘုရား၊ မှော်ကြေးပြားထဲကို အမြန်ဆုံးပြန်ဝင်လာခဲ့ပါဘိ။ ဘုန်းဘုရား ခိညာဉ် အကြီးအကျယ်ခုကွရောက်တော့မည်ပ

စိုးရိမ်တကြီး လှမ်းပြောလိုက်သော အိုကြာမုံ၏ သတိပေး ဆဲကို ကြားလိုက်ရသည်။ မည်သို့ပင် စိုးရိမ်တကြီးလှမ်းခေါ်နေသော် လည်း အိုကြာမုံအသံများကား ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခတ်နေသော လေပြင်းမှန်တိုင်းများကြားတွင် လွင့်ပြယ်ပျောက်ကွယ်သွားလေသီ။ ရှင်ရာဟုလာ စိတ်ထဲတွင်လည်း ရေခဲပြင်တမျှ အေးစက်နေသော အိမ်ကွန်တစ်ခုအတွင်းမှ ရုန်းထွက်နေရသကဲ့သို့ ထင်နေမိသည်။

လွင်မြန်စွာ ရှေ့သို့အမြန်တိုးထွက်ပြီး ချောက်ကမ္ဘားကြီးထဲသို့ ချီချလိုက်သည်။ ရှင်ရာဟုလာ စိတ်ထဲတွင် ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းသော ဝက်တစ္ဆေကြီး၊ ငှက်တစ္ဆေကြီး၊ ရူးပျံတစ္ဆေကြီး၊ မှော်ကြေးပြားကြီးတစ္ဆေများနှင့် တွေ့ပြီး မိမိဝိညာဉ်အား နည်းမျိုးစုံ နှိပ်စက် နည်းပန်းလိမ့်မည်ဟု ထင်ထားသည်။

သို့သော် သူ့မျှော်လင့်ထားသလို ဖြစ်မလာပေ။ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော တစ္ဆေဗူးခါးနွယ်ရှင်များ သည် ရှင်ရာဟုလာ ဝိညာဉ်အား တစ်စတစ်စ ရစ်ပတ်စပြုလာ သည်။

ရှင်ရာဟုလာ စိတ်ထဲတွင်လည်း ခန္ဓာကိုယ်မဲ့နေသော သူ၏ ခိညာဉ်ဖြူငွေ့များသည် မီးဟုန်းဟုန်း တောက်လောင်နေသော မီးပုံ

လွင်ပျံလာသော ပြာပူငွေများကဲ့သို့ လွင်စဉ်ကြပြန်သွားသည်ဟု ထင်မိလိုက်သည်။

ဤသို့ဖြင့် မြူသဘောဆောင်သော ရှင်ရာဟုလာ ဝိညာဉ်ရိပ်များသည် ထူးဆန်းသောမှော်ကြေးပြားထဲမှ ပျောက်ကွယ်သွားပေတော့သည်။

အန္တရာယ်အငွေအသက်များကို ရလိုက်သည်။

လေယာဒီပကျွန်းရှိ ဝိရမလာတွင် စည်းစိမ်ယစ်လျက် သေရည်အရက်များ သောက်စားခြင်း၊ ခြွေရံသင်းပင်းများနှင့် ကာမအထုန်မှုပြု အစွမ်းကုန် ထင်တိုင်းကြနေသော အရည်းဓမ္မဓဇ တုန်လှုပ်သွားသည်။ သူနှင့်အတူရှိနေသော မှော်ကြေးပြားချပ်အား ကြည့်လိုက်ရာ လွင်စဉ်ပျက်စီးနေသော ရှင်ရာဟုလာ ဝိညာဉ်အရိပ်သည် မကြာမီ သူ့ဆီရောက်လာတော့မည်ကို သိနေသည်။

လေယာဒီပကျွန်းသည် သူ့အရပ် သူ့ဌာနေမဟုတ်။ အနေကြာလာသည့်အလျောက် ငြီးငွေ့ပျင်းရိစပြုလာသည်။ ပုဂံနေပြည်တော်သို့ ပြန်လိုလှပြီ။ မကြာမီ ရှင်ရာဟုလာ၏ ဝိညာဉ်ရောက်လာတော့မည်ဖြစ်၍ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှ မှော်ကြေးပြားထဲသို့ ပြန်ဝင်မှ ဖြစ်ပေတော့မည်။

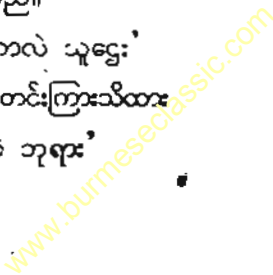
ကိုယ်ရုံအဝါ ဦးပြည်းခေါင်းတုံးနှင့် အတော်ဆိုးသော အရဟံ နှိတ်သား ဖြစ်သည်။ ဝိညာဉ်ထုတ်ယူ လဲလှယ်ခဲ့ပြီးနောက် မှော်ကြေးပြားထဲတွင် ကောင်းကောင်းမွန်မွန်နေထိုင်ခြင်း မရှိ။ ချောက်ဆွားကြီးများတွင် ဝက်တစ္ဆေကြီး၊ ငှက်တစ္ဆေကြီး၊ ရှူးပျံတစ္ဆေကြီး၊ တွပ်တစ္ဆေကြီးများ၊ အစောင့်အဖြစ်ထားရှိသည့်တိုင် ချောက်ကံမွှားဆဲသို့ မိုက်မဲစွာ ခုန်ချခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။

ဘူးခါးနွယ်တစ္ဆေများနှင့် အချိန်မီ ရစ်ပတ်ထားလိုက်ရသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ထိုသို့ပြုမှုလိုက်ခြင်းအတွက် အမြန်ဆုံး ဝိညာဉ်ဖြောင်းရပေတော့မည်။

မှော်ကြေးပြားထဲမှ လွင်စဉ်ထွက်လာသော အရဟံဂိုဏ်းသားဝိညာဉ် ပြန်ရောက်လာသည်နှင့် သူ၏ ရုပ်ခန္ဓာမှာ ချုပ်ငြိမ်းသေဆုံးရပေတော့မည်။

ဘုန်းကြီးလူထွက် ယောင်ဆောင်ထားသော အရည်းဓမ္မဓဇသည် မှော်ကြေးပြားချပ်အား ယူဆောင်ပြီး ဆပဋ္ဌမထေရ်ရှိရာ ကျောင်းတိုက်သို့ အမြန်ပြေးလာခဲ့သည်။ ဆပဋ္ဌမထေရ်မှာ ပုဂံသို့ နောက်တစ်ကြိမ် ပြန်ကြွမည်ကို သတင်းရထားသည်။

‘ရေးကြီးသုတ်ပျာနဲ့ ဘယ်လိုဖြစ်လာရတာလဲ သူဌေး’
‘အရှင်ဘုရား... ပုဂံကို ပြန်ကြွမယ်လို့ သတင်းကြားသိထားရပါတယ်၊ ဘယ်တော့လောက် ခရီးထွက်မှာပါလဲ ဘုရား’

အင်း ... ရှေ့အပတ်ထဲတော့ သွားဖြစ်လား၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ

မှန်လှပါ။ ဒီကြေးပြားလေးဟာ ပုဂံပြည်က ယူလာခဲ့တဲ့ ကြေးပြားလေးပါ။ တပည့်တော်လည်း အထူးအဆန်း ပစ္စည်းလေး တစ်ခုအဖြစ် အမှတ်တရယူလာခဲ့တာပါ။ ဒီကြေးပြားဟာ ကံကြမ္မာ ဆိုးတွေကို ဖြစ်စေပါတယ်။ ကိုင်ဆောင်ထားသူအတွက် ခိုက်တတ် တဲ့ပစ္စည်း ဖြစ်နေပါတယ်

ဒါဖြင့် ထျပ်က ဘာလုပ်ရမှာလဲ

အရှင်ဘုရား ပုဂံကိုပြန်ကြွတဲ့အခါ တစ်ပါတည်းပြန်ယူ သွားစေချင်ပါတယ်။ သူ့မူလနေရာမှာပဲ ပြန်ထားပေးဖို့ တပည့်တော် လျှောက်ထားတောင်းပန်ပါတယ်

သူနေရာက ဘယ်နေရာလဲ၊ ဘယ်ကိုပြန်ပို့ပေးရမှာလဲ ဒကာကြီး

ပုဂံမှာ ငှက်ပစ်တောင်ဘုရားနစ်ဆူ ရှိပါတယ်။ လက်ဝဲ ဘက်စေတီတော်ရဲ့အောက်၊ မြောက်ဘက်တောင်ခြေမှာရှိတဲ့ ဥမင်ထဲကို ဒီကြေးပြားလေး ပြန်ထားပေးပါ ဘုရား

တခြားကိုးပြည်က ပစ္စည်းကို ဒကာကြီးက တိတ်တခါတိတ် ယူလာခဲ့တာကိုး၊ ကောင်းပြီလေ... ဒကာကြီးဆန္ဒအတိုင်း ဦးပွန်း

နံနေပြည်တော် ရောက်တဲ့အခါမှာ ဒကာကြီး ပြောတဲ့နေရာမှာပဲ သင်္ချာပြန်ထားပေးခဲ့ပါမယ်

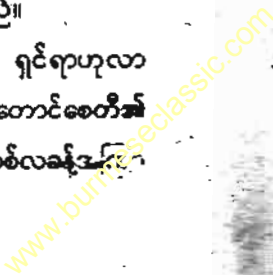
ဆပဋမထေရ်မှာ အရှင်သူမြတ်သည် ရှေးဟောင်းကြေး ပြားချပ်လေးအား လက်ခံယူထားလိုက်ပြီး ရှင်ရာဟုလာ လူထွက် ပြီးအား စူးစိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

ဒကာကြီး ကြည့်ရတာ မျက်နှာလည်း မကောင်းပါလား၊ ချမ်း... စည်းစိမ်ဥစ္စာ ရတနာတွေနဲ့ ငွေလောက် ကာမဘုံမှာ အပျော် ခြီးပျော်နေတာ မငြီးငွေ့ပေဘူး ဒကာကြီး၊ စာပေကျမ်းဂန် နှံ့စပ် သင်္ချာတတ်ကျွမ်းတဲ့ ဒကာကြီး သာသနာတောင်က စွန့်ခွာသွားတော့ မြောဖို့ကောင်းလှပါတယ်။ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ရတနာတွေဟာ ကိုယ့် အထက်ပါပေတာ မဟုတ်ပေဘူး၊ ကျန်းမာရေးလည်း ဂရုစိုက်ဦး

တင်ပါ့ဘုရား

အရည်းကြီး ဓမ္မဓဇဟန်ဆောင်ထားသော ရှင်ရာဟုလာ လူထွက်အနေနှင့် စိတ်ထဲမှ ကြိတ်ပြီးဝမ်းသာလျက်ရှိသည်။ မှော် ကြားပြားလေးထဲတွင် သူ၏ဝိညာဉ်အား ပြန်လည်ထည့်သွင်းနိုင်ပြီး ခံသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိသွားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဆပဋမထေရ်သည် ပုဂံသို့ ရောက်ရှိပြီး ရှင်ရာဟုလာ လူထွက်ပေးလိုက်သော ကြေးပြားလေးအား ငှက်ပစ်တောင်စေတီအ နီးထဲတွင် ပြန်လည်ပို့ဆောင်တားရှိလိုက်သည်။ တစ်လခန့်အကြာ

တွင် သိဟိုဠ်မှ နောက်ထပ်ကြွလာကြသော ရဟန်းတော်များနှင့်အတူ
ရှင်ရာဟုလာ လူထွက်၏ သတင်းဆိုးကို ကြားလိုက်ရသည်။

ဝိရဂလာတွင် နေထိုင်သော ရှင်ရာဟုလာ လူထွက်သူ
ကြီးကား ဟွယ်လွန်အနိစ္စရောက်ရှိသွားပြီဖြစ်ပေသည်။

အခန်း (၃)

ဧရာဝတီမြစ်ကို ဖြတ်သန်းတိုက်ခတ်လာသော လေပြေ
ထညှင်းလေးက အေးမြလန်းဆန်းဖွယ်ဖြစ်သည်။ မြစ်ရေကား
ထွင်သွင် တငြိမ်ငြိမ် စီးလျက်ရှိသည်။ ပုဂံသူ ပုဂံသားတို့၏
အေးထားရာ ဧရာဝတီ၊ ပုဂံမြို့ကြီးအား ကွေ့ဝတ်လျက် လှဝစွာ
ဆင်းနေသော မြစ်တစ်စင်းဖြစ်သည်။

စိမ်းလန်းဝေဖြာ သီးပွင့်လျက်ရှိသော စိုက်ခင်းပျိုးခင်းများ
သည် အေးမြသော ဧရာဝတီမြစ်ရေကို သောက်သုံးရင်း ပွင့်ဖူး
အခဲသည်။

ကမ်းနဖူးများတွင် ဧရာဝတီမြစ်ဆိပ်များ များစွာရှိသည်။
ဘုရားတည်ရှိရာ မြစ်ကမ်းထိပ်ကား လှပသောနေရာ ဖြစ်သည်။

အလှူရှင်များ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းထားသော သစ်သား
ဆိုင်ခုံတန်းလျားလေးများက ဗူးဘုရားရင်ပြင် အနောက်ဘက်ကို

မျက်နှာဖြူလျက် ဘုရားအား ကျောခိုင်းထားသည်။ မြစ်ကမ်း၊ အလှအပ မြင်ကွင်းသဘာဝပန်းချီနှင့် တစ်ဖက်ကမ်းရှိ ကျွန်းချောင်း ဓာတ်မြေဩဇာ စက်ရုံကြီးတို့မှာ ကြည့်နူးသာယာဖွယ် မြင်ကွင်း များ ဖြစ်ကြသည်။

ဗူးဘုရားတည်ရှိရာ ကုန်းတန်းမှာ အလွန်ပင် မြင့်မတ်စောက်လှသည်။

မြစ်ခြေထိ ဆင်းသက်ရန် လှေကားထစ်များ ကျွေ့ဝိုက်လွယ်တန်းလျက် ရှိသည်။

မြစ်အတွင်း၌ စက်လှေများ၊ မော်တော်များ၊ လှေငယ်လှေများ စွန်ဆန်သွားလာနေကြသလို မော်တော်များ၊ လှေငယ်များ ဆိုက်ကပ်ရာ ဆိပ်ကမ်းနှင့် ရေချိုးဆိပ်များတွင်လည်း လူအများ ပျော်ရွှင်စွာ ရေချိုးလျက်ရှိနေကြသည်။

ပန်းချီဆရာ ညီမင်းလတ်နှင့် မေသရဖီတို့ ချစ်သူနှစ်ဦးသည် ညနေခင်း မြစ်တွင်း အလှအပများကို ပေးမောကြည့်ရှုလျက် ရှိသည်။

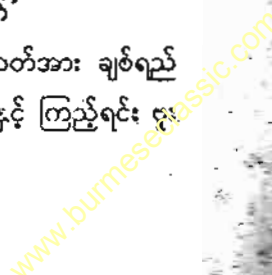
“ဒီနေရာလေးက အရမ်းသာယာကြည်နူးဖို့ကောင်းတယ်ပဲ။ သရဖီတို့ ပုဂံဒေသဟာ ကြည့်ညှိဖွယ်ရာ စေတီဘုရား၊ ဝေါများသလို သမိုင်းကြောင်းတွေကလည်း စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတယ်”

“ဟုတ်တယ် ကိုလတ်၊ သရဖီတို့ ငယ်ငယ်လေးကတည်းက ရှေးခေတ်ပုဂံအကြောင်းတွေကို ဘည့်လို ဖေဖေ မေမေတို့က အမြဲတမ်း အိပ်ရာဝင်ပုံပြင်လို ပြောပြခဲ့ကြတာ သရဖီဆိုရင် နားရည်ဝနေပြီ။ ဒီဗူးဘုရားကလည်း စိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်းတဲ့ သမိုင်းကြောင်းတွေ ရှိခဲ့တယ်။

“တချို့ကိစ္စတွေ တော်တော်များများ လေ့လာသိရှိထားပေမယ့် ကိုလတ် မသိတာတွေ ရှိချင် ရှိနေဦးမှာ။ သရဖီ သိထားသမျှ တွေ ပြောပြပါဦး”

“ဒီလို ကိုလတ်ရဲ့ အဘညီတို့ ပြောခဲ့ဖူးတယ်။ ဟိုတုန်းက ကမ်းပါးတစ်ခုလုံး ဗူးပင်တွေပေါက်ပြီး ဗူးနွယ်တွေကလည်း ပုဂံမြို့ကြီးတစ်ခုလုံးကို လွှမ်းခြုံထားတယ်။ နေ့ခင်းဘက် ခုတ်လိုက်၊ ညဘက်ပျောက်ရင် ပြန်ပြီး ပြည့်နှက်ကြီးထွားနေပြန်ရော။ ဗျူစောထီးခင်းကနေ သူတ်သင်ရှင်းလင်းတော့မှ ဗူးပင်တွေကို အမြစ်ပြတ်အောင် ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းနိုင်ခဲ့တယ်လို့ ရာဇဝင်တွေထဲမှာ ဆိုထားကြတယ်။ ဒါကြောင့် ဗူးပင်ပေါက်တဲ့နေရာဖြစ်တဲ့ ဒီနေရာမှာ ဗူးသီးပုံသဏ္ဍာန် အတိတ်တည်ပြီး ကိုးကွယ်ထားခဲ့ကြတာပဲ ကိုလတ်”

သရဖီသည် ပန်းချီ နှာလေး ညီမင်းလတ်အား ချစ်ရည် ရှမ်းဖိတ်သော မျက်လုံးစောက်တောက်လေးများနှင့် ကြည့်ရင်း ဗူးဘုရားအကြောင်းကို ပြောပြလျက်ရှိသည်။

ညီမင်းလတ်ကလည်း မေသရဖီ၏လက်ကလေးကို ညင်သာ ဖွဖွ ဆက်ကိုင်ထားသည်။

တကယ်တော့လည်း မေသရဖီသည် မြေလတ်သူ မိန်းမ ချော၊ မိန်းမလှလေးဖြစ်သည်။ အသားအရေက ညိုညက်ညက်လေး အရပ်မမြင့်သော်လည်း ခန္ဓာကိုယ်အလှက အချိုးအဆစ်ကျသည်။ ရှည်လျားနက်မှောင်သော ဆံနွယ်တို့ကို လက်ယာဘက်ပန်းထက်မှ သွယ်ယူပြီး ရှေ့ဘက်သို့ချထားသည်။

မေသရဖီ အလှက ငြိမ်သက်၍ တည်ငြိမ်သော၊ ဣန္ဒြေ သော အလှမျိုးဖြစ်သည်။ ဒီလို မိန်းကလေးမျိုးနှင့် ချစ်ကျွမ်းတတ် ဖြစ်ရသည်မှာ ညီမင်းလတ်ဘဝတွင် ကြည်နူးပျော်ရွှင်မဆုံး ဖြစ် သည်။

မေသရဖီကိုယ်တိုင်ကလည်း ညီမင်းလတ်အကြောင်းကို တွေးနေမိသည်။

ညီမင်းလတ်သည် အစ်ကိုဖြစ်သူ မျိုးသုခ၏ သူငယ်ချင်း ဖြစ်သလို မကြာခင် လက်ထပ်ကြတော့မည့် ခင်ပွန်းလောင်းဖြစ်သည်။ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်တွင် အစ်ကိုဖြစ်သူ မျိုးသုခ ကျောင်းတက်စဉ်က ညီမင်းလတ် အစစအရာရာ အကူအညီပေးခဲ့သည်။

ကျောင်းတွေပြီးတော့ မိဘများ ကွယ်လွန်သွားကြသလို မျိုးသုခလည်း ပုဂံသို့ ပြန်ရောက်လာသည်။ မိဘလက်ငုပ်လက်ရင်း

ဖြစ်သော ယွန်းပန်းချီနှင့် ယွန်းထည်ဆိုင်လုပ်ငန်းကို မေမေ၏ မောင်ဖြစ်သူ အဘညိုနှင့်အတူ ဆက်လက်လုပ်ကိုင်လာကြသည်။

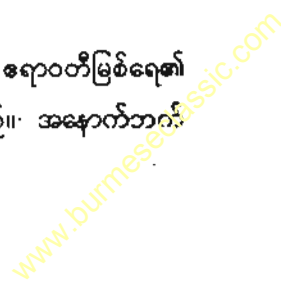
ညီမင်းလတ်က ရန်ကုန်တွင် အောင်မြင်သော နာမည်ရလာ သော ပန်းချီဆရာတစ်ယောက်ဖြစ်လာသည်။

ပုဂံရှိ ဘုရားစေတီများမှ နံရံဆေးရေးပန်းချီများကို လေ့လာ ရင်း သူတို့မောင်နှမရှိရာ ပုဂံသို့ မကြာခဏရောက်လာတတ်သည်။ တစ်စတစ်စ ခင်မင်ရင်းနှီးခဲ့ကြ ဝင်ထွက်သွားလာကြရာမှ ချစ်သူများ ဘဝသို့ ရောက်ရှိလာကြသည်။

‘အဘညိုကလည်း ကိုလတ်ကို တွေ့ချင်နေတယ်၊ ဒီတစ် ခေါက် ကိုလတ် ပုဂံကိုရောက်လာရင် သူ့ဆီကို ခေါ်လာခဲ့ပါလို့ မှာထားတယ်၊ ကိုလတ် စိတ်ဝင်စားမယ့် ရှေးဟောင်းရုပ်တုတစ်ခု အကြောင်းကို ပြောပြချင်လို့တဲ့’

‘ဟုတ်လား သရဖီ၊ ကိုလတ်လည်း အဘညိုနဲ့ တွေ့ချင် ပါတယ်၊ သူ့ဆီရောက်ရင် ရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှုပစ္စည်းတွေက လေ့လာမှတ်သားလို့ မကုန်နိုင်ဘူး၊ အဘညိုပြောပြတဲ့ ပုဂံရာဇဝင် တွေကလည်း တချို့ဆိုရင် သမိုင်းမှာ မပါတဲ့ ရှားရှားပါးပါး အကြောင်းတွေ ပါလာတယ်’

ဗူးဘုရားရင်ပြင်တော် အောက်ခြေမှ ဧရာဝတီမြစ်ရေ၏ တသွင်သွင်စီးဆင်းနေသံများကို ကြားနေရသည်။ အနောက်ဘက်

တန်ကြည်တောင်စေတီမှ မီးရောင်လေးများကို မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။
နေဝင်သွားသည့်တိုင် ကောင်းကင်ပြင်တွင် နက်ပြာရောင် အမှောင်
တန်းများ ကျရောက်လာကြသည်။

မီးခိုးရောင် တိမ်ခိုင်တိမ်ခဲတို့ကား ပြာပြာလွင်လွင် အမှောင်
သန်းသော ကောင်းကင်ပြင်ကျယ်ကြီးထဲတွင် တရွေ့ရွေ့လွင့်မျော
လျက်ရှိနေကြသည်။

ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်က မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တိုင်
ကြွချီရပ်တန့် ကြည့်ရှုတော်မူသော တောင်မြစ်သဖြင့် 'တန်ကြည်
တောင်'ဟု ခေါ်ဆိုခဲ့ကြသည်။

တောင်တန်းကြီးသည် ညိုမှိုင်းသောအသွင်ဖြင့် တည်ငြိမ်စွာ
လဲလျောင်းငြိမ်သက်နေပေသည်။

တောင်အောက်ခြေတွင်ရှိသော ကျေးရွာများရှိ လူနေအိမ်
ကလေးများမှ မီးရောင်လေးများ တလက်လက် ထွက်ပေါ်လာ
ကြသည်။

ဘုရားပုထိုး စေတီလိုက်ရုံကျောင်းများ ပြည့်နက်စွာဖြင့်
ရွှေမောမဆုံး ဖွံ့နံ့တည်ရှိနေသော ပုဂံမြေ၊ ၁၁ ရာစုနှင့် ၁၃ ရာစု
ကြား လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း ၇၀၀ နှင့် ၉၀၀ အတွင်းက အနုပညာ
အမွေအနှစ်များ လောလာရွှ်မကုန်ဆုံးနိုင်အောင် တည်ရှိသော ရှေးစေတီ
မြန်မာတို့၏ ဖြူတော်ဟောင်းဖြစ်သည်။

'မနက်ဖြန်ကျရင် အာညို အိမ်သွားပြီး တွေ့လိုက်ပါ့မယ်၊
ကဲ... ပြန်ကြရအောင် သရဖီ'

ညီမင်းလတ်က သရဖီအား ပြောဆိုလိုက်သည်။ နေကျ
သွားပြီဖြစ်သောကြောင့် ညီမင်းလတ်နှင့် မေသရဖီတို့သည် ကျောက်
မှော်ရပ်ရှိ နေအိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့ကြသည်။

ခရစ်နှစ် ၈၄၉ ခုနှစ်မှစ၍ ယခုလက်ရှိ ပုဂံမြို့အား ရေသွင်းကျုံး၊ အုတ်မြို့ရိုးများနှင့် တည်ဆောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ပုဂံ ၁၉ ရွာဖွဲ့စည်းပြီး မင်းနေပြည်တော်ဖြစ်သည်။

ညောင်ဦး၊ ပုဂံ၊ နဂါးကျစ်မော်၊ မကျည်၊ စထယ်၊ မုတသိန်၊ ညောင်ဝန်း၊ မြင်းခြံမြို့နယ်အတွင်းရှိ တဆောင်းကျွန်း၊ ရွာမုန်း၊ ကျောက်ကန်၊ တောင်ခွင်၊ တောင်ပ၊ မြေခဲတွင်း၊ သရက်ရ၊ စဉ့်ကူး၊ ဖားစောရွာ၊ ယုန်လွတ်၊ အနုရခေါ် မြင်းကဲပါရွာနှင့် ကျောက်စကားအရပ်မှ သီရိပစ္စယာရွာတို့ ဖြစ်ကြသည်။

ယခင်က မြို့တံခါး ၁၂ ခုရှိသော်လည်း ယခုအခါ သရဗာတံခါးတစ်ခုသာ ပုဂံလက်ရာအမွေအနှစ်အဖြစ် မြင်တွေ့နိုင်သေးသည်။ ညီမင်းလတ်သည် သရဗာတံခါးမှ ဝင်လာခဲ့သည်။ တံခါးဝဲယာတွင် ပန်းပဲမောင်တင့်တယ်နှင့် နှမတော်တို့ နတ်ရုပ်နှစ်ရုပ်ကို မြင်တွေ့ရသည်။

လက်ယာဘက်ခြမ်းတွင် လူနေများသော ရပ်ကွက်များ တည်ရှိသည်။

မြို့ရိုးနှင့်ကပ်လျက် တိုက်စုရပ်နှင့် မြို့သစ်ခေါ် ရွာသစ်ရပ်ရှိသည်။ ရုံးတန်း၊ ဈေးတန်း၊ တန်းကြီး၊ တိုက်ကုန်းရပ်များနှင့် ဗူးဘုရားရှေ့နားတွင် ကျောက်မှော်ရပ် ရှိသည်။ မှန်ကြိုရပ်၊ ထိုအောက်

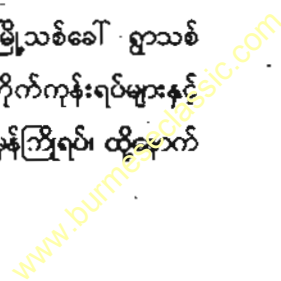
အပိုင်းကြီးနဲ့ တာရာအရှင်မဒေဝီ

ပန်းချီဆရာ ညီမင်းလတ်သည် ပုဂံနယ်မြေသို့ အခေါက်ခေါက်အခါခါ ရောက်ခဲ့ဖူးသလို ရာဇဝင်တော်ကြီးများတွင် သမိုင်းဟောင်း နောက်ခံဖြစ်ရပ်များကို စိတ်ဝင်တစား လေ့လာခဲ့ဖူးသည်။

ခရစ်နှစ် ၁၀၈ ခုနှစ်ကစပြီး သမုဒ္ဒရာဇ်မင်းသည် ယုန်လွတ်ကျွန်းအရပ်၌ အရိမဒ္ဒနပူရ တိုင်းပြည်အဖြစ် တည်ထောင်စိုးစံခဲ့ပြန်သည်။

သက္ကရာဇ် ၅၁၆ တွင် သိုက်တိုင်မင်းသည် ဖားစောအရပ်တွင် တမ္ဘဝတီအမည်ဖြင့် မြို့တော်ကို ပြောင်းရွှေ့စိုးစံခဲ့သည်။ ထိုမင်းအဆက်ဆက် အုပ်ချုပ်စိုးစံခဲ့စဉ်က နန်းမြို့တော် ကျုံးများမရှိသေးပေ။ သစ်သားမြို့ရိုးများနှင့်သာ ဝိုင်းရံတည်ဆောက်ခဲ့ကြသည်။

၁၄ ဆက်မြောက်မင်းဖြစ်သော ပျဉ်ပြားမင်း အုပ်ချုပ်သည့်

လွင့်ပျော်ညီညာပြုအကျဉ်းသား

ပြေစုမြောက်ပိုင်း၊ တောင်ပိုင်းကန်တော့ပလ္လင် (ဂေါ်ခောပလ္လင်)အနီး ကိုးလုံးရပ်က ရေလုပ်သမားများ နေထိုင်ကြသည်။

ကတ္တရာလမ်းမကြီးအတိုင်း ညီမင်းလတ် ဆက်လျှောက် လာခဲ့သည်။

တောင်ဘက်ခပ်ယွန်းယွန်းတွင် 'သံတောင်ကြားဘုရား'၊ 'ရွှေပူကြီးဘုရား' ရဲ့ခန်းတို့ရှိကြသည်။ ပုဂံမင်းဆက်များ ပုဂံ နန်းတည်ရာဟု ထူဆနိုင်သော မြေပြင်မြေပြန့်တွင် Pagan Palace Site ပုဂံနန်းတော်ရာ ကျောက်တိုင်များ စိုက်ထူထားသည်ကို မြင်တွေ့ ရသည်။

အဘညီက ဆုံကုန်းရပ်ကွက်တွင် နေထိုင်သူဖြစ်သည်။

ညီမင်းလတ်သည် မြေပိုင်းကျယ်ကျယ်နှင့် သစ်လွင်သစ်ရပ် သော အဘညီနေထိုင်ရာ အိပ်ခန်းထဲသို့ ဝင်လာခဲ့သည်။

အဘညီကလည်း ညီမင်းလတ်အလာကို စောင့်မျှော်နေ ပုံရသည်။

ဧည့်ခန်းရှိ စားပွဲပေါ်တွင် ရေခွေးကြမ်းနှင့် လက်ဖက်ပွဲက အဆင်သင့်ရှိနေသည်။ မြေပဲ၊ နမ်းနှင့် ကြက်သွန်ကြော်တို့ကို ဆီနှင့် ရောထားသည်က တစ်ပုံ၊ ညက်နေအောင် နယ်ထားသော လက်ဖက် တစ်ပုံက ယွန်းအစ်ထဲတွင် စားချင်စဖွယ် ပြင်ဆင်ထားသည်။

'နေပူထဲက လာတော့ ရေခွေးကြမ်းသောက်၊ လက်ဖက် စားဦးကွယ်'

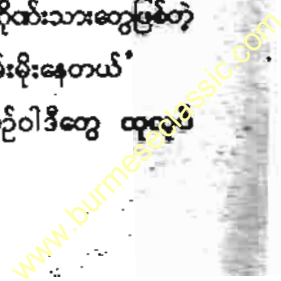
'ဟုတ်ကဲ့ပါ အဘညီ'

မျိုးသုခနှင့် မေသရဖီတို့ ဦးကြီးဖြစ်သော ဘညီက ပုဂံ ဒေသ၏ ဧည့်ခံနေကျလေ့ဖြစ်သော လက်ဖက်ပွဲ၊ ရေခွေးကြမ်းနှင့် ဧည့်ခံလိုက်သည်။ ပုဂံဒေသလေ့အရ အသက်အရွယ်ကြီးသူများကို ဘဟု ခေါ်လေ့ရှိကြသည်။ မြတ်နိုးဖွယ်ရာ မြန်မာတို့၏ ရှေးဟောင်း ယဉ်ကျေးမှုပင်ဖြစ်သည်။

'မောင်ညီမင်းလတ် ဒီတစ်ခေါက်လည်း ပုဂံမှာ ကြာဦး မယ်မဟုတ်လား'

'ဟုတ်ကဲ့... တစ်လလောက်တော့ နေရလိမ့်မယ်ထင်ပါ တယ်။ ပုဂံမှာရှိတဲ့ ဘုရားပုထိုး စေတီတော်များကလည်း ကျွန်တော် မရောက်ဖူးတာ မရှိသလောက်ပါပဲ အဘညီ၊ အခုတစ်ခေါက်က ဘာပြုလို့လဲမသိဘူး။ ဒီတစ်ခေါက် ပုဂံကိုလာရတာ ကျွန်တော့်စိတ် တွေလေးနေတယ်၊ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာလည်း ပုဂံတည်ကာစတုန်းက ဗုဒ္ဓဘာသာထေရဝါဒ မထွန်းကားခင် မဟာယာဉ်ဂိုထီးသားတွေဖြစ်တဲ့ အရည်းကြီးတွေအကြောင်းကိုပဲ စိတ်ထဲမှာ လွှမ်းမိုးနေတယ်'

'အဲဒီခေတ်က ထူးခြားတဲ့ မဟာယာဉ်ဝါဒတွေ ထူလှပ'

ကိုးကွယ်ခဲ့တဲ့ မဇ္ဈသီရိဗောဓိသတ် ရုပ်ပွားတွေရယ်၊ ဩလောကီ တောသွားရ ဗောဓိသတ်ရုပ်ပွားတချို့နဲ့ ပရမိသွားနတ်၊ ဝိဿနိုးနတ် ရုပ်တုတွေကို လေ့လာဖို့ ကြိုးစားရှာဖွေနေပါတယ်။

‘အင်း... မောင်ညီမင်းလတ် စိတ်ကူးနဲ့ ဘာရဲ့ ပြစရာရှိတဲ့ ရုပ်တုလေးက လာပြီးတိုက်ဆိုင်နေလား မသိဘူး၊ မောင်ကို တွေ့ချင် တာလည်း ဒီအကြောင်းတွေ ပြောပြချင်လို့ပဲ’

‘ဟုတ်ကဲ့ ပြောပါ အဘညီ’

‘ဒီလိုကွယ်၊ ဘတို့ ပုဂံဒေသမှာက ယွန်းလုပ်ငန်းလုပ်သူ တိုင်း မြေတိုက်ထားပြီး အလုပ်လုပ်ကြရတာမပါ၊ တချို့ကျတော့လည်း တမင်ကိုရှာဖွေပြီး မြေတိုက်တူးကြတာပေါ့’

‘ဘာဖြစ်လို့ တူးကြတာလဲ အဘညီ’

‘အင်း... ပုဂံနယ်မြေဆိုတာက ရှေးနှစ်ဟောင်းများစွာ ကတည်းက မင်းအဆက်ဆက် အုပ်စိုးခဲ့တာ မဟုတ်လား၊ ဘယ် နေရာတူးတူး တူးလိုက်တာနဲ့ အနည်းဆုံး အုတ်ရိုးတော့ တွေ့ကြ တာပဲ၊ တချို့လည်း အဖိုးတန်ပစ္စည်းတွေ ရွှေတွေရသွားတတ်ကြ တယ်’

‘တကယ်တော့ ပုဂံနယ်မြေဟာ တကယ့်ကို အဖိုးတန်တဲ့ မြေတွေပဲ၊ တန်ဖိုးကြီးမားတဲ့ ရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်

တွေကလည်း မသမာသူတွေ ခိုးထုတ်ပြီး နိုင်ငံခြားသားတွေလက်ထဲ ဆက်တော်များများပါသွားတာ၊ အရမ်းနှမြောဖို့ကောင်းတယ်’

‘ဟုတ်ပါတယ် အဘညီ၊ လန်ဒန်မှာရှိတဲ့ ဝိတိုရိယနဲ့

အယ်လ်ဗတ်ပြတိုက်ထဲမှာဆိုရင် မြန်မာအနုပညာလက်ရာပစ္စည်းတွေ အများကြီးပြသထားတာကို တွေ့ရပါတယ်၊ ဒါတွေကလည်း အင်္ဂလိပ် မြန်မာ စစ်ပွဲအပြီးမှာ စစ်ဗိုလ်တွေက အထိမ်းအမှတ်အဖြစ်နဲ့ အင်္ဂလန် ကို ယူသွားခဲ့ကြတာပါပဲ’

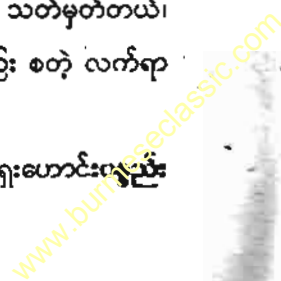
‘ဟုတ်တာပေါ့ကွယ်၊ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းဆိုတာက ရှေး

ကျလေ ပိုပြီးတန်ဖိုးကြီးမားလာလေလေပဲ၊ ဘတို့ဆီမှာက သီပေါ မင်း ပါတော်မူပြီး နှစ်ပေါင်း ၇၀ အထိ ပစ္စည်းတွေကို ရှေးဟောင်း ပစ္စည်းလို့ သတ်မှတ်ထားကြတယ် မဟုတ်လား’

‘ဘယ်လိုသတ်မှတ်ထားတာလဲ အဘညီ’

‘ဒီလိုလေကွာ... သီပေါမင်း ပါတော်မူတာက ၁၂၄၇ ခုနှစ် မဟုတ်လား၊ အဲဒီမှာ နှစ်ပေါင်း ၇၀ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၁၇ အတွင်းက ပစ္စည်းမှန်ရင် ရှေးဟောင်းပစ္စည်းလို့ သတ်မှတ်တယ်၊ ဒီဘက်ခေတ်မှာ ပြုလုပ်တဲ့ ဘုရားဆင်းတု ငွေကြေး စတဲ့ လက်ရာ ဆိုင်းနံကို ကြိုက်သလို ရောင်းဝယ်ခွင့်ပြုတယ်၊

‘အခု မောင်ညီမင်းလတ်ကို ပြချင်တဲ့ ရှေးဟောင်းပစ္စည်း

ဟာ ဖုတ်ခေတ်ဦး အရည်းကြီးတွေ ကောင်းစားစဉ်က ကိုးကွယ်ခဲ့ကြတဲ့ တာရာအရှင်မဒေဝီ ရုပ်တုပဲ။ ဟောဒီမှာ သေချာလေ့လာကြည့်ပေတော့၊ မောင်ညီမင်းလတ် စိတ်ဝင်စားမှာပါ။ ထူးထူးဆန်းဆန်း ရှေးဟောင်းရုပ်တုတွေကို မှတ်တမ်းတင် ပုံတူသန်းချီဆွဲချင်လည်း ဆွဲလို့ရအောင် ဘ ခေါ်ပြတာပဲ။

အဘညီ၊ ထုတ်ပြသော ရှေးဟောင်းရုပ်တုကို ညီမင်းလတ် သေချာစွာ လေ့လာကြည့်ရှုလိုက်မိသည်။ ရုပ်တုကို ကိုင်လိုက်စဉ်မှာပင် သူ့လက်များ ထုံကျင်အေးစက်သွားသလို ခံစားလိုက်ရသည်။ အတိတ်ဘဝ သံသရာအဆက်ဆက်က သူ့ကိုယ်တိုင် အရည်းကြီးများနှင့် ပါဝင်ပတ်သက်ခဲ့သည်လား မသိပေ။

ရုပ်တုမှာ ရွှေအစစ်နှင့် သွန်းထုထားသောကြောင့် တန်ဖိုးကြီးမားလှသည်။

ရွှေသားရွှေစင်ဝင်းအိလျက် ရှေးခေတ်ရွှေဖြစ်သလို တဖိတ်ဖိတ်တောက်ပနေပေသည်။ လက်လေးဖက်နှင့် အမြင့်တစ်ထောင့် ထွာခန့်ရှိသည်။ ပြည့်ဖြိုးသော ရွှေရောင်အံ့နှစ်မြွှာက မိုးမောက်ရုန်းကြွလျက်ရှိသည်။ ရုပ်တု၏ အောက်ခြေတွင် အင်္ကျီမရှိသော ပက်လက်လှန်ထားသည့် ယောက်ျားတစ်ယောက်အား ခြေထောက်နှင့် ရက်ရက်စက်စက် ဖိနင်းထားပုံဖြစ်သည်။

လွန်စွာမှ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ဖွယ်ကောင်းသော တာရာအရှင်မဒေဝီရုပ်တုဖြစ်သည်။ အပေါ်ပိုင်းတွင် အဝတ်အစားမရှိပေ။ ခါးလယ်မှစ၍ အပေါ်ပိုင်းထိ လူ၏လက်ဖျံချောင်းလေးများကို ပတ်ချာလည်စီကုံးပြီး အဝတ်သဖွယ် ရစ်ပတ်ထားသည်။

လက်များဘယ်လက်တွင် ယစ်ဓားနှင့် လက်ဝဲဘက်ထက်ညှိုးတစ်ချောင်းအား မိုးပေါ်သို့ထောင်ပြထားသည်။ အခြားသော လက်ဝဲလက်တွင် လူခေါင်းပြတ်တစ်ခုမှ ဆံပင်များကို ဆုပ်ဆွဲထားသည်။

တာရာအရှင်မဒေဝီ၏ နဖူးတွင် အဖိုးတန် ကျောက်မျက်နှာများ စီခြယ်ထားသော လခြမ်းပုံ နဖူးသင်းကျစ်တန်ဆာကို တော်ဆင်ထားသည်။

ဆံပင်များမှာ ကျောပြင်ပေါ်တွင် ဖွာရဲရဲကြဲဖြန့်ထားသည်။ နှုတ်လုံးများက ကြောက်မက်ဖွယ် ပြူးကျယ်စူးရဲနေသလို ဖြထားထားပါးစပ်တွင် ရှည်လျားသော လျှာကြီးမှာ တွဲလောင်းကျလျက်ရှိသည်။ လူ့ခူးရိုးများကို နားတောင်းအပြစ် နားတွင် အပေါက်ဖောက်ချီဆင်ထားသည်။

လူဦးခေါင်းခြောက်များကို ဖောက်သီပြီး လည်ဆွဲအားပေးလည်ပင်း၌ဆွဲထားသည်။ ဖြိုးဖြိုးလက်သာ ရင်သားနှစ်မြွှာပေါ်တွင်

၁၁၆

လွင်ပျော်ညွှန်ဖြူအကျဉ်း

လှဦးခေါင်းခြောက်များက လှုပ်ယမ်းယိမ်းခါနေပုံမျိုးဖြစ်သည်။ ဟာဟာဟင်းလင်းဖြစ်နေသော ချက်အောက်နားတွင် မြွေများကို ခါးစည်းဖြူအဖြစ် ရစ်ပတ်ထားသည်။ ဆင်နှာမောင်းကဲ့သို့ ပေါင်တံများ ပြေဆင်းသွားသည်။

တာရာအရှင်မဒေဝီ စီးနင်းထားသောကြောင့် မျက်လုံးများ ပိတ်ပြီး မချည့်မဆုံ ခံစားနေရသည့် ယောက်ျားရုပ်တုမှာ အင်္ကျီမရှိဘဲ ကျားရေကို ခါးပတ်အဖြစ်ပတ်ထားပြီး ပက်လက်ဆန့်ဆန့် လဲလျော့နေပုံဖြစ်သည်။

လက်မောင်းလက်ကျပ်များတွင် မြွေများရစ်ပတ်ထားပြီး လည်ပင်းတွင် ကြီးမားသော မြွေကြီးက ရစ်ခွေးထားသည်။ ယောက်ျားရုပ်တု နဖူးသင်းကျစ်မှာလည်း လခြမ်းပုံသဏ္ဍာန်အဖြစ် ညီမင်းလက် မြင်တွေ့ရသည်။

‘တော်တော်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ရုပ်တုပဲ အဘညီ’

‘ဟုတ်ပါတယ် မောင်ညီမင်းလတ်၊ အရှည်းကြီးဂိုဏ်းဝင်တွေဟာ သူတို့ရဲ့ မှော်ပညာတွေ၊ မှော်လမ်းစဉ်တွေ အောင်မြင်စေရန်အတွက် တာရာအရှင်မဒေဝီကို သွေးနဲ့သွန်းလောင်းပြီး ယစ်ပူဇော်ခဲ့ကြတယ်လို့ ရှေးဟောင်းစာပေတွေထဲမှာ ဖော်ပြထားတယ်’

‘ဒီတာရာအရှင်မဒေဝီရဲ့ သမိုင်းကြောင်းကရာ ဘယ်လို

ဖိုးလပြည့်စာပေ

အေ

အဘညီသိရင် ပြောပြပါ၊ ဒီရုပ်တုကို တွေ့ရပြီးကတည်းက တော်တော်စိတ်ဝင်စားသွားတယ်’

ညီမင်းလတ်သည် လက်ထဲတွင် ကိုင်ထားသော တာရာအရှင်မဒေဝီရုပ်တုအား သေချာစွာ လှည့်ပတ်လေ့လာ ကြည့်ရှုရင်း ပြောလိုက်သည်။

‘ဗြဟ္မဏပူရာဇာကျမ်းမှာ ဆိုထားတာက ဒီနတ်ဒေဝီဟာ ကောင်းမှုတွေ ကြီးစိုးတဲ့ ကမ္ဘာကြီးကို ဖျက်ဆီးဖို့ အရိုင်းကကြီး ထွက်လာခဲ့တာပဲ’

‘အရိုင်းကကြီးဆိုတာက ဘာကိုပြောတာလဲ အဘညီ’

‘တာဏှဝ ကကြီးလို့ ခေါ်တယ်၊ ဒီအရိုင်းကကြီးကို အတတ်တာက ပရိမသ္မာနတ်မင်းနဲ့ တာရာအရှင်မဒေဝီတို့ကပဲ အတတ်ကြတယ်၊ တာဏှဝ ကကြီးနဲ့ ကပြီဆိုရင် လောကဓာတ်ကြီးတစ်ခုလုံး သိမ့်သိမ့်ဟုန်ပြီး သက်မဲ့ဓာတ်သဘာဝတွေဟာ အရိုင်းအချေသည်တွေ ဖြစ်လာတယ်လို့ ပြောကြတယ်၊

‘တာရာ အရှင်မဒေဝီဟာ အဲဒီလို ကကြီးနဲ့ကပြီး ထွက်လာတော့ ကမ္ဘာမြေကြီး သိမ့်သိမ့်ဟုန် ပြိုကျပျက်စီးရင် သူတော်စင်တွေ မကျန်တော့မှာစိုးရိမ်တဲ့ ယုဒီသ္မာနတ်မင်းဟာ ကိုယ်ကိုပစ်လှဲပြီး အားဆီးဖို့ ကြိုးစားခဲ့တယ်’

ဖိုးလပြည့်စာပေ

www.burmeseclassic.com

“မီးမှောင်ကြီးကျနေတော့ ဘာမှမတွေ့မြင်ရဘူး၊ လမ်းခရီးမှာ တာရာအရှင်မဒေဝီဟာ ခင်ပွန်းလင်ကို မမြင်မိဘဲ တက်ခင်းမိရော အဲဒီအခါမှာ ရှက်ရှက်နဲ့ရယ်ပြီး လျှာထုတ်မိသတဲ့၊ လျှာထွက်နေတာ က အဲဒီအမိပွယ်ကို ပြောတာ”

“အရည်းကြီးတွေက ဘယ်လိုကိုးကွယ်ခဲ့ကြတာလဲ အာ ညဉ်”

“မဟာယာဉ်ဂိုဏ်းမှာက မန္တရယာနဂိုဏ်းကွဲတွေကလည်း များတယ်၊ ထင်ရှားတဲ့ ဂိုဏ်းနှစ်ဂိုဏ်းဟာ ပရမိသွာ နတ်မင်းတို ဉ်းစွဲထားတဲ့ဂိုဏ်းရယ်၊ ကြင်ဖက်တော် တာရာအရှင်မဒေဝီကို ဦးစွဲ ထားတဲ့ ဂိုဏ်းနှစ်ဂိုဏ်းကွဲခဲ့ကြတယ်၊ ရုပ်ဝတ္ထုတွေဟာ ပရမိသွာဟာ ဖြစ်ပြီး စွမ်းအင်သတ္တိတွေက တာရာအရှင်မဒေဝီ ဆိုတဲ့ မ၊ ဓာတ် အရည်းကြီးတွေက မ၊ ဓာတ်ကို အလွန်အရေးထားကြတယ်၊ ဒါကြောင့် ခိုလှုံလည်း တာရာအရှင်မဒေဝီဟာ မိခင်အပေါင်းတို့ရဲ့မိခင် မူဝါဒ စွမ်းအားရှင်ဆိုပြီး တန်ဖိုးထား ကိုးကွယ်ခဲ့ကြတာပေါ့”

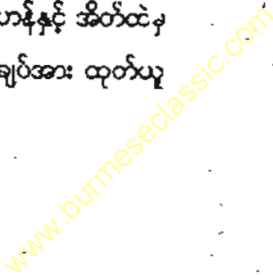
“အရည်းကြီးတွေဟာ သူတို့ကို ယုံကြည်တဲ့သူတွေကို စတင် ပြီး သွေးနဲ့ ယစ်ပူဇော်ပြီး မိန့်ပညာတတ်ကြတယ်၊ မယုံကြည်သူ တွေကို ဖမ်းတဲ့အခါမှာလည်း သွေးတွေကို ယုတ်ညံ့တဲ့ မြေပေါ် မကျစေရဘူးဆိုပြီး နဂါးပတ်ကျောကွင်းပညာနဲ့ ဖမ်းပြီးသတ် ကြတယ်”

“ဘရဲ့ မြေအောက်ခန်းထဲမှာ တာရာအရှင်မဒေဝီရုပ်တုအပြင် မဟာယာဉ်ဝါဒီတွေ ကိုးကွယ်တဲ့ နတ်ရုပ်တွေ၊ ဒေဝီရုပ်တုတွေ၊ ဘီလူးရုပ်တွေ၊ စဉ့်ကွင်းတွေ၊ ကနုတ်အပိုင်းအစတွေ၊ ပေစာပရဂိုက် တွေနဲ့လည်း အများကြီးတွေ့ခဲ့ရတယ်”

အဘညီသည် စာအုပ်စင်အပေါ်ထပ်မှ စာရွက်တစ်ရွက်ကို ယူလိုက်ပြီး ညီမင်းလတ်အား လမ်းထေးလိုက်သည်။ ညီမင်းလတ်သည် တရိုတသေ လှမ်းယူလိုက်သည်။ ဖတ်ကြည့်လိုက်သည်။

ပရမယောဂ သုရူပိနီ ဖြစ်သည့်အလျောက် အလုံးစုံသော သိဒ္ဓိတို့ကို ပေးစွမ်းသော ရှင်မပင်တည်း။ ယင်းဒေဝီရှင်မသည် အသက်တစ်ချက်ရှုသော အခိုက်အတန့်ကလေး အတွင်း စကြဝဠာလောကဓာတ်ကြီးကန်ခလုံးကို မှုန်မှုန်ညက်ညက် ချေမှုန်နှိမ်ဘိ၏။ ထိုဒေဝီအရှင်မကို ကောင်းစွာ ပူဇော်သည် ရှိသော် ဓမ္မ၊ အတ္တ၊ ကာမနှင့် မောက္ခတို့ကို ရနိုင်ပေသည်။

ပေရွက်ပေါ်တွင် ရွတ်ဆိုပူဇော် သီကျူးရမည့် မန္တန်များ ကို ရေးမှတ်ထားသည်။ ညီမင်းလတ်သည် ပေရွက်အား အဘညီ သို့ ပြန်ပေးလိုက်သည်။ ထို့နောက်တွင် အမှတ်ရသွားဟန်နှင့် အိတ်ထဲမှ တစ်တောင်သာသာခန့်ရှိသော ရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်အား ထုတ်ယူ ပြီး အဘညီအား ပြသလိုက်သည်။

‘ဟိုရက်က မျိုးသူခနဲအတူ ငှက်ပစ်တောင်ဘုရား ဥမင်ထဲကတွေ့လို့ ကျွန်တော် ကောက်ယူလာတဲ့ ရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်လေးပဲ၊ ဒီကြေးပြားချပ်ပေါ်မှာလည်း ရှေးခေတ်က ရေးထိုးထားတဲ့ အက္ခရာတွေရယ်၊ ပါးပျဉ်းထနေတဲ့ နဂါးပုံရယ်၊ အခု ဘညီပြတဲ့ တာရာအရှင်မဒေဝီလို လက်လေးဖက်နဲ့ လျှာထုတ်ထားပြီး အရိုးခေါင်းတွေ ဆွဲထားတဲ့ပုံတွေလည်း ပါတယ်၊ ဟိုခေတ်တုန်းက အရည်းကြီးတွေနဲ့ပတ်သက်ခဲ့တဲ့ ကြေးပြားများ ဖြစ်နေမလား မသိဘူး’

အဘညိုက ညီမင်းလတ် ထုတ်ပြသော ရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်များကို သေချာစွာယူကြည့်သည်။

‘ရေးထိုးထားတဲ့ အက္ခရာပုံစံတွေကတော့ ပျူစာ၊ ဒါမှမဟုတ် တက္ကရာဘာသာစာတွေ ဖြစ်ဖို့များတယ်၊ မှော်ပညာအစီအရင်များ ဖြစ်နေသလား မသိဘူး၊ ရုပ်ပုံကတော့ တာရာအရှင်မဒေဝီပုံပဲ အင်း... ပုဂံနယ်မြေဟာ ပျူခေတ်ထဲက အခြေတည်ခဲ့တဲ့ နေရာဒေသ မဟုတ်လား၊ မောင်ညီမင်းလတ်လည်း သိတာပဲ၊ ပျူစာထီးဆိုတာ ပျူအိုလင်မယားက ကောက်ယူမွေးစားခဲ့တယ်လေ၊ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ် အဘညို’

ဖိုးလပြည့်စာပေ

‘ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ်မသိတဲ့ ပစ္စည်းတစ်ခုဟာ အန္တရာယ်ရှိမယ် မရှိဘူး ပြောလို့ရတာမှ မဟုတ်ဘဲ၊ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းဆိုတာက ပညာရှင်တွေအတွက် ဓာန်ဖိုးရှိတာမှန်ပေမယ့် တချို့ပစ္စည်းတွေက လူကို ဒုက္ခပေးတတ်တယ်၊ ခိုက်တတ်တယ်၊ သတိတော့ ထားပေါ့ကွာ’

ဖိုးလပြည့်စာပေ

အခန်း (၄)

အိမ်မက် (တစ်)

နဂါးတွင်းမြေအောက်က ကျောက်ခေါင်းတလားထဲက ယုန်ပသိုးအလောင်း

အမှောင်ထုက ကြီးစိုးလျက်ရှိသည်။

အမှောင်ထုထဲတွင် ညီမင်းလတ်သည် အဆက်မပြတ် ပြေးလွှားလျက်ရှိသည်။ လက်ထဲတွင် ဝိုက်လျက်ပါလာသော တာရာ အရှင်မဒေဝီ၏ ရွှေသားရွှေစင်ရုပ်တုမှာလည်း လေးလံလှသည်။ ရုပ်တုအား ပွေ့ချိသယ်မလာသောကြောင့် ပြေးလွှားရသည်မှာလည်း မလွတ်လပ်ပေ။

အမှောင်ထုငှာမှာပင် မည်းမည်းသဏ္ဍာန် အရိပ်အမှောင် များက အုပ်စုလိုက် သူပြေးရာနောက်သို့ စုဖြုံပြီး ငြာသံပေးလိုက် လာကြသည်။

ဝိုးလပြည့်စာပေ

‘မပြေးနဲ့၊ မိအောင် ဖမ်းကြစမ်း’

အမှောင်ထုထဲတွင် လူအုပ်ကြီး၏ ကြောက်မက်ဖွယ်အသံ များက ဆူညံတုန်ဟည်းလျက်ရှိသည်။ ညီမင်းလတ် ပြေးလွှားရင်း မှာပင် နောက်သို့ တစ်ချက်လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ နက်ပြာရောင် ကိုယ်ရံများ တလွှားလွှားဟာ အရည်းကြီးတွေပါလား။

လက်ထဲတွင်လည်း ဓား၊ လှံ၊ ခက်ရင်းခွ၊ နဂါးပတ် ကျော့ကွင်း စသည့် လက်နက်ပေါင်းစုံကို ကိုင်ထားကြသော ငှက်ပစ်တောင် အရည်းဂိုဏ်းချုပ်ဓမ္မဓဇ၏ အရည်းတပည့်များ ဖြစ်ကြသည်။ သတ္တိဂိုဏ်းဝင် အရည်းများဖြစ်သောကြောင့် လွန်စွာမှ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းလှသည်။ သူတို့အုပ်စုနှင့် မလွဲမသွေ ရန်သူတစ်ယောက်အဖြစ် ရင်ဆိုင်ရပါမူ ရှင်လမ်းမရှိ သေလမ်း သာဖြစ်သည်။

အရည်းကြီးလက်မှ လွတ်မြောက်အောင် ပြေးနိုင်မှဖြစ်မည်။

မိများ မိလိုက်လို့ကတော့ အရိုးအသား တစ်စစီ ရှာမတွေ့ နိုင်အောင် နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းသတ်ဖြတ်ခြင်းခံရမည်မှာ အသေအချာ ဖြစ်သည်။

ပြေး... ပြေး... လွတ်အောင်သာပြေး ညီမင်းလတ်ရေ။

ညီမင်းလတ် စိတ်ကိုတင်းလိုက်သည်။ မဆွဲချင်အောင်

ဝိုးလပြည့်စာပေ

သေးလဲနေသော ခြေထောက်များက ဖျစ်ညှစ်ရုန်းကန်အားထည့်ပြီး အမှောင်ထုထဲသို့ ဆက်လက်ပြေးလွှားလာခဲ့သည်။

“ဝိုင်းထားကြ... မလွတ်စေနဲ့၊ မိအောင်ဖမ်း”

လုံတစ်ချောင်းက ညီမင်းလတ် ပန်းပေါ်ကျော်ပြီး ဝှစ်ခန့် ဖြတ်သွားပြီး မြေပေါ်တွင် စိုက်ကျသွားသည်။ လုံများသည် အရှိန် ပြင်းစွာ ခါယမ်းလျက်ရှိသည်။ လုံတံကို အရည်းကြီး၏ ခွန်အား ဗလသန်ပုံမှာ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းလှသည်။ အဆိုပါလုံသည် ပန်းတွင် ဝင်စိုက်လိုက်ပါက ထုတ်ချင်းခတ်၍ ဖောက်ထွက်သွား နိုင်လောက်သည်။

သတ္တိရှိထမ်းဝင် အရည်းကြီးတို့၏ အော်ဟစ်သံများ၊ တဝုန်း ဝုန်းပြေးလိုက်လာသော ခြေသံများက အမှောင်ထုထဲတွင် ချောက်ချား ဖွယ် ဆူညံလျက်ရှိသည်။ ရဲရင့်ခြင်းအရာတွင် ပြိုင်ဘက်ကင်းသော ရက်စက်ခြင်းအရာတွင် အံ့မခန်းသော၊ စွမ်းရည်ထက်မြက် အတတ် ပညာမျိုးစုံ တတ်မြောက်ထားကြသူများဖြစ်ကြသည်။

မှော်ပညာ၊ မှော်လမ်းစဉ်၊ မှော်လုပ်ရပ်များ ပေါက်မြောက် အောင်မြင်စေရန် တာရာအရှင်မဒေဝီအား သဒ္ဓါပြည့်စွာ ရန်သူများ သွေးဖြင့် သွန်းလောင်းပူဇော်လေ့ရှိသော အရည်းကြီးများ ဖြစ်ကြ သည်။ ယခုလောက်ဆိုလျှင် မိမိချစ်သူဖြစ်သော မေသရဖီသည်

အရည်းကြီးများလက်အောက်တွင် ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ထားခြင်း ခံနေ ရသည်။

မေသရဖီ၏ လည်ချောင်းသွေးနှင့် တာရာအရှင်မဒေဝီအား ယစ်ပူဇော်ကြမည်ဖြစ်သည်။ ယစ်ပူဇော်ခြင်းမပြုနိုင်ရန် မေသရဖီ အသတ်ခံရခြင်းမှ ကားကွယ်ရန် အရည်းကြီးတို့ ကျောင်းတိုက်မှ တာရာအရှင်မဒေဝီရုပ်ကုအား ညီမင်းလတ် ခိုးယူပြီး ထွက်ပြေး လာခြင်းဖြစ်သည်။

ဆူးချုံများကို တိုးတိုက်ထွက်ပြေးလာခြင်းကြောင့် ဆူးရစ် ချုံမှ ဆူးများနှင့်ခြစ်မိပြီး ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးတွင် သွေးများစို့ထွက် လာသည်။ လက်ထဲတွင် ပိုက်ထားသော တာရာအရှင်မဒေဝီရုပ်တုမှ သွေးညှိန်များ ထွက်ပေါ်လာသည်ဟု တင်မိသည်။

သွေးဆာသော တာရာအရှင်မဒေဝီ၊ သွေးဖြင့်ပွန်းလောင်း ယစ်ပူဇော်ရသော တာရာအရှင်မဒေဝီ၊ ညီမင်းလတ်ကိုယ်မှ သွေးညှိန် များရသောကြောင့် တာရာအရှင်မဒေဝီသည် အသက်ဝင်လာသကဲ့သို့ လှုပ်ရှားလာသည်။ ကြောရှင်းသောလည်တိုင်တွင် သီချိတ်ထားသော လူခေါင်းခွံများမှ ညည်းညူသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ဟု ထင်မိသည်။

နားတောင်းအဖြစ် အပြင်နားကို ဖောက်၍ဆွဲထားသော ခူးရိုးကြီးများက လူရိုးချင်း တိုက်ခိုက်ကြသကဲ့သို့ တဝှပ်တဝှပ်ညှစ်သံ

များ အဆက်မပြတ် ကြားလာရသည်။ ခါးစည်းကြီးသဖွယ် ချက်အောက်နားတွင် တွဲလွဲပတ်ချာခိုင်းနေသော မြွေများမှ ပါးပြင်းများ တထောင်ထောင်၊ နှာမူတ်သံတရားရှူးရှူး ထွက်ပေါ်လာကြသည်။

‘သေမင်းတကြီး’ ကို ကခုန်တတ်သူ မှော်ပညာရပ်များတွင် အစွမ်းထက်စေရန် ရွှေရင်အုံမိုးပေါ်သို့ သွေးဘိသိက်သွန်းပေးရသူ သွေးပင်လယ်တွင် ဖျော်ရွှင်စွာ လူးလာကူးခတ် စံပယ်သော တာရာအရှင်မဒေဝီသည် ညီမင်းလတ် လက်ထဲမှာပင် ရုန်းကြွလှုပ်ရှားလာပေတော့သည်။

ညီမင်းလတ်တစ်ကိုယ်လုံးကား သွေးအလိမ်းလိမ်းပေလူးလျက်ရှိသည်။ တာရာအရှင်မဒေဝီသည် လူသွေးနံ့ရသောကြောင့် ပါးစပ်ဝေါက်ထဲမှ ရှည်လျားသော လျှာကြီးများသည် တွန့်လိမ်တွန့်လိမ်နှင့် သွေးများကိုလျက်ရန် တရမ်းရမ်းရှာဖွေလှုပ်ယမ်းလျက်ရှိပေသည်။

အမှောင်ထုထဲတွင် အသက်လှပြေးလွှားနေရင်း ထူးခြားလာသော တာရာအရှင်မဒေဝီ၏ အသက်ဝင်လှုပ်ရှားလာမှုကြောင့် ညီမင်းလတ် ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့လာမိသည်။ တောင်ကုန်းလေးတစ်ခုပေါ်သို့ ယခင်ကထက် ဦးမိအားစိုက်ကာ အပြေးတက်လိုက်သည်။ ခပ်မြင့်မြင့်နေသည့် ရောက်သောအခါ သွေးပင်ချုံ့နှယ်များလည်း ကြပါး

သွားသည်။ ရှေ့နားတွင် မြင်တွေ့လိုက်ရသည်မှာ ဝူပေါက်ဝတစ်ခု ဖြစ်ပုံရသည်။

အရည်းကြီးတို့ရန်မှ လွတ်မြောက်ရန် ဝူပေါက်ထဲသို့ ညီမင်းလတ် ဝင်ရောက်ပုန်းအောင်း ရှောင်တိမ်းရန် စိတ်ကူးလိုက်သည်။ ဝူပေါက်ဝသို့ရောက်ရန် ခါးစောင်းလောက်ရှိသော ကျောက်စောင်းများကို ကျော်ဖြတ်ရဦးမည်။ ကျောက်စောင်းများကို ကျော်ဖြတ်လိုက်သည်။

လှေကားထစ်များသဖွယ်ဖြစ်နေသော ကျောက်နံရံ ဆင်ခြေဆျာများကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ကျောက်လှေကားထစ်များတိုင်း အက်ရောက်သွားရာ ဝူပေါက်ဝနားသို့ ရောက်ရှိလာသည်။ နောက်အက်သို့ ငဲ့စောင်းကြည့်လိုက်သည်။ အမှောင်ထုထဲမှ အငိုပ်မည်းများ ဖြစ်သော သတ္တိဂိုဏ်းဝင် အရည်းကြီးများ၏ လှုပ်ရှားမှုအသံဗလံများကို မကြားရတော့ပေ။ မိမိအား မျက်ခြည်ပြတ်သွားပုံရသည်။

ညီမင်းလတ်သည် ဝူထဲသို့ လှမ်းဝင်လိုက်သည်။ သူ့စိတ်ထဲတွင်လည်း မတောထဲတောင်ထဲမှ ချုံနှယ်များပိတ်ဖုံးထားသည့် ချုံဝက်ဝူတစ်ခုခု ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ထင်မှတ်ထားသည်။ သို့သော် မဟုတ်ပေ။ ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ရာ ကောင်းသည်မှာ အဘညီ၏ ခြေအောက်ခန်းဖြစ်နေပေသည်။ အဘညီက လက်ထဲတွင် ဝိသုဒ္ဓိစာပေ

သော ပျားဖယောင်းတိုင်အား အပေါ်သို့မြှောက်ပြရင်း သူ့အား အဆင်သင့်စောင့်ကြိုနေပုံရသည်။

‘လာ... လာ... မောင်ညီမင်းလတ်၊ တာရာအရှင်မဒေဝီ ရုပ်တုကို အရည်းကြီးတွေလက်ထဲကနေ အရယူလာခဲ့ပြီ မဟုတ်လား၊ လာ... လာ... မြန်မြန်လာ၊ ဘယ်လိုမှရှာမတွေ့အောင် မြေအောက်ခန်းတံခါးကို ပိတ်လိုက်တော့မယ်’

အဖြစ်အပျက်များက ထူးဆန်းဖွယ်ကောင်းလှသည်။

‘ဝုန်း...’

မြေအောက်ခန်းတံခါးကြီး ပိတ်သွားသည်။ အာညီက ဘာကြောင့် သူ့အား ဆီးကြိုစောင့်နေသည်ကို နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်ရသည်။ ဖြစ်စဉ်များက သမားရိုးကျဖြစ်ပျက်နေသည် မဟုတ်၊ အပြောင်းအလဲတွေက ဖျတ်ခနဲ ဖျတ်ခနဲ တစ်ခုပြီးတစ်ခု မြန်ဆန်လွန်းလှသည်။

မျှော်လင့်မထားသော အဖြစ်အပျက်များက စိုးရွံ့ကြောက်မက်ဖွယ်ရာများဆီသို့ အစွမ်းကုန်ဆွဲခေါ်ဆောင်သွားသည်။ မြေအောက်ခန်းအတွင်း လျှောက်သွားရာ လမ်းများမှာလည်း ရေညိုများနှင့် ရော့ကျိနေပေသည်။

‘မောင်ညီမင်းလတ် ချော်လဲမယ်၊ သတိထားပြီးလျှောက်’

အာညီက သတိပေးပြောကြားလိုက်သည်။ ပျားဖယောင်းတိုင်မီးအလင်းရောင်နှင့် ပျားဖယောင်းတိုင်ကို ကိုင်မြှောက်ရင်း ရှေ့မှ အရွေ့ရွေ့သွားနေသည်။ အာညီသွားရာ နောက်တွင် စမ်းတဝါးဝါးနှင့် ညီမင်းလတ် လိုက်ပါလာခဲ့သည်။

မြေအောက်ခန်းအတွင်းရှိ လမ်းချိုးလမ်းကွေ့တွေလည်း နှုတ်ထွက်နိုင်အောင် များပြားစွာပျက်လျက်ရှိသည်။ မြေအောက်ခန်းအား ဘယ်တုန်းက တူးဖော်ခဲ့သည်ကို မသိရ။ သိုက်တိုင်မင်းလတ်စိုးသော တမ္ပဒီပ ရှေးခေတ်ဟောင်းပုဂံပြည်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိသွားသည်လား မသိပေ။

ညီစို့စို့ ပုပ်သိုးသိုး အနံ့အသက်များ ယုံလွင့်လာသည်။ မြေအောက်ခန်းအတွင်း ကြီးမားသော ကြွက်ကြီးများ ပြေးလွှားနေသည်ကိုလည်း ညီမင်းလတ် မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။

‘ကျွန်တော်တို့ ဘယ်ကိုသွားနေတာလဲ အာညီ’
‘မောင်ညီမင်းလတ် စိတ်ဝင်စားတဲ့ တမ္ပဒီပရှေးခေတ်ဟောင်းပြည်ကို ခေါ်လာတာလဲ၊ ရှေ့မှာ နဂါးတွင်းရှိတယ်၊ ဒါဟာ ဘယ်ပစ်တောင်အရည်းကြီး ဓမ္မဓဇရဲ့ ကျောင်းတိုက်အောက်က မြေအောက်ခန်းပဲ’

အပေါ်မှာ နဂါးရုပ်တုကို ရှိတယ်။ နဂါးရုပ်တုကြီး
 အောက်မှာ လျှို့ဝှက်ပေါက် အောက်မှာ ပြီး ဒီမြေအောက်ခန်းထဲမှာ
 ဆင်းတဲ့အပေါက်ပဲ။ အရှည်မှာ အရှည်မှာ ဆန်ကျင်တဲ့သူတွေ
 နဂါးငွေ့သင့်စေခင်နဲ့ နဂါးငွေ့သင့်စေခင်နဲ့ ဒဏ်နှစ်မျိုးခတ်တွေ
 ရှိတယ်။ ရှေ့နားက အခန်းမှာ တကယ့်အရှင်မဒေဝီကို သွေးနဲ့ပူဇော်ပြီး
 အသတ်ခံရတဲ့အလောင်းတွေ ရှိတယ်။ ကျောက်ခေါင်းတလားတွေ
 ဆင့်ထားတယ်။

အဘညီနှင့်အတူ စကားပြောပြောပြောနှင့် နောက်ထပ် မြေ
 အောက်ခန်းတစ်ခုထဲသို့ ဝင်ရောက်ကြသည်။ မျက်နှာပြင်အစိုးမှာ
 နံမိုးပြီး စနစ်တကျဖောက်ထွင်းစီမံ ပြုလုပ်ထားသော မြေအောက်ခန်း
 ဖြစ်သည်။

အစိုပါအခန်းထဲမှာ အဘညီပြောသည့်အတိုင်း လူဆေး
 အလောင်းများလည်းထားသော မြေအောက်ခန်းတလားများ တန်းစီ
 ဖောက်ရှိနေသည်ကို ခြင်္သေ့ကလေး ညီမင်းလတ်သည် ရှေ့ဆက်
 လျှောက်ရန် မဝံ့မရဲဖြစ်သွားရသည်။

ဘာမှကြောက်စရာ မရှိဘဲ ကျောက်ခေါင်းတလား
 ထဲမှာ သေပြီးသား အလောင်းများကို ကြည့်ရှုရင်း ငါတို့
 ဆီလာနိုင်တာမှ မပျောက်ဘဲ အသေခံရ တစ်ခုတော့ရှိတယ်။ အခု

ပြောမယ့် ကျောက်ခေါင်းတလားတစ်ခုထဲက မိန်းကလေးကိုတွေ့ရင်
 မောင်ညီမင်းလတ် စိတ်ခိုင်ခိုင်ထားဖို့ အရေးကြီးတယ်။

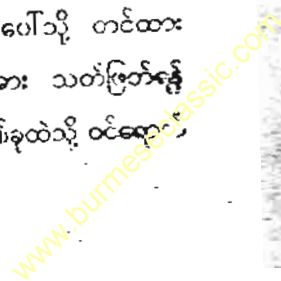
ဘယ်ကမိန်းကလေးလဲ အဘညီ။

ကျောက်ခေါင်းတလားကို ဖွင့်လိုက်ပါ။ မောင်ညီမင်းလတ်
 ကိုတွေ့ရမှာပေါ့။

တန်းစီနေသော ကျောက်ခေါင်းတလားများပေါ်တွင် သေဆုံး
 ရှေးရား၏အမည်၊ အပြစ်ဒဏ်ပေးသည့်အကြောင်းအရာ၊ စာသားများ
 ရေးထိုးမှတ်သားထားသည်။ အဘညီသည် အစွန်ဆုံးကျသည့်
 ကျောက်ခေါင်းတလားရှေ့နားတွင် ရပ်လိုက်သည်။

မောင်ညီမင်းလတ်... လက်ထဲမှာပိုက်ထားတဲ့ တာရာ
 အိမ်အရှင်မရုပ်တုကို ကျောက်ခေါင်းတလားပေါ် ခေတတင်ထား
 ပိုက်တော့ တပွေ့ပွေ့ တပိုက်ပိုက်နဲ့ ပင်ပန်းလှပါတယ်။ ဒီမြေ
 အောက်ထဲရောက်တဲ့အထိတော့ အရည်းမခွေမရဲ့ လတ္တီဂိုဏ်းဝင်
 အရည်းကြီးတွေ လိုက်မလာနိုင်တော့ပါဘူး။

ညီမင်းလတ် အဘညီ ပြောသည့်အတိုင်း တာရာဒေဝီ
 ရှေ့ခရပ်တုအား ကျောက်ခေါင်းတလားတစ်ခုပေါ်သို့ တင်ထား
 ပိုက်သည်။ အရည်းကြီးဂိုဏ်းဝင်များက သူ့အား သတ်ဖြတ်ရန်
 လိုက်လာကြစဉ်တွင် မမျှော်လင့်သောအခါ ကြီးတန်းခုံထဲသို့ ဝင်ရောက်

လာခဲ့ရာမှ အဘညိုကို တွေ့လိုက်ရခြင်းဖြစ်သည်။ မြေအောက်ခံ
ထဲတွင် သူတစ်ယောက်တည်း မဟုတ်တော့။ အဘညိုနှင့်အတူ
နှစ်ယောက်ဖြစ်လာသည့်အတွက် စိုးရိမ်ကြောင့်ကြစိတ်များ လျော့
သွားသည်။

သို့သော် မြင်တွေ့နေရသော မြင်ကွင်းများက ထူးခြား
သောကြောင့် ဘာတွေများဆက်ဖြစ်လာမလဲဟု စိတ်မော့စွာ တွေး
မိသည်။

‘ဟောဒီ ကျောက်စိမ်းခေါင်းတလားကို ဖွင့်လိုက်ရင်
ညီမင်းလတ် စိတ်ထဲမှာ ထင်ယောင်ထင်မှားဖြစ်ပြီး ကြေကွဲထိခိုက်
ဝမ်းနည်းသွားမှာ အမှန်ပဲ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရှည်လျားတဲ့ သံသရာထဲ
ဘဝတွေဟာ အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ ပြောင်းလဲဖြစ်တည်လာကြတာပဲ
အောင်ညီမင်းလတ်က ဟိုးအရင် အရည်းကြီးခေတ်က အရည်ကြီး
တွေအကြောင်းကို စိတ်ဝင်တစားနဲ့ လေ့လာသိချင်တာမှ မဟုတ်
တာ။ ထူးဆန်းတဲ့အံ့ဩစရာတွေလည်း တွေ့ကြုံရမှာပေါ့။ ရှေး
ဖယောင်းတိုင်ကိုယူပြီး အပေါ်ကနေ မြှောက်ပြ။ ဒီကျောက်ခေါင်း
တလားထဲက မိန်းကလေးဟာ ဘယ်သူဖြစ်မလဲဆိုတာ မောင်
မင်းလတ် သိသွားအောင် ဖွင့်ပြမယ်’

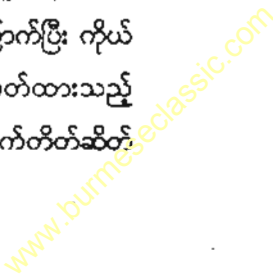
ညီမင်းလတ်သည် အဘညို လှမ်းပေးလိုက်သော ဖယောင်း

တိုင်အား လှမ်းယူလိုက်သည်။ ထို့နောက်တွင် မြင်သာထင်သာ
ဖြစ်အောင် မြှောက်ပြလိုက်သည်။

အဘညို ပြောပြသည့်အတိုင်း ကျောက်ခေါင်းတလားတွင်
နေသော မိန်းကလေးမှာ ဘယ်သူဖြစ်မည်နည်း။ ညီမင်းလတ်
စိတ်ဝင်တစားလျက်ရှိသည်။ အဘညိုသည် ကျောက်ခေါင်းတလား
အဖုံးကြီးအား အားစိုက်ပြီး တဖြည်းဖြည်းတွန်းရွှေလိုက်သည်။ ညီမင်း
လတ် စိတ်ထဲတွင် ဆွေးမြည့်နေသော လူအရိုးစုများကိုသာ မြင်တွေ့
နေသည်ဟု ထင်မှတ်ထားသည်။

သို့သော် ညီမင်းလတ် တွေးထင်ထားသလို မဟုတ်ပေ။
အဘညို တွန်းဖွင့်လိုက်သော ကျောက်ခေါင်းတလားအဖုံးကြီးသည်
စစ်စတစ်စ တရွေ့ရွေ့ တအိအိနှင့် ပွင့်ဟလာသည်။

‘ကဲ... မောင်ညီမင်းလတ်၊ အထဲမှာရှိနေတဲ့သူဟာ ဘယ်သူ
ဆိုတာ သေသေချာချာကြည့်လိုက်ပေတော့။ ဒါကလည်း ငှက်ပစ်
ဘောင်အရည်းဂိုဏ်းချုပ် ဓမ္မဓဇရဲ့ မှော်ပညာရပ်တွေ ဝိညာဉ်ထိန်းချုပ်
အစီအရင်တွေပဲ။ ဒီလိုအတတ်ပညာတွေက အလွန်ထူးဆန်းတယ်’
ညီမင်းလတ်သည် ဖယောင်းတိုင်အား ကိုင်မြှောက်ပြီး ကိုယ်
တော်ရဲ့အိုင်းကာ ငုံ့ကြည့်လိုက်သည်။ သူ ထင်မှတ်ထားသည့်
အရိုးစုများမဟုတ်။ လွန်စွာမှ ချောမောလှပပြီး ငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်

နာ လဲလျောင်းနေသော မိန်းကလေးတစ်ဦး ဖြစ်နေသည်။ ညှိစိန်နီ
ဆွတ်နာလေးအား ကြည့်မိလိုက်သည်။

ဟင်... သရဖီ... သရဖီ သေသွားပြီလား အဘဦး
သရဖီက တာရာအရှင်ပဒေဝီကို ယဇ်ပူဇော်ဖို့ အဖမ်းခံထားရတာ
မဟုတ်လား၊ သရဖီက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဒီကျောက်ခေါင်းတလ
ထဲရောက်နေတာလဲ၊ ဟကယ်ပဲ သရဖီသေသွားပြီလား အဘဦး
ရယ်

ညီမင်းလတ်သည် ကျောက်ခေါင်းတလားထဲမှ မိမိ
မြတ်နိုးရသော မကြာခင် လက်ထပ်ပွဲကျင်းပတော့မည့် ဇနီးလေး
လေး မေသရဖီအလောင်းကို မထင်မှတ်ဘဲ မြင်တွေ့လိုက်ရသ
ကြောင့် ကြေကွဲဝမ်းနည်းမဆုံး ဖြစ်သွားရသည်။

သူသိထားသည်က မေသရဖီအား အရည်းကြီးများ
ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ထားကြသည်။ မေသရဖီ၏ သွေးများဖြင့် တာ
အရှင်ပဒေဝီအား ယဇ်ပူဇော်ကြမည်ဖြစ်သည်။ မေသရဖီအသား
ခံရခြင်းမှ လွတ်မြောက်ရန် တာရာအရှင်ပဒေဝီထံ ယဇ်ပူဇော်ခြ
မပြုနိုင်ရန် ရုပ်တုအား သူကိုယ်တိုင် ခက်ခက်ခဲခဲခိုးယူလာခဲ့ခြ
ဖြစ်သည်။

မေသရဖီသည် အမှန်တကယ်ပင် သေဆုံးသွားပြီလား

အရည်းကြီးတို့က ညီမင်းလတ်ကြပြီလား။

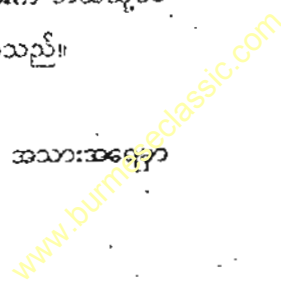
စိတ်ထဲတွင် မေသရဖီအလောင်း ခေါ်သမ္ပုး ဆူပွက်လာ
သည်။ ကြေကွဲဝမ်းနည်းမဆုံး ဖြစ်သွား ဝမ်းနည်းပူဆွေးမှုများနှင့်
ရပ်နေရာမှ ယိုင်လဲသွားသော ညီမင်းလတ်သည် ခေါင်းထဲတွင်
ခိုက်ခနဲဖြစ်သွားပြီး မူးမေဆုံး ဖြစ်သွားသည်။ ကျောက်ခေါင်း
တလားကြီး၏ အစွန်းတစ်ဖက်သား လဲကျမသွားစေရန် မိမိရရ
ဖမ်းဆုပ်ထားလိုက်ရသည်။

ညီမင်းလတ်သည် စိတ်ကိုအေးအေးချလိုက်သည်။ မှိတ်ထား
သော မျက်လုံးများကို ဖြည့်ညှိပြီး မိမိကြည့်လိုက်ပြီး ကျောက်ခေါင်း
တလားထဲမှ မေသရဖီအလောင်းကို ခွဲခိုက်ကြည့်လိုက်သည်။
မေသရဖီ၏ ဝတ်စားဆင်ယင်မှုက တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ပြောင်းလဲ
ထူးခြားဆန်းသစ်လျက်ရှိသည်။

ပုဂံခေတ် ဝတ်စားဆင်ယင်မှုများဖြစ်သလို အထူးသဖြင့်
အငြိမ်မင်းသမီးများကဲ့သို့ သေသရဖီသည် တစ်ဦး၏ အဝတ်အစား
များကို ဝတ်ဆင်ထားသည်။ ဝတ်စားဆင်ယင်မှုများက ဘယ်သို့ပင်
ပြောင်းလဲစေကာမူ မေသရဖီအလောင်းကို မိမိအစစ်ဖြစ်သည်။

ကြည့်ပါဦးစော့

အသက်ရှင်နေကြသော မေသရဖီ၏ အသားအရေမှာ

ညီညွတ်ညက်လေး၊ မျက်နှာလေးမှာ စိုပြည်ဝင်းပနေဆဲ၊ သေဆုံး
သွားသော မိန်းကလေးတစ်ဦး၏ အလောင်းလို ပြာနမ်းနှမ်းဖြစ်မရ
ပေ။ ရုပ်ပျက်ခြင်း လုံးဝမရှိ။ ရှည်လျားနက်မှောင်သော ဆံနွယ်
လေးများကလည်း ရင်သားအစုံစိုစိုလေးပေါ်တွင် ဖြန့်ကြက်ဝဲဖြာကျ
လျက်ရှိသည်။ သွယ်လျသော လက်မောင်းလေးများက ရင်ခွင်ပေါ်
တွင် မှေးတင်ထားသည်။

နီတျာတျာ နှုတ်ခမ်းလေးများကလည်း ပြုံးလာသလိုလို
စကားပြောတော့မယောင်ယောင် နှုတ်ခမ်းစလေးများ လှုပ်လာသည့်
အလား စိတ်ထဲတွင် အသက်ဝင်လှုပ်ရှားလာသည်ဟု ထင်မိသည်။
သူ့အမြတ်နိုးဆုံး မေသရဖီကား သေဆုံးသွားခြင်း မဟုတ်။ ခေတ္တ
ခဏမျှ လဲလျောင်းအိပ်စက်နေခြင်းသာ ဖြစ်ရမည်။

ညီမင်းလတ်စိတ်ထဲတွင် အားမလိုအားမရနှင့် တက်ကြွ
တုန်လှုပ်လာသည်။ အဘညိုကတော့ ညီမင်းလတ် အပြုအမူများ
ကို အေးဆေးတည်ငြိမ်စွာ ကြည့်နေသည်။ ဘာစကားမှမပြောဘဲ
တိတ်ဆိတ်နေသည်။ ညီမင်းလတ်သည် လက်ထဲတွင်ကိုင်ထားသော
ဖယောင်းတိုင်မှာ လှုပ်ရှားသွားသောကြောင့် ဖယောင်းစက်ကလေး
တစ်စက်သည် မေသရဖီ၏ လက်ကောက်ဝတ်ပေါ်သို့ ပေါက်ခဲ
ကျသွားသည်။

ဖယောင်းစက်၏ အပူဒဏ်ကြောင့် မေသရဖီ လန့်အော်
လိုက်မည်လားဟု ထင်မိလိုက်သည်။ သို့သော် မည်သို့မျှထူးခြား
လာခြင်းမရှိပေ။

မေသရဖီကား တည်ငြိမ်အေးဆေးစွာ လဲလျောင်းနေဆဲပင်
ဖြစ်သည်။

ရှေးခေတ်ဟောင်း ပုဂံပြည်မှ ကချေသည်မလေးတစ်ဦး၏
အဝတ်အစားများကို ဝတ်ဆင်ထားပြီး ကျောက်ခေါင်းတလားထဲက
ငြိမ်သက်နေဆဲပင်ဖြစ်သည်။ စိတ်လှုပ်ရှားမှု မျိုးစုံခံစားနေရသော
ညီမင်းလတ်အား အဘညိုက စိတ်မကောင်းစွာကြည့်ရင်း ရှင်းပြ
သည်။

‘ဒီမယ် မောင်ညီမင်းလတ်၊ မင်းစိတ်ထုံ့စာ ထင်ထားတဲ့
အတိုင်း ခုတွေ့နေရတဲ့ မိန်းကလေးဟာ မင်းနဲ့လက်ထပ်မယ့် မေသရဖီ
လို့ပဲ ထင်မယ်၊ မဟုတ်ဘူး၊ ဒီမိန်းကလေးဟာ မေသရဖီ မဟုတ်ဘူး၊
သူက တမ္ပဒီပခေတ်က ကချေသည်မလေး အိုကြာမုံပဲ’

‘မဖြစ်နိုင်တာပဲ အဘညိုရယ်၊ တမ္ပဒီပခေတ်ဆိုတာက
နှစ်ပေါင်းတစ်ထောင်ကျော်ခဲ့ပြီပဲ၊ အဲဒီခေတ်ကတည်းက ကချေ
သည်မလေး အိုကြာမုံရဲ့ ရုပ်အလောင်းဟာ မပုပ်မသိုးဘဲ ဒီအတိုင်း
ရှိနေတယ်ဆိုတာ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား’

‘စောင်ညီမင်းလတ် သဘောပေါက်အောင် သေချာရှင်းဖြတ်ဖို့မယ်’

‘သိုက်တိုင်မင်း အုပ်ချုပ်တဲ့ တမ္ပဒီပမှာ အရည်းကြီးတွေ တစ်ခေတ်ကောင်းစားခဲ့တယ်။ အရည်းဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဖြစ်တဲ့ ငှက်ပစ်တောင်ကျောင်းတိုက်က အရည်းဓမ္မဓမ္မဟာ အတတ်မျိုးစုံတတ်ကျွမ်းတဲ့ ဣန္ဒဂန္ဓာရီအရည်းကြီးပဲ။ အဲဒီခေတ်အခါက မဟာယာဉ်သာသနာမှာ ဂိုဏ်းခွဲတွေ အစုအဖွဲ့တွေ အများကြီးရှိခဲ့တယ်။ မန္တရယာနဂိုဏ်းက ကာလစက္ကရဂိုဏ်းတွေဟာ ပညာရပ်တွေကို အတွင်းသဘောသို့ ဝှက်ထားကြတယ်’

‘အရည်းဓမ္မဓမ္မဟာ မဟာယာဉ်ဝါဒရဲ့ မျက်လုံးဝိညာဉ်အသက်သခင်တစ်ပါးပဲ။ တန္တရကျမ်းတွေကို လက်စွဲလက်ကိုင်ထားတယ်။ အရည်းကြီးတွေနဲ့ ဘုရင်မင်းမြတ် များကြီးမတ်ရာ တိုင်းပွဲပြည်သားတွေအပေါ်မှာ အရှိန်အဝါ ဩဇာတိက္ကမကြီးမားခဲ့တာပေါ့ဘူးစိရတ်၊ အဂ္ဂိရတ်၊ အာယုဗေဒ၊ ဆေး၊ အင်း၊ ဗေဒင်ယတြာဂါထာမန္တန်၊ စက်စီးစက်နင်း၊ လျှို့ဝှက်ဂန္ဓာရီလမ်းစဉ်အစီအရင်တွေ တတ်ကျွမ်းတယ်။ သူတပည့်အရည်းတွေက သတ္တိဂိုဏ်းဝင်တွေဖြစ်ကြတာမို့ လူတိုင်းက ကြောက်ရွံ့ခဲ့ကြရတယ်’

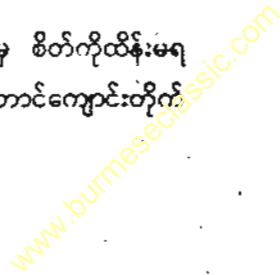
‘သူရဲလက်ထောက်တပည့်တစ်ဦးဖြစ်တဲ့ အရည်းစိန္တာမယ်’

ဟာ ကချေသည်မလေး အိုကြာမုံကို ပန်းဦးလွတ်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့ဖူးတယ်။ အိုကြာမုံက ဓားနဲ့ထိုးပြီးထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားတာကို အပြီးတကြီးထားခဲ့တယ်။ အရည်းဓမ္မဓမ္မက ဝိညာဉ်တွေကို ထိန်းချုပ်ထားနိုင်တဲ့ မှော်ကြေးပြားအစီအရင်ကို စီရင်ခဲ့တယ်။

‘သဘောကတော့ သူကိုယ်တိုင် နှစ်ပေါင်းများစွာ မသေမပျောက်ဘဲ အသက်ရှင်နေထိုင်နိုင်ဖို့ ဝိညာဉ်တွေကို ရုပ်အစုအဝေးထဲပြောင်း အဲသလိုပြောင်းလဲဝင်သွားနိုင်ရင် သေခြင်းတရားဆိုတာ ဘယ်တော့မှမရှိတော့ဘူး။ သူ့ရဲ့ဝိညာဉ်ဟာ ဘယ်သူ့ရဲ့ ခန္ဓာမှာဖြစ်ဖြစ် ဝိညာဉ်ချင်းလဲလှယ်နိုင်ပြီး လှည့်စားနိုင်တဲ့ တစ္ဆေဝိညာဉ်လျှို့ဝှက်ပညာအစီအရင်ကို စီရင်ထားခဲ့တယ်’

‘ပထမဆုံး အပြီးကြီးတဲ့ လက်ထောက်အရည်းကြီး စိန္တာမယ်က ကချေသည်မလေး အိုကြာမုံရဲ့ ဝိညာဉ်ကို မှော်ကြေးပြားထဲထည့် ထိန်းချုပ်ထားဖို့ တိုက်တွန်းအကြံပေးခဲ့တယ်။ နဂါးရဲ့ပုထိုးပွဲအပြီးမှာ အရည်းဓမ္မဓမ္မက မြစ်မီးကျောက်ပြားနဲ့ ကြာပန်းထဲကို ကာမညှို့ဓာတ်တွေသွင်းပြီး ကချေသည်မလေးအိုကြာမုံကို စိတ်ညှို့ခေါ်လိုက်တယ်။

‘ကာမစိတ်တွေ ရုန်းကြွပြီး ဘယ်လိုမှ စိတ်ကိုထိန်းမရတဲ့ အိုကြာမုံဟာ အရည်းဓမ္မဓမ္မရဲ့ ငှက်ပစ်တောင်ကျောင်းတိုက်ကို ညတက် ရောက်လာခဲ့တယ်’

‘အဲဒီမှာ အရည်းမမ္မဇက ကချေသည်မလေး အိုကြာမုံကို ယန်းဦးလွတ် နဂါးပတ်ကျောကွင်းနဲ့ ဝိညာဉ်ကိုထုတ်ယူပြီး သူစီရင်ထားတဲ့ မှော်ကြေးပြားထဲမှာ ထိန်းချုပ်ထားခဲ့တယ်။ အိုကြာမုံရဲ့ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်ကိုတော့ မောင်ညီမင်းလတ် အခုမြင်တွေ့ရတဲ့အတိုင်း နဂါးတွင်းအောင်းတဲ့ မြေအောက်ခန်းမထဲမှာ မပုပ်မသိုးအောင် ဆေးစီရင်ပြီး ကျောက်ခေါင်းတလားထဲမှာ ထည့်ထားတာပေါ့’

‘ကချေသည်မလေးအိုကြာမုံရဲ့ ဝိညာဉ်ဟာ မှော်ကြေးပြားထဲမှာ ကနေ့အထိ ထိန်းချုပ်ထားခြင်း ခံနေရတယ်။ ဒါကြောင့်မို့လို့လည်း အိုကြာမုံဟာ ကျောက်ခေါင်းတလားထဲမှာ သေနေသလို မဟုတ်ဘဲ အိပ်ပျော်နေသလို တွေ့ရတာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ သူဟာ ဘယ်တော့မှ နိုးလာမှာမဟုတ်ဘူး။ မှော်ကြေးပြားထဲက သူမရဲ့ဝိညာဉ် လွတ်မြောက်ပြီး ရုပ်ခန္ဓာထဲပြန်ဝင်မှ အိုကြာမုံဟာ နိုးထလာမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့်မို့လို့ ပုပ်သိုးမသွားတာလည်း ဖြစ်တယ်။ အိုကြာမုံရဲ့ဝိညာဉ်ဟာ အရည်းမမ္မဇ စီရင်ထားတဲ့ မှော်ကြေးပြားထဲမှာပဲ လှည့်ပတ်သွားလာလို့ရတယ်။ အပြင်ကို လုံးဝထွက်လာလို့ မရဘူး။’

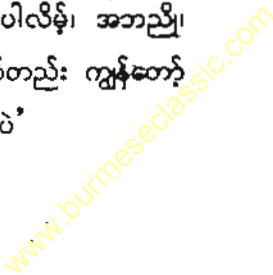
‘အပြင်ဘက်ကိုထွက်လိုက်တာနဲ့ ပျူစောထီး နိမိနင်းခဲတဲ့ ဝက်ကြီး၊ ငှက်ကြီး၊ ရှူးပျံကြီး၊ ကျားကြီးနဲ့ ဘူးခါးနွယ်တွေကိုလည်း

တစ္ဆေဝိညာဉ်အဖြစ် စီရင်ပြီး အစောင့်ချထားတယ်။ ဘယ်လိုမှ ထွက်ပြေးလို့မရဘူး။ သနားစရာကောင်းတာက ကချေသည်မလေး အိုကြာမုံရဲ့ ဝိညာဉ်ဟာ မှော်ကြေးပြားထဲမှာ တစ်လည်လည် တွယ်ရာမဲ့ မျောလွင့်နေရတုန်းပဲ။’

‘ဒီရုပ်ခန္ဓာအလောင်းက အသက်ရှိခဲ့စဉ်ကအတိုင်းပဲ။ မပုပ်မသိုးဘဲ ဆက်အိပ်နေရပေဦးမယ်။ မှော်ကြေးပြားထဲက အိုကြာမုံရဲ့ ဝိညာဉ်ထွက်လာနိုင်မှ ရုပ်ခန္ဓာအလောင်းကြီးဟာ ပျက်စီးခြင်းကို ရောက်သွားမယ်။ အရည်းမမ္မဇက မှော်ကြေးပြားထဲက မထုတ်ဘဲ ဒီအတိုင်းထားနေသမျှ အိုကြာမုံရဲ့ ရုပ်အလောင်းဟာ ဒီအတိုင်းပဲ ရှိနေမှာပဲ မောင်ညီမင်းလတ်။ အချိန်လည်း တော်တော်လေးကြာသွားပြီ။ ခုလောက်ဆို အရည်းမမ္မဇရဲ့ သတ္တိဝိုင်းဝင် အရည်းတပည့် တွေလည်း မရှိလောက်တော့ပါဘူး။ နဂါးတွင်းအောင်းဝှဲထဲက အပြင်ပြန်ထွက်ကြရအောင်’

အဘညီသည် မြေတွင်းဝှဲအပြင်သို့ ပြန်ထွက်ရန် ပြောဆိုရင်း ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

‘ဟင်... အဘညီ၊ ဘယ်ရောက်သွားပါလိမ့်၊ အဘညီ၊ အဘညီ၊ နဂါးတွင်းအောင်းဝှဲထဲမှာ တစ်ယောက်တည်း ကျွန်တော်ကို မထားခဲ့ပါနဲ့၊ အဘညီ... ဟာ... ဒုက္ခပါပဲ’

ညီမင်းလတ်သည် ထူးဆန်းစွာပျောက်ဆုံးသွားသော အဘ ညီအား လှမ်းခေါ်ကြည့်သည်။

မြေတွင်းဂူကြီးကား ချောက်ချားဖွယ် တိတ်ဆိတ်လျက် ရှိသည်။ အေးစက်သောကျောက်ခေါင်းတလားများကလည်း အစီအရီ ရှိနေကြသည်။ လက်ထဲတွင် ကိုင်ထားသော ဖယောင်းတိုင်မှာလည်း တဖြည်းဖြည်းတိုလာပြီး မီးငြိမ်းတော့မည်ဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်မှာပင် ကျောက်ခေါင်းတလားအစွန်းတစ်ခုပေါ်မှ လျှပ်စီးလက်လိုက်သလို ဝင်းခနဲအလင်းရောင်များ ထိန်လင်းပြီးပျက်သွားသောကြောင့် လန့်သွား မိသည်။

အသေအချာကြည့်လိုက်သောအခါ စောစောက ကျောက် ခေါင်းတလားတစ်ခုပေါ်တွင် တင်ထားသော တာရာအရှင်မဒေဝီ ရုပ်တုမှ အရောင်များ ထွက်ပေါ်လာခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်ရ သည်။ ကြည့်နေရင်းမှာပင် တာရာအရှင်မဒေဝီရုပ်တုမှာ ကြီးမား သထက် ကြီးမားလာပြီး အသက်ဝင်လှုပ်ရှားလာသည်။

မြေတွင်းဂူထဲတွင် သွေးညှိနီများ ပျံလွင့်လာသည်။

သွေးဖြင့်သွန်းလောင်း ယစ်ပူဇော်ရသော တာရာအရှင်မ ဒေဝီ လည်တိုင်တွင် သီချိတ်ထားသောလူခေါင်းခွံများသည်မှ ညည်းတူ သံများ ကြားလာရသည်။ ထိုစဉ်မှာပင် ယစ်ဓားကို ကိုင်ထားသော

လက်တစ်ဖက်မှ မြောက်တက်လာသလို ထက်မြဲသော ယစ်ဓား သည် ညီမင်းလတ် လည်ပင်းပေါ်သို့ တန်းတန်းမတ်မတ်ကျရောက် လာသည်။

ညီမင်းလတ် လည်ပင်းမှ သွေးများ ငေါက်ငေါက်ပန်းထွက် လာသည်။

ညီမင်းလတ်ကိုယ်တိုင် နာကျင်သောလည်ပင်းအား ဆုပ်ကိုင် ထားလျက် စူးဝါးကျယ်လောင်စွာ ကြောက်လန့်တကြား အော်ဟစ် မိလိုက်တော့သည်။

www.burmeseclassic.com

ရွှေရင်အုံပေါ်မှာ သွေးဘိသိက်သွန်းလောင်းပူဇော်ရမယ်

အထိတ်တလန့် စူးစူးဝါးဝါးအော်ဟစ်သံများကြောင့် အိမ်ထဲက သားများအားလုံး နိုးသွားကြသည်။ မျိုးသူခနှင့် မေသရဖီတို့ မောင်နှမနှစ်ဦးစလုံး ညီမင်းလတ်အိပ်ခန်းရှေ့သို့ စိုးရိမ်တကြီး ရောက်လာကြသည်။ အချိန်မှာ ည ၁၂ နာရီကျော်ခန့် ရှိသည်။

‘ညီမင်းလတ်... ညီမင်းလတ်’
‘ကိုလတ်... ကိုလတ်’

သူ့နာမည်ကို ခေါ်နေသည့်အသံများကို ကြားလာရသည် ညီမင်းလတ်သည် အစပထမ၌ သူ့ကိုယ်သူ ဘယ်နေရာကို ရောက်မည် မသိ။ ဇေဇေဝါဖြစ်နေသည်။ နောက်မှ သတိရလိုက်ပြီး အိပ်ရာထဲမှ လူးလဲထလိုက်သည်။ အခန်းတံခါးကို ဖွင့်ပေးလိုက်သည် မျိုးသူခနှင့် မေသရဖီတို့ မျက်နှာပေါ်တွင် စိုးရိမ်သောကရိမ်များ ရှိနေသည်။

ဖိုးလပြည့်စာပေ

‘ဘာဖြစ်တာလဲ ညီမင်းလတ်၊ ညဉ့်နက်သန်းခေါင်မှာ စူးစူးဝါးဝါး အော်ဟစ်သံတွေ ကြားလိုက်ရတယ်၊ မင်း အိပ်မက်ဆိုးတွေ မိတ်ပြီး လန့်အော်တာပဲဖြစ်ရမယ်၊ ညီမလေး သောက်ရေတစ်ခွက် လောက် အမြန်သွားယူလိုက်’

‘ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကို’

မေသရဖီက ရေခဲသေတ္တာထဲမှ ရေသန့်ဘူးကို ထုတ်ယူပြီး နေ့ခွက်ထဲထည့်ကာ ပေးလိုက်သည်။ ညီမင်းလတ်က ဖန်ခွက်ကို ဆွမ်းယူပြီး တကျိုက်ကျိုက်နှင့် မော့သောက်လိုက်သည်။ အေးစိမ့်စိမ့် ချေးများက ရင်ထဲသို့စီးဆင်းသွားသည်။ ခုမှ ကြောက်စိတ်များ လွင့်ပြယ် သွားသည်။

‘ကိုလတ်တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးတွေကို ရွှဲနှစ်နေတာပဲ၊ ဘယ်လို ဖြစ်တာလဲ ကိုလတ်ရယ်’

‘ဟုတ်တယ် သရဖီ၊ ကိုယ် အိပ်မက်ဆိုးတွေ မက်နေတာ၊ အရမ်းကြောက်ဖို့ကောင်းတယ်၊ သရဖီ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူးနော်’

‘သရဖီက ဘာဖြစ်လို့ ဘာတွေဖြစ်ရမှာလဲ ကိုလတ်ရယ်၊ ဆိုလတ် ဘာတွေစိုးရိမ်နေတာလဲ၊ အိပ်မက်ထဲမှာ ဘယ်လိုထိတ်လန့် နေရာတွေ တွေ့ခဲ့လို့လဲ’

မေသရဖီက စိုးရိမ်စွာနှင့် မေးလိုက်သည်။

ဖိုးလပြည့်စာပေ

‘အင်း... တော်ပါသေးရဲ့၊ အိပ်မက်ထဲကအတိုင်းသာဆို
သရဖီအတွက် ကိုလတ် အရမ်းစိုးရိမ်သွားတာ’

ညီမင်းလတ်သည် ရှေးဟောင်းမြန်မာရာဇဝင်သမိုင်းများ
စွဲစွဲလမ်းလမ်း လေ့လာပြီး ရှေးဟောင်းအနုပညာပစ္စည်းများ စုဆောင်း
ခြင်း၌ ဝါသနာသူတစ်ဦးဖြစ်သည်။

ပန်းချီကားများ ရေးဆွဲသော ပန်းချီဆရာလည်း ဖြစ်သည်
သူ့အနန်းထဲတွင် ပုဂံရောက်ခိုက် ရှာဖွေစုဆောင်းထားသော ပေပရိုက်
အဟောင်းများ၊ နံရံဆေးရေးပန်းချီကားများ၊ ပေစာထုပ်များ၊ အုတ်ခွက်
ဘုရားများ၊ ကျီးပွဲနေသော နတ်ရုပ်တုများနှင့် ရုပ်ပွေလျက်ရှိသည့်

အဘညိုထံမှ ယူလာခဲ့သော တမ္ပဒီပခေတ်မှ ကြောက်မက်
ဖွယ်ကောင်းသော တာရာအရှင်မဒေဝီရုပ်တုအား ပုံတူပန်းချီရေးဆွဲရာ
အိပ်ပျော်သွားခြင်းဖြစ်သည်။

ညီမင်းလတ်သည် စားပွဲပေါ်၌တင်ထားသော တာရာအရှင်
ဒေဝီရုပ်တုအား တစ်ချက်ကြည့်လိုက်သည်။ သူမကံခဲ့သော အိပ်မက်
ဆို.များမှာ ဟိုးအရင် တမ္ပဒီပခေတ်က အမှန်တကယ်ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော
အကြောင်းအရာများဖြစ်မည်လား စဉ်းစားတွေးတောရ ခက်လှ
သည်။

ညီမင်းလတ်က အဘညို ပြောတဲ့ တာရာအရှင်မဒေဝီ

ရုပ်တုကို ပုံတူရေးဆွဲရင်း အိပ်ပျော်သွားရာကနေ အိပ်မက်ဆိုးတွေ
ခတ်တာ ဖြစ်လိမ့်မယ်၊ မင်း ရေးဆွဲထားတဲ့ ပန်းချီကားကိုလည်း
ပြန်ကြည့်လိုက်ဦး’

မျိုးသုခ ပြောလိုက်သောကြောင့် ဒေါက်စင်ပေါ်တွင် တင်
ထားသည့် ရေးလက်စပန်းချီကားအား လှမ်းကြည့်လိုက်မိသည်။
ညီမင်းလတ်တစ်ကိုယ်လုံး တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားမိ
တော့သည်။

လူခေါင်းခွဲများကို ဆွဲကြိုးသဖွယ် သီကုံးဆွဲထားသော တာရာ
အရှင်မဒေဝီ၏ ရင်ဟင်းလင်းဖွင့်ထားသည့် ရင်နှစ်မြွှာမို့မို့ပေါ်တွင်
ဆွေးများဖြင့် ဖျန်းပက်ထားသကဲ့သို့ နီရဲသောဆေးစက်များ စီးကျ
နှုန်းပေလျက်ရှိသည်ကို အံ့ဩစွာ တွေ့ရှိလိုက်ရသည်။

မြင်းရွာသံ စည်းချက်ညီစွာဖြင့် မြေညီသဲလမ်းလေး
မြင်းလှည်းတစ်စီးသည် ခပ်မှန်မှန်လေး မောင်းသွား ပျက်ရှိသည်။
သာခင်းစိမ်းစိမ်းများ၊ ထနောင်းပင်များ၊ တမာပင်တန်းများကြားမှ
တမာပွင့်ဖြူဖြူလေးများ၏ သင်းပျံ့သောရနံ့သည် အညာလေဖြည့်

www.burmeseclassic.com

နှင်အတူ လိုက်ပါလာသည်။ ထနောင်းပင်ထက်များမှ ချိုးကူသံသွဲ့
လေးကိုလည်း ကြားနေရသည်။

ဝဲဘက်တွင် 'မင်းမွှော်ရာဇာဘုရား' နှင့် 'ဥပါလိသိမ်'
လက်ယာဘက်တွင် ငါးမျက်နှာဘုရား၊ အာနန္ဒာဘုရားတို့ကို မြင်တွေ့
ပူးမြော်ရသည်။

မြင်းလှည်းမောင်းသူက လက်ယာဘက်သို့ ချိုးကွေ့ဝင်
လိုက်သည်။ ဖန်းချိဏရာ ညီမင်းလတ်နှင့် မေသရဖီတို့ ချစ်သူနှစ်ဦး
သည် မြင်းလှည်းပေါ်မှ ဆင်းသက်လိုက်ကြသည်။

နှစ်ထပ်လိုထပ်တော်ကြီးဖြစ်သော ထီးလိုမင်းလိုဘုရား
ဘီလူးဖန်းသွဲ့များ၊ ဝုလဲထုံးများ၊ ရာဇလက်ညှိုး၊ ခိုင်ပေါင်၊ တိုင်ရံ
ဖန်းနှင့် တိုင်ထောင်ပန်းတို့၏ အင်္ဂတေပန်းတမော့လက်ရာများ၊ ပန်းရံ
ဝိသုတာလက်ရာများကို သေချာလေ့လာကြည့်ရှုလိုသဖြင့် ညီမင်းလတ်
အား မေသရဖီ လိုက်ပို့ခြင်းဖြစ်သည်။

မုခ်လေးမုခ်နှင့် အချိုးကျစွာ တည်ထားခဲ့သော ခိုင်ခံ့ခြင်း
အနုပညာပြောင်မြောက်ခြင်းတို့နှင့် ရှေးခေတ်ပုဂံသားတို့၏ ဇွဲလုံ့လကို
ဖော်ပြလျက်ရှိနေကြသည်။

ထီးလိုမင်းလို သက္ကရာဇ် ၅၈၀၊ (1218 AD) ဟု ဘုရား
ရှေ့တွင် ရေးထိုးထားသည်။ တစ်ဖက်လျှင် ပေ ၁၄၀ အရှည်နှင့်

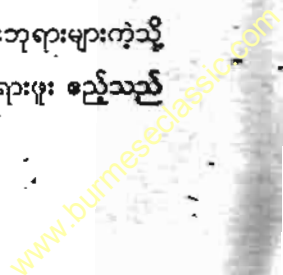
တူရန်းပုံတည်ရှိပြီး အောက်ခြေမှ ကွမ်းတောင်ထိပ်အထိ ပေ
၁၅၀ ခန့်မြင့်မားသည်။

သဗ္ဗညုစေတီလောက် မမြင့်ပေ။ ပုဂံတွင် အမြင့်ဆုံးက
သဗ္ဗညု၊ ထုထည်အကြီးမားဆုံးက ဓမ္မရုံကြီးဖြစ်သည်။

'ဒီဘုရားသမိုင်းကြောင်းတွေတ တိုလတ်လည်း သိကြီးသား
မိ၊ နန်းတောင်းများလို့ခေါ်တဲ့ ဓမ္မရုံသီဟိုဠ် ထီးလိုမင်းလိုမင်းရဲ့
ကောင်းမှုတော်လေ'

'ဟုတ်တယ် သရဖီ၊ ရှေးဟောင်းသုတေသန ဦးစီးဌာနရဲ့
မှတ်တမ်းတွေထဲမှာ 'ထီးလိုမင်းလို' ဆိုတဲ့ ဝေါဟာရဟာ 'တိလောက
မင်္ဂလာ' ဆိုတဲ့ မွန်ဘာသာအရေးအသားကို အဖတ်မှားပြီး လိုရာ
အဓိပ္ပာယ်ဆွဲကောက်ထားတာပဲ၊ အမှန်က 'သုံးလောကရဲ့ ကျွန်သရေ
ဆောင်' လို့ အဓိပ္ပာယ်ရတယ်၊ အစဉ်အလာအရတော့ ရှေးက
ခေါ်ခဲ့တဲ့အတိုင်း ထီးလိုမင်းလိုလို့ပဲ ယုံကြည်ထားကြတယ်၊ ဘုရား
ပေါ်တက်ဖူးရအောင် သရဖီ'

ထီးလိုမင်းလိုဘုရားသည် ပုဂံညောင်ဦး လမ်းဘေးတွင်
ရှိသော်လည်း အာနန္ဒာ၊ သဗ္ဗညုနှင့် ဂေါတော့ပလ္လင်ဘုရားများကဲ့သို့
ဘုရားဈေးအရောင်းဆိုင်များ မရှိပေ။ ထိုနေ့က ဘုရားဖူး ဧည့်သည်
များလည်း နည်းပါးနေချိန်ဖြစ်သည်။

နှစ်ထပ်လိုက်ကြီးအတွင်းမှ ကြောင်လိမ်ဟုခေါ်သော ကျဉ်းမြောင်းသည့်လှေကားမှ တက်လာခဲ့ကြသည်။ လှေကားအကျယ် ၃ ပေ ခန့်ရှိပြီး လှေကားထစ်ပေါင်း ၄၇ ထစ်တက်ပြီးမှ တစ်ဆစ်ချို သို့ ရောက်လာကြသည်။

‘ထီးလိုမင်းလိုဘုရင်က အင်မတန်နူးညံ့သိမ်မွေ့တဲ့ဘုရင်ပဲ သရဖီ၊ နောင်တော်လေးပါးကိုလည်း ရိုသေလေးစားတယ်။ သူ့ရတနာ အထဲက ငါးပုံပုံပြီး တစ်ပုံပဲယူတယ်။ သူ နန်းတက်တာက သတ္တရာ ၅၅၉၊ နန်းစံခဲ့တာ ၂၂ နှစ်အတွင်း တိုင်းပြည်ကြီး စည်ပင်ဝပြောပြီး ပြည်သူပြည်သားတွေလည်း ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်းနဲ့ သာသာယာယာ နေထိုင်နိုင်ခဲ့ကြတယ်လို့ ဆိုတယ်’

‘ဟုတ်တယ် ကိုလတ်၊ ဟိုမှာမြင်ရတဲ့ ဓမ္မရကြီးစေတီကို တည်ခဲ့တဲ့ နရသူမင်းကျတော့ ထီးလိုမင်းလိုဘုရင်လို မဟုတ်ဘူး အင်မတန်ရက်စက်တဲ့ ဘုရင်တစ်ပါးဖြစ်ခဲ့တယ်။ အလွန်ထူထည် ကြီးမားတဲ့ ဓမ္မရကြီးစေတီတည်ခဲ့စဉ်တုန်းက ဘုရားလိုက်တော် တစ်ဝန်းလုံးမှာ အပ်တစ်ချောင်းဝင်နိုင်လောက်တဲ့ အပေါက်တွေရင် အဲဒီလုပ်သားကို သတ်ပစ်လိုက်တာပဲ ကိုလတ်၊ အရမ်းရက်စက် တာပဲ’

‘တော်တော်ဆိုးတဲ့ ဘုရင်တစ်ပါးပဲ’

‘ကိုလတ်... တွေ့လား၊ ခဟာဟိုမှာ ငြင်နေရတာက ရွှေစည်းခုံဘုရားလေ’

‘ပုဂံမှာ သပ္ပာယ်ဆုံးဘုရားပဲ၊ တန်ကြည်တောင်ပေါ် ဘုရား ကနေပြီးတော့လည်း ဖူးလို့ရတယ်၊ နောက်ပြီး ဧရာဝတီရေဆိပ် ဖူးဘုရားထိပ်ကလည်း ဖူးမြော်လို့ရတယ်၊ လောကနန္ဒာဘုရားနဲ့ဆိုရင် တစ်တန်းတည်းပဲ၊ သီရိပစ္စယာမြို့တော်ဟောင်း၊ အခုတော့ ရွာပေါ့လေ၊ အဲဒီမှာရှိနေတဲ့ လောကနန္ဒာဘုရားနဲ့ဆိုရင် တန်ကြည်တောင်ဟာ မျက်နှာချင်းဆိုင်လောက်နီးနီး ဖြစ်နေတယ် ကိုလတ်’

‘သရဖီ ပြောတာ ဟုတ်တယ်၊ အရှေ့တောင်ဘက် ခပ် စောင်းစောင်းကို ကြည့်လိုက်ရင် တူရွင်းတောင်ဘုရားကိုပါ ဖူးတွေ့ ရတယ်’

‘ရွှေစည်းခုံ၊ တန်ကြည်တောင်စေတီ၊ လောကနန္ဒာစေတီ နဲ့ တူရွင်းတောင်ပေါ်စေတီ လေးဆူကို လေးထောင့်မှာတည်ပြီး အဲဒီ အလယ်က နယ်မြေကို ပုဂံအဖြစ် အနော်ရထာမင်းကြီးက သတ်မှတ် ထားခဲ့တယ်။ အနော်ရထာမင်းကြီးကတော့ ဘုရားလေးဆူအပါအဝင် စေတီပုထိုးကောင်းမှုတော်ကောက် အများကြီး တည်ထားခဲ့တဲ့ သာသနာ ပြုမင်းကောင်းမင်းမြတ်တစ်ပါးပဲ’

ပုဂံတစ်ဝိုက်တွင် ရွှေဂူကြီး၊ သဗ္ဗညု၊ မွေရံကြီး၊ ဣဠာမဏိ၊

ဂေါ်တော့ပလ္လင် စသော ဘုရားများမှာ စေတီတော်ကြီးများအတွင်း၌ ကြောင်လိမ်လှေကားနှစ်ခုစီ တည်ရှိကြသည်။ ဘုရားထိပ်အဆင့်ဆင့်တက်ခွင့်ရှိပြီး ပုဂံမြေရှုခင်းကို အပေါ်စီးမှ လှမ်းတွေ့မြင်ရသည်။

ညီမင်းလတ်နှင့် သရဖီတို့သည် ညနေခင်းနေရောင်ခြည်ဖြူရွှေများဝင်းအိနေသော ရွှေစည်းခုံစေတီတော်၏ လက်ဝဲဘက် အမြောက်ရှုခင်းများကို ကြည့်နေကြသည်။ မေသရဖီကိုယ်မှ သနပ်ခါးသင်းသင်းလေး ရနေသည်။

မြန်မာအမျိုးသမီးများ၏ အသည်းစွဲ ရှင်မတောင်သနပ်ခါးထွက်ရာ ရှင်မတောင်ဟုခေါ်သည့် တောင်ညိုညိုများကိုလည်း အထေဆီမှာ ခပ်ပျပျမြင်တွေ့နေရပေသည်။

ထိုနေ့က မေသရဖီသည် အပြာနုရောင်ပြောင်တဘီနှင့် အထူအဖြူလေးကို ဝတ်ဆင်ထားရာ ညနေခင်းဆည်းဆာနေခြည်အောက်တွင် ရှင်းသန့်ပြီး လှပမက်မော ချစ်စဖွယ်ကောင်းသည့် ပုဂံလှပျိုဖြူလေး ဖြစ်နေပေသည်။

လေပြေတဖြူးဖြူးတိုက်ခတ်နေသောကြောင့် မေသရဖီ၏ သွယ်ဆင်းရှည်လျားနက်မှောင်သော ဆံနွယ်လေးများ လွင့်ပါးလျှောက်ရှိသည်။

ညီမင်းလတ်သည် မေသရဖီ၏ ကြည်လင်ရှင်းသန့်သော အလှကို တစ်မိမိမိမိကြည့်ရင်း ရင်ခုန်လှိုက်မောလျက်ရှိသည်။ သူ့ဘဝတွင် မေသရဖီနှင့် ဝေးကွာသွားရမည်ကို လွန်စွာမှ ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့မိသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း မေသရဖီနှင့် အမြန်ဆုံးလက်ထပ်ပြီး အတူနေလိုလှပြီဖြစ်သည်။

မေသရဖီ၏ တည်ငြိမ်လှူဖြေရှိသောအလှကို တစ်မိမိမိမိငေးကြည့်နေရာမှ မေသရဖီ ပြောစကားများကြောင့် အတွေးများလွင့်ပြယ်သွားသည်။

‘ဟိုနေ့ညက ကိုလတ် ဘာဖြစ်တာလဲ၊ ဘယ်လိုအိပ်မက်ဆိုးတွေ မက်တာလဲ’

‘အရမ်းကြောက်ဖို့ကောင်းသလို ထိတ်လန့်စရာတွေလည်း ပါတယ် သရဖီ၊ အဘညိုဆီက တာရာအရှင်မဒေဝီရုပ်တုကို ပန်းချီဆွဲရင်း စိတ်စွဲလမ်းသွားတာဖြစ်ရမယ်၊ အဘညို ပြောပြတဲ့ တာရာအရှင်မဒေဝီအကြောင်းတွေက စိတ်ထဲမှာ အမြဲတမ်းလွှမ်းမိုးထားသလိုပဲ၊ ခုရက်ပိုင်းတွေမှာ အိပ်မက်ဆိုးတွေ မကြာခဏ မက်တယ်၊ မက်လိုက်တဲ့တိုင်းလည်း ရှေးခေတ်က အရည်းကြီးတွေအကြောင်းပဲ၊ ကြာတော့ ကိုလတ်လည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်တောင် ကြောက်လာမိတယ်’

‘ကိုလတ်ကို ပြောမယ် ပြောမယ်နဲ့ မပြောဖြစ်ဘူး။ ကိုလတ်က ဝါသနာအရ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းတွေ စုဆောင်းတာကို သရဖီအပြစ်မပြောလိုပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ တချို့ရှေးဟောင်းပစ္စည်းတွေကို ကိုလတ်အတွက် အသုံးမဝင်လို့ရှိရင် ဘုရားကျောင်းတွေမှာ ပြန်ပို့ထားလိုက်ပါ ကိုလတ်ရယ်။ သရဖီတို့က ပုဂံသူဆိုတော့ ရှေးတုန်းက ကျိန်စာတို့၊ သစ္စာပြုထားတာတွေ ယုံတယ်။ သစ္စာစူးတာ၊ ကျိန်စာတိုက်ထားတာ တွေကိုလည်း ကြောက်လည်းကြောက်တယ်’

‘ဘာဖြူလို့လဲ သရဖီ’

‘ရှေးခေတ်က ဘုရင်တွေဟာ ငါ့မြေ၊ ငါ့ကျောင်း၊ ငါ့ဘုရားကို ချိုးဖျက်ခိုးယူသူသည်ဆိုပြီး ကျိန်စာတွေတိုက်ထားခဲ့ကြတယ်။ ကြောက်ဖို့လည်း ဝောင်းတယ်။ ကျောက်စာတွေမှာ အထင်အရှားရှိတာကို ကိုလတ်လည်း ဖတ်ဖူးတာပဲ။ ကိုလတ်အတွက် အန္တရာယ်ဖြစ်မှာစိုးရိမ်လို့ ပြောရတာပါ’

‘ကိုယ်က ဖျက်ဆီးခိုးယူမှ မဟုတ်တာဘဲ သရဖီရယ်။ ဝါသနာမဖြစ်လောက်ပါဘူး’

သရဖီ၏ သတိပေးပြောစကားများကြောင့် ညီမင်းလတ် စဉ်းစားစရာတွေဖြစ်လာသည်။

ယခုတစ်ခေါက် ပုဂံရောက်ကာစက မျိုးသုခနှင့်အတူ ငှက်ပစ်တောင် ဥမင်ဂူထဲမှ တွေ့ရှိခဲ့ရသော ထူးဆန်းသည့် ရှေးဟောင်းကြေးပြားလေးကို ပြန်လည်အမှတ်ရမိလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၅)

ပန်းချီဆရာ ညီမင်းလတ်သည် အခန်းထဲမှထွက်ဘဲ ရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်လေးအား စူးစူးစိုက်စိုက် လေ့လာလျက်ရှိသည်။ အဆိုပါကြေးပြားမှာ မျိုးသုခနှင့်အတူ ငှက်ပစ်တောင် ဥမင်ထဲရှိ အုတ်ခဲပုံ အုတ်ခဲများကြားမှ အမှတ်မထင် တွေ့ရှိကောက်ယူလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ကြေးပြားချပ်ပေါ်တွင် ပျူဘာသာအက္ခရာနှင့် ဆင်ဆင်တူသော ရှေးခေတ်ဟောင်းအရေး အသားစာများကို ထွင်းထထားသည်။

ရှေးဟောင်းကြေးပြားထောင့်စွန်းတွင်လည်း အမောက်ထောင်ပါးပျဉ်းထနေသော နဂါးရုပ်ပုံနှင့် အဘညို မြေအောက်ခန်းထဲမှ ရရှိသော တာရာအရှင်မဒေဝီရုပ်တုနှင့် ခပ်ဆင်ဆင်တူသော နတ်ဒေဝီမယ်တော်တစ်ပါးပုံကို တွေ့ရသည်။ ညီမင်းလတ်သည် သူ့ရှာတွေ့စုဆောင်းရရှိခဲ့သော ရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်အား လွန်စွာမှီဝတ်ဝင်

စားလျက်ရှိသည်။ ကြေးပြားချပ်ပေါ်တွင် ထွင်းထထားသော စာများ၏ အဓိပ္ပာယ်ကိုသိရလျှင် ကောင်းမှာပဲဟု တွေးမိသည်။

ရှေးဟောင်းကြေးပြားလေးကိုလည်း ပြောင်သထက် ပြောင်လာအောင် အဝတ်စအနုလေးများနှင့် ပွတ်တိုက်နေမိသည်။ ပွတ်တိုက်နေရင်းမှာပင် တစ်စုံတစ်ရာ ထူးခြားလာသည်ဟု ထင်မိလိုက်သည်။ နဂါးရုပ်ဆေးရှိ ကွက်လပ်လေးတစ်နေရာမှ အလင်းရောင်လေး လက်ခန့် လက်ခန့်ထွက်ပေါ်လာသည်ဟု ထင်မှတ်လိုက်မိသည်။ ထိုထွက်လပ်တွင် ထင်ဟပ်နေသော အရိပ်အား အတန်ကြာအောင် စူးစိုက်ကြည့်နေမိသည်။

မည်မျှကြာအောင် စူးစိုက်ကြည့်နေမိသည် မသိ။ အခန်းထဲသို့ မျိုးသုခ ဝင်ရောက်လာသည်ကိုလည်း သတိမထားမိပေ။ မျိုးသုခက ညီမင်းလတ်၏ လက်မောင်းကို ဆွဲကိုင်လှုပ်ယမ်းလိုက်ရင်း စကားပြောသံကြားလိုက်မှ သတိပြန်လည်ရရှိသွားသည်။

“ညီမင်းလတ်... ဟေ့ကောင်... ညီမင်းလတ်၊ ဘယ်လိုတွေဖြစ်နေတာလဲ၊ နေမကောင်းဘူးလား၊ မျက်နှာကလည်း ဖြူဖပ်ဖြူရော်နဲ့၊ ညဘက်ဆိုရင်လည်း ပန်းချီကားတွေရေး တချောက်ချောက်နဲ့ ကောင်းကောင်းအိပ်တယ် မရှိဘူး၊ အိပ်ရေးပျက်အစားပျက်နဲ့ ကြာရင်ခင်း ဒုက္ခရောက်လိမ့်မယ်”

ညီမင်းလတ်သည် မျိုးသုခအား ကြောင်အမ်းအမ်းနှင့် လှည့်ကြည့်သည်။ ပြီးမှ ကယောင်ချောက်ချားလေသံနှင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘မျိုးသုခ... ငါ ကြေးပြားပေါ်မှာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ မျက်နှာကို ရှေးတေးတေးမြင်လာရတယ်။ သီလား၊ အဲဒီမိန်းကလေးရဲ့ မျက်နှာပေါ်မှာ မျက်ရည်စတွေလည်း တွေ့တယ်။ ဘာပြုလို့ဦးတော့မသိဘူး’

‘ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ ညီမင်းလတ်ရယ်၊ အိပ်မက်ဆိုတဲ့ မကြာခဏမက်ပြီးတည်းက မင်းပုံစံက မူမမှန်ချင်တော့ဘူး။ ကြေးပြားပေါ်မှာ အရိပ်ထင်တာ ဘာဆန်းလို့လဲ၊ မင်းမျက်နှာကို မှန်ကြည့်သလို ကြေးပြားပေါ်မှာ ပြန်မြင်ရတာပဲ မဟုတ်လား။’

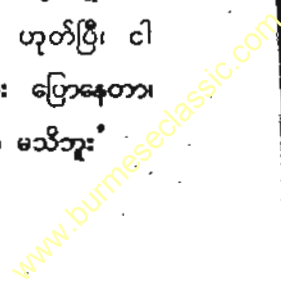
‘မဟုတ်သေးဘူး မျိုးသုခ၊ ငါ့မျက်နှာကို ငါ ပြန်မြင်တာမျိုး မဟုတ်ဘူး။ သေချာစဉ်းစားကြည့်လိုက်တော့ မိန်းကလေးရဲ့မျက်နှာဟာ ထူးဆန်းတဲ့အိပ်မက်ဆိုတဲ့မှာ တွေ့ရတဲ့ ကျွန်ုပ်တို့ခေါင်းတလားထဲက မိန်းကလေးရဲ့မျက်နှာ၊ သေချာတယ် မျိုးသုခ၊ အဲဒီမိန်းကလေးက ဘာပြုလို့ မေသရဖို့ လာတူနေတာလဲ မသိဘူး’

‘ငါမက်ခဲ့တဲ့ အိပ်မက်ဆိုတဲ့ဟာ ဟိုတုန်းက ဝကကမျိုးများဖြစ်ခဲ့သလား မသိဘူး။ အခုဘဝမှာ အတိတ်ကဖြစ်ရပ်တွေ’

ငါပြန်မှတ်မိဖို့အတွက် အိပ်မက်လာပေးတာပဲဖြစ်ရမယ်၊ ဟုတ်ပါတယ်၊ သေချာပါတယ် မျိုးသုခ၊ မင်းမယ့်ရင် ဒီမှာ လာကြည့်၊ အဘညို့ပြောပြတဲ့ တမ္မဒီပခေတ်က ကချေသည်မလေး အိုကြာမဲ့ပဲ၊ သူက ဖယောင်းတိုင်တစ်တိုင်ကိုင်ပြီး ငါ့ကို ကြည့်နေတာကွ၊ သူ့နှုတ်ခမ်းတွေကလည်း တလှုပ်လှုပ်နဲ့ ဘာတွေ ပြောနေသလဲတော့ မသိဘူး၊ သူ တစ်ခုခုကို ပြောချင်နေပုံရ တယ်၊ ငါ့ကို စကားတွေလှမ်းပြောနေတာကွ၊ ဒါပေမဲ့ မကြားရဘူး’

‘ညီမင်းလတ်ရာ မင်းစိတ်ကို အေးအေးဆေးဆေး တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် သတိထားစမ်းပါ၊ မိုးလင်းပေါက် အိပ်ရေးပျက်ခံ ဖန်းချိုစားတွေဆွဲ ရက်ဆက်ကြာလာတော့ အိပ်ရေးပျက် အစားပျက် နူးကြောင်ကြောင်နဲ့ ဘာလဲ မင်း ပေါက်သွားပြီလား၊ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ခင်းစိတ်တွေဟာ ပုံမှန်မဟုတ်တော့ဘူး၊ မင်းပြောတဲ့ ရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်ထဲမှာလည်း ဘာမှမတွေ့ရပါလား’

‘ကျွတ်... သေချာကြည့်စမ်းပါကွာ၊ ငါ ကောင်းကောင်းကြီးမြင်တွေ့နေရတယ်။ ဟော... သူ့နှုတ်ခမ်းလေးတွေ လှုပ်လာပြီ၊ လှမ်းပြောနေတာ၊ ဘာလဲ ဘယ်လိုပါလိမ့်၊ ဟုတ်ပြီ၊ ငါ အဓိပ္ပာယ်သိရပြီ၊ ‘အတို့ကျွန်ကို ကယ်ပါစ’ဆိုပြီး ပြောနေတာ၊ ရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်ထဲမှာ ဘာတွေရှိနေသလဲ မသိဘူး’

“ဟာ... ခက်တော့တာပဲ ညီမင်းလတ်ရယ်၊ ငါကတော့ ဘာမှလည်းမမြင်ရဘူး၊ ဘာမှလည်း မကြားရဘူး၊ ဘာဆိုဘာမှ ဘာတစ်ခုမှ မတွေ့ရဘူး၊ မင်းစိတ်ထဲထင်တာတွေ လျှောက်ပြော မနေနဲ့၊ မင်းကိုတော့ ဒီအတိုင်းထားလို့ မဖြစ်တော့ဘူး၊ ရန်ကုန်ထဲ မင်းမိဘတွေဆီ အမြန်ဆုံးအကြောင်းကြားပြီး စိတ်ရောဂါကုဆရာတို့ နဲ့ပြုမှ ဖြစ်တော့မယ်၊ ဒီအတိုင်းဆက်ထားလို့ကတော့ တစ်နေ့တခြား ပိုဆိုးလာတော့မှာပဲ”

မျိုးသူခသည် ညီမင်းလတ်၏ ပြောင်းလဲလာသော အပြုအမူများကို ကြည့်ပြီး ခေါင်းတခါခါ နားမလည်နိုင်ခြင်းများနှင့် စိတ်ရှုပ်ထွေးကာ ညည်းညူလိုက်မိပေသည်။

ညီမင်းလတ် အခန်းထဲမှပြန်ထွက်လာပြီးနောက် မျိုးသူခသည် သရဖီအား သတိပေးစကား မှာကြားထားလိုက်သည်။

“ညီမလေး... ညီမင်းလတ်အခြေအနေကိုလည်း သတိထားကြည့်ဦး၊ ခုရက်ပိုင်းတွေမှာ ဘာတွေဖြစ်နေသလဲ မသိဘူး”

“ဟုတ်တယ် ကိုကို၊ ညီမလေးလည်း သတိထားမိတယ်”

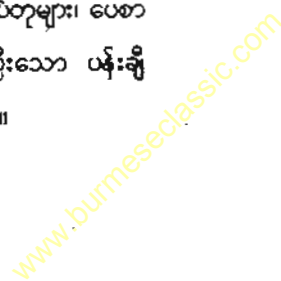
“မင်းလတ်ပြောတာကတော့ ကိုကိုနဲ့အတူ ၎င်းပစ်တောင်ဥမင်ထဲက နူးဟောင်းကြေးပြားချပ်လေး ကောက်ယူလာမိတဲ့နေ့ကစပြီး အပြောဆို အမူအရာ အနေအထိုင်တွေ ပြောင်းသွားတယ်၊ တစ်မျိုးဖြစ်လာနဲ့ ညတယ်၊ ထမင်းဟင်းလည်း ကောင်းကောင်းမစားတော့ဘူး၊ အခန်းထဲထဲ အောင်းနေတော့တယ်၊ အိပ်မက်ဆိုးတွေလည်း မကြာမကြာ ထိတယ်လို့ ပြောတယ်၊ ကြာလာရင်တော့ ဒုက္ခပါပဲ”

“ကိုကိုလည်း အဲဒါကို စိုးရိမ်နေတာ၊ ရန်ကုန်ပြန်ဖို့ ပြောရလည်း ခက်တယ်၊ ဒါတိုင်းလိုပဲ ပုဂံကိုရောက်လာရင် အေးအေးဆေးဆေး ကိုကိုတို့အိမ်မှာ နေနေကျမဟုတ်ဘူး၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရန်ကုန်က ဦးတို့ အဒေါ်တို့ဆီကိုတော့ ကြိုကြိုတင်တင် သတိပေးအကြောင်းကြားထားနဲ့ ဖြစ်မယ်”

“ညီမလေး သွားကြည့်လိုက်ဦးမယ်”

စိုးရိမ်စိတ်များနှင့် မေသရဖီသည် ညီမင်းလတ် အခန်းရှေ့သို့ ချောက်လာသည်။ စေ့ထားသော အခန်းတံခါးကို တွန်းဖွင့်ပြီး ဝင်လိုက်သည်။

အခန်းတစ်ခန်းလုံးတွင် ရှေးဟောင်းပစ္စည်း ရုပ်တုများ၊ ပေစာရရှိက်များနှင့် ရှုပ်ပွေလျက်ရှိသည်။ ရေးဆွဲထားပြီးသော ပန်းချီအားများ၊ ဆွဲလက်စပန်းချီကားများလည်း ရှိသည်။

ညီမင်းလတ်ကတော့ ရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်လေးအား သူ့ရှေ့စားပွဲပေါ်တွင် ထောက်ထားပြီး သေချာစွာစူးစိုက်ကြည့်လိုက် ပြောင်သထက်ပြောင်လာအောင် အဝတ်စုနုနုလေးနှင့် ပွတ်သပ်နေ သည်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။

ရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်လေးမှာလည်း ညီမင်းလတ် ဘယ် လောက်တောင်ပွတ်တိုက်ထားသည် မသိ။ ညီမင်းလတ် နောက်နား တွင် ရပ်လိုက်သည်။

ရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်ပေါ်တွင်သာ အာရုံပြုထားသော ညီမင်းလတ်အဖို့ မေသရဖီအခန်းထဲ ဝင်ရောက်လာသည်ကိုလည်း မသိပေ။

ညီမင်းလတ် နောက်နားတွင် ရပ်နေရာမှ မေသရဖီ၏ မျက်နှာပုံရိပ်သည် ကြေးပြားချပ်ပေါ်တွင် ဖျတ်ခနဲ အရိပ်ထင်သလို မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။

ညီမင်းလတ်၏ အပြုအမူမှာလည်း ရှေးဟောင်းကြေးပြား ချပ်လေးအား အဝတ်စုနုနုလေးနှင့် ပွတ်တိုက်လိုက်၊ ကြည့်လိုက်လုပ် နေရာမှ မေသရဖီ၏ မျက်နှာပုံရိပ် ဖင်လာသောအခါ ဝမ်းသာ အားရနှင့် ထခုန်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပြီ၊ ခုမှပဲ တွေ့ရတော့တယ်၊ ပုဂံခေတ်က ကချေ

ညီမလေးရယ်၊ ဒီရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်ထဲကို မင်းက ဘယ်လို ချပ်ပြီး ရောက်နေတာလဲ၊ ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ၊ ပြောပြပါဦး’

ရှူးသွပ်နေသူတစ်ဦးကဲ့သို့ တစ်ယောက်တည်း စကားပြောနေ သော ညီမင်းလတ် အနေအထားကိုကြည့်ရင်း မေသရဖီသည် စိတ် ကောင်းဖြစ်ကာ ဝမ်းနည်းလာမိသည်။

ကိုလတ်စိတ်တွေ ပုံမှန်မဟုတ်တော့တာ သေချာနေပြီ ခဲ့သည်။

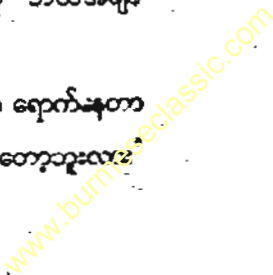
စိုးရိမ်စိတ်နှင့် ညီမင်းလတ် ပခုံးအား ဆုပ်ကိုင်လှုပ်ယမ်း နှိုးနှိုး ပြောလိုက်သည်။

‘ကိုလတ် ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ၊ သတိထားဦးလေ’

ညီမင်းလတ်သည် အိပ်မက်မှ လန်နိုးလာသူကဲ့သို့ ကယောင် ခတမ်းဖြစ်လျက် မေသရဖီအား မမှတ်မိဘော့သလို စိန်းစိန်းကြည့် ပြန်သည်။ အံ့အားသင့်သွားပုံလည်း ရသည်။ အတန်ကြာမှ သတိရသွား ပါနီနှင့်...

‘ဟင်... သရဖီ၊ ကိုလတ် အခန်းထဲကို ဘယ်အချိန် ခတည်းက ရောက်နေတာလဲ’

‘ဟုတ်တယ်၊ သရဖီလေ စောစောကတည်းက ရောက်နေတာ ကြာပြီ၊ ဘာလဲ ကိုလတ်က သရဖီကိုတောင် မမှတ်မိဘော့ဘူးလား’

‘မဟုတ်ပါဘူး သရဖီရယ်’

‘ဘာမဟုတ်ရမှာလဲ ညီမင်းလတ်၊ မင်းကိုမင်းရော သတိမထားမိဘူးလား၊ မင်းရဲ့ စိတ်စွဲလမ်းမှုတွေက ပုံမှန်မဟုတ်တော့တဲ့ အနေအထားမျိုးပဲ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လည်း သတိထားစမ်းပါဦး ညီမင်းလတ်ရာ၊ ဒီရှေးဟောင်းကြေးပြားထဲကနေ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရုပ်ပုံပေါ်လာပြီး မင်းကိုကြည့်တယ်၊ စကားတွေပြောနေတယ် အဲဒီမိန်းကလေးက ငိုနေတယ်ဆိုတာ တကယ်ပဲ ယုတ္တိရှိတယ်လို့ ယုံကြည်ထားတာလား၊ မင်းထင်တာတွေ မှားနေတယ်၊ ခုပဲကြည့်လေ ညီမလေးက မင်းနောက်ကနေ ရပ်လိုက်တော့၊ သရဖီမျက်နှာက ကြေးပြားပေါ်မှာ မှန်ကြည့်သလို အရိပ်ထင်လာတာပဲ မဟုတ်လား၊ မေသရဖီ နောက်မှ လိုက်ပါလာသော မျိုးသုခကပါ ဝင်ပြောလိုက်သည်။

‘သရဖီမျက်နှာပေါ်လာတာလည်း ဟုတ်တာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ သရဖီနဲ့ အလွန်တူတဲ့ ကချေသည်မလေးတစ်ယောက်ဟာ ဒီရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်ထဲမှာ ရှိကိုရှိရမယ်လို့ ငါယုံကြည်ထားတယ်’

‘ကိုလတ် စိတ်တွေ တအားစွဲလမ်းပြီး ဖြစ်နေတာပါ၊ ဒီကြေးပြားချပ်ထဲမှာ ဘာမှမရှိပါဘူး၊ ကြေးပြားဟာ ကြေးပြားပဲပေါ့၊ သံသယစိတ်တွေနဲ့ မအိပ်နိုင် မစားနိုင် စွဲလမ်းနေတာပဲ ဖြစ်ရမယ်’

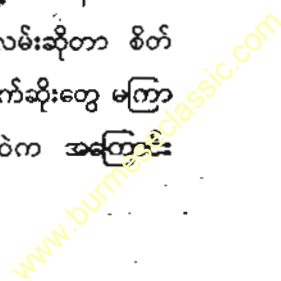
‘ဒါတော့ ကိုလည်း သေချာမသိဘူး သရဖီ’

ညီမင်းလတ်သည် စိတ်ပျက်လက်ပျက်အသံနှင့် ပြန်လည်ပြောဆိုပါသည်။ ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် မောယန်းတကြီးနှင့် ထိုင်ချလိုက်သည်။ သူ့ရှေ့စားပွဲပေါ်တွင် ထောင်ထားသော ရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်အား အသေအချာစိုက်ကြည့်ရင်း ပြောလိုက်သည်။

‘မျိုးသုခနဲ့ သရဖီတို့နှစ်ယောက်စလုံးကို ငါအရေးတကြီးပြောချင်တယ်၊ ငါ လိမ်လည်း မလိမ်ပါဘူး၊ ငါ့စိတ်ထဲမှာ ဖြစ်နေတာတွေကို အမှန်အတိုင်းပြောရရင် ဒီရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်လေးကို စွဲစွဲလမ်းလမ်းနဲ့ စိတ်ဝင်တစားဖြစ်နေသလိုလို ထင်လာတယ်’

‘အချိန်ရှိသရွေ ဒီရှေးဟောင်းကြေးပြားကိုပဲ အရောင်တလက်လက်ထွက်လာအောင် ပွတ်တိုက်ချင်စိတ်လည်း ပေါက်လာတယ်၊ ငါမသိနိုင်တဲ့ အင်အားတစ်ခုခုက ငါ့စိတ်တွေကို လွှမ်းမိုးချုပ်ကိုင်ပြီး နောက်ကနေ တွန်းထိုးအမိန့်ပေးနေသလိုပဲ၊ ဆန်းတော့ ဆန်းတယ်၊ ငါ့စိတ်ထဲမှာက ဒီရှေးဟောင်းကြေးပြား ကြီး တောက်ပြောင်လာရေးဟာ ငါ့အတွက် သေရေးရှင်ရေးတမျှ တာဝန်ရှိတယ်လို့ ထင်နေမိတယ်’

‘အေး... ငါထင်တာကတော့ အစွဲအလမ်းဆိုတာ စိတ်ကို အနိုင်အထက်ပြုနေတာပဲ ညီမင်းလတ်၊ အိပ်မက်ဆိုးတွေ မကြာခဏမက်တော့လည်း မင်းစိတ်ထဲမှာ အိပ်မက်ထဲက အကြောင်း

အရာတွေဟာ တကယ်ဖြစ်ပျက်ခဲ့တယ်လို့ ထင်လာလိမ့်မယ်။
ထားတာတွေ မြင်လာရသလို ထင်ယောင်မြင် ယောင်ဖြစ်လာတာ
မဟုတ်လား။’

‘မဟုတ်ဘူး မျိုးသုခ၊ ထင်ယောင်မြင်ယောင်ဖြစ်လာတဲ့
မဟုတ်ဘူး။ ငါ့ကိုယ်တိုင် မျက်စိနဲ့ တပ်အပ်သေချာမြင်လိုက်ရတာ
ဒီရှေးဟောင်းကြေးပြားထဲမှာ တမ္ပဒီပခေတ်က ကချေသည်မ
ဆိုကြာမှဟာ တကယ်ရှိနေတယ်။’

‘ဒါဟာ ရိုးရိုးကြေးပြားတစ်ချပ်လို့ မဟုတ်ဘူး။ ငါ့အိပ်
ဆိုးတွေထဲမှာ တွေ့ထားတဲ့အတိုင်း ငှက်ပစ်တောင်အရည်းကြီး ဓမ္မ
ကိုယ်တိုင် စီရင်ထားတဲ့ ဝိညာဉ်ထိန်းချုပ် မှော်ကြေးပြားပဲ။ မင်းလည်း
သိပါတယ်။ ဒီကြေးပြားကို ငါတို့တွေ ကောက်ယူခဲ့တဲ့ နေရာကလည်း
ငှက်ပစ်တောင်ဥမင်ထဲက ရခဲ့တာပဲ မဟုတ်လား။’

ညီမင်းလတ်သည် ရှည်လျားစွာပြောပြရင်း အသက်ရှူသံ
ပြင်းထန်လာသည်။ မျိုးသုခနှင့် မေသရဖီတို့မှာလည်း ညီမင်းလတ်
အပြုအမူများကို မယုံကြည်လောက်စွာ တအံ့တဩဖြစ်သွားကြသည်။
ညီမင်းလတ်အတွက် စိုးရိမ်သောက ဖြစ်လာကြသည်။

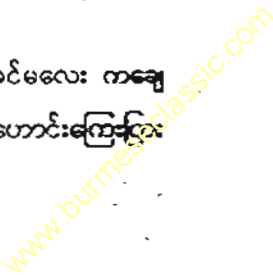
‘ကဲ... မင်းတို့နှစ်ယောက် ငါ့အခန်းထဲက ထွက်ပြေး
ပါတော့ကွာ၊ ငါတောင်းပန်ပါတယ်။ ငါ့စိတ်တွေ အရမ်းလှုပ်ရှား

နေလို့ပါ။ ဒီကြေးပြားကို ဒီထက်ပိုပြီး ပြောင်လက် တောက်ပလာ
အောင် ဆက်ပြီးတိုက်ရဦးမယ်။ ပြီးတော့ ငါ အိပ်ရေးဝအောင်
ပြန်အိပ်လိုက်ရင် ငါ့စိတ်တွေ ပြန်ပြီးငြိမ်သွားမှာပါ။ အခုအချိန်မှာ
ငါပြောတဲ့အတိုင်း လိုက်နာပေးဖို့ မင်းတို့ မောင်နှမနှစ်ယောက်စလုံးကို
တောင်းပန်ပါတယ်။’

မျိုးသုခနှင့် မေသရဖီတို့နှစ်ဦးမှာလည်း စိတ်မကောင်းစွာနှင့်
အခန်းအပြင်သို့ ညင်သာစွာ ပြန်ထွက်လာခဲ့ကြသည်။ ရန်ကုန်တွင်
နေထိုင်သော ညီမင်းလတ် မိဘများကို အမြန်ဆုံးအကြောင်းကြား
ခေါ်ယူပြီး စိတ်သမားတော်များနှင့် ပြသမှသာ ဖြစ်ပေတော့မည်။

အခန်းထဲတွင် တစ်ယောက်တည်းကျန်ခဲ့သော ညီမင်းလတ်
သည် တဖိတ်ဖိတ်တောက်ပနေသော ရှေးဟောင်းကြေးပြားအား
တစ်ခုံစီမံ စူးစိုက်ကြည့်လျက်ရှိသည်။ ပွတ်တိုက်ဖန်များသောကြောင့်
ကြေးပြားချစ်မှာလည်း မီးရောင်ထိုးထားသည့်အတိုင်း တောက်ပစူးရှစွာ
အလင်းရောင်များ ပြန်ထွက်လျက်ရှိသည်။ ညီမင်းလတ်သည် ရှေး
ဟောင်းကြေးပြားအား ကြည့်နေရင်း တစ်ယောက်တည်းပင် စကား
များ တဖွဖွပြောဆိုနေပေတော့သည်။

‘အိုကြေးမုံရယ်... ဘုဒ္ဓဒီပက အလှသခင်မလေး ကချေ
သည်မလေး အိုကြေးမုံ၊ မင်းဟာ တကယ်ပဲ ဒီရှေးဟောင်းကြေးပြား

ချစ်ထဲမှာ ရှိနေသလား၊ ဘာပြုလို့ ပုန်းအောင်းနေရတာလဲကွယ်၊ တကယ်တမ်းသာရှိတယ်ဆိုရင် ငြိမ့်ညောင်းလှပတဲ့ အကင်္ဂတသီချင်းတွေနဲ့ သီဆိုဖျော်ဖြေပြီး ထင်ထင်ရှားရှားမြင်တွေ့ရအောင် ကိုယ်ထင် ပြလိုက်စမ်းပါကွယ်'

တကယ်တမ်းတွေးကြည့်လျှင် ညီမင်းလတ်ကိုယ်တိုင်လည်း သူ့ကိုယ်သူ သူသိနေသည်။

ငှက်ပစ်တောင်ဥမင်ထဲတွင် အမှတ်မထင်တွေ့ရှိပြီး ကောယ်ယုခဲမိသော ရှေးဟောင်းကြေးပြား၊ အဘညို၏ အိမ်အောက်ခြေတိုက်ခန်းထဲမှတွေ့ရသော တာရာဒေဝီအရှင်မရပ်တု မကြာခဏမထိတတ်သောအိပ်မက်ဆိုးများ၊ ရှေးဟောင်းကြေးပြားထဲတွင် တစ်ကြိမ်တစ်ခါလေး အမှတ်မထင်တွေ့မြင်လိုက်ရသော တမ္ပဒီပခေတ်က ကချေသည်မလေး အိုကြာမုံ။

အမှန်တော့လည်း သူ့ကိုယ်သူ အရူးထသည့်ကိစ္စများဟု သိနေသည်။ သို့သော်လည်း ညီမင်းလတ်စိတ်ထဲတွင် ပြင်းပြသော ယုံကြည်စွဲလမ်းမှုများက ခိုင်ခိုင်မာမာ တည်ဆောက်ထားသလို ဖြစ်နေ

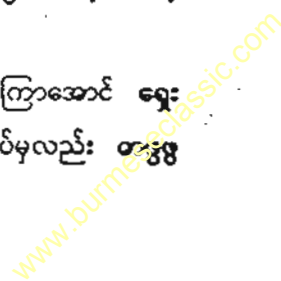
သည်။ ရှေးခေတ်ဟောင်း ကြေးပြားလေးထဲတွင် အမှတ်မထင် တစ်ကြိမ်တစ်ခါ တွေ့မြင်လိုက်ရသော အိုကြာမုံ၏ မျက်နှာလေးကို အကြိမ်ကြိမ် အထပ်ထပ် တွေ့မြင်လိုစိတ်များက ဝှံ့ တွန်းပို့ဆောင် လျက်ရှိနေပေသည်။

အိပ်မက်ဆိုးများ မြင်တွေ့ရခဲ့ဖူးပါသည်။ ခေါင်းတလား ထဲတွင် လဲလျောင်းနေသော မေသရဖီနှင့်တူသော မျက်နှာလေးအား အကြိမ်ကြိမ်မက်ခဲ့ရသော အိပ်မက်ဆိုးများကြောင့်လည်း မေဖျော့ကုမရနိုင်အောင် စွဲလမ်းလျက်ရှိရပါသည်။

တစ်နည်းအားဖြင့် အိုကြာမုံသည် မိမိချစ်မြတ်နိုးရသော ပုဂံသူလေး မေသရဖီနှင့် ရုပ်ချင်းခွဲမရအောင် ချွတ်စွပ် ဘာကြောင့်များ လာတူနေရပါသနည်း။

* တမ္ပဒီပက အလှသခင်မလေး ကချေသည်မလေး အိုကြာမုံရယ်၊ စောစောတုန်းက မြင်တွေ့လိုက်ရသလို ပြန်မြင်တွေ့ပါရစေ၊ ရှေးဟောင်းကြေးပြားလေးထဲမှာ အိုကြာမုံ ရှိတယ်ဆိုတာ ကိုယ်သိပါတယ်၊ ထွက်လာခဲ့စမ်းပါ၊ အမြန်ဆုံးထွက်လာခဲ့ပါတော့လား အိုကြာမုံရယ်'

ညီမင်းလတ်သည် အချိန်အတော်ကြီးကြာအောင် ရှေးဟောင်းကြေးပြားအား စူးစိုက်ကြည့်ပြီး ပါးစပ်မှလည်း တမ္ပဒီ

ပြောဆိုရေရွတ်လျက်ရှိသည်။ မည်သို့ပင် တမ်းတမ်းတတ ခေါ်ဆို နေသည့်တိုင် ကြေးပြားလေးပေါ်တွင် တစ်စုံတစ်ရာမှ ထူးခြား ပြောင်းလဲလာခြင်း မရှိပေ။ ညီမင်းလတ်သည် အဝတ်နုစလေးနှင့် တဖွဖွပွတ်သပ်လျက်ရှိသည်။ ရှေးဟောင်းကြေးပြားလေးမှာလည်း ပြောင်သထက်ပြောင်လျက် အရောင်များ တဖိတ်ဖိတ်တောက်ပလာ လေသည်။

အချိန်မှာလည်း တဖြည်းဖြည်း ညဉ့်နက်လာပြီဖြစ်သည့် မည်မျှပင် မှောင်လာပါစေ။ ညီမင်းလတ်ကတော့ ဂရုမစိုက် ရှေးဟောင်းကြေးပြားလေးသည် ထူးခြားမှုရှိကိုရှိရမည်ဟု ယုံကြည် မျှော်လင့်ထားသည်။ ဒါက ရိုးရိုးသာမန်ကြေးပြားချပ်လေး မဟုတ်၊ ငှက်ပစ်တောင်အရည်းဂိုဏ်းချုပ် မဗ္ဗမကိုယ်တိုင် စီရင်ထားသော ထူးဆန်းသည့်အစီအရင်ဖြစ်သည်။ ဝိညာဉ်ထိန်းချုပ်မှော်ကြေးပြားချပ် ဖြစ်သည်။

ပွတ်တိုက်ဖန်များလာသောကြောင့်လား မသိ။ ရေးထွင်း ထားသော ရှေးဟောင်းစာများက ဝိမိဝိပြင်လာသလို ကြေးပြားတောင် စွန်းရှိ နဂါးရှပ်နှင့် တာရာအရှင်မဒေဝီပုံမှာ ထင်ရှားသထက် ထင်ရှား စွာမြင်တွေ့လာရသလို ထင်လာရသည်။

ညီမင်းလတ် အတွေးထဲတွင်လည်း တာဝန်ကြီးတစ်ရပ်ကို

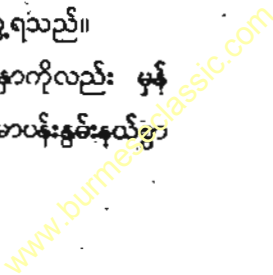
ပြီးဆုံးအောင် လုပ်ဆောင် နိုင်ခဲ့သူတစ်ဦးကဲ့သို့ ကျေနပ်ပီတိဖြစ်လျက် ရှိသည်။

စိတ်ထဲတွင်လည်း ယခုမှ ပေါ့ပါးလန်းဆန်းသွားသည်ဟု ထင်မိသည်။ ညီမင်းလတ်သည် ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် ပြန်ထိုင်လိုက် ပြီး စားပွဲပေါ်ရှိ ရှေးဟောင်းကြေးပြားအား အကဲခတ်ပြီး ကြည့်နေမိ ဖြန်သည်။

မိမိလုပ်ဆောင်ခဲ့သော လုပ်ငန်းအတွက် ပီတိဖြစ်ကာ ကြည့်နူး မျှော်ရွှင်နေမိသလို ရှေးဟောင်းကြေးပြားလေး၏ တောက်ပြောင် ဝင်းလက်လာပုံမှာလည်း အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလှသည်။

ညအချိန်ဖြစ်၍ ညီမင်းလတ် အိပ်ခန်းထဲတွင် လျှပ်စစ်မီးရောင် များ ထိန်လင်းလျက်ရှိသည်။ တဖျတ်ဖျတ်အရောင်များ ထွက်နေသော ရှေးဟောင်းကြေးပြား မျက်နှာပြင်ပေါ်တွင်လည်း အခန်းတွင်းမှ ပစ္စည်းများ၏ ပုံရိပ်သည် သဲသဲကွဲကွဲ ထင်ဟပ်လျက်ရှိသည်။ ညီမင်း လတ် ရှာဖွေစုဆောင်းထားသော ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများ၊ ပေစာများ၊ ပုရပိုက်များမှာလည်း တီဗီကြည့်နေရသကဲ့သို့ ကြေးပြားမျက်နှာပြင် ပေါ်တွင် ထင်ထင်ရှားရှား နီးနီးကပ်ကပ် မြင်တွေ့ရသည်။

ညီမင်းလတ်ကိုယ်တိုင် သူ့ရုပ်သွင်မျက်နှာကိုလည်း မှန် ကြည့်နေရသကဲ့သို့ ပြန်လည်မြင်တွေ့နေရသည်။ မောပန်းနွမ်းနယ်စွာ

ဖြင့် ညီမင်းလတ်သည် သက်ပြင်းတစ်ချက်ကို မှုတ်ထုတ်လိုက်သည်။
ကြေးပြားပေါ်တွင် ထင်ဟပ်ပေါ်လွင်နေသော သူ့မျက်နှာမှာ လေဟပ်
၍ မှန်ဝါးသွားမည်ဟု ထင်ရသည်။ သို့သော် သူ့ရုပ်သွင်မှာ လေတိုး
သည်ကို ခံစားလိုက်ရသော လှိုင်းတွန့်ကလေးများကဲ့သို့ ရေလှိုင်း
လေးများ ဖြာထွက်သွားသည်။ ကြေးပြားပေါ်တွင် ထင်ဟပ်နေသော
သူ့မျက်နှာမှာ ပျောက်ပျက်မသွားပေ။

ညီမင်းလတ်သည် မယုံကြည်နိုင်စွာဖြင့် မျက်လုံးအစုံကို
ပွတ်သပ်ပြီး ကြည့်လိုက်သည်။ ယခုတစ်ကြိမ် ကြေးပြားပေါ်တွင်
ပေါ်လာသောပုံရိပ်မှာ သူ့မျက်နှာပင်ဖြစ်သည်။ ကြည့်လင်ထင်ရှားစွာ
မြင်တွေ့လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ အဝတ်စနုနလေးများနှင့် ပွတ်တိုက်
ခြင်းသည် ပျောက်ကွယ်မသွားပေ။ ကြေးပြားပေါ်တွင် တံဆိပ်ရိုက်
ခတ်ထားသကဲ့သို့ စွဲထင်နေပေသည်။ သူ့အိပ်ခန်းထဲရှိ ပစ္စည်းများ
ကိုလည်း သံသကဲ့ကဲ့ မြင်တွေ့နေရသည်။

ညီမင်းလတ်သည် ကြေးပြားပေါ်အား ကြည့်နေစဉ်မှာပင်
ရုတ်တရက် ဆတ်ခနဲမတ်တတ်ထရပ်လိုက်သည်။ ကြေးပြားပေါ်တွင်
ပေါ်လာသော ပုံရိပ်များမှာ သူ့မျက်နှာလည်း မဟုတ်။ သူ့အိပ်ခန်း
ထဲရှိ ပစ္စည်းများမဟုတ်တော့ဘဲ တစ်ခါဖူးမျှ မြင်တွေ့ဖူးခြင်းမရှိသော
အရာများဖြစ်နေပေသည်။

ထိတ်လန့်ကြောက်မက်ဖွယ်လည်း ကောင်းလှသည်။ ကြီးမား
သော တိရစ္ဆာန်ကြီးများဖြစ်ကြသည့် ဝက်ကြီး၊ ရှူးပျံကြီး၊ ကျားကြီး
တို့သည် တစ္ဆေကြီးများဖြစ်နေသည်။ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ဖွယ်
ညည်းညူသံများကို ကြားနေရသည်ဟု ထင်သည်။ တွန့်တွန့်လိမ်လိမ်
နှင့် ကြီးမားရှုပ်ထွေးနေသော ဗူးနွယ်ကြီးများကိုလည်း မြင်တွေ့လိုက်
ရသည်။

တစ္ဆောဝရောက်နေသော တိရစ္ဆာန်ကြီးများအား အံ့သြခြင်း
ကြီးစွာ ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့် ငေးမောကြည့်နေမိသည်။

ထိုအခိုက်အတန့်လေးအတွင်းမှာပင် ပို၍မယုံကြည်နိုင်စရာ
ကောင်းလှသော မြင်ကွင်းများက ပြောင်းလဲထင်ဟပ်လာကာ ကြေးပြား
မျက်နှာပြင်ပေါ်တွင် ပေါ်လာကြပြန်သည်။ မြူများဆိုင်းနေသော အခန်း
တစ်ခန်းဖြစ်ပုံရသည်။ အဖြူရောင်အလင်းတန်းများ ထွက်နေသည့်
မှန်တံခါးချပ်ကြီးများကလည်း ပန်ကာများလည်ပတ်လလို ပတ်ချာ
လည် တစိုးစိုးလည်ပတ်လျက်ရှိသည်။

ညီမင်းလတ်ခန္ဓာကိုယ်သည်ပင် ချမ်းစိမ့်စိမ့်ဖြစ်လာသည်။
သူ့အိပ်ခန်းတွင်းသို့ အမှောင်ထုအတွင်းမှ သန်းခေါင်ကျော် လေသည်
တဟူးဟူးတိုက်ခတ်ပြီး ဝင်ရောက်လာသည်။

ရှေးဟောင်းကြေးပြားပေါ်တွင် မြူများဆိုင်းနေသကဲ့သို့

ဝေဝေဝါးဝါးဖြစ်နေသည်။ အခန်းထဲသို့ မိန်းကလေးတစ်ဦး ဝင်ရောက်လာသည်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရ၍ လွန်စွာမှအံ့ဩသွားမိသည်။

သူမ ဝတ်ဆင်ထားသော အဝတ်အစားများမှာလည်း ပုဂံခေတ်ကချောသည်တစ်ဦး ဝတ်ဆင်ထားသော အဝတ်အစားမျိုးကို ဝတ်ဆင်ထားသည်။ ပုဂံခေတ်၏ ရှေးဟောင်းဖောင်းဂီတ၊ ပုဂံအက၊ ဆိုင်းသံဗုံသံ တေးသီချင်းသီဆိုသံသဲ့သဲ့ကိုလည်း ကြားစပြုလာရသည်။ ကချောသည်မလေး၏ လက်ထဲတွင် ဖယောင်းတိုင်တစ်တိုင်ကို ထွန်းညှိကိုင်ဆောင်ပြီး ဝင်ရောက်လာသည်။

အမှောင်ကမ္ဘာထုအတွင်းမှ ထိုးထွက်လာခြင်းဖြစ်သည်။

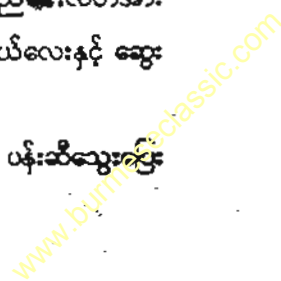
တဖြည်းဖြည်းနှင့် မြင်ကွင်းက ပို၍ပင် ထင်ထင်ရှားရှား မြင်တွေ့ရသည်။ မိန်းကလေးက ရှေ့သို့ တိုးတိုးထွက်လာကာ လက်ထဲမှ ဖယောင်းတိုင်အား ကနုတ်ပန်းခက်များ ထွင်းထုထားသည်။ အလွန်ရှေးကျသော စားပွဲပေါ်တွင် စိုက်ထူထားလိုက်သည်။ ပြီးမှ သူမသည် အပြင်ဘက်မှ စူးစိုက်ကြည့်နေသော ညီမင်းလတ်ဘက်သို့ မျက်နှာလေးလှည့်လိုက်သည်။ ညီမင်းလတ်ကလည်း ထူးခြားစွာ မြင်တွေ့လိုက်ရသော မြင်ကွင်းကြောင့် အသက်ကို ပြင်းထန်စွာရှုရှုရင်း ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး သတိမထားမိလောက်အောင် မေ့လျော့သွားသည်။

နှလုံးသွေးများ တဒိန်းဒိန်းအခုန်မြန်လာပြီး ရင်တလှုပ်လှုပ်ဖြစ်လာသည်။ ညီမင်းလတ် ယခုမြင်တွေ့လိုက်ရသော မိန်းမချောလေးမှာ သူ့စိတ်ထဲတွင် ဆန္ဒပြင်းပြစွာ တောင့်တနေသော တမ္ဗဒီပကတချောသည်မလေး အိုကြာမုံဖြစ်ပေသည်။ ညှို့ငင်ဆွဲဆောင်နိုင်စွမ်းရှိသော သူမမျက်ဝန်းထဲမှ မျက်ရည်များ စီးကျလျက်ရှိသည်။

မကြာခဏမက်တတ်သော အိပ်မက်ဆိုးများထဲမှ နဂါးတွင်းအောင်း မြေအောက်ဂူထဲရှိ ကျောက်ခေါင်းတလားတွင် အိပ်ပျော်နေသကဲ့သို့ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် မြင်တွေ့ခဲ့ဖူးသည့် အိုကြာမုံ၏ရုပ်သွင်ထင် ဖြစ်နေသည်။

တဖြည်းဖြည်း တရွေ့ရွေ့နှင့် လျှောက်လှမ်းလာသော အိုကြာမုံသည် ညီမင်းလတ်အနီးသို့ ရောက်ရှိလာတော့မည့်အလား ဆင်မှားခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း မမြင်နိုင်သော စွမ်းအားများက အိုကြာမုံရှေ့တွင် တားဆီးပိတ်ဆို့ထားလျက်ရှိသည်။ ရှေ့သို့လျှောက်လှမ်းနေရာမှ မြေလှမ်းများက တိခန့်ရပ်တန့်သွားသည်။ ထို့နောက်တွင် ကြေကွဲဝမ်းနည်း ပူဆွေးနေသော မျက်နှာလေးနှင့် ညီမင်းလတ်အား အကူအညီတောင်းခံလိုဟန် သနားစံဖွယ် မျက်နှာငယ်လေးနှင့် ဆွေးညှည်စွာကြည့်လျက်ရှိသည်။

နှင်းဆီပူးလေးကဲ့သို့ စိုရွှန်းနုထွေးသော ပန်းဆီသွေးကြီး

နေသည့် နှုတ်ခမ်းလေးများက တလှုပ်လှုပ်တရွရွဖြစ်လာသည်။
 အိမ်ထဲမှာ ညီမင်းလတ်အား စကားလှမ်းပြောနေခြင်းဖြစ်သည်။
 ညီမင်းလတ် နားထဲတွင်တော့ ဘာအသံမှ မကြားရပေ။ အိုကြာမုံ
 တာ ဘာတွေပြောနေတာလဲ။ အကြောင်းအရာတစ်ခုခုကို ပြောပြနေချင်
 ပုံရသည်။ ညီမင်းလတ်သည် အိုကြာမုံ နှုတ်ခမ်းဖူးငုံလေး လှုပ်ရှား
 သည့်အတိုင်း လှုပ်ရှားကြည့်သည်။ ရေရွတ်ကြည့်သည်။ အဓိပ္ပာယ်ကို
 ဖော်ကြည့်သည်။

ဂရုတစိုက် စူးစမ်းလေ့လာ ရွတ်ဆိုကြည့်သောအခါ အိုကြာမုံ
 ပြောလိုသည့် စကားအဓိပ္ပာယ်ကို ညီမင်းလတ် နားလည်သွားသည်။
 ‘အတို့ကျွန်ကို ကယ်ပါစ’

ဟုတ်ပြီ။ ပထမအကြိမ်မြင်တွေ့ရစဉ်ကလည်း ဒီစကား
 အတိုင်းပင် ပြောခဲ့ဖူးသည်။ သူမကို ကယ်တင်ပေးရန် သနားစဖွယ်
 တောင်းပန်ပြောဆိုနေခြင်းဖြစ်သည်။ ဒုက္ခရောက်နေတဲ့ မိန်းကလေးဝဲ
 ကယ်တင်ပေးရမှာပေါ့။ ညီမင်းလတ်ကလည်း ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘ကယ်တင်ပေးရမယ်ဆိုတော့ ကျွန်တော်က ဘယ်လို အလှ
 အညီပေးရမှာလဲ၊ ဘယ်လိုကယ်တင်ပေးရမှာလဲ၊ အခက်အခဲတွေထု
 မိန်းကလေးတွေက ပြောပြမှ ကယ်တင်ပေးလို့ရမှာပေါ့’

ရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်ထဲမှ မိန်းမချောလေးသည် စိတ်

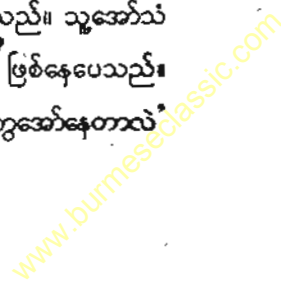
ခွက်အားငယ်စွာဖြင့် ခေါင်းကိုခါယမ်းပြလိုက်သည်။ အရာရာကို
 အစွဲပေးထားရသော၊ မျှော်လင့်ချက်ကင်းမဲ့သော တွယ်ရာမဲ့ စိတ်ပျက်
 အားငယ်နေသည့် အသွင်သဏ္ဍာန်များ ပေါ်ပေါက်လာသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ရှေးဟောင်းကြေးပြားပေါ်မှ မိန်းမချောလေး
 အိုကြာမုံ၏ အသွင်သဏ္ဍာန်မှာ ရုတ်တရက်ကွယ်ပျောက်သွားသလို
 မိန်းမငွေ့များကဲ့သို့ အံ့ခိုးအငွေ့များက ဖုံးလွှမ်းသွားသည်။ မြူများ
 ဆိုင်းလာသကဲ့သို့ ပိတ်ဆီးမှုန်ဝါးသွားပြန်သည်။ ညီမင်းလတ်သည်
 ဆိုင်နေရာမှ ဝန်းခနဲခနဲထလိုက်ပြီး အရူးတစ်ယောက်လို ကျယ်လောင်
 ချာအော်ဟစ်လိုက်သည်။

‘ပြန်လာခဲ့စမ်းပါ မိန်းမချောလေး အိုကြာမုံ၊ မင်း ဘာတွေ
 ဖြစ်နေရတာလဲ။ ဘယ်လိုအခက်အခဲတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့နေရတာလဲ၊
 ပြောပြစမ်းပါဦး၊ နောက်တစ်ကြိမ်ပြန်ပြီး ပြစမ်းပါဦး’

ညီမင်းလတ်သည် အားမလိုအားမရဖြစ်လျက် တန်ဖိုး
 ကြီးမားသော ရတနာတစ်ခု ပျောက်ဆုံးသွားသလို နှမြောတသရွာဖြင့်
 နှလုံးသွပ်လုမတတ် ခံစားလိုက်ရသည်။ သူ့အိပ်ခန်းတံခါး ပွင့်သွားသော
 ကြောင့် နောက်ကျောဘက်သို့ လှည့်ကြည့်မိလိုက်သည်။ သူ့အော်သံ
 ကြောင့် စိုးရိမ်တကြီးဝင်ရောက်လာသော မျိုးသုခ ဖြစ်နေပေသည်။

‘ဘာဖြစ်တာလဲ ညီမင်းလတ်၊ မင်း ဘာတွေအော်နေတာလဲ’

၁၇၈

လွင့်မျောဝိညာဉ်ဖြူအကျဉ်းသား

ညီမင်းလတ်မျက်နှာမှာလည်း ဒေါသဖြစ်၍ မာန်ဖီနေသော ကျားတစ်ကောင်ကဲ့သို့ ကြောက်မက်ရွယ်ကောင်းလှသည်။ မီးဝင်းဝင်း တောက်သော မျက်လုံးများနှင့် ဒေါသထွက်လျက် မျိုးသုခအား ပြစ်တင်ကြိမ်းမောင်းလိုက်သည်။

‘မင်းက ဘာပြုလို့ဝင်လာရတာလဲ၊ မင်းဝင်လာတာကြောင့် အိုကြာမုံ ပျောက်သွားပြီ၊ မင်းကြောင့်ပဲ မျိုးသုခ၊ ကြေးပြားထဲမှာ ပေါ်လာတဲ့ ဒုက္ခရောက်နေတဲ့ အိုကြာမုံကို မင်းပဲ ခြောက်လှန့် မောင်းထုတ်လိုက်တာပဲ ဖြစ်ရမယ်၊ သွား... သွား... မင်း ငါ့အခန်း ထဲက အမြန်ဆုံးထွက်သွား’

အခြောက်တိုက် ပြစ်တင်ကြိမ်းမောင်းခြင်း ခံလိုက်ရသော ကြောင့် မျိုးသုခကလည်း ခံပြင်းဒေါသဖြစ်သွားသည်။

‘ဟေ့ကောင် ညီမင်းလတ်၊ မင်း ဘာဖြစ်နေတာလဲ၊ ငါ့အပေါ် ဒီလို တစ်ခါပူးမှ မပြောပူးဘူး၊ မင်း လေသံမာမာနဲ့ ပြောစရာမလိုဘူး၊ မင်းအတွက် စိုးရိမ်လို့ ငါဝင်လာတာ၊ မင်းကတော့ ဘာမဟုတ် တဲ့ကြေးပြားတစ်ချပ်ကောက်ရပြီး ထင်မိထင်ရာတွေ ထင်၊ မဖြစ်သင့် တာတွေ ဖြစ်၊ မပြောသင့်တာတွေ ပြော၊ ဒီအတိုင်းဆက်ထားလို့ မဖြစ်တော့ဘူး၊ ရန်ကုန်က ဦးလေးနဲ့ အဒေါ်ကို အမြန်ဆုံးအကြောင်း ကြား အသိပေးမှ ဖြစ်တော့မယ်’

ဖိုးလပြည့်စာပေ

‘သွားကွာ... ဘာတွေလာပြောနေတာလဲ၊ ငါ့ဟာငါ စိတ်ယောက်တည်းပဲ နေမယ်၊ ငါ့အခန်းထဲကိုလည်း ဘယ်သူမှ ဝင် ဘာနဲ့၊ မင်းဝင်လာရင် ငါ့ကြေးပြားထဲက ကချေသည်မလေး ကြာမုံက ထွက်လာမှာမဟုတ်တော့ဘူး’

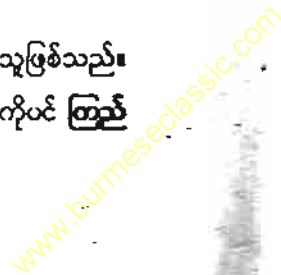
မျိုးသုခသည် ညီမင်းလတ်အဖြစ်ကို ကြည့်ရှင်း စိတ် ကောင်းဖြစ်သွားမိသည်။ စိတ်ကို ပြန်လျှော့ချလိုက်ပြီး ချောမော ပြောဆိုလိုက်သည်။

‘ကဲ... ငါ့အမှားပဲ ထားလိုက်ပါတော့၊ ငါသွားပါ့မယ်၊ ချိန်လည်း မရှိတော့ဘူး၊ ည ၂ နာရီကျော်နေပြီ၊ မင်းလည်း ကြေးပြားကို အချိန်ပြည့်ပွတ်တိုက်နေတာနဲ့ ပင်ပန်းရောမယ်၊ အိပ် တာကွာ၊ ဟုတ်လား’

မျိုးသုခက စိတ်မသက်သာစွာနှင့် အခန်းအပြင်သို့ ပြန် ဝှက်သွားသည်။ ညီမင်းလတ်သည်လည်း မျိုးသုခအပေါ် စိတ်လိုက် စိန်ပါပြုမိသည်ကို ပြန်လည်သတိရလိုက်ပြီး စိတ်မကောင်းဖြစ်သွား သည်။ တကယ်တော့ မျိုးသုခသည် သူ့အပေါ် ညီအစ်ကိုကစ် သောက်လို သံယောဇဉ်ကြီးသူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

ကျောင်းတက်ခဲ့စဉ်ကတည်းက တတွဲတွဲနေခဲ့သူဖြစ်သည်။ မှောက်ဆုံး ညီမဖြစ်သူ မေသရဖီနှင့် ချစ်ကြိုက်နေသည်ကိုပင် ကြည့်

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ကြည်ဖြူဖြူသဘောတူလက်ခံထားသော ယောက်ဖလောင်းဖြစ်သည်။ မျိုးသုခအပေါ် ရိုင်းရိုင်းစိုင်းစိုင်း ခက်ထန်မှာကျော့စွာ မဆက်ဆံသင့်ပေ။ သူမှားသွားသည်။

ရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်ပေါ်သို့ ပြန်ကြည့်လိုက်မိပြန်သည်။ ယခုတော့လည်း ရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်မှာ သူနားမလည်နိုင်သော ရှေးခေတ်သုံးဘာသာစကား အက္ခရာများ၊ အမောက်ထောင်နေသောနဂါးနှင့် တာရာအရှင်မဒေဝီရုပ်ပုံများ ပြန်ပေါ်လာသည်။ ရှေးဟောင်းကြေးပြားမှာလည်း အရောင်အဆင်းမထွက်တော့သလို မွဲခြောက်ခြောက်နှင့် မှိန်မျောသွားပြန်သည်။

ညီမင်းလတ်သည် အားမလိုအားမရဖြစ်ကာ လေသံတိုတိုးနှင့် ခေါ်ကြည့်လိုက်ပြန်သည်။

‘အိုကြာမုံ... တမ္ပဝတီခေတ်က ကချေသည်မလေး အိုကြာမုံရယ်၊ နောက်တစ်ခေါက်လောက် ပြန်ပေါ်လာပါဦးကွယ်၊ ပြီးတော့ အိုကြာမုံ ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့နေရတဲ့ အခက်အခဲတွေကို ဘယ်ပုံဘယ်နည်းကူညီရမယ်ဆိုတာ ပြောပြစမ်းပါ၊ အိုကြာမုံရဲ့ အခက်အခဲတွေကို လွန်မြောက်အောင် ကျွန်တော် ကူညီပေးပါမယ်’

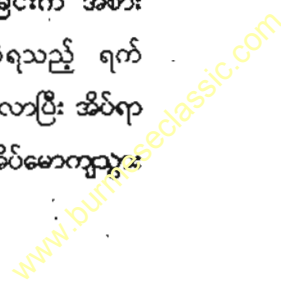
ညီမင်းလတ်သည် ရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်လေးအား ကိုင်တွယ်ရင်း ဘယ်လိုပင် ကဖွဖွပြောစေကာမူ ကြေးပြားချပ်မှာ မည်သို့

ထူးခြားစွာပြောင်းလဲလာခြင်းမရှိပေ။ ပကတိအသက်မဲ့ပစ္စည်းတစ်ခုသာ ဖြစ်သည်။ ညီမင်းလတ်သည် စားပွဲပေါ်သို့ ပြန်တင်ထားလိုက်သည်။

ထို့နောက်တွင် မျက်တောင်မခတ်ဘဲ စိုက်ကြည့်နေမိသည်။ စာစောက မြင်တွေ့လိုက်ရသော အိုကြာမုံ၏ သနားစဖွယ် ကြေကွမ်းနည်းနေသော မျက်နှာလေးကို မြင်ရလိမ့်နိုးနိုးနှင့် မျှော်လင့်ချက်ဦးစွာ စိုက်ကြည့်နေဆဲပင် ဖြစ်သည်။

ညအမှောင်ထုများက ရင့်သီးမှောင်ပိန်းပြီး ညနက်သည်ကို နက်လာသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်မိမောကျလျက်ရှိသည်။ ညီမင်းလတ် အိပ်ခန်းတစ်ခုတည်းသာ များထိန်လင်းလျက်ရှိသည်။ ကြာလာတော့ ညီမင်းလတ် မျက်လုံးအေးအောင့်လာသည်။ ကြည့်နေရင်းမှာပင် ရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်မှာ ဝါးဝါးဖြစ်လာသည်။ မျက်ခွံများ လေးလံလာသည်။

သူ့တစ်ကိုယ်လုံးရှိ ကြွက်သားတို့ကို လျှော့ချလိုက်သည်။ တံဇာတ်ကို လျှော့ချလိုက်သဖြင့် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခြင်းက အစားမဝင်ရောက်လာသည်။ အအိပ်ပျက် အစားပျက်ခဲ့ရသည့် ရက်ချင်းကလည်း မနည်းတော့။ တစ်ကိုယ်လုံး လေးလံလာပြီး အိပ်ရာပေါ်လှဲချလိုက်သည်နှင့် လုံးဝနှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက်ကြီး အိပ်မောကျသွား

ပေတော့သည်။ ထိုအချိန်ကျမှ ညီမင်းလတ် တွေ့လိုသော
သည်မလေး အိုကြာမဲ့နှင့် တမ္ပဝတီခေတ်မှ အရည်းကြီးတို့ လွှဲ
ခဲ့သော ခေတ်ကာလတစ်ခုအား အိပ်မက်အဖြစ် တွေ့ရှိလိုက်
တော့၏။

အိပ်မက် (နှစ်)

အိပ်မက်ထဲက အိပ်မက်ဆိုးများ

အချိန်မည်မျှကြာအောင် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်ကြီး အိပ်ပျော်
သွားသည် မသိ။ အမှန်တော့ ညီမင်းလတ်သည် အိပ်မက်ရှည်
ကြီးတစ်ခုကို စတင်မက်နေခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ သူ့နားနားကပ်၍
ညီမင်းလတ် လန်နိုးလာသည်ဟု ထင်ရသည်။ အမှန်တော့ ညီမင်းလတ်
အိပ်မက်တစ်ခုထဲသို့ ရောက်ရှိနေမှန်း ညီမင်းလတ်ကိုယ်တိုင် မသိပေ။

နိုးလာလာချင်း သိစိတ်က စားပွဲပေါ်တွင် ထောင်ထားသော
ရှေးဟောင်းကြေးပြားဆီသို့သာ တန်းတန်းမတ်မတ် ကြည့်မိလိုက်
သည်။ ရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်သည် အသွင်အပြင် ပြောင်းလဲ
ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိသည်။ အရောင်များက တလက်လက် ထွက်ပေါ်လာ
လျက်ရှိသည်။

ညီမင်းလတ် စိတ်ဝင်တစားဖြစ်သွားကာ သေချာစွာ ကြည့်လိုက်သည်။ ရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်ထဲတွင် သူ စောစောက မြင်တွေ့လိုက်ရသည့်အတိုင်း ဖြူဖြူဆီဆီနေသော အခန်းတစ်ခန်းထဲ ပြန်ပြီးပေါ်လာပြန်သည်။ ပတ်ချာလည်လှည့်ပတ်နေသော အရောင်ထွက်နေသည့် မှန်တံခါးများကလည်း အဖြူရောင်အလင်းတန်းကြီးများဖြာထွက်လျက် မရပ်မနား လည်ပတ်လျက်ရှိသည်။

ကြည့်နေရင်းမှာပင် လည်ပတ်နေသော မှန်တံခါးကြီးများက ရပ်တန့်သွားပြီး ဘုံမိမာန်တစ်ခုကဲ့သို့ ရှေးဟောင်းကျောင်းတိုက်ကြီးတစ်ခု ပေါ်ထွက်လာသည်။ ကျောင်းတိုက်ကြီးထဲမှ ကိုယ်ခန္ဓာကြီးမားတုတ်ခိုင်ပြီး ဗလကောင်းကောင်း၊ အရှုပ်ဆိုးဆိုးလူကြီးသည် မည်းနက်သော နက်ပြာရောင်ကိုယ်ရုံများကို လွှမ်းခြုံထားပြီး ဆင်းလာသည်။

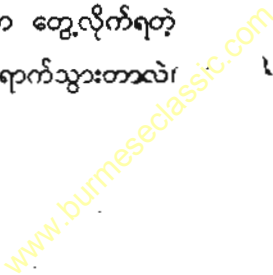
ရှည်လျားသန်မာမည်းညစ်သော ဆံပင်ရှည်ကြီးများက ကျောပြင်ပေါ်တွင် ဝဲကျလျက်ရှိသည်။ မျက်နှာပေါ်တွင် မုတ်ဆိတ်မွေးနှုတ်ခမ်းမွေး ဗရပျစ်နှင့် အကြည့်ရဆိုးလှသည်။ လည်ပင်းတွင် ကြီးမားသော ပုတီးကုံးကြီးများကို ဆွဲထားသည်။ တစ်ကိုယ်လုံးတွင် ဆေးစောင့်၊ နုတ်စောင့်၊ စမအင်ကွက်များ ထိုးနှံထားသလို လက်မောင်းတွင် ကြေးကွင်းများ၊ အဆောင်လက်ဖွဲ့ရောင်စုံကို ချည်နှောင်ထားသည်။

ပုံသဏ္ဍာန်ကို ကြည့်ရခြင်းအားဖြင့် အရည်းကြီးတစ်ပါးပင် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ညီမင်းလတ်အား ပြုံးစိစိနှင့် လှမ်းကြည့်ရင်း စကားပြောသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။ အရည်းကြီးပြောလိုက်သောစကားများကို ကောင်းမွန်ကြည်လင်ပြတ်သားစွာ ကြားလိုက်သောကြောင့် ညီမင်းလတ် အံ့ဩတုန်လှုပ်သွားသည်။

‘ဪ... မောင်ရင်လေး၊ မိုးလာပြီလား၊ မောင်ရင်လေး၊ အမည်နာမက ညီမင်းလတ်တဲ့လား။ ပသိုများ မှည့်ခေါ်ထားဘိသည်မသိ၊ ထူးဆန်းလှတဲ့ အမှတ်သညာခေါ်စရာဖြစ်ပြီကော၊ အမည်နာမက အကြောင်းမဟုတ်ပါဘိ၊ ကျုပ်က မောင်ရင်လေးကို စကားပြောဖို့ စောင့်နေရတာပဲ’

ညီမင်းလတ်သည် သူ့မျက်လုံးကို အသေအချာပွတ်သပ်ကြည့်လိုက်ရင်း မယုံကြည်နိုင်စရာကောင်းလောက်အောင် အံ့ဩမှင်သက် တွေ့စေသွားမိသည်။ ရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်ထဲမှ ထူးဆန်းသော အရည်းကြီးတစ်ပါးကို မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်တွေ့လိုက်ရပြီ ဖြစ်သည်။

‘ခင်ဗျားက ဘယ်သူလဲ၊ ဟိုစောစောက တွေ့လိုက်ရတဲ့ ကချေသည်မလေး အိုကြာမုံကရော ဘယ်ကိုရောက်သွားတာလဲ၊ အိုကြာမုံက ဘာဖြူလို့ ပျောက်သွားရတာလဲ’

ကျွန်က မောင်ရင်လေး သိပ်တွေ့ချင်နေတဲ့ ငှက်ပစ်တောကြောင်းက အရည်းဂိုဏ်းချုပ် ဓမ္မဓဇပဲဖြစ်သည်ကော၊ စောစောမောင်ရင်လေး မြင်တွေ့လိုက်ရတဲ့ ကချေသည်မလေး အိုကြာ၊ လူမကြာခင် ရောက်လာပါအံ့၊ အိုကြာမုံကို ကယ်တင်ဖို့ဆိုတာ ကျွန်ပူးပေါင်းပြီး ကယ်ဆယ်မှ ရပေလိမ့်မယ်ပဲ

ဗျာ... ကျွန်တော်က ကယ်တင်ပေးရမယ်၊ ဟုတ်လား

အဟော်... မှန်တာပဲ၊ ကယ်တင်ပေးရပြီနော့၊ သူ့လည်း နှစ်ပေါင်းများစွာ ဒုက္ခခံစားခဲ့ရပါဘိ၊ လွတ်မြောက်ဖို့တွင် ကယ်ဆယ်မစမယ့်သူကို စောင့်မျှော်နေရတာပဲ၊ ခုချိန်မှာ မောင်လေးသာ ကယ်မကူညီပေးလိုက်မယ်ဆိုရင်တော့ နှစ်ပေါင်းများစွာ ဒဏ်ခတ်ခံထားရတဲ့ သူ့ဘဝလည်း လွတ်မြောက်သွားပါအံ့

ကျွန်တော်က ဘယ်လိုကူညီပေးရမှာလဲ ခင်ဗျာ

မည်သို့ပင် ဖြစ်လာသည်မသိ၊ ညီမင်းလတ်စိတ်များ ပေါ့လန်းဆန်း တက်ကြွလာသည်။ အရာရာကို ရှေ့သို့တိုးပြီး အောင်တကြီးလုပ်ဆောင်လိုစိတ်များ တဖွားဖွားပေါ်ပေါက်လာသည်။

ရာ... ခက်ခက်ခဲခဲမရှိပါပြီကော၊ လွယ်လွယ်နဲ့သာ

မောင်ရင်လေး ရှေ့ကိုသာ တိုးလာပါဘိ

ညီမင်းလတ်သည် အရည်းကြီးပြောသည့်အတိုင်း

ဟောင်းကြေးပြားချပ်အနီးသို့ တိုးကပ်လိုက်သည်။ ရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်ပေါ်တွင် သိသာထင်ရှားစွာ မြင်တွေ့နေရသော အရည်းကြီးနောက်ကွယ်မှ အိုကြာမုံသည် တရွေ့ရွေ့ ရှေ့သို့ တိုးထွက်လာသည်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။

သူမမျက်နှာပေါ်တွင် စိုးရိမ်စိတ်များနှင့် ညီမင်းလတ်အား ရှေ့သို့ထွက်မလာစေရန် အရည်းကြီးအား တောင်းပန်တိုးလှိုင်းသည့် အသွင်သဏ္ဍာန်များ ပေါ်ထွက်လျက်ရှိသည်။

အိုကြာမုံ... ပုဂံခေတ်က ကချေသည်မလေး အိုကြာမုံ

ညီမင်းလတ်က အငမ်းမရခေါ်လိုက်ရင်း ရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်အား ကောက်ယူလိုက်မိသည်။ ထိုစဉ်မှာပင် လက်မောင်း၌ စွပ်ထားသော ကြေးကွင်းများ တချွင်ချွင်မြည်သံများကို ကြားလိုက်ရသည်။ အရည်းကြီးဓမ္မဓဇ၏ အေးစက်စက်လက်များ ပေါ်ထွက်လာသည်။

တစ်ထောင့်ထွာခန့်ရှိသော သုံးလွန်းတင်ကြိုးနက်တစ်ချောင်း(နဂါးပတ်ကျောကွင်း)က ခိုဝှက်နေထိုင်သနားလာပြီး ညီမင်းလတ်လည်ပင်းအား ရုန်းထွက်မရအောင် ရစ်ပတ်လိုက်သည်။ ညီမင်းလတ်သည် အသက်ရှူမရအောင် မွန်းကျပ်လာသည်။ သုံးလွန်းတင်ကြိုးနက်တစ်ချောင်း ဖြစ်သည်။ နဂါးပတ်ကျောကွင်းဆိုသည်မှာလည်း

လူဆံပင်များကို ကျစ်ထားသောကြောင့် ဖိညစ်အားမှာ ပြင်းထန်လှသည်။

ညီမင်းလတ်ကိုယ်တိုင်မှာလည်း ရေခဲတမျှ အေးစက်နေသော ရေထဲတွင် ပခုံးမြုပ်မျှ ကူးခတ်နေရသကဲ့သို့ ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်အထိတွေ့များကို ခံစားလိုက်ရသည်။

ကြာလာသည့်အလျောက် လည်ပင်းမှာ ပိုမိုတင်းကျပ်လာသလို လျှာထွက်လာသည်။ မျက်လုံးများ ပြူးထွက်လာသည်။ ခေါင်းထဲတွင် ခိုက်ခနဲမူးဝေလာပြီး မှောင်သထက်မှောင်သော အမှောင်ထုထဲသို့ နှစ်မြုပ်သွားပေသည်။ သူ့ဦးနှောက်များ ပြန်လည်ပေါ့ပါးသွားသောအခါ မြူများဆိုင်းနေသော အခန်းတစ်ခုထဲသို့ ရောက်ရှိနေမှန်း သတိထားမိသည်။

ညီမင်းလတ် တွေ့လိုမြင်လိုလှသော ကချေသည်မလေး အိုကြာမုံကိုလည်း နီးနီးကပ်ကပ် မြင်တွေ့လိုက်ရပေတော့သည်။

‘အိုကြာမုံ... ကျွန်တော် ရောက်လာပြီလေ အိုကြာမုံရဲ့ ဒဏ်ခတ်ထားတဲ့ ဘဝတွေကို လွတ်မြောက်အောင် ကယ်တင်ဖို့ ကျွန်တော် ရောက်လာပြီလေ၊ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား’

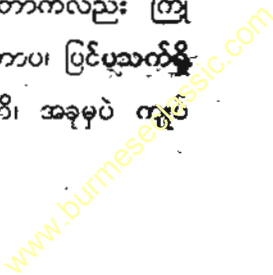
ကချေသည်မလေး အိုကြာမုံက ခေါင်းကို ခါယမ်းလိုက်သည်။

‘ရော... ခက်ကချေပြီကော၊ အတို့ကျွန်လိုပဲ မောင်ကြီးလည်း ဝိညာဉ်အကျဉ်းသားဖြစ်ပြီပဲ၊ ကယ်တင်နိုင်မယ်လို့ ထင်နေတာကိုက မှားပြီကော၊ မောင်ကြီးလည်း အတို့ကျွန်တို့လို ဒီမရဏမှော်ကြေးပြားထဲမှာ ဘယ်နေရာအခါမှ လွတ်မြောက်ဖို့လမ်း မမြင်နိုင်ပါဘိတော့၊ ဟောဟိုက အပြင်ဘက်ကို ကြည့်လိုက်စမ်းပါဦးပ’

အိုကြာမုံ ညွှန်ပြသည့်နေရာသို့ ညီမင်းလတ် လှမ်းကြည့်မိလိုက်သည်။ စောစောက ထူးဆန်းသည့် ရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်ထဲတွင် မြင်တွေ့ခဲ့ရသော အရည်းကြီးသည် သူ့အား မထီမဲ့မြင်ပြုကာ မထေ့တထေ့ပြုံးကြည့်ရင်း စကားပြောသံများပါ ကြားလိုက်ရသည်။

‘အထူးအခြား ကျေးဇူးတင်ရှိပါ့ မောင်ရင်၊ ကျုပ်လည်း ကျုပ်ကိုယ်တိုင် စီရင်ထားတဲ့ မှော်ကြေးပြားထဲက မထွက်ရတာ နှစ်ပေါင်းထောင်ချီကြာခဲ့ပါပြီကော၊ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်းတစ်ထောင်ကျော်လောက်က တစ်ကြိမ်တစ်ခါထွက်ခွင့်ရခဲ့တာပဲ၊ မလယဒီပကျွန်းတို့ ရောက်ခဲ့ရပါဘိ’

‘ဒီလို အခွင့်ကောင်းရဖို့ စောင့်နေရတာကလည်း ကြုံကြုံကိဖို့ မလွယ်လှပါဘိ၊ ငြီးငွေ့စွာ စောင့်ခဲ့ရတာပဲ၊ ပြင်ပသက်ဖို့လောကကြီးထဲမှာ ပျော်ပျော်ကြီးနေစမ်းချင်ပါဘိ၊ အခုမှပဲ ကျုပ်

...တွေ ငြည့်သွားတော့မှာပဲ။ ကာမမေထုံနဲ့ သေရည်အရက်
တွေ ခွတ်သိပ်နေတာ ကြာပြီကော။ ကဲ... ကဲ... မောင်ရင်လေး
သိပ်တွေ့ချင်နေတဲ့ ကချေသည်မလေး အိုကြာမဲ့နဲ့အတူတကွ နေခဲ့
ကြပေတော့၊ ကျုပ်သွားပြီပဲ။

ပျော်ရွှင်တက်ကြွသော ခြေလှမ်းများနှင့် လှမ်းထွက်သွား
သော အရည်းကြီးဓမ္မဇအား ညီမင်းလတ် အံ့ဩစွာလှမ်းကြည့်
နေမိသည်။ ပြတင်းပေါက်တစ်ပေါက်ကိုကျော်၍ မြင်တွေ့လိုက်
ရသော မြင်ကွင်းမျိုးဖြစ်သည်။

အရည်းကြီးဓမ္မဇေ ထွက်ခွာသွားသောနေရာမှာ သူ စောစော
ကရှိခဲ့သော သူ့အိပ်ခန်းကိုပင် ပြန်လည်တွေ့မြင်နေရခြင်းဖြစ်သည်။
စောစောက ညီမင်းလတ် ထိုင်ခဲ့သော ကုလားထိုင်အနီးသို့ ချဉ်းကပ်
သွားနေခြင်းဖြစ်သည်။

ညီမင်းလတ်သည် ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် အရိပ်လိုလို ပုံစံ
တစ်ခုထိုင်နေသလို မြင်တွေ့လိုက်ရ၍ ထိတ်လန့်တကြား အော်ဟစ်
မိလိုက်သည်။

အာ... ဒါ... ဒါ ငါ့ရုပ်ပါလား၊ ငါ ဘယ်လိုဖြစ်သွား
တာပါလိမ့်နဲ့အိုကြာမဲ့၊ ကုလားထိုင်မှာ အိပ်ပျော်နေတာဟာ ကျွန်တော်
ပဲလေ၊ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား။

ညီမင်းလတ်က ကြေကွဲဝမ်းနည်းစွာ ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်
သည်။

‘ရာ... ခုမှတော့ သောကမရောက်ပါဘိတော့၊ ကုလား
ထိုင်ပေါ်မှာ အိပ်ပျော်နေတာကလည်း မောင်ကြီးရဲ့ရုပ်ခန္ဓာပေါ်ဘိ၊
ဒါပေသိ မောင်ကြီးရဲ့ ဝိညာဉ်ကတော့ မြို့တွေ့ခိုင်းနေတဲ့ ခရုထ
ဝိညာဉ်အကျဉ်းခန်းထဲမှာပဲ၊ ဒါကလည်း ဝိညာဉ်ချင်းလဲလှယ်လှည့်စား
နိုင်တဲ့ တစ္ဆေဝိညာဉ်လျှိုပညာအစီအရင် မှော်ကြေးပြားကမ္ဘာထဲ
ရောက်နေရတာပဲ’

‘မှော်ကြေးပြားထဲမှာ ဝိညာဉ်တွေဟာ တွယ်ရာမဲ့နေကြ
ရပါအံ့၊ သေတာလည်း မဟုတ်တာပဲ၊ ရှင်တာလည်း မဟုတ်တာပဲ၊
အကျဉ်းချစ်ထားရသလို ထိန်းသိမ်းခံထားရခြင်းပဲ၊ စိတ်တွေလည်း
ညစ်ညူးရပါဘိ၊ မောင်ကြီးရဲ့ဝိညာဉ်ကို အရည်းဓမ္မဇက နဂါးပတ်
ကျောတွင်းနဲ့ ထုတ်ယူလိုက်တာပဲ၊ မကြာခင်မှာ သူ့ရဲ့ဝိညာဉ်ဟာ
မောင်ကြီးရဲ့ ရုပ်ခန္ဓာထဲဝင်ပြီး အယောင်ဆောင်လှည့်စား မကောင်း
စွာတွေ ကျူးလွန်ပါဟော့အံ့၊ နှစ်ပေါင်းဘယ်လောက်ကြာအောင်
မောင်ကြီးရုပ်ခန္ဓာနဲ့ ပူးတွဲထားမယ်ဆိုတာ အတို့ကျွန် ပသိမှ မပြော
နိုင်ပါဘိ’

‘တော်တော်ယုတ်မာတဲ့ အရည်းကြီးပဲ’

‘ဟုတ်တယ်၊ နဂရီလိုခေါ်တဲ့ သိဒ္ဓိသီရိပြီးမြောက်ပြီး လျှိုပညာ မျိုးစုံ တတ်ကျွမ်းတဲ့ စူဠဂန္ဓာရီအရည်းကြီးဖြစ်ပါဘိ၊ လွန်စွာကြောက်မက်စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်ကောင်းပြီကော’

ညီမင်းလတ်နှင့် အိုကြာမုံတို့ ပြောဆိုနေစဉ်မှာပင် မှော်ကြေးပြားထဲမှ ထွက်ခွာသွားသော အရည်းကြီးခမ္မဇေသည် သူတို့ နှစ်ဦးဘက်သို့ လှမ်းကြည့်ပြီး အောင်မြင်သောအပြုံးနှင့် ပြုံးပြလိုက်သည်။ ထို့နောက်တွင် ကုလားထိုင်ဆီသို့ သွားကာထိုင်ချလိုက်သည်။

စောစောက မြင်တွေ့လိုက်ရသော မည်းညစ်သည့် နက်ဖြာရောင်ကိုယ်ရံခြုံထားပြီး ကြီးမားသောပုတီးကုံးကြီးများကို လည်ပင်းတွင် ဆွဲထားသည်။ အရည်းကြီး မုတ်ဆိတ်၊ နှုတ်ခမ်းမွေးဗရပျစ်၊ ရှည်လျားသန်မာသော ဆံပင်ရှည်ကြီးများ၊ ကိုယ်ခန္ဓာပေါ်တွင် ထိုးနှံထားသော စမအင်းကွက်၊ ဆေးစောင့်နတ်စောင့်များ၊ လက်မောင်းတွင် စွပ်ထားသောကြေးကွင်းများက ထူးခြားစွာ မှန်ဝါးပျောက်ကွယ်သွားကြသည်။

ရုပ်နှစ်ခုမှာ တစ်သားတည်းဖြစ်အောင် ပူးကပ်သွားပြီးနောက် မှော်ကြေးပြားထဲမှထွက်လာသော အရည်းကြီးခမ္မဇေမှာ ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ ခဏကြာသောအခါ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကြီးသည် သမ်းဝေရင်း

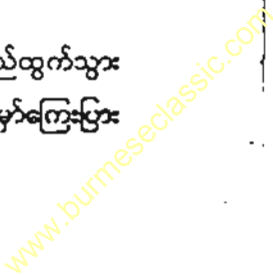
ဆိရာမှန်းလာသည်ကို ညီမင်းလတ် မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။ စကားပြောသံများကိုလည်း ကြားလိုက်ရသည်။

‘အား... အသက်ပြန်ရှင်ရတာ တယုံကောင်းပါလား၊ ကျန်းမာသန်စွမ်းပြီး ငယ်ရွယ်နုပျိုတဲ့ခန္ဓာကိုယ်နဲ့ တွဲဖက်မိတာဆိုတော့ အတိုင်းထက်အလွန်ကောင်းနေတာပေါ့လေ၊ ကောင်းသောညနေပါ အောင်ရင်လေး’

အပြောအဆို အခုအရာအသွင်အပြင်များ ပြောင်းလဲသွားသည်။ ညီမင်းလတ် ကိုယ်ပွားတစ်ခုလို ဖြစ်သွားပေသည်။ ညီမင်းလတ်ကိုယ်တိုင် ထိတ်လန့်တကြား ရှေ့သို့တိုးထွက်လိုက်သည်။ သို့သော် တစ်စုံတစ်ခုက တားဆီးပိတ်ဆို့ထားသလို ရှေ့သို့တိုးထွက်ရမှာ ဖြစ်နေသည်။

ပတ်ချာလည် လှည့်ပတ်နေသော မှန်တံခါးကြီးများက ပိတ်ဆို့တားဆီးထားသကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။ မှန်ပြတင်းများဟု ထင်ရသော်လည်း မှန်သားနှင့်ထိတွေ့ရခြင်းမျိုး မဟုတ်။ ရေခဲတမ္ဘာ အေးစက်သော ဝိုက်ကွန်ထဲသို့ ဝင်တိုးမိသလို ပြန်လည်တွန်းကန်ခြင်း အရှိန်များကိုပါ ခံစားမိသည်။

ရှေ့သို့တိုးထွက်တိုင်း နောက်သို့ ပြန်လည်လည်ထွက်သွားသည်။ မှော်ပညာအစီအရင်များဖြင့် စီရင်ထားသော မှော်ကြေးပြား

ကား အကျဉ်းချစ်ထားရသော ဘဝဖြစ်သည်။ ဘယ်လိုနည်းနှင့် လွတ်မြောက်နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ တိုးထွက်မရသည့်အဆုံးတွင် ညီမင်း လတ်သည် ဒေါသများထွက်လာပြီး အော်ဟစ်ပစ်လိုက်သည်။

‘ဟေ့... ယုတ်မာတဲ့အရည်းကြီး၊ စုတ်ပဲတဲ့အရည်းကြီး ကျွန်ကို ဒီလိုလုပ် ဝှံ့ ဘယ်ရမလဲ၊ ပြန်လာနဲ့၊ ပြန်လာနဲ့စမ်းပဲ၊ ဟင်း... ခွေးသူတောင်းစားကြီး၊ လူယုတ်မာကြီး၊ ခင်ဗျားကြီး ကျွန် အကြောင်းကို ကောင်းကောင်းကြီးသိရအောင်’

ညီမင်းလတ်က ဒေါသထွက်ပြီး ဆဲဆိုအော်ဟစ်နေသည့် တိုင် အရည်းကြီးဓမ္မဓကတော့ အေးအေးဆေးဆေးပင် ပြန်ဖြော လိုက်သည်။

‘ဘာကြောင့် ဒေါသတွေသည်းထန်နေရတာလဲ မောင်ရင် လေးရယ်၊ ကျုပ်ခံရင်ထားတဲ့ မှော်ကြေးပြားထဲမှာ ကချေသည်မလေး အိုကြာမဲ့နဲ့ အတူတူနေစမ်းပါဘိ၊ ပြင်ပသက်ရှိ လောကထဲမှာ ကျုပ် ကျေနပ်လောက်အောင် နေကြည့်ရဦးမယ်၊ ဒီကြားထဲ ကျုပ်ကို မမြင်တွေ့နေရရင် ဒေါသတွေပိုပြီးထွက်လာနေဦးမယ်၊ မမြင်မတွေ့ရ တာပဲ ကောင်းပါတယ်’

အရည်းမမဓက ပြောပြောဆိုဆို လက်ကို အပေါ်သို့ ဆန့်ကျန်းမြှောက်တင်ရာက ထောင့်ဖြတ်ကြက်ခြေအောက်သို့ ဆွဲသမ်း

လိုက်သည်။ ရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်ရှေ့တွင် ကြက်ခြေခတ် ဖတ်လိုက်သလို ဖြစ်သည်။ ပါးစပ်မှလည်း ဂါထာမန္တန်များကို ရွတ်ဆို နိုက်သည်။

ညီမင်းလတ်ရှေ့တွင် မြင်တွေ့နေရသော အလင်းရောင်များ သည် ချက်ချင်းဆိုသလို ပျောက်ကွယ်သွားပြီး အမှောင်ထုများက တာမှမမြင်တွေ့ရအောင် လွှမ်းမိုးသွားပေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

လက်ထောက်အရည်းဆရာဖြစ်သော စိန္တာမဏိသည် အိုကြာမုံအား အနိုင်ကျင့်ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်ပြီး ပန်းဦးလွတ်ရန် ကြိုးစားခဲ့သည်။ အိုကြာမုံက ၎က်ယူလာသော ဓားမြှောင်နှင့်ထိုးပြီး ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်ခဲ့သည်ကို အရည်းစိန္တာမဏိ မကျေနပ်ခဲ့ပေ။

ကချေသည်မလေး အိုကြာမုံအပေါ် ပြန်လည်ကလဲ့စားချေရန် ယုတ်မာကောက်ကျစ်သောစိတ်နှင့် အကြံထုတ်လျက်ရှိသည်။ ဂိုဏ်းချုပ်အရည်းဆရာ ဓမ္မဓဇက ဝိညာဉ်ချင်းလဲလှယ်ပြီး သေဆုံးစာင်းမဲ့သော မယ်တော်တာရာအရှင်မဒေဝီ၏ ဇီဝမှော်သားဓာတ်များ ထိုင်ကူးစက်စေသော တစ္ဆေဝိညာဉ် လျှို့ဝှက်အစီအရင် မှော်ကြေးပြားအား စီရင်ခဲ့သည်။

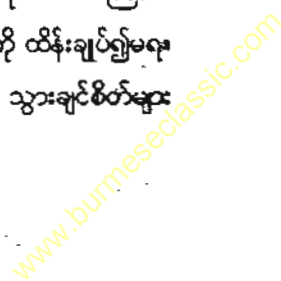
လက်ထောက်အရည်းစိန္တာမဏိ၏ ကလဲ့စားချေမှုကြောင့် သူမသည် ခမ်းသပ်ခြင်းခံရသော အကျဉ်းကျပ်ညာဉ်ဖြစ်လာခဲ့ရပေသည်။ နဂါးရုံပုထိုးပွဲတော်ကြီး ပြီးသည့်နောက် အရည်းဂိုဏ်းချုပ် ဓမ္မဓဇထံမှ မြစိမ်းကျောက်ပြားနှင့် ကြာပန်းများ လက်ဆောင်ရခဲ့သည်။

သူမစိတ်များမှာ အလိုလိုနေရင်း တစ်စုံတစ်ခုသောအကြောင်းကြောင့် ဖောက်ပြန်လာခဲ့ရသည်။ သူမစိတ်ဆန္ဒများကို ထိန်းချုပ်၍မရ၊ အရည်းဓမ္မဓဇရှိရာ ၎က်ပစ်တောင်ကျောင်းတိုက်သို့ သွားချင်စိတ်များ ထ တားမရဆီးမရအောင် ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည်။

သေခြင်းနှင့် ရှင်ခြင်းတို့စပ်ကြားကာလ ဝိညာဉ်ထိန်းချုပ်မှော်ကြေးပြား

နှင်းထုကြီးပိတ်ဆီးဝေမှောင်နေသကဲ့သို့ မြူများဆိုင်းနေသည့် အခန်းဖြစ်သည်။ မီး-ပင်လေးတလက်လက် ထွက်ပေါ်လာသည်။ ပုဂံခေတ် ကချေသည်မလေး အိုကြာမုံသည် ပျားဖယောင်းတိုင်အား ညီမင်းလတ်အနီးရှိ ကနုတ်ပန်းခက်များ ထွင်းထုထားသည့် အလှူရှေးကျသော စားပွဲပေါ်သို့ စိုက်ထူလိုက်သည်။ ဝိညာဉ်ထိန်းချုပ်မှော်ကြေးပြားထဲသို့ သူမဝိညာဉ် ရောက်ရှိလာခြင်း အဖြစ်အပျက်များ ညီမင်းလတ် နားလည်သဘောပေါက်စေရန် ပြန်လည်ပြောပြလျှောက်ရှိသည်။

တမ္မဒီပတွင် အိုကြာမုံသည် ပြိုင်ဘက်ကင်းသော အထူး ငင်းသမီးလေးဖြစ်သည်။ တက်ကြွယစ်မူးဖွယ် အဆိုအကတို့နှင့် ဂုဏ်သတင်းကျော်ကြားခဲ့သူဖြစ်သည်။ ၎က်ပစ်တောင်ကျောင်းတိုက်

ထို့ကြောင့်လည်း သူမသည် အိပ်မက်မက်နေရာမှ လန့်လာသူတစ်ယောက်လို ညဘက်ကြီး အိပ်ရာထက်မှထပြီး ငှက်တံတောင်ကျောင်းတိုက်သို့ လျှောက်လာခဲ့သည်။ မည်သူမျှ တားဆီးပိတ်ပင်ခြင်းမရှိဘဲနှင့် ငှက်ပစ်တောင်ကျောင်းဝင်းထဲသို့ ပင်ရောင်လာခဲ့သည်။

ကျောင်းအပေါ်ထပ်ရှိ အရည်းခမ္မဓဇ၏ ပန်းဦးလွှတ်ဆောင်တော်သို့ ဝင်လာခဲ့သည်။

နဂါးရုပ်တုပါးပျဉ်းထဲမှ ထွက်ပေါ်လာသော စိမ်းရင့်နုနု မှောင်သောအငွေ့များကို ရှုရှိုက်မိပြီး မူးဝေလာသည်။ စိတ်ညစ်ခံထားရသူတစ်ဦးကဲ့သို့ အရည်းခမ္မဓဇ မိန့်ကြားသည့်အတိုင်း တစ်သဝေမတိမ်း ပြုမူဆောင်ရွက်မိသည်။ မသိစိတ်များ လွှမ်းမိုးရပြီး အဝတ်အစားများကို ချွတ်ခွာချ၍ ကြမ်းတမ်းရက်စက်စွာ ပန်းလွှတ်ခြင်းခံခဲ့ရလေသည်။

တွေဝေမိန်းမောရင်း နဂါးငွေ့များနှင့်အတူ စီးပျောလွင့်လိုက်ပါသွားမိသည်။ သတိပြန်ရချိန်တွင် သူမလည်ပင်း၌ နတ်ပတ်ကြိုးက တင်းသထက်တင်းစွာ ရစ်ပတ်ခြင်းခံရပြီး သူမဝိညာဉ်သည် ခန္ဓာကိုယ်မှ ခွာထွက်ကာ စီရင်ထားသော ဝိညာဉ်ထိန်းမှ မှော်ကြေးပြားထဲသို့ ရောက်ရှိခဲ့ရသည်။ သူမ၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ

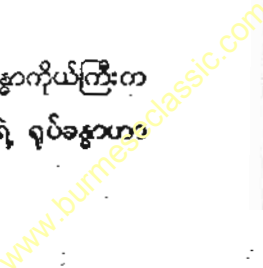
နဂါးထွင်းထဲရှိ ကျောက်ခေါင်းတလားထဲတွင် ထည့်သွင်းထားခြင်းလိုက်ရပေသည်။

အနုရဒ္ဒါဘွဲ့ခံ အနော်ရထာမင်းစောလက်ထက်တွင် မြောက်ပိုင်းသာသနာတော်ဖြစ်သော မဟာယာဉ်လမ်းစဉ်ကို စွန့်ပယ်ပြီး သထုံမှ အရှင်ဓမ္မဓဿီ (ခေါ်) အရှင်အရဟံ ဆောင်ကြဉ်းလာသည့် တောင်ပိုင်းသာသနာ ထေရဝါဒကို ခံယူခဲ့သည်။ အရည်းသာသနာ ဖျက်ဆီးခံရပြီး နှိပ်ကွပ်ချိန်တွင် အရည်းခမ္မဓဇ သည် သူ့ဝိညာဉ်အား သေခြင်းနှင့် ရှောင်ခြင်းတို့၏စပ်ကြားကာလဖြစ်သော စီရင်ထားသော မှော်ကြေးပြားထဲတွင် ဝင်ရောက်စေပြီး ပုန်းအောင်းနေလိုက်သည်။

အစပထမ၌ မှော်ကြေးပြားထဲတွင် အိုကြာမဲ့အိပ်ညာဉ် သာရှိသည်။ အရည်းခမ္မဓဇ၏ ဝိညာဉ်ပါ လာရောက်ပူးပေါင်း နေထိုင်သောအခါ သူ့ဆန္ဒရှိသည့်အချိန်၊ အခွင့်သာသည့်အခိုက် အသက်ရှင်ခြင်းလောကသို့ ကူးလူးဆက်ဆံသွားလာနိုင်ရန် လည်ပတ်နေသော နတ်ခါးများအဖြစ် အရည်းခမ္မဓဇက စီရင်ဖန်တီးထားခြင်းဖြစ်သည်။

‘ဒါဖြင့် အရည်းခမ္မဓဇဟာ ခုထက်ထိ သေဆုံးခြင်းမရှိဘဲ အသက်ရှင်နေတုန်းပဲလား’

‘ဟုတ်တာပ... သေဆုံးခြင်းမရှိပါဘိ၊ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကြီးက အဖွဲ့ငှက်ထားတဲ့တစ်နေရာမှာ ရှိပြီကော၊ အတို့ကျွန်ရဲ့ ရုပ်ခန္ဓာဟာ

နဂါးတွင်းအောင်း မြေအောက်ဂူထဲက ကျောက်ခေါင်းတလားထဲမှ မပုပ်မသိုးဘဲ လဲလျောင်းတည်ရှိနေသလိုပဲ

‘မှော်ကြေးပြားထဲ သူ့ဝိညာဉ် ခိုလှုံနေရာကနေ ရှေ့ဆံ့ လှမ်းရမယ့် ခြေလှမ်းသစ်တွေအတွက် သက်ရှိကမ္ဘာထဲ ရောက် သွားဖို့အတွက် အမြဲတမ်း အကွက်ချောင်းနေခဲ့ပါကော။ နရပတိ စည်သူမင်းတရားကြီးလက်ထက်တော်မှာ သူဟာ ပုဂံနေပြည်တော် ကြွလာတဲ့ မလယဒီပကျွန်းသား အရှင်ရာဟုလာ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ ဝိညာဉ်ချင်းလဲလှယ်ပြီး ထွက်ခွာသွားခဲ့ဖူးတာပဲ’

‘ဪ... ဆပဋမထေရ်နဲ့ အတူပါလာတဲ့ မလယဒီပ ကျွန်းသား ရှင်ရာဟုလာ၊ ဟုတ်ပြီ... ကျွန်တော် မှတ်မိပြီ။ နှစ် နောက်ခံသမိုင်းကြောင်းတွေမှာ အထင်အရှားရှိခဲ့တာပဲ။ သိန်းတို့ ရောက်လာတဲ့ သံဃာတော်ငါးပါးကို နရပတိစည်သူ မင်းကြီး ကြည်ညိုလွန်းအားကြီးပြီး အကြီးအကျယ် ပူဇော်ပွဲကြီး ကျင်းပ ဖူးတယ်’

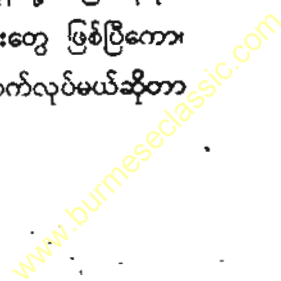
‘အဲဒီပူဇော်ပွဲသဘင်မှာ ကချေသည်မလေးကို စွဲထဲက တပ်မက်ပြီး အတင်းလှထွက်မယ်လို့ ပြောခဲ့တဲ့ အရှင်ရာဟုလာ ဆပဋမထေရ်ကိုယ်တိုင် ဖျောင်းဖျပြောဆိုပြီး မာလယကျွန်းရောက် မှ လူ့ဘဝပြောင်း အိမ်ထောင်ပြုလိုက်တဲ့ ရှင်ရာဟုလာက အရည် ဓမ္မဓရဲ့ဝိညာဉ်ပေါ့’

‘ဟုတ်တာပဲ၊ အခုရော မောင်ကြီးရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ ဝင်ရောက် နေပြီကော။ အရည်းဓမ္မဓရဲ့ ဝိညာဉ်အဖြစ်နဲ့ မှော်ကြေးပြားထဲမှာ သူလုပ်ချင်တာတွေ လုပ်ခွင့်မရဘဲ မျိုသိပ်ထားရတာပဲ၊ ပြင်ပသက်ရှိ လောကထဲ ရောက်သွားရင်တော့ သူပြုမူလုပ်ချင်တဲ့ ဒုစရိုက်မကောင်း မှုတွေကို အစွမ်းကုန်ထုတ်သုံးတော့မှာ အသေအချာပဲ။ အတို့ကျွန်အနေ နဲ့ မောင်ကြီးကို ဖြေသိမ့်ပေးနိုင်မယ့် ဒီစကားပဲ ပြောရပြီကော’

အိုကြာမုံ ပြောဆိုရှင်းပြမှုများကြောင့် ညီမင်းလတ်မှာ ပိုမို၍ စိတ်ပူပင်သောက ရောက်သွားသည်။

‘ဒုက္ခပါပဲဗျာ၊ ဒီအရည်းကြီးဟာ ကျွန်တော့်လို အယောင် ဆောင်ပြီး ဘာတွေလျှောက်လုပ်နေဦးမယ် မသိဘူး၊ သူလုပ်သမျှ ကျွန်တော်လုပ်တယ်လို့ပဲ အားလုံးက ထင်ကုန်ကြတော့မှာပဲ။ သရဖီ ကိုယ်တိုင် အထင်မှားရင်တော့ ဒုက္ခပါပဲ။ သူလုပ်ဆောင်နေတာတွေကို တားဆီးပိတ်ပင်ပစ်မယ်နည်းလမ်းတွေရော မရှိတော့ဘူးလား’

‘ရော်... ခက်ပါဘိကော၊ အရည်းကြီးဟာ မှော်ပညာတွေနဲ့ အတို့ကျွန်တို့ကို ဝိညာဉ်အဖြစ် မှော်ကြေးပြားထဲမှာ ထိန်းချုပ်စီရင် ထားခြင်း ခံရတာပဲ၊ သူစေခိုင်းချင်သလို အတို့ကျွန်တို့က ဖြစ်နေရပါ ဘိ။ အတို့ကျွန်တို့က သူ့ရဲ့ ဝိညာဉ်အကျဉ်းသားတွေ ဖြစ်ပြီကော၊ သူက မောင်ကြီးရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်နဲ့ ဘာတွေ လျှောက်လုပ်မယ်ဆိုတာ သိဖို့မြင်ဖို့ ခက်ပြီကော’

‘ဒီအရည်းကြီး အပြင်မှာ ဘာတွေလျှောက်လုပ်နေတယ် ဆိုတာ သိရမြင်ရမှ ဖြစ်မှာ၊ ကျွန်တော့်ချစ်သူ သရဖီအတွက် အရမ်း စိုးရိမ်တာပဲ၊ အိုကြာမုံရယ်... တတ်နိုင်တဲ့နည်းလမ်းတွေရှိရင် ပြောပြ စမ်းပါ’

‘မောင်ကြီးနဲ့ အတို့ကျွန်တို့ဟာ ဂိညာဉ်အကျဉ်းသားချင်း ရိုးရင်းထား ပေါင်းဖော်ရပါဘိ၊ သေချာနားထောင်ပါ၊ အတို့ကျွန် တတ်နိုင်သမျှ ကူညီပံ့ပိုးပါဘိ၊ မောင်ကြီး ဒီသလွန်တော်ပေါ်မှာ လဲလျောင်းလိုက်ပါ၊ ဟောဒီက ပျားဖယောင်းတိုင်မီးကို အသေအချာ စိုက်ကြည့်ပါလော့၊ ခူးခူးစိုက်စိုက်ကြည့်ပြီး မောင်ကြီးရဲ့ စိတ်အာရုံ တွေကို မပျံ့လွင့်စေဘဲ အစွမ်းကုန်စိတ်လွှတ်ပြီး ကြည့်စေချင်ပြီကော’

ညီမင်းလတ်သည် ကချေသည်မလေး အိုကြာမုံ ပြောဆို သည့်အတိုင်း စိတ်ဝင်တစား လုပ်ဆောင်ကြည့်သည်။ မကြာခင်မှာပင် သူ့စိတ်သည် လေထဲတွင် မျောလွင့်ပါသွားသည်ဟု ထင်မိလိုက်သည်။ ပျားဖယောင်းတိုင်မှ အလင်းရောင်များသည် မျက်စိထဲတွင် ဝါးရွှံ ဝါးရွှံ ပျောက်ကွယ်သွားရာမှ မြင်ကွင်း အသစ်များကို ရှပ်ရှပ် ဇာတ်ကားတစ်ခုကြည့်နေရသကဲ့သို့ ပြန်လည်မြင်တွေ့လိုက်ရလေ တော့သည်။

ဖိုးလပြည့်စာပေ

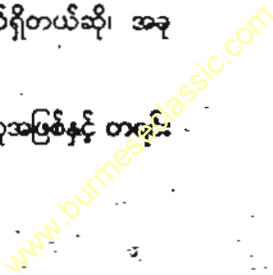
‘ညီမင်းလတ် မင်းကို ကြည့်ရတာ အခုမှပဲ ငါတို့ စိတ်အေး ရတော့တယ်၊ တကယ်ကို စိတ်ချမ်းသာတယ်၊ အင်း... ဟိုအရင် တုန်းကအတိုင်းပဲ၊ အေးအေးဆေးဆေး တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ဖြစ်သွားပြီ၊ အရင်ရက်ကများ ရှေးဟောင်းကြေးပြားကြီးကို တရ ဂွတ်တိုက်ပြီး အချိန်ပြည့်စိုက်ကြည့်နေခဲ့တာ၊ ငါတို့က မင်းကို ရူးသွားပြီလားလို့ တောင် ထင်မိသေး၊ မင်းအတွက် အတော့်ကို စိတ်ပူနေရတာ၊ မင်းမိဘတွေကိုတောင် အကြောင်းကြားပြီး ပုဂံကိုလာဖို့ စီစဉ်ထား ခဲ့ကြသေးတယ်’

‘အေးကွာ... ဒီရှေးဟောင်းကြေးပြားကြီးကို ငှက်ပစ် တောင်ဥမင်ထဲက ကောက်ယူလာပြီးကတည်းက ငါ့စိတ်တွေကို အတော်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်သွားတယ်၊ ဒီကြားထဲ အဘညို့ မြေ အောက်ခန်းထဲကရတဲ့ တာရာအရှင်မဒေဝီကို ပုံတူပန်းချီရေးဆွဲရင်း အိပ်မက်ဆိုးတွေမက်တာနဲ့ စိတ်အတော်လေသွားတယ်၊ ခုမှပဲ နေရ ထိုင်ရတာ စိတ်ပေါ့ပြီး အတော်ကောင်းသွားတယ်’

‘ဒါဖြင့် ကိုလတ် ပြောသလို ဒီရှေးဟောင်းကြေးပြားထဲ မှာ သရဖီနဲ့တူတဲ့ ကချေသည်မလေးတစ်ယောက်ရှိတယ်ဆို၊ အခု မရှိတော့ဘူးလား’

မေသရဖီသည် ညီမင်းလတ်အား သူ့ချစ်သူအဖြစ်နှင့် တာရာ

ဖိုးလပြည့်စာပေ

တန်း လက်မောင်းကိုဆုပ်ကိုင်ရင်း မေးလိုက်သည်။ သျှိုပညာ မျိုးစုံတတ်ကျွမ်းပြီး မှော်ပေါက်နေသော စူဠဂန္ဓာရီအရည်းကြီး မေ့မေ့ခေတ် ဝိညာဉ် ဝင်ရောက်ပူးကပ်နေသည်ကို လုံးဝရိပ်စားမိခြင်း မရှိပေ။

ညီမင်းလတ်ယောင်ဆောင်ထားသော အရည်းမေ့မေ့မှော့မှော့ မေသရဖီလို နုပျိုစိုပြည်ချောမောသော မိန်းမပျိုလေးက နီးနီးကပ်ကပ် ပြုမူဆက်ဆံနေသောကြောင့် ရင်များ တဒိန်းဒိန်းခုန်ကာ ဝီတိဖြစ်လျက် ရှိသည်။

‘အလကား ကြေးပြားစုတ်ကြီးပါ သရဖီရယ်၊ ပေါက်တတ် ကရပုံတွေနဲ့ ဘာမှန်းမသိတဲ့စာတွေ လျှောက်ရေးထားတာ ဘာမှ အဓိပ္ပာယ်မရှိဘူး၊ ဒီမှာ လာကြည့်လေ၊ ကိုလတ်အရိပ်နဲ့ သရဖီ တို့အရိပ်ပဲ မှန်ကြည့်သလို ပေါ်လာတာပဲမဟုတ်လား’

‘ကဲ... မင်းတို့နှစ်ယောက် အေးအေးဆေးဆေး စကား ပြောကြဦး၊ ငါ အလုပ်ရုံဘက် သွားလိုက်ဦးမယ်’

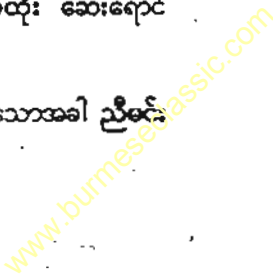
မျိုးသူခနှင့် မေသရဖီတို့ မောင်နှမနှစ်ဦးမှာ မိဘဘိုးဘွား များလက်ထက်ကစပြီး ယွန်းလုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်လာခဲ့ကြသူများဖြစ် သည်။ အလုပ်ရုံတွင် အလုပ်သမား လေးဆယ်ကျော်လောက် ရှိသည်။ ယွန်းပန်းချီနှင့် ယွန်းထည်ဆိုင်လေး ဖွင့်ထားသည်။ နိုင်ငံခြားနှင့် အဆက်အသွယ်ရှိသောကြောင့် အရောင်းအဝယ်ကောင်းလှသည်။

ပုဂံယွန်းထည်များကား လွန်ခဲ့သော ၁၀ စုနှစ်များကထက် တိုးတက်သပ်ရပ်ပြီး ပေါ့ပါးခိုင်ခန့်ကာ အရည်အသွေးကောင်းလာ သည်။ ပုဂံမြေရှိ မိန်းကလေးတိုင်းလိုလို ကညစ်ကိုင်၍ ကညစ်ထိုး ရသော ယွန်းပန်းချီသရုပ်ဖော်ပညာကို တတ်မြောက်ထားကြသည်။

ယွန်းအနက်ထည်ပစ္စည်းကောင်းတစ်ခု ရရှိရန်အတွက် ရက်ပေါင်း ၁၂၀ ကြာအောင် စောင့်ဆိုင်းရသည်။ မြေတိုက်သွင်း ခြင်း၊ အခြောက်ခံခြင်း၊ သစ်စေးကို အခါခါထပ်၍ သုတ်ရခြင်းတို့ကို စိတ်ရှည်ရှည်ထားကာ ပြုလုပ်ရသည်။ ယွန်း၏အောက်ခံမှာ ရိုးရာ စနစ်အရ ဝါးမှဖြာရသော နှီးဖြင့်ရက်လုပ်ခြင်းဖြစ်သည်။ နှီးကို နွဲ့နေအောင် မီးခြစ်ဆံ၏ လေးပုံတစ်ပုံထက်ပင် အနုစိပ်ဖြာယူရသည်။

ထိုနှီးအား လိုရာပုံစံဖြစ်အောင် ခွေပြီးမှ သစ်စေး၊ ဟင်္သာ ပြဒါး သုတ်လိမ်းခြင်း၊ မြေတိုက်သွင်းခြင်း၊ မျက်နှာပြင် ချောမွေ့ အောင် ပွတ်ခုံတွင် ဓားကောက်ဖြင့် ခြစ်ခြင်း၊ နွားချေးမှုန့်နှင့် သစ်စေး ရောစပ်သုတ်လိမ်းပေးရခြင်း၊ မြေနီရည်သုတ်လိမ်းပြီး အုတ်ရုပ်ခဲဖြင့် ပွတ်တိုက်ပေးရခြင်း စသည်ဖြင့် ရက်လများစွာကြာအောင် လုပ်ဆောင် ရပြီး ဒီဇိုင်းဆရာ၏ ပုံစံအတိုင်းရအောင် ကညစ်ထိုး ဆေးရောင် သွင်းရသည်။

မျိုးသူခက ယွန်းလုပ်ငန်းရုံသို့ ထွက်သွားသောအခါ ညီမင်း

လတ်နှင့် မေသရဖီတို့နှစ်ဦးမှာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် နှစ်ယောက် တည်းကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

‘မျိုးသုခက တော်တော်အလိုက်သိတဲ့ သူငယ်ချင်းကောင်း ယောက်ဖတစ်ယောက်ပဲ’

‘ကိုလတ်နော်... နှစ်ယောက်တည်းရှိတယ်ဆိုပြီး အခွင့် အရေးမယူနဲ့ လက်ထပ်ရသေးတာ မဟုတ်ဘူး’

‘လက်မထပ်ရသေးရော ဘာဖြစ်မှလဲ သရဖီရယ်၊ နှစ် ယောက်တည်း အတူတူသွားလာနေထိုင်ကြတာ ဘယ်လောက်ကြာ ပြီလဲ၊ ကိုလတ်က သရဖီကို ဘယ်လောက်ချစ်သလဲဆိုတာ သရဖီ အသိဆုံးပါ’

ပြောပြောဆိုဆို အရည်းမမ္မဓဇ ဝိညာဉ်ဝင်ပူးနေသော ညီမင်းလတ်သည် မေသရဖီ၏ စိုပြည်နုထွေးသော ကိုယ်လုံးလေး အား ရင်ခွင်ထဲဆွဲသွင်းလိုက်သည်။ ပူနွေးချိုမြိန်သော အနမ်းများ ကား မေသရဖီ၏ သနပ်ခါးလိမ်းထားသော ပါးပြင်ဖွေးဖွေးပေါ်သို့ အငမ်းမရ ရုက္ခကသည်းထန်စွာ ကျရောက်လာသည်။ ယခင်ကလို ရိုးသားတည့်ငြိမ်သည့်အပြုအမူမျိုး မဟုတ်တော့ပေ။

မေသရဖီကိုယ်တိုင် အံ့ဩသွားမိသည်။ ကိုလတ်တစ်ယောက် ဘယ်လိုဖြစ်သွားရပါလိမ့်။ သူမပါးပြင်ပေါ်တွင် လိုက်မောသော

အသက်ရှူသံများ၊ ပူနွေးသောအနမ်းများ၊ အံ့ဩစိတ်နှင့် ရင်တလုပ် လှုပ်ခန်နေသော မေသရဖီသည် ညီမင်းလတ် ရင်ခွင်ထဲမှ ရုန်းထွက်ရန် ကြိုးစားလိုက်သော်လည်း ရုန်းထွက်လို့ မရ။ ညီမင်းလတ်က အတင်း ပွေ့ကာ ထွေးဖက်ထားသောကြောင့် ရှက်စိတ်များနှင့်အတူ တစ်ကိုယ် လုံးထူပူသွားပေတော့သည်။

ဦးခေါင်းခွံငြောက် မှော်ပိညာဉ်

‘အရည်းကြီးယုတ်... လူယုတ်မာ မနမ်းနဲ့၊ ငါ့ချစ်သူကို ဘာလုပ်တာလဲ၊ လွှတ်လိုက်စမ်း၊ ခု လွှတ်လိုက်စမ်း၊ အယုတ် တမာကြီး... ဟင်...’

ညီမင်းလတ်သည် သလွန်တော်ပေါ်တွင် အိပ်ပျော်နေရာမှ ဝုန်းခနဲထလိုက်ပြီး အော်ဟစ်ပစ်လိုက်သည်။ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲဝင် သွားသော အရည်းကြီးဓမ္မဓဇသည် မေသရဖီအား ပွေဖက်နမ်းရှုပ် နေသော မြင်ကွင်းများက ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ သူ အလန်တကြား အော်ဟစ်လိုက်သောအသံကြောင့် အိုကြာမုံသည်လည်း သူ့အနီးသို့ ရောက်လာသည်။

‘အရည်းကြီးဓမ္မဓဇအပေါ် အာရုံမစိုက်လိုက်ပါဘိ၊ သူ့နဲ့ အသွင်အပြင်၊ လှုပ်ရှားမှုတွေကို မြင်တွေ့လိုက်ရပြီထင်ပါ၊ နှလုံး

စိတ်မချ ဖြစ်ရပြီကော၊ ဝိညာဉ်အကျဉ်းသားဖြစ်နေရတဲ့ အတို့ကျွန် တို့ ပသိုတတ်နိုင်တာပဲ၊ ကြိုးစားပြီး မေ့ဖျောက်လိုက်ပါဘိ မောင်ကြီး ရယ်’

‘ကျွန်တော် ကြိုးစားပါတယ် အိုကြာမုံ၊ ဒါပေမဲ့ ခက်လှ ပါတယ်၊ သရဖီက ကျွန်တော့်ချစ်သူ၊ ကျွန်တော်နဲ့ လက်ထပ် တော့မယ့် ချစ်သူ၊ ခု ကြည့်စမ်းပါဦးဗျာ... အယောင်ဆောင် လူယုတ်မာ အရည်းကြီးရဲ့ လက်ထဲမှာ ဒုက္ခရောက်တော့မယ်၊ ဘယ်လို လုပ်ရမလဲ အိုကြာမုံ’

‘ဩ... ခက်ပါဘိ၊ အတို့ကျွန်ပြောမည်ပ၊ အကျဉ်းချ သားခြင်းခံရတဲ့ ဝိညာဉ်ဘဝက လွတ်မြောက်နိုင်ဖို့ နည်းလမ်းရှာမယ် ဖြောပြီကော၊ ဒါတော့ အရည်းဓမ္မဓဇနေတဲ့အခန်းကို လိုက်ပြပေး မယ်ပ၊ လိုက်လံကြည့်ရှုပြီး လွတ်မြောက်ရာလမ်းစကို တွေ့နိုင်ကောင်း ပါဘိ’

ညီမင်းလတ်သည် အိုကြာမုံ ခေါ်အောင်ရာနောက်မှ လိုက် ဝါလာခဲ့သည်။ သူတို့နှစ်ဦး အကျဉ်းချထားခြင်းခံရသော မှော်ခန်း များသည် အမြဲတမ်းလိုလို နှင်းမြူများ ပိတ်ဆီးမှုန်မှိုင်းလျက်ရှိသည်။ များဖယောင်းတိုင်အလင်းရောင်နှင့် မြူများကိုခွဲပြီး ရှေ့သို့ တိုးဝင် သွားကြသည်။

စူးရှသော အဖြူရောင်အလင်းတန်းများနှင့် မှန်တံခါးကြီးများကလည်း ပတ်ချာလည် မရပ်မနား လှည့်ပတ်နေကြသည်။ အရည်းဓမ္မဓဇ နေထိုင်ခဲ့သော အခန်းရောက်ရန် မြောက်မြားလှစွာသော မှန်တံခါးများအား ဖြတ်ကျော်လာခဲ့သည်။

တစ်ခုသော မှန်တံခါးမှတစ်ဆင့် အခန်းကျယ်ကြီးထဲသို့ ဝင်လိုက်ကြသည်။ ပါးပျဉ်းထောင်နေသော နဂါးရုပ်တုကြီးများ တာရာအရှင်မဒေဝီရုပ်တု၊ ဇော်နီရုပ်တုများကိုလည်း တွေ့မြင်ရသည်။ ပေစာပုရပိုက်များကလည်း စင်များပေါ်တွင် အပြည့်ထပ်ထားသည်။ ပေထုပ်များပေါ်တွင် ကြီးမားသော ပင့်ကူနက်တစ္ဆေများက ပြူးကျယ်သောမျက်လုံးများနှင့် စိုက်ကြည့်ရှင်း တရွေ့ရွေ့သွားနေကြသည်။

‘သဟာက မှော်ပေါက်နေတဲ့ စူဠဂန္ဓာရီ အရည်းဓမ္မဓဇ ဝိညာဉ်အဖြစ်နဲ့ နေခဲ့တဲ့ အခန်းပါ။ ဟိုတစ်ချိန်တုန်းက မှော်ကြေးပြားဟာ ဒီအခန်းထဲမှာ ရှိခဲ့ပါတယ်။ ပြင်ပကမ္ဘာမှာရှိတဲ့ သက်ရှိသက်မဲ့ပစ္စည်းတွေအားလုံးကို မှော်ကြေးပြားက ရောင်ပြန်ဟပ်ပြီး စုပ်ယူလိုက်တာပဲ။ ကြာကြာရုပ်ယူဖန်များတော့ ဒီမှော်ကြေးပြား ထဲမှာ စွဲထင်ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီကော။ သူ့ရဲ့ အတိမ်အနက်ကလည်း တိုင်းဆဲမရအောင် ကြီးကျယ်နက်ရှိုင်းလှပါတယ်’

‘ဓာတ်ပုံရိုက်လိုက်တဲ့ သဘောမျိုးပေါ့’

ဖိုးလပြည့်စာပေ

‘ဩ... အနီ နေပါဦး၊ ဓာတ်ပုံ... ဓာတ်ပုံဆိုသည်ကော၊ ဓာတ်ပုံဆိုတာ ဘာပေါ့လိမ့်’

‘ကျွန်တော် ပြောလိုက်တာက ဒီခေတ်မှာ သုံးနှုန်းတဲ့ အသုံးအနှုန်းတစ်ခုပါ။ အိုကြာမှုံ ဘယ်နားလည်ပါ့မလဲ၊ အိုကြာမှုံတို့ ဘမ္မဒီပခေတ်မှာက ဓာတ်ပုံမှ မပေါ်သေးတာပဲ၊ ထားပါတော့လေ... ဒီအခန်းရဲ့ အပြင်ဘက်မှာ ဘာတွေရှိနေလဲ’

‘ဒီအခန်းရဲ့ အပြင်ဘက်ကိုတော့ ရော်ရမ်းမှန်းဆပြီး မထွက်ဆိုက်ပါနဲ့ မောင်ကြီး၊ ချောက်ကမ္ဘားကြီးများနဲ့ ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ အစ္စကောင်ကြီးများ ရှိပါ့’

‘ဘယ်လိုတစ္ဆေကောင်ကြီးတွေပါလိမ့် အိုကြာမှုံ’

‘သမုတိရာဇ်မင်းလက်ထက်မှာ ပျူစောထီး နှိမ်နင်းလိုက်တဲ့ ဝက်ကြီး၊ ငှက်ကြီး၊ ရှားပျံကြီး၊ ကျားကြီးနဲ့ လူသားစားဖူးခါးနွယ်တွေဟာ ဝိညာဉ်ဖြစ်နေကြတာပဲ။ အရည်းဓမ္မဓဇဟာ မှော်ပညာရပ်များနဲ့ တစ္ဆေတိစ္ဆေအန်ကြီးများကို ပတ်ပတ်လည် အစောင့်ချထားခဲ့ပြီကော။ အတို့ကျွန်တို့ဟာ ချောက်ကမ္ဘားစွန်းကနေ ခုန်ချလိုက်တာနဲ့ ဒီတစ္ဆေဝိညာဉ်သတ္တဝါကြီးတွေရဲ့ ဖျက်ဆီးခြင်းကို ခံရမှာပဲ’

‘ဒီမှော်ပေါက်နေတဲ့ အရည်းကြီးဓမ္မဓဇဟာ အကွက်ကျထွေတဲ့ စီရင်ထားခဲ့တာပဲ၊ အာပဲဖြစ်ဖြစ် အိုကြာမှုံက သူနဲ့အတူ နှစ်ပေါင်း’

ဖိုးလပြည့်စာပေ

များစွာ အနေကြာလာခဲ့တော့ သူ ဘာတွေလေ့လာခဲ့တယ်၊ ဘယ်လို အစီအရင်တွေ လုပ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ သိသလောက် ပြောပြပါ။ အကျဉ်း ကျုပ်ညာဉ်ဘဝက လွတ်မြောက်ဖို့အတွက် ဒီနည်းနဲ့ပဲ ကျွန်တော်တို့ ပြန်ကြိုးစားကြည့်မှ ရမယ်။ ခုချိန်မှာ မကောင်းဆိုးဝါးအရည်းကြီး ဘာတွေများလုပ်နေသလဲ မသိဘူး။

အရည်းကြီးဓမ္မဓဇ ဝိညာဉ်ဘဝနှင့် နေခဲ့စဉ်က အခန်းအား လေ့လာကြည့်ရှုကြပြီးနောက် မူလအခန်းသို့ ပြန်ရောက်လာကြသည် နှင်းမြူများ ပိတ်ဆီးနေသော အခန်းထဲတွင် ပျားဖယောင်းတိုင် မီးရောင် လေးမှာ အလင်းရောင်အားကောင်းစွာ လင်းလျက်ရှိသည်။ မရပ်မနား လှည့်ပတ်နေသော မှန်တံခါးကြီးများ အပြင်ဘက်တွင် မှောင်မည်း လျက်နေပေသည်။

ညီမင်းလတ်နှင့် အိုကြာမုံတို့ ပြန်ရောက်လာသောအခါ မြူများ ကွဲစပြုသွားသလို တဖြည်းဖြည်း ကြည်လင်လာသည် ထိုအချိန်မှာပင် ညီမင်းလတ်နေထိုင်ခဲ့သော အိပ်ခန်းအား လှမ်းကြည့် တွေ့လိုက်ရသည်။ အခန်းထဲတွင် အရည်းကြီးဓမ္မဓဇ ဝိညာဉ် ဝင်ရောက်နေသည့် ညီမင်းလတ်ခန္ဓာကိုယ်သည် နံနက်စာ ကော်ဖီ မှန်များကိုစားရင်း လက်ထဲတွင် ဂျာနယ်တစ်စောင်ကို ကိုင်ထားသည်။

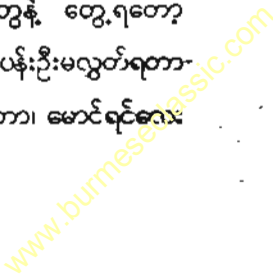
မှော်ကြေးပြားထဲရှိ ညီမင်းလတ်ဝိညာဉ် ဘာလုပ်နေသည်

အလိုလိုသိမြင်နေသော အရည်းကြီးဓမ္မဓဇက မှော်ကြေးပြားရှိရာ ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်ရင်း မခန့်လေးစား ပြုံးပြလိုက်သည်။

‘အင်း... ခုလောက်ဆို မောင်ရင်လေးနဲ့ အိုကြာမုံတို့ တော်တော်လေးရင်းနှီးသွားကြပြီပေါ့။ ဟုတ်လား၊ မောင်ရင်လေး ခန္ဓာကိုယ်က အင်မတန် ဟန်ကျတယ်ဗျာ၊ အသက်ကလည်း ငယ်၊ အင်အားကလည်း ရှိ၊ ရုပ်ကလည်း ဖြောင့်၊ ပန်းချီဆရာဆိုတော့လည်း လူတွေက တော်တော်အထင်ကြီး စိတ်ဝင်စားကြတာပဲ။

‘မောင်ရင်လေး ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ကျုပ် အံချိန်အတော်ကြာ ကြီးနေရလိမ့်ဦးမယ် ထင်တယ်။ မောင်ရင်လေး သူငယ်ချင်း မျိုးသူခ ကလည်း စိတ်ကောင်းစေတနာရှိတဲ့ လူတစ်ယောက်ပဲ။ ဟဲ... ဟဲ... သူညီမ မေသရဖီကလည်း တော်တော်ချောတဲ့ မိန်းကလေးပဲ။ မောင်ရင် လေးနဲ့ မကြာခင် လက်ထပ်ကြတော့မယ် မဟုတ်လား။

‘ကျုပ်လည်း အခုမှ သေရည်ကို အဝသောက်ရတော့တယ်။ အမယ်... မောင်ရင်လေးတို့ခေတ်က သေရည်တွေက တော်တော် အရသာရှိတာပဲ။ ဘာတဲ့ နာမည်တွေကလည်း ရှောင်နီလမ်းလျှောက်၊ ဘရမီဒီ၊ ဝီစကီတို့၊ အကောင်းစားသေရည်တွေနဲ့ တွေ့ရတော့ ကျုပ်အကြိုက် သောက်မိသေးပေါ့။ ဟဲ... ဟဲ... ပန်းဦးမလွတ်ရတာ လည်း ကြာပေါ့။ ခုတော့လည်း အဆင်သင့်လိုက်တာ၊ မောင်ရင်လေး

ခန္ဓာကိုယ်ထဲ ဝင်မိတာ အတော်ကို အဆင်ပြေသွားတာပဲ။ စိတ်တွေ
မကောင်းပါဘူး။ မေသရဖီကို ပန်းဦးလွတ်ဖို့က ရေကန်အသင့်
ကြာအသင့်ဆိုသလို ကောင်းပါ့ဗျား’

ညီမင်းလတ်သည် သူ့ကိုယ်သူ မှန်ထဲပြန်ကြည့်နေရသလို
ထင်ရှားစွာ မြင်တွေ့နေရသော သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကြီးက စကားပြော
လှုပ်ရှားနေပုံကို ငေးမောကြည့်ရင်း ဒေါသတွေ အလိပ်လိပ်ကြွတတ်
လာသည်။ သည်ခန္ဓာကိုယ်ထဲတွင် မကောင်းဆိုးဝါးဝိညာဉ်
တစ်ကောင် ဝင်ရောက်ပူးကပ်နေသည်ဟု ပြောလျှင် မည်သူမျှယုံကြည်
ကြမည် မဟုတ်။ အနေနီးစပ်သော မျိုးသူခါ မေသရဖီတို့သည်ပင်လျှင်
ညီမင်းလတ်ဟုပင် ထင်မှတ်ထားနေကြသည်။

အရည်းကြီးဓမ္မဇေတု ဆက်ပြောလိုက်သည်။

‘အမယ်... မောင်ရင်လေးတို့ ပုဂံက ဘုရားပုထိုးစေတီ
တွေပေါ်ပြီး အတော်သာယာတဲ့ နယ်မြေပဲဗျ။ မနေ့ညကတောင်
မေသရဖီနဲ့ ရွှေစည်းခုံ၊ အာနန္ဒာ၊ သဗ္ဗညု၊ ဂေါတော့ပလ္လင်ဘုရားတွေ
ရောက်သွားသေးတယ်။

‘မေသရဖီက အတော်ချစ်ဖို့ကောင်းတဲ့ မိန်းကလေးပဲ။
ကျုပ်လည်း စိတ်မထိန်းနိုင်တော့ဘူး။ လက်ထပ်ဖို့ကိစ္စ အမြန်ဆုံး
စီစဉ်ရတော့မယ်။ ကနေ့လည်း မင်းနန်သူတစ်ဝိုက်က ဘုရားသုံးဆူ

ဝိုးလပြည့်စာပေ

တို့ မေသရဖီက လိုက်ပို့ပေးမယ်လို့ ပြောထားတယ်။ အဲဒီမှာ
နံရံဆေးရေးလက်ရာတွေက အတော်ကောင်းတယ်။ ကျုပ်ကလည်း
ဖန်းချိုဆရာကစ်ယောက် မဟုတ်လား။ မောင်ရင်လေးရဲ့ ဆွဲလက်စ
ဖန်းချိုကားတွေကိုလည်း ကျုပ်ပဲ ဆက်ရေးလိုက်ပါ့မယ်။ ဟော...
မေသရဖီတောင် ခေါ်နေပြီ။ သွားလိုက်ဦးမယ်’

အရည်းဓမ္မဇေတု မှော်ကြေးပြားဘက်သို့လှည့်ပြီး သူ
လက်များကို အပေါ်မြှောက်၍ ကြက်ခြေခတ်ဝှေ့ယမ်းလိုက်သည်။
ပါးစပ်မှ မန္တန်များကိုလည်း တဖွဖွ ရွတ်ဆိုလိုက်သည်။ မှော်ကြေးပြား
ထဲမှ ကြည့်နေသော ညီမင်းလတ်အဖို့ ပြင်ပမှ မြင်ကွင်းများသည်
လုံးဝပျောက်ကွယ်သွားပေတော့သည်။

ဘယ်ကနေ ဘယ်လို ရောက်လာမှန်းမသိသော မြူများ၊
နင်းများက သူတို့နေသော အခန်းထဲသို့ ပိတ်ဆီးဝေမှောင်သွားအောင်
ထူထပ်သိပ်သည်းစွာ ကျရောက်လာသည်။ ညီမင်းလတ်သည် စိတ်
ပျက်လက်ပျက်နှင့် အိုကြာမုံဘက်သို့ လှည့်ပြီး စကားပြောလိုက်
သည်။

‘ဘယ်လိုလဲ အိုကြာခုံ၊ ကျွန်တော် ဒီအခန်းထဲ ရောက်လာ
တာ ဘယ်နှောရီလောက်ရှိပြီလဲ၊ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ၊ ညကမပြီး
ခုချိန်ထိ ဘယ်နှရက်လောက်ရှိပြီလဲ မသိဘူး’

ဝိုးလပြည့်စာပေ

‘မောင်ကြီး ပြောတဲ့ နာရီဆိုတာ ဘာကိုခေါ်တာပဲ၊ ဝိညာဉ်
လောကမှာ တစ်နေ့၊ တစ်ရက်၊ တစ်လ အချိန်ကာလဆိုတာ မရှိ
မောင်ကြီး စိတ်တွေ လျှော့လိုက်ပေရော၊ အရည်းကြီးမေ့
အကြောင်းကိုလည်း မတွေးတောသင့်ပြီထင်ပ’

‘တွေးရမယ် အိုကြာမုံ၊ ကျွန်တော်တို့ ဒီဘဝက လွှဲ
မြောက်ဖို့တွက် တွေးတောနည်းလမ်းရှာရမယ်၊ အရည်းကြီးတွေ
ဟာ သူ့ကို မမြင်ချင်ရင် လက်တွေ့မြောက်ပြီး ကြိုက်ခြေခေ
ပိတ်ဆွဲလိုက်တယ်၊ ဂါထာမန္တန်တွေကိုလည်း ရွတ်တယ်၊ သူ
အဲဒီလိုလုပ်လိုက်ရင် ကျွန်တော်တို့က သူ့ကို မမြင်ရတော့ဘူး
ကျွန်တော်တို့ဟာ ပြင်ပကမ္ဘာကလည်း မမြင်ရသလို အပြင်က
ကလည်း ကျွန်တော့်ဆီကို မမြင်ရအောင် သူ့ရဲ့ မှော်ပညာတွေ
ထိန်းသိမ်းလိုက်တာဖြစ်ရမယ်’

‘ဩ... ဒီအတတ်ပညာတွေကို သူပဲ တတ်တာပဲ၊ သူ
အလိုကျ လုပ်ဆောင်နိုင်စွမ်းရှိပြီကော၊ တစ္ဆေဝိညာဉ်တွေဟာ သူ့အ
ကျ သူ့ခိုင်းစေတဲ့အတိုင်း နေရထိုင်ရတယ်၊ သူ့ပါးစပ်က မန္တန်တွေ
ရွတ်ဆိုလိုက်ရင် သူ့ကို အတို့ကျွန်တို့က မြင်ရပဲ၊ ဒါပေသည့် စကား
ပြောသံ ကြားချင်မှ ကြားရတာပဲ၊ စကားပြောသံ ကြားရရင်လည်း
ရုပ်သွင်ကို မြင်ချင်မှ မြင်ရပါဘိ’

‘ပသို့မှ မဟုတ်ပါဘိ၊ သူ့ဆန္ဒရှိမယ်ဆိုရင် ရုပ်သွင်ရော
အသံပါ ကြားမြင်ရမှာပါပဲ၊ သူ့ရဲ့ အကြီးမားဆုံးအစွမ်းအစဟာ
လူတစ်ယောက်ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကနေ ဝိညာဉ်ခွာထုတ်နိုင်ပြီး မှော်
ကြေးပြားထဲကို ဝိညာဉ်အဖြစ် ထည့်သွင်းထားနိုင်ခြင်းသာ ဖြစ်တာပဲ၊
အတို့ကျွန် မောင်ကြီးကို တောင်းပန်ပါရစေ’

‘အိုကြာမုံက ဘာကိုတောင်းပန်မှာ...’

‘မောင်ကြီးကို ဒီမှော်ကြေးပြားထဲရောက်လာအောင် အတို့
ကျွန်က အရည်းကြီးမေ့မေ့ရဲ့ စေခိုင်းချက်အရ ဖြားယောင်းသွေးဆောင်
ခဲ့ရပါပြီကော၊ ခက်ရပါဘိ၊ အတို့ကျွန်ကိုယ်တိုင်ကလည်း သူ့စေခိုင်း
သမျှ လုပ်ဆောင်ရမယ့် ဝိညာဉ်အကျဉ်းသား မဟုတ်လား၊ အတို့
ကျွန်မျက်နှာကို မှော်ကြေးပြားမှာ ပေါ်စေပြီး မောင်ကြီးကို မှော်
အတတ်တွေနဲ့ ဆွဲဆောင်ညှို့ယူလိုက်ခြင်းသာပဲ၊ အတို့ကျွန်ကို
ခွင့်လွှတ်ပ’

‘အင်း... ဒါကြောင့်မို့လို့ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ တစ်စုံ
တစ်ယောက်က ကျွန်တော့်စိတ်ကို အတင်းအကျပ် တိုက်တွန်းနေသလို
ထင်ခဲ့ရတာကိုး၊ ဟုတ်ပါပြီ... အိုကြာမုံကို အပြစ်မတင်ရက်ပါဘူး၊
စိတ်အနှောင့်အယှက်လည်း ဖြစ်စရာမလိုပါဘူး၊ အရည်းကြီးရဲ့
မှော်ပညာ စိတ်ညှို့စွမ်းအားတွေနဲ့ မဟုတ်ရင်တောင်မှ ကျွန်တော်ဟာ

မေသရဖိနဲ့ အရမ်းတူတဲ့ အိုကြာမုံလို တမ္ပဝတီခေတ်က ကချေ
သည်မလေးကို စိတ်ဝင်စားစား ထပ်တလဲလဲ တွေ့ချင်မြင်ချင်စိတ်
ရှိပါသေးတယ်'

'မောင်ကြီးပြောသလိုပါ။ အိုကြာမုံဟာ မောင်ကြီးရဲစားနဲ့
တူလွန်းသည်ပကော။ ဘာစာပဲဖြစ်ဖြစ် မောင်ကြီးက တကယ့်ကို
ယောက်ျားပီသတဲ့ ယောက်ျားကောင်းတစ်ယောက်ပ'

'ကျွန်တော် အခုမှ စဉ်းစားပါတယ်။ အရည်းကြီးခမ္မဓ
ဟာ မဟာယာဉ်လမ်းစဉ် လိုက်စားပြီး ငှက်ပစ်တောင်ကျောင်းတိုက်က
အရည်းဂိုဏ်းချုပ်ဖြစ်သလို နာဂရီလို့ခေါ်တဲ့ သဒ္ဓိသီရိပြီးမြောက်တဲ့
စူဠဂန္ဓာရီအရည်းကြီးလည်းဖြစ်တယ်။ သူ့လိုပဲ အဲဒီပညာရပ်တွေကို
တတ်ကျွမ်းရင် ဒီမှော်ကြေးပြားထဲက လွတ်မြောက်နိုင်လိမ့်မယ်ထို့
ကျွန်တော် ထင်တယ်'

'မောင်ကြီးအနေနဲ့ အဲဒီပညာရပ်တွေ လေ့လာမယ်ဆိုရင်
ပေစာထုပ်တွေနဲ့ လျှို့ဝှက်အသုံးအဆောင် အစီအရင်/စွည်းတွေ ရှိပါ
ဘိ'

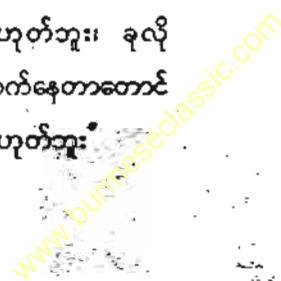
အိုကြာမုံသည် အရည်းကြီးခမ္မဓ လေ့လာခဲ့သော ပေစာ
ပုရဂိုက်များ။ အသုံးအဆောင် အစီအရင်ပစ္စည်းများအား ညီမင်း
လတ်ကို ထုတ်ဖော်ပြသပေးလိုက်သည်။ ညီမင်းလတ်သည် ပေစာ

များကို လေ့လာကြည့်သည်။ ထို့နောက် စိတ်ပျက်စွာ ညည်းတွားရင်း
သူခေါင်းကို ခါယမ်းလိုက်သည်။

'ဒုက္ခပါပဲဗျာ... ပေစာတွေထဲမှာ ရေးထားတဲ့ ဘာသာ
ရပ်တွေကို ကျွန်တော် လုံးဝနားမလည်ဘူး။ ပျူစာတွေလိုလို၊ မဟာ
ယာနခေတ်က သုံးတဲ့စာတွေပဲ ဖြစ်နေတယ်။ ကျွန်တော် ဘယ်လိုမှ
အဓိပ္ပာယ်ဖော်လို့ရမှာ မဟုတ်ဘူး'

'ဟုတ်ချင်မှလည်း ဟုတ်မှာပဲ။ အတို့ကျွန်ကို အရည်းခမ္မဓ
ပြောခဲ့ပါဘိ။ ဒါတွေဟာ မဇ္ဈသီရိ မူလကပ္ပကျမ်းတွေပဲ။ မန္တန်မန္တရား၊
အင်းအိုင်၊ လက်ဖွဲ့၊ လောကီအတတ်ပညာများ ဖြစ်ပါဘိ။ ယောဂဝါဒ
တွေဟာ ပတဇ္ဇလီ ရသေ့ပညာရှိကြီးက ဟိန္ဒူဘာသာထဲကနေ သွင်း
ယူထားခြင်းပဲ။ ယောဂါဓရ (ဝိညာဏ ဝါဒ)တွေဟာ ယောဂီကမ္မဋ္ဌာန်း
အကျင့်အမျိုးမျိုး၊ တန်ခိုးဣဒ္ဓိပါဒ်တွေ ရနိုင်တဲ့ တန္တရကျမ်းတွေ
ဖြစ်ပါဘိ'

'ခက်တာပဲ အိုကြာမုံ၊ ကျွန်တော်က နစ်ဆယ်ရာစုထဲမှာ
မွေးလာတဲ့သူဖြစ်တော့ တန္တရကျမ်းတွေ၊ မှော်ပညာတွေ၊ စုန်း၊ နက်၊
ပယောဂ၊ မန္တန်တွေကို သိပ်ယုံကြည်တာ မဟုတ်ဘူး။ ခုလို
အရည်းကြီးစီရင်ထားတဲ့ မှော်ကြေးပြားထဲ ရောက်နေတာတောင်
ကျွန်တော့်စိတ်က ယုံကြည်သက်ဝင်ခြင်းရှိတာ မဟုတ်ဘူး'

‘မောင်ကြီးပြောတာ ဟုတ်ပါသကော၊ ဒါပေသည့် ယုံကြည်သက်ဝင်မှုဆိုတာကလည်း လေ့လာကြည့်ရင် အထောက်အပံ့ရနိုင်ကောင်းပါရဲ့၊ ယုံကြည်မှုမရှိရင် မှော်အတတ်တွေဟာ အားသိဒွီပြချင်မှ ပြပေမပေ၊ ဒါပေသည့် ကောင်းတဲ့နတ်ဒေဝါတွေရှိသလို မကောင်းတဲ့ နတ်ဆိုးတွေလည်း ရှိပါ၊ တစ္ဆေသရဲဆိုတာ မကောင်းဆိုးဝါးများသာ ဖြစ်ပါတိ၊ မကောင်းဆိုးဝါးတွေကို နိုင်နင်းတဲ့ ပညာရပ်တွေလည်း ရှိမည်ပ’

‘ဟုတ်ပြီ... အိုကြာမုံ ပြောတာ ဖြစ်နိုင်တယ်၊ မှော်ပညာကို နိုင်နင်းတဲ့ပညာရပ် ရှိတိုရှိရမယ်၊ ဒီပညာကိုတတ်ရင် မကောင်းဆိုးဝါးအရည်းကြီးလက်က လွတ်ရမှာပေါ့၊ အိုကြာမုံ ကျွန်တော့်ကို ကူညီဖို့ ဒီမှော်ပညာရပ်တွေကို ကျွန်တော် တတ်အောင်လေ့လာမယ်၊ မှော်ပညာအတတ်တွေနဲ့ပဲ အရည်းကြီးယုတ် စီရင်ထားတာတွေကို ဖျက်ဆီးပစ်ရမယ်’

‘လက်ချနေပါ မောင်ကြီး၊ အတို့ကျွန် ဒီပေစာတွေထိ ဖတ်တတ်ပါတိ၊ မှော်ကြေးပြားထဲမှာ ဘာမှလုပ်စရာ မရှိသလို ဒီအတတ်ပညာတွေကို လေ့လာနေတာ ကြာခဲ့ပါပြီကော၊ အရည်းကြီးဓမ္မဇေ ရှိစဉ်တုန်းကလည်း သူ့ရဲ့စေခိုင်းမှုကြောင့် အတို့ကျွန်ကိုယ်တိုင် ကူညီဆောင်ရွက်ခဲ့ဖူးတယ်၊ မောင်ကြီးကို လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်တဲ့ ပစ္စည်းတစ်ခုကို ပြပါအံ့’

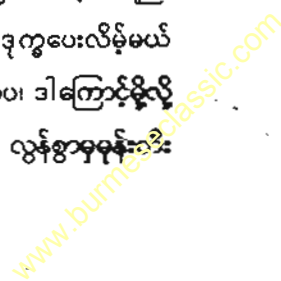
‘ဘာများပါလိမ့် အိုကြာမုံ’

အိုကြာမုံသည် ပေစာပုရပိုက်ထဲမှ သေတ္တာတစ်လုံးကို ထုတ်ယူလိုက်သည်။ သေတ္တာကိုဖွင့်၍ သေတ္တာထဲမှ ထူးဆန်းသော ပစ္စည်းတစ်ခုအား ညီမင်းလတ်အား ဆွဲထုတ်ပြလိုက်သည်။ တွေ့မြင်လိုက်ရသော ပစ္စည်းကိုကြည့်ပြီး ညီမင်းလတ် အံ့သြတုန်လှုပ်သွားသည်။

အဆိုပါပစ္စည်းမှာ တခြားပစ္စည်း မဟုတ်ပေ။

လူတစ်ယောက်၏ ဦးခေါင်းကို အခြောက်ခံ၍ နှံ့တွနေအောင်ပြုလုပ်ထားသော လူဦးခေါင်းခွံခြောက်ကြီးတစ်ခု ဖြစ်နေပေသည်။

‘ဒါဟာ လူဦးခေါင်းခွံခြောက်ဖြစ်တာပ မောင်ကြီး၊ အရည်းဓမ္မဇေရဲ့ လက်ထောက်အရည်းကြီး စိန္တာမဏိရဲ့ ဦးခေါင်းခွံခြောက်ဖြစ်ပါတိ၊ အတို့ကျွန်ကို ဒုက္ခပေးခဲ့တဲ့ အရည်းကြီးပ၊ အရည်းစိန္တာမဏိကလည်း သူ့လိုပဲ မှော်ပညာရပ်ပေါင်းစုံ တတ်ကျွမ်းတဲ့ အရည်းကြီးဖြစ်ပါတိ၊ အရည်းဓမ္မဇေဟာ သူ့လိုပဲ မှော်ပညာတွေတတ်တဲ့ အရည်းစိန္တာမဏိကိုလည်း တစ်ချိန်ချိန်ကျရင် သူ့အပေါ် ဒုက္ခပေးလိမ့်မယ်လို့ သံသယအထင်တွေများပြီး ခုလို စီရင်ထားခဲ့တာပ၊ ဒါကြောင့်ခွဲလို့လည်း အရည်းစိန္တာမဏိဟာ အရည်းဓမ္မဇေကို လွန်စွာမှုခန်းသိး’

၂၂၂

လွင်မျောစိညာဉ်ဖြူအကျဉ်းသား

နာကြည်းခဲ့တာပဲ။ သူ့အကူအညီကိုယူပြီး လေ့လာလိုက်ရင် မှော်ပညာတွေ တတ်မြောက်လာမှာ အမှန်ဖြစ်ရပါမှာပဲ။

ထို့နောက်တွင် အိုကြာမုံသည် အရည်းစိန္တာမဏိဦးခေါင်းခွဲခြောက်ကြီးအား အစီအရင်များပြုလုပ်ပြီး အရည်းစိန္တာမဏိ ဝိညာဉ်ကို ခေါ်ယူလိုက်သည်။ အရည်းစိန္တာမဏိ အကူအညီဖြင့် ပေစာ ပုရဂိုက်များမှ ထူးဆန်းသော မှော်ပညာရပ်များ၊ သင်္ကေတများ၊ အစီအရင်များကို အာရုံစူးစိုက်ကာ ကျကျနန လေ့လာကြသည်။ မန္တန်များကို ရွတ်ဆိုကြသည်။

သေသေချာချာ ရှာဖွေလေ့လာကြည့်သောအခါ အရည်းဓမ္မဓဇ၏ မှော်ပညာအစီအရင်များကို နားလည်သဘောပေါက်တတ်မြောက်လာကြသည်။ အိုကြာမုံ ပြောခဲ့သလိုပင် မှော်ကြေးပြားထဲတွင် အချိန်ကာလ အတိုင်းအတာဆိုသည်မှာ မရှိသလို ပျောက်ဆုံးလွယ်ရှိသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ညီမင်းလတ်သည် အချိန်တွေ မည်မျှ ကုန်ဆုံးလွန်မြောက်သွားသည်ကို မသိ။ သူ၏ လေ့လာမှုများကို လက်တွေ့စမ်းသပ်ကြည့်ရင်း အာရုံစူးစိုက်ထားခဲ့သည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် ြေးလားသောကြောင့် ခေတ္တခဏမျှ အနားယူခဲ့သည်။

အနားယူနေစဉ်အတွင်း ထူးဆန်းသော သိပ္ပံဗေဒတစ်ရပ်

ဖိုးလည်စာပေ

ထင်ဟပ်လာသည်။ ပြင်ပလောကရှိ လှုပ်ရှားမှုများကို စိတ်အာရုံတွင် ထင်မြင်သိရှိပေါ်ပေါက်လာကာ မြင်နိုင်စွမ်းရှိလာပေသည်။ အရည်းကြီးဓမ္မဓဇ ပိတ်ပင်ထားသည့် အစီအရင်များကို ဖွင့်ထုတ်ဖယ်ရှားပစ်နိုင်လာသည်။ အိုကြာမုံအား ဝမ်းသာအားရနှင့် ပြောလိုက်သည်။

‘ကျွန်တော်တို့တွေ လွတ်မြောက်မယ့်လမ်းစကို တွေ့ပြီ’

အိုကြာမုံ

ညီမင်းလတ်က ထူးဆန်း၍ အသံထွက်ခက်ခဲသော ဓန္တန်တစ်ခုကို ရွတ်ဆိုပြလိုက်သည်။

‘ဒီဓန္တန်မျိုး အရည်းဓမ္မဓဇ ရွတ်တာ ကြားဖူးသလား’

‘ဟုတ်ပ... ဟုတ်ပဲ။ အတို့ကျွန် ကြားခဲ့ဖူးပါစ၊ ဒီဓန္တန်ဟာ ပြင်ပကမ္ဘာနဲ့ဆက်သွယ်ရင် ရွတ်ဆိုတာ ကြားဖူးခဲ့ပဲ။ အသံကြားရပေမယ့် ရုပ်သွင်မမြင်ခဲ့ပဲ။ ဒါပေသည့် အသံမှာ အားထည့်ဖို့ ဌာန်လိုသေးတယ်ပဲ။ အတို့ကျွန်ဆိုပြသလို လိုက်ပြီးရွတ်ဆိုကြည့်ပါ’

အိုကြာမုံက ဓန္တန်ကို ဌာန်၊ ကရိုဏ်း၊ ပယတ်၊ ဂရု၊ လဟု၊ ဒီယ၊ ရသတို့ဖြင့် ပီပြင်အောင် ရွတ်ဆိုပြသည်။ ညီမင်းလတ်ကလည်း တစ်ထုပ်တည်းကျအောင် ရွတ်ဆိုသည်။ ဓန္တန်ဆိုသည်မှာ အသံစွမ်းအင်ဖြစ်သလို အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ရွတ်ပွားခြင်းဖြင့် ဓန္တန်စောင့်ဒေဝတာများကို နိုးကြားလာစေသည်။

ဖိုးလည်စာပေ

ဒေဝတာသည် မန္တန်၊ မန္တန်သည် ဒေဝတာဖြစ်သည်။
 တစ်နည်းအားဖြင့် အသံသည် ဒေဝတာ အဝတ်တန်ဆာ
 ကို ဝတ်ဆင်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ မန္တန်စောင့်ဒေဝတာသည် သီးခြား
 ဒေဝတာတစ်ပါးက လာရောက်ခြင်းမဟုတ်ပေ။ အသံတန်ခါမူကြောင့်
 ဖြစ်ပေါ်လာသော ရုပ်သဏ္ဍာန်များ၊ တစ်နည်းအားဖြင့် ဒေဝတာသည်
 ရုပ်သဏ္ဍာန်ကို ဆောင်ယူထားသော ဗီဇအသံပင်ဖြစ်သည်။

တွန်းလှန်သောအစွမ်းရှိသည့် မန္တန်နှင့် ဆွဲငင်သောအစွမ်း
 ရှိသည့် မန္တန်ဟူ၍ မန္တန်သဘာဝ နှစ်မျိုးရှိပေသည်။ ညီမင်းလတ်
 သည် အရည်းဓမ္မဇဇ၏ ပေစာပုရပိုက်များမှ တွေ့ရှိပြီး အရည်း
 စိန္တာမဏိ အရိုးခေါင်းခွဲဝိညာဉ်မှ ညွှန်ပြသည့်အတိုင်း...

ဥ၊ တာရေ တာရေ တုတ်တာရေ တုတာရေ ဆိုသည့်
 တာရာအရှင်မဒေဝီ၏ မန္တန်ကို အကြိမ်ပေါင်းမရေတွက်နိုင်အောင်
 ရွတ်ပွားရာ မှော်ခန်းထဲတွင်ရှိသော အရှင်မဒေဝီရုပ်တုသည် သက်ဝင်
 လှုပ်ရှားလာပေတော့သည်။ သူ့နားထဲတွင်လည်း ပြင်ပကမ္ဘာမှ
 အသံများကို ကြားလာပေသည်။

ရှေးဟောင်းကြေးပြားအတွင်းရှိ အရည်းဓမ္မဇဇ၏ တစ္ဆေ
 ဝိညာဉ်သျှိုပညာအစီအရင်နှင့် စီရင်ထားသော ဝိညာဉ်ထိန်းချုပ်မှော်
 ခန်းသည် အမြဲတမ်းပင် မြူများဆိုင်းနေသကဲ့သို့ ပိတ်ဆီးမှုန်မှိုင်း
 လျက်ရှိသည်။

သေခြင်းမရှိသော ရုပ်ခန္ဓာနှင့် ဝိညာဉ်အား လှည့်စား
 ပြောင်းလဲနိုင်သည့် မန္တရယာနဂိုဏ်သားတို့၏ လျှို့ဝှက်ပညာရပ်များပင်
 ဖြစ်သည်။

တာရာအရှင်မဒေဝီ၏ မန္တန်ကို အဆက်မပြတ် ရွတ်ဆိုခဲ့သော
 ညီမင်းလတ်သည် ထူးခြားဆန်းကြယ်မှုများကို တွေ့ရှိလိုက်ရသည်။
 ဆိုကြာမှိုကိုယ်တိုင်ကလည်း ညီမင်းလတ်၏ ကြိုးစားမှုများကြောင့်
 အစွမ်းသိဒ္ဓိများရရှိကာ ဝိညာဉ်ဘဝမှ လွတ်မြောက်ကြတော့မည်ဖြစ်၍
 ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာလျက် ရှိသည်။

‘မှော်ကြေးပြားခန်းထဲကသာ ထွက်ခွာလို့ရရင် အတို့ကျွန်
 ရဲ့ ဝိညာဉ်ခန္ဓာဟာ ပြန်လည်ပူးပေါင်းပြီး သေဆုံးခြင်းဆိုတဲ့ စခန်းကို
 ဆိုက်ရောက်ရပြီကော၊ သို့မှသာ ဝိညာဉ်ဟာ ခန္ဓာကိုယ်အသစ်နဲ့
 ပြန်လည်ဆက်စပ်မိရပါလိမ့်မည်ပဲ၊ နဂါးတွင်းအောင်းဂူထဲက ကျောက်
 ခေါင်းတလားထဲမှာရှိနေတဲ့ အတို့ကျွန် ရုပ်အလောင်းဟာ ပျက်စီး
 ပျောက်ဆုံးပြီး လွတ်မြောက်သွားရမှာပဲ မောင်ကြီး’

www.burmeseclassic.com

အိုကြာမုံ ပြောစကားများကြောင့် ညီမင်းလတ် စိတ်ထဲတွင် ဝမ်းနည်းသွားမိသည်။ သူနှင့်အတူ ဝိညာဉ်ဘဝအဖြစ် ကြေးပြားထဲတွင် နေခဲ့ရသော အိုကြာမုံကို မေ့နိုင်တော့မည် မထင်တော့ပေ။

ထိုစဉ်မှာပင် သူတို့ရှေ့တည့်တည့်တွင်ရှိသော နှင်းမြူများ ဆိုင်း၍ မှန်မှိုင်းနေသောအခန်းသည် ရုတ်တရက် ကြည်စင်လင်းလင်း ရှင်းသန့်သွားသည်။

အဆက်မပြတ်လည်ပတ်လျက် ရောင်စုံဖြာထွက်နေသည့် မှန်လံခါးကြီးများမှာလည်း ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ ညီမင်းလတ်သည် ပြင်ပကမ္ဘာမှ သူ့နေထိုင်ခဲ့သော မျိုးသူခတို့အိမ်မှ အိပ်ခန်းကို ပြန်လည်မြင်တွေ့လိုက်ရပြီဖြစ်သည်။ ဝမ်းသာအားရနှင့် ငေးစောကြည့်နေစဉ်မှာပင် မေသရဖီသည် ကသောကမျော ကြောက်လန့်တကြား ပြေးထွက်လာသည်ကို မြင်တွေ့လိုက်၍ ရင်ထိတ်သွားသည်။

မေသရဖီ၏ မျက်နှာသည်လည်း ထိတ်လန့်ကြောက်မက်ဖွယ်ရာတစ်ခုခုကို မြင်တွေ့ခဲ့သည်အလား မျက်နှာပျက်လျက်ရှိသည် ရင်လျှားထားသော ရေခိုလုံချည်နှင့် မျက်နှာသုတ်တဘက်တစ်ထည်ကို ပန်းပေါ်တွင် လွှမ်းခြုံထားသည်။ အမှုအရာပျက်လျက်ရှိသော

မေသရဖီသည် အန္တရာယ်တစ်ခုခုကို ကြုံတွေ့လိုက်ရသောကြောင့် ဖြစ်မည်။

ထိုနေ့မနက်က ယွန်းထည်အရောင်းဆိုင်သို့ မသွားမီ မေသရဖီသည် ရေခိုးချိုးပြီး ရေချိုးခန်းထဲမှ ထွက်လာခဲ့သည်။ မျိုးသူခက အစောကြီးကတည်းက ဆိုင်သို့သွားနှင့်ပြီဖြစ်၍ အိမ်တွင် သူမနှင့် ညီမင်းလတ် နှစ်ဦးတည်းသာရှိနေချိန်ဖြစ်သည်။

အခန်းပေါက်ဝတွင် အရည်းကြီးမေ့မေ့ဝိညာဉ် ပူးကပ်နေသည့် ညီမင်းလတ်ကို မထင်မှတ်ဘဲ မြင်တွေ့လိုက်ရသောကြောင့် လန့်သွားမိသည်။ ညီမင်းလတ် ဘာကြောင့် ရပ်စောင့်နေခြင်းဖြစ်ကြောင်းကို သူမ မသိပေ။

အရက်သေစာ သောက်စားခြင်းမရှိသော ညီမင်းလတ်၏ ကိုယ်မှ ချဉ်စူးစူးအရက်နံ့များ ရလိုက်သလို မူးယစ်ရီဝေနေပုံရသည်။ ယခင်တွေ့မြင်နေကျ အနေအထားမျိုးမဟုတ်၊ အပြုအမူ ဟန်ပန်အသွင်အပြင် ပြောင်းလဲနေသော ညီမင်းလတ်ကို မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် အံ့ဩသွားသည်။ ထူးခြားနေသောကြောင့်လည်း မေးကြည့်လိုက်သည်။

‘ကိုလတ် သရဖီရဲ့ ရေချိုးခန်းအပေါက်ဝနားမှာ ဘာလှုပ်နေတာလဲ’

ညီမင်းလတ်က တစ်စုံတစ်ရာ ဘာမျှပြန်မပြောဘဲ ထင်ရင်လျားထားသောကြောင့် တင်းရင်းဖွံ့ဖြိုးနေသည့် မေသရဖီ၏ ရေစိုခန္ဓာကိုယ်အား စားတော့ ဝါးတော့မတတ် စိုက်ကြည့်လျှင်ရှိသည်။ ကြောက်စရာကောင်းလှသည့် ညီမင်းလတ်မျက်လုံးများထဲ မေသရဖီ မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။

ကြည့်နေရင်းမှာပင် သူမမျက်လုံးများအား သံလိုက်ဓာတ်နှင့် ဆွဲငင်ထားသကဲ့သို့ ညီမင်းလတ်မျက်လုံးများကို မလွဲမရှောင်သာ အောင် စူးစိုက်ကြည့်နေမိသည်။ စိတ်ညှို့ခံရသူအလား မှင်တစ်တွေဝေနေမိသည်။

အမှန်စင်စစ် မွန်ရည်ခန့်ညားသော ပန်းချီဆရာ ညီမင်းလတ် မျက်နှာကို မြင်တွေ့ရမည့်အစား လူရိုးခေါင်းကြီးတစ်ခုကိုသာ မေသရဖီ၏ အမြင်အာရုံထဲတွင် ဖျတ်ခနဲပေါ်လာသည်ဟု ထင်မိလိုက်သည်။ ညီမင်းလတ် အယောင်ဆောင်ထားသော အရည်းကြီး ဓမ္မဇေသည် မှော်ကြေးပြားအခန်းထဲတွင် နှစ်ပေါင်းရှည်ကြာစွာ သိုသိပ်ထားရသည့် သွေးသားဆာလောင်မှု၊ ကာမဆန္ဒများကား မီးဟုန်းဟုန်းတောက်လောင်လာဘိသကဲ့သို့ အရှိန်ပြင်းစွာ ငြီးငြီးတောက်လောင်လာသည်။

ညီမင်းလတ်သည် မေသရဖီအား ပွေဖက်ရန် ရှေ့သို့တိုး

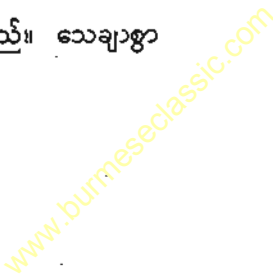
လိုက်သည်။ မေသရဖီက ကြောက်လန့်တကြားနှင့် ပြေးထွက်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်မှာပင် ရှေးဟောင်းကြေးပြားထဲမှ ထူးခြားသော အသံတစ်သံသည် အပြင်ကမ္ဘာသို့ ဖျံလွင့်ထွက်ပေါ်လာသည်။ မန္တန်ရွတ်သံများ ကြားနေရသည်။ ညီမင်းလတ်အစစ်က အော်ဟစ်တားဆီးရင်း မေသရဖီအား လှမ်းပြောလိုက်သည်။

‘အရည်းကြီးဓမ္မဇေ၊ ခင်ဗျားကြီး မယုတ်မာနဲ့၊ နောက်ဆုတ်လိုက်စမ်း၊ သရဖီ ကိုလတ်က ဒီမှာ၊ ဒီကိုကြည့်ပါဦး သရဖီ၊ ကိုလတ် ဒီမှာလေ’

အသံကြားရာအိသို့ မေသရဖီ လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ ရှေးဟောင်းမှော်ကြေးပြားထဲတွင် ပေါ်လာသည့် ညီမင်းလတ် မျက်နှာကို မြင်တွေ့သွားမိသည်။ မယုံကြည်နိုင်သော အကြည့်နှစ်ခု ငေးမောကြည့်ရင်း မှော်ကြေးပြားအနီးသို့ တိုးကပ်လာသည်။ မှော်ကြေးပြားမျက်နှာပြင်ပေါ်တွင် ညီမင်းလတ် မျက်နှာက ထင်ထင်ရှားရှား ပေါ်လျက်ရှိသည်။ ဘယ်လိုဖြစ်လို့ ကိုလတ်မျက်နှာက မှော်ကြေးပြားထဲမှာ ပေါ်လာရပါသနည်း။

မေသရဖီကိုယ်တိုင် ဇေဝဇဝါဖြစ်နေမိသည်။ သေချာစွာ ကြည့်လိုက်မိပြန်သည်။

‘ဟင်... ကိုလတ်၊ ကိုလတ်လားဟင်’

'ဟုတ်တယ် သရဖီ၊ ကိုလတ်မှ ကိုလတ်အစစ်ပါ'
ညီမင်းလတ်က ဝမ်းသာအားရ ဖြေဆိုလိုက်သလို မှော်
ကြေးပြားထဲမှ ထွက်ခွာရန် အဆင်သင့်ပြင်ဆင်ရင်း စောင့်နေသည့်
အရည်းခမ္မဓဇတတ်ကျွမ်းသော မှော်အစီအရင်အတတ်ပညာထို
ညီမင်းလတ် တတ်မြောက်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

မေသရဖီအနေနှင့် ရှေးဟောင်းကြေးပြားထဲတွင် ထင်ထင်
ရှားရှားစွာ ပီပီပြင်ပြင် မြင်တွေ့နေရသော ညီမင်းလတ်နှင့် သူ
နောက်တွင် ကပ်၍ အပြေးလိုက်လာသော ညီမင်းလတ်ကို တစ်လှည့်
ပြန်ကြည့်ရင်း ချောက်ချားတုန်လှုပ်သွားသည်။ အရည်းခမ္မဓဇကလည်း
အခြေအနေမှန်ကို ရိပ်စားမိသွားသည်။

'ဪ... မောင်ရင်လေးက မှော်ပညာအစီအရင်တွေ
ဝိညာဉ်ချင်းလဲလှယ်ဖို့ မယ်တော်တာရာအရှင်မဒေဝီရဲ့ မန္တန်ကို
သိရှိသွားပြီကိုး၊ ကျုပ်က ပန်းချီဆရာ ညီမင်းလတ်ဆိုတဲ့ မောင်ရင်
လေးကို အထင်သေးခဲ့မိတာပဲ၊ လျှော့တွက်ထားမိပေတာကိုး၊ ကျုပ်
တစ်ချက်မှားသွားတယ်၊ ကောင်းပြီလေ... ခုမှတော့ ဘာမှမထူး
တော့ပါဘူး၊ ကျုပ်ရင်ထဲမှာ တောက်လောင်နေတဲ့ ကာမမီးတွေကို
အမြန်ဆုံးငြိမ်းသွားအောင် ကာမထုန်ကူးရတော့မှာပေါ့၊ ဒါမှလည်း
အပြင်ကမ္ဘာထဲကို ထွက်လာရတဲ့ ကျုပ်ဆန္ဒတွေ ပြည့်ဝမှာပဲ'

အရည်းခမ္မဓဇ ဝိညာဉ်နှင့် ညီမင်းလတ်သည် မေသရဖီ
ခန္ဓာကိုယ်အား အထင်းပွေဖက်ပြီး ဗလက္ခာယပြုရန် ကြိုးပမ်း
လိုက်သည်။

မေသရဖီကလည်း အော်ဟစ်ရုန်းကန်လျက်ရှိသည်။

'ဘယ်က လူကြီးလဲ၊ ဖယ်... ရှင်ဟာ ကျွန်မချစ်သူ
ကိုလတ် မဟုတ်ဘူး'

'ဟုတ်တယ်၊ ငါက မင်းချစ်သူ ပန်းချီဆရာလေး မဟုတ်ဘူး၊
ဟိုးနှစ်ပေါင်း ၁၀၀၀ လောက်ကတည်းက တမ္ပဒီပခေတ်က
အရည်းကြီးတစ်ယောက်ပဲ၊ အခု မင်းရဲ့ကိုယ်တွင်းဒါနကို ပန်းဦးထွတ်
ဖို့ ရောက်လာခဲ့တာပေါ့၊ ဟား... ဟား...'

အရည်းခမ္မဓဇယောင်ဆောင်ထားသော ညီမင်းလတ်က
သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်သည်။ သန်မာသော အရည်းကြီး၏
လက်မောင်းများက မေသရဖီအား မြွေတစ်ကောင်ရစ်ပတ်ထားသလို
တင်းကျပ်စွာရစ်ပတ်ထားသည်။ မေသရဖီကလည်း ခွန်အားရှိသမျှ
ရုန်းကန်ရင်း ရင်လျားထားသော ထဘီလေးမှာ ပြေလျော့ပုံကျ
သွားသည်။ လူယုတ်မာအရည် ကြီးသည် မေသရဖီအား ကြမ်းပြင်
ပေါ်မှာပင် တွန်းလှလိုက်ပြီး လက်များကိုချုပ်ကိုင်ကာ မေသရဖီ၏
ခါးပြင်အား နမ်းရန် ကြိုးစားလိုက်သည်။

ထိုစဉ်မှာပင် ရှေးဟောင်းမှော်ကြေးပြားထဲမှ တစ်တောင်ထွာခန့်ရှိသော သုံးလွန်းတင်ကြိုးနက်တစ်ချောင်း(နဂါးပတ်ကျောကွင်း)သည် ရိပ်ခနဲထွက်ပေါ်လာပြီး အရည်းဓမ္မဓဇ လည်ပင်းအား တင်းကျပ်စွာ ရစ်ပတ်ခြင်းခံလိုက်ရသည်။ ညီမင်းလတ်ယောင်ဆောင်ထားသော ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှ မြူအငွေ့တန်းအစုအဝေးတစ်ခုသည် မျောလွင့်ထွက်ခွာစပြုလာသည်။

‘အရည်းကြီးဓမ္မဓဇရဲ့ ဝိညာဉ်ကို ကျွန်တော့်ခန္ဓာကိုယ်ထဲထွက်လာအောင် နဂါးပတ်ကျောကွင်းနဲ့ ရစ်ပတ်ထားလိုက်ပြီ၊ သူဝိညာဉ် လွင့်ပါးသွားတာနဲ့ ကျွန်တော့်ခန္ဓာကိုယ်ထဲကို အမြန်ဆုံး ကူးပြောင်းဝင်ရောက်သွားတော့မယ်၊ အိုကြာမုံကို ကျွန်တော် ဘယ်တော့မှ မမေ့ပါဘူး၊ နှုတ်ဆက်ခဲ့ပါတယ် အိုကြာမုံ’

ညီမင်းလတ်သည် နောက်ဆုံးခွဲရတော့မည်ဖြစ်၍ တမူဒီပခေတ်က ကချေသည်မလေး အိုကြာမုံအား ကြော့ကွဲဝမ်းနည်းစွာ နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

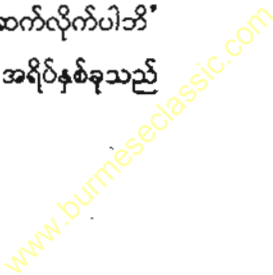
‘အတို့ကျွန်ရဲ့ အကျဉ်းကျဝိညာဉ်ကို ထွက်ခွာခွင့်ရအောင် စွမ်းဆောင်ပေးခဲ့တဲ့ မောင်ကြီးကိုလည်း အိုကြာမုံ မမေ့နိုင်ပါ၊ ကျေးဇူးတင်ပါ၊ အတို့ကျွန်လည်း နဂါးတွင်းအောင်းဂူထဲမှာရှိတဲ့ ကျောက်ခေါင်းတလားထဲက ရုပ်အလောင်းဆီ အမြန်ကူးပြောင်းတော့မယ်ပါ’

အရည်းဓမ္မဓဇဝိညာဉ်လည်း သူစီရင်ထားတဲ့ မှော်ကြေးပြားထဲ ပြန်မဝင်နိုင်အောင် မှော်ကြေးပြားကို တစ်ပါတည်း ဖျက်ဆီးပစ်ခဲ့ရမှာပ’

‘ဟုတ်တယ် အိုကြာမုံ၊ ဒီအရည်းကြီးရဲ့ဝိညာဉ်ဟာ မှော်ကြေးပြားထဲ ပြန်ရောက်လာရင် သူက သက်ဆိုးရှည်နေဦးမှာပဲ၊ ကျွန်တော်တို့လိုပဲ နောက်ထပ်လူတွေကို ဝိညာဉ်ချင်းလဲလှယ်ပြီး ဒုက္ခတွေပေးနေဦးမှာပဲ၊ တစ်ခါတည်း ဖျက်ဆီးပစ်ခဲ့တာ ကောင်းတယ်၊ ဘယ်လိုဖျက်ဆီးပစ်မှာလဲ အိုကြာမုံ’

‘အရည်းစိန္တာမဏိရဲ့ အရိုးခေါင်းကြီးပေါ်မှာ အစီအရင်ဆေးဖယောင်းတိုင် မီးထွန်းညှိခဲ့ပါတာ၊ အရိုးခေါင်းကြီး မီးလောင်သွားတာနဲ့ မှော်ကြေးပြားဟာလည်း ပျက်စီးသွားရမှာပဲ၊ သို့မှသာ မကောင်းဆိုးဝါး အရည်းကြီးဓမ္မဓဇရဲ့ ဝိညာဉ်ဟာ ဘယ်ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်ထဲကိုမှ မရောက်နိုင်တော့ဘဲ အဆုံးအမရှိတဲ့ အမှောင်လဟာပြင်ထဲမှာ တွယ်ရာမဲ့လွင့်ပါးနေမှာ အသေအချာပဲ၊ ကဲ... မောင်ကြီး အချိန်မရှိတော့ဘူး၊ အစီအရင်ဆေးဖယောင်းတိုင် ထွန်းပြီးပြီဆိုတော့ အတို့ကျွန်တို့ အမြန်ဆုံးထွက်ကြရတော့မှာပဲ၊ အတို့ကျွန်ကလည်း မောင်ကြီးကို မမေ့နိုင်ပါဘူး၊ နောက်ဆုံးအနေနဲ့ နှုတ်ဆက်လိုက်ပါဘိ’

ရှေးဟောင်းကြေးပြားထဲမှ မြူကဲ့သို့သော အရိပ်နှစ်ခုသည် ပူးတွဲထွက်ပေါ်လာသည်။

လွင်ပါးသွားသော အခိုးအငွေတန်းလေးသည် နဂါးတွင်း
အောင်းဝှေ့ရုံရာ၊ ကျောက်ခေါင်းတလားဆီသို့ လွင်ပါးသွားသည်။
ကုန်ရစ်သော ဖြူဖြူအရိပ်တစ်ခုသည် သတိလစ်ဟင်းနေသော ညီမင်း
လတ်ခန္ဓာနှင့် လွမ်းခြံပူးပေါင်းသွားပေတော့သည်။

အခန်း (၆)

ကချေသည်မလေး အိုကြာပုံရဲ့ ဝိညာဉ်ဖြူ

ညီမင်းလတ် နှာခေါင်းထဲတွင် ဆေးရုံတစ်ခု၏ အငွေ
အသက်များကို ရလိုက်သည်။

မောပန်းစွာအသက်ရှူရင်း လေးလံနေသော မျက်ခွဲများကို
ဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။ စူးရှသောအလင်းတန်းက သူ့မျက်လုံးထဲသို့
စိုက်ကျလာသောကြောင့် ကိုနိုးစပ်သွားသည်။ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးတစ်ခုလုံး
လေးလံလွန်းလှသည်။

အတန်ကြာမှ မျက်လုံးများကို ဖြည်းညင်းစွာ အားယူပြီးဖွင့်
ကြည့်လိုက်သည်။

သူ ဘယ်ကိုရောက်နေတာလဲ။

သူ့စိတ်ထဲတွင် အရည်းကြီးမွေမွေအေး နဂါးပတ်ကျော့တန်း

ရစ်ပတ်ကာ ဝိညာဉ်ထုတ်ယူပြီး သူ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲသို့ သူ့ဝိညာဉ်ကို ပြန်သွင်းခဲ့သည်ဟု ထင်နေမိသည်။

မှော်ကြေးပြားထဲမှ ထိန်းချုပ်ဝိညာဉ်အဖြစ် လွတ်မြောက်လာခဲ့ရသည်။

ညီမင်းလတ်အစစ်ကို ပြန်လိုက်ရပြီဟု ထင်သည်။ သို့သော် မဟူးဇာပေ။

သူ့ခန္ဓာကိုယ်အား သူ့ကိုယ်တိုင် သတိထားမိလိုက်သည်။ ပတ်တီးအဖွေးသား ဒဏ်ရာများစွာနှင့် ဆေးရုံခုတ်တစ်ခုပေါ် ရောက်နေသည်။

ဆေးသွင်းထားသော ပုလင်းများက သူ့ဘေးရှိ စင်လေးပေါ်တွင် အစီအရိချိတ်ထားသလို သူ့ခန္ဓာကိုယ်တွင် ဆေးဝိုက်များနှင့် ရှုပ်ပွေနေသည်။ သူ ဘာဖြစ်သွားတာလဲ။

“သား... သတိရပြီလား”

မေမေ၏ ဝမ်းသာအားရရွှင်လန်းစွာ စကားပြောသံ ကြားလိုက်ရသည်။ သူ့အား စိုးရိမ်တကြီး ဝိုင်းကြည့်နေကြသော မေမေ၊ မေမေ၊ အဘညီနှင့် မျိုးသုခတို့ မျက်နှာများကို မြင်တွေ့ရသည်။ ညီမင်းလတ် အဖြေရှာမရသောအကြည့်များကို မျိုးသုခက ပြန်လည် သတိရစေရန် ရှင်းပြသည်။

“မသေကောင်း မပျောက်ကောင်း တော်ပါသေးရဲ့ ညီမင်းလတ်ရာ၊ ညီမလေးရော မင်းရော မင်းနန်သူတစ်ဝိုက်က ဘုရားသုံးဆူက အပြန် လမ်းမှာ ကားချင်းတိုက်မိပြီး ဒဏ်ရာအကြီးအကျယ် ရသွားတယ်၊ အရေးပေါ်ခွဲစိတ်ပြီး ကုသနိုင်ခဲ့တယ်၊ မင်း သတိမေ့နေတာ တစ်ပတ်ကျော်ပြီ”

“သရဖီရော”

“မေသရဖီလည်း စိုးရိမ်စရာမရှိတော့ဘူး သား၊ သားတို့ နှစ်ယောက်စလုံး အရမ်းကံကောင်းကြတယ်၊ အချိန်မီ ဆေးရုံကို အခဲရောက်ပို့နိုင်လို့ ခုလို အသက်ရှင်ရတာပဲ သား၊ နို့မို့ဆိုရင် မလွယ်ဘူး”

“ဒါနဲ့ မင်းနဲ့ ငါ ငှက်ပစ်တောင်ဥမင်သွားတုန်းက ယူလာခဲ့တဲ့ ရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်ရော”

“အဘညီ ပြောတာနဲ့ သူ့နေရာသူ ပြန်ပို့ထားလိုက်တယ်၊ မင်းမှာကလည်း အဲဒီရှေးဟောင်းကြေးပြားကို စွဲလမ်းတာ တစ်ခုကွဲပဲ”

ဟုတ်သည်။ ငှက်ပစ်တောင်ဥမင်ထဲက တွေ့ရှိခဲ့ရသော ရှေးဟောင်းကြေးပြားချပ်လေးကို သူ စွဲလမ်းခဲ့သည်။ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများ၊ ရှေးဟောင်းရာဇဝင်အဖြစ်အပျက်များကို စိတ်ဝင်တစား

လှေလာခဲ့သော သူ့ဘဝသည်ပင် ရှေးဟောင်းအဖြစ်အပျက် လိပ်ပြာ
ဈေးနှင့် တရင်းတနှီးဖြစ်နေခဲ့သည်။

ထူးဆန်းသောစိတ်ကူးများသည် အိပ်မက်အဖြစ် သူ့ဘဝ
ထဲသို့ ရောက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်မည်။ မျိုးသုခ ပြောစကားအရ ကား
အက်ဆီးဒင့်ဖြစ်ပြီး သူ့ရော မေသရဖီပါ ဒဏ်ရာအပြင်းအထန်ကြ
သည်။

ဆေ.ရုံသို့ အချိန်မီရောက်လာပြီး ခွဲစိတ်ကုသခြင်းခံယူ
ရသည်။ သူ သတိမေ့လျော့နေသည်မှာ တစ်ပတ်ကျော်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။
ထိုသို့ သတိမေ့လျော့ခဲ့စဉ်အတိုင်း တမ္ဗဒီပရူးခေတ်ဟောင်းတစ်ခုသို့
ပြန်ရောက်သွားခဲ့သည်လား။

အိပ်မက်ရှည်ကြီးတစ်ခုကို မက်ခဲ့သည်လား။ စဉ်းစားရခက်
လှသည်။

ထူးဆန်းသော အိပ်မက်ရှည်ကြီးထဲတွင် သူ၏ဝိညာဉ်သည်
မှော်ကြေးပြားထဲသို့ ရောက်ရှိသွားပြီး ပုဂံခေတ်မှ ကချေသည်မထေး
အိုကြာမုံဝိညာဉ်နှင့် တွေ့ဆုံခဲ့ရသည်။ အရည်းကြီးမွေ့စေကာ သူ
ဝိညာဉ်ကို ထုတ်ယူခဲ့သည်။

သူ့ရုပ်အဖွဲ့ကြီးထဲတွင် အရည်းကြီးမွေ့စေဘိညာဉ် ဝင်ရောက်
ပူးကပ်ပြီး ဖန်းချိုသရာ ညီမင်းလတ်အဖြစ် ဟန်ဆောင်သည်။ သူ

ချစ်သူ မေသရဖီအား ဖျက်ဆီးရန်ကြိုးပမ်းစဉ် မှော်ကြေးပြားထဲမှ
အချိန်မီထွက်လာနိုင်ပြီး အရည်းကြီးမွေ့စေဘိညာဉ်ကို ဖယ်ရှားရှင်းလင်း
ပစ်နိုင်ခဲ့သည်။

ဒါတွေက တကယ်ဖြစ်ပျက်ခဲ့သလို စိတ်ထဲတွင် စွဲထင်
နေသည်။

သို့သော် တကယ်အဖြစ်မှန်များ မဟုတ်ပေ။ သူ ဆေးရုံ
ပေါ်တွင် သတိမေ့လျော့နေစဉ်အတွင်း ထူးဆန်းစွာခက်ခဲ့သော အိပ်မက်
ရှည်ကြီးတစ်ခုပင် ဖြစ်သည်။

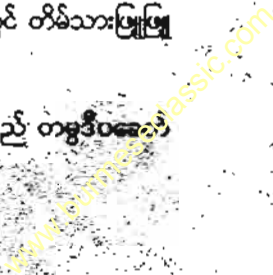
အိုကြာမုံကို သတိရနေမိသည်။

‘မေသရဖီနဲ့ ချွတ်စွပ်တူတဲ့ တမ္ဗဒီပခေတ်က ကချေသည်မ
လေး အိုကြာမုံဆိုတာ မင်း ဘယ်သိပါ့မလဲ မျိုးသုခရယ်’
အဆိုပါစကားကိုတော့ ညီမင်းလတ် စိတ်ထဲတွင်သာ တိုးစိုး
လေးပြောလိုက်မိသည်။

ဆေးရုံပြတင်းဝမှတစ်ဆင့် အပြင်ဘက်သို့ ငေးမောကြည့်လိုက်
သည်။

အပြာရောင်နောက်ခံ မိုးသားလွင်လွင်ထဲတွင် တိမ်သားဖြူဖြူ
အရိပ်ငွေ့များ လွင့်ပါးလျက်ရှိသည်။

အဆိုပါတိမ်သားဖြူဖြူအရိပ်အငွေ့များသည် တမ္ဗဒီပခေတ်

၅၃

လွင်မျောဝိညာဉ်ဖြူအကျဉ်းသား

တကချောသည်မလေး အိုကြာမုံ၏ ဝိညာဉ်ဖြူဖြူများ လွင့်ပါးသွား
ခြင်းဖြစ်မည်လား။

အိုကြာမုံကို သတိရစွဲလမ်းလျက်ရှိသည်။

အိုကြာမုံ၏ ဝိညာဉ်များသည် တိမ်သားဖြူဖြူများအဖြစ်
တလွင့်လွင့် လွင့်ပါးနေကြဆဲ။

၁၁၆

မိုးလပြည့်စာပေ